

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Reflected in You

A CROSSFIRE NOVEL

The sweet, sharp
edge of obsession...

SYLVIA DAY

New York Times Bestselling
Author of *Bared to You*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Övgü için

Bared to You

"Duygusal kaygılar, yakıcı aşk sahneleri ve ilgi çekici bir hikâye örgüsüyle dolu."

-Sevgili Yazar

"Yazımı, cinsel gerilimi ve karakterlerin bir araya gelirken yaptıkları karmaşık dansı seviyorum."

-Carly Phillips, *New York Times* çok satan yazarı

"Adeta cızırdayacak kadar sıcak olan *Bared to You*, Manhattan'a yeni taşınan Eva'nın hayatını ve anlatılamayacak kadar gösterişli Gideon ile yaşadığı ateşli aşkı anlatıyor. Danielle Steel ve Jackie Collins'i bir kenara bırakın, bu yeni bir günün şafağı."

-Amuse

"Yan karakterler de en az Eva ve Gideon kadar kusurlu, bu da *Bared to You*'yu benim için son zamanlarda okuduğum birçok çağdaş kitaptan daha zengin ve gerçek kılıyor."

-Romance Junkies

"Day, ışıltılı yüzlerinin ardında karanlık tutkular ve daha karanlık sırlar saklayan yüksek sosyete güzelleri ve çapkınlarla dolu bir hikâyede, en keyifli haliyle hoşgörülü bir fantezi yazıyor. Sosyetenin sinsî dramı, işlevsiz kişilikler ve nefis müstehcen aşk sahneleriyle dolu *Bared to You*, aşkın karanlık yüzüne şehvetli bir bakış atıyor."

-Raf Bilinci

"*Bared to You* Goodreads'te büyük ilgi görüyordu. İnsanlar bu kitap için çıldırıyordu! Nedenini anlamam uzun sürmedi. Bu kitap inanılmazdı. Elimden bırakamadım! Seks o kadar ateşliydi ve ilişkiler o kadar çekiciydi ki bir sonraki adımın ne olacağını bilmek zorundaydım!"

-Dudaklarımızı Okuyun

"Eşit miktarda duygu ve ateşle dolu *Bared to You*, bir akşamda kolayca yutulabilir. Day, başarılı ve çekici dış görünüşleri travmatik geçmişlerini gizleyen kadın kahraman Eva ve erkek kahraman Gideon'da çok boyutlu iki karakter yaratıyor. Bu katmanlar okuyucuların ikiliyle bağ kurmasına yardımcı olacak ve bu hikâyenin akılda kalmasını sağlayacak."

-RT Book Reviews (4 1/2 yıldız)

"Bu hikâyeyi bunaltıcı bir hafta sonunda okudum. İyi ki klimayı sonuna kadar açmışım çünkü bu kitap sıcağı daha da artırdı! Bu şehvetli, dünyevi kitabın son sayfasına ulaşmak tatlı ama hüznüydü. Bu büyüleyici karakterlerle daha fazla zaman geçirmek istedim."

-Kadınlar için İLK

"*Bared to You*, acı ve zevki dürüstlikle ele alan gerçek, duygusal olarak yoğun karakterleriyle rekabeti yok ediyor. Bu karakterlerin bu hikâyede kalplerini ve ruhlarını ortaya koyduklarını hissettim. Bazen o kadar yoğun ki, eylemleri veya sözleriyle kendilerini ve birbirlerini incitmelerini izlemek acı vericiydi. Yine de hikâyeyi eşsiz ve unutulmaz kılan da bu. Eva ve Gideon'a o kadar bağlandım ki onlar için gerçekten üzüldüm. Birbirlerini korumak için savaşırken acılarını ve sevinçlerini paylaştım."

-Joyfully Reviewed

"*Bared to You*, zorluklarla, kalp kırıklıklarıyla, engelleri aşmakla, güvenle ve en önemlisi umutsuz görünen bir ilişkide aşkı bulmaya çalışmakla dolu yoğun bir roman. Bu kitaba gerçekten ve tüm kalbimle hayran kaldım. Kelimenin tam anlamıyla aklımı başımdan aldı ve bitirdikten sonra onu düşünmeden edemedim!"

-Happily Ever After

Kıpkırmızı Bir Dokunuş

"Çarpıcı yeni bir dünya, sıcak kanlı bir kahraman ve güçlü, kış tekmeleyen bir kadın kahramanla okuyucuları sarsacak. Sylvia Day oyununun zirvesinde!"

-Larissa Ione, *New York Times* çoksatan yazarı

"Melekler ve iblisler, vampirler ve lycanlar, hepsi de ilk sayfadan itibaren beni kendine bağlayan yaratıcı, ilgi çekici bir hikâye dünyasında geçiyor. Aksiyon ve romantizmi, mizah ve ateşli duygusallığı dengeleyen Sylvia Day'in hikaye anlatımı göz kamaştırıyor. I

Seksi, tehlikeli koruyucu meleklerden oluşan bu birlik ve içinde yaşadıkları büyüleyici dünya hakkında daha fazlasını okumak için sabırsızlanıyorum. Paranormal romantizm severlerin ziyafeti!"

-Lara Adrian, *New York Times* çok satan yazarı

"Tutku ve sıcaklıkla pathıyor. Uğruna ölünecek kadar ateşli, seksi bir melek ve cesur bir kadın kahraman heyecan verici bir okuma sunuyor."

-Cheyenne McCray, *New York Times* çok satan yazarı

"Sylvia Day, *A Touch of Crimson*'da cesur, heyecan verici hikâye anlatımını yüksek bir lirizmle birleştiren muhteşem bir macera anlatıyor. Adrian benim en sevdiğim kahraman türü - kahramanının kalbini kazanmaya kararlı bir alfa-erkek melek. Bu kitap kesinlikle raflarınızda bulunması gereken bir kitap."

-Angela Knight, *New York Times* çok satan yazarı

"Kesinlikle mükemmel! Bu kitabın pek çok seviyesi var - olay örgüsü, alt olay örgüsü, grinin tonları - zekice kurgulanmış ve yazılmış. Hikâye muhteşem olmakla kalmıyor, aynı zamanda bu yıl okuduğum en sıcak kitaplardan biri."

-Ölke, *Seks ve Oyuncak Ayılar*

"İlk sayfadan itibaren sizi aksiyonun içine fırlatıyor. *A Touch of Crimson* bir kitaptan bekleyebileceğim her şeye sahip. Harika karakterler, iri yarı bir başrol oyuncusu, sempatik ve inatçı bir başrol kadını ve müthiş bir hikâye. Aksiyon, öldürücü espriler ve sürükleyici uçurumlarla dolu."

-Hakkında Her Şey

"Sürükleyici, dokunaklı ve sürükleyici bir sayfa çevirici. [Day, kaybolan ve bulunan aşkın zamansız hikâyesini ustalıkla harmanlıyor. [Melekler, Lycanlar ve vampirlerle dolu mükemmel bir dünya kurgusuna sahip mükemmel bir romantizm."

-RT Book Reviews (4 1/2 yıldız)

Sylvia Day'in Berkley kitapları

Çapraz Ateş Romanları

SİZİN İÇİN YASAKLANDI

SANA YANSIYOR

Antolojiler

KELEPÇELER İÇİNDE SICAK

(Shayla Black ve Shiloh Walker ile)

ÜNIFORMASIZ ADAMLAR

(Maya Banks ve Karin Tabke ile birlikte)

AŞK VAADI

(Lori Foster, Erin McCarthy, Kathy Love, Jamie Denton ve Kate Douglas ile birlikte)

Sana Yansıyor

Sylvia Day

B

BERKLEY KİTAPLARI, NEW YORK

BERKLEY YAYIN GRUBU

Penguin Group tarafından yayımlanmıştır

Penguin Group (ABD) Inc.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada (Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)

Penguin Books Ltd, 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd'nin bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 707 Collins Street, Melbourne, Victoria 3008, Avustralya (Pearson Australia Group Pty Ltd'nin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017, Hindistan

Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, Yeni Zelanda (Pearson New Zealand Ltd'nin bir bölümü)

Penguin Books, Rosebank Office Park, 181 Jan Smuts Avenue, Parktown North 2193, Güney Afrika

Penguin China, B7 Jaiming Center, 27 East Third Ring Road North, Chaoyang District, Beijing 100020, Çin

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Bu kitap The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Telif hakkı© 2012 Sylvia Day.

Kapak tasarımı George Long'a aittir.

Kapak fotoğrafı: Shutterstock.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı veya elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

BERKLEY® Penguin Group (USA) Inc. şirketinin tescilli ticari markasıdır.

"B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markasıdır.

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

Berkley ticari ciltsiz baskı / Ekim 2012

Berkley e-kitap ISBN: 978-1-101-60491-5

Bu kitabın kataloglanması için Kongre Kütüphanesi'ne başvuruda bulunulmuştur.

ALWAYS LEARNING

PEARSON

Bu, bir ilham kaynağı ve gerçek bir klas hareket olan Nora Roberts için.

İçindekiler

[Sylvia Day'den Also](#)

[Bared to You için Övgü](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

[Teşekkür](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[*Yazar Hakkında*](#)

TEŞEKKÜRLER

Cindy Hwang ve Leslie Gelbman'a destekleri, cesaretlendirmeleri ve en önemlisi Gideon ve Eva'nın hikâyesine duydukları sevgi için çok minnettarım. Kitap yazmak için tutku, satmak için de tutku gerekir. Buna sahip oldukları için çok müteşekkirim.

Menajerim Kimberly Whalen'a teşekkür etmem gereken her şey için koca bir kitap yazabilirim. Crossfire serisi çok uluslu, çok formatlı devasa bir girişim ve o hiçbir numarayı kaçırıyor. O her zaman işimin başında olduğu için işbirliğimizin bana düşen kısmına, yani yazmaya odaklanabiliyorum ve bunun için onu seviyorum.

Cindy, Leslie, Kim, Claire Pelly ve Tom Weldon'ın arkasında Penguin ve Trident Media Group'taki dinamik ekipler var. Keşke herkesten tek tek bahsedebilseydim ama gerçekten bu bir köy işi. Sıkı çalışmalar ve hevesleri için teşekkür etmem gereken onlarca insan var. Crossfire serisi Trident ve Penguin tarafından dünya çapında önemseniyor ve ilgileniliyor ve hepinize kitaplarım için harcadığınız zaman için çok minnettarım.

Crossfire serisinin bu hale gelmesinde büyük emeği editör Hilary Sares'e en derin şükranlarımı sunuyorum. Beni doğru yolda tutuyor.

Hayatımı pek çok açıdan kolaylaştıran reklamcım Gregg Sullivan'a çok teşekkür ederim.

Ayrıca Gideon ve Eva'yı ülkelerinize kabul ettiğiniz ve okuyucularınızla paylaştığınız için tüm uluslararası yayıncılarıma (bunu yazdığım sırada üç düzineden fazlasınız) teşekkür etmeliyim. Hepiniz çok harikaydınız ve sizi takdir ediyorum.

Ve dünyanın dört bir yanında Gideon ve Eva'nın hikâyesini benimseyen tüm okurlara teşekkür ! *Bared to You*'yu yazdığım da onu seven tek kişinin ben olacağımdan çok emindim. Sizin de ve Eva ile Gideon'un yolculuğunu birlikte takip ediyor olmamız beni çok heyecanlandırdı. Sıcak, engebeli yollar en iyi arkadaşlarla gidilir!

Bölüm 1

New York'u hayatımda sadece tek bir şeye ayırdığım çılgın bir tutkuyla seviyordum. Şehir, yeni dünya fırsatlarının ve eski dünya geleneklerinin bir mikrokozmosuydu. Muhafazakârlar bohemlerle omuz omuzaydı. Tuhafliklar paha biçilmez nadirliklerle bir arada yaşıyordu. Şehrin titreşen enerjisi uluslararası iş dünyasının kan bağıını besliyor ve dünyanın dört bir yanından insanları kendine çekiyordu.

Ve tüm bu canlılığın, itici hırsın ve dünyaca ünlü gücün vücut bulmuş hali beni iki ayak parmağımı kıvrandıracak kadar harika bir orgazmla becermişti.

Büyük gömme dolabına doğru ilerlerken Gideon Cross'un seks kokan yatağına baktım ve hatırladığım zevkle ürperdim. Saçlarım duştan dolayı hâlâ nemliydi ve üzerime sardığım havlu tek giysimdi. İşe gitmeden önce bir buçuk saatim vardı, bu da rahatlamak için biraz fazla yakındı. Açıkçası, sabah rutinimde seks için zaman ayırmam gerekecekti, aksi takdirde her zaman çaballıyor olacaktım. Gideon dünyayı fethetmeye hazır bir şekilde uyanırdı ve bu hâkimiyete benimle başlamayı severdi.

Ne kadar şanslıyım?

New York'ta Temmuz ayına girdiğimiz ve hava ısınmaya başladığı için, ince bir çift ütülenmiş doğal keten pantolon ve gözlerime uyan yumuşak gri renkte kolsuz bir poplin kaban seçtim. Saç şekillendirme yeteneğim olmadığı için uzun sarı saçlarımı basit bir at kuyruğu şeklinde arkaya topladım, ardından yüzüme makyaj yaptım. Hazır olduğumda yatak odasından çıktım.

Koridora adımımı attığım anda Gideon'un sesini duydum. Kızgın olduğunu, sesinin alçak ve kesik olduğunu fark ettiğimde içimi küçük bir ürperti kapladı. Bana kızmadığı sürece kolay kolay sinirlenmezdi. Sesini yükseltmesini ve küfretmesini sağlayabilirdim, hatta ellerini o muhteşem omuz hizasındaki mürekkep siyahı saçlarının arasına sokabilirdim.

Yine de Gideon çoğunlukla tasmalı gücün bir kanıtıydı. Sadece bir bakışla ya da kısa bir sözle insanları yerlerinde titretebilecekken bağırmasına gerek yoktu.

Onu evindeki ofisinde buldum. Sırtı kapıya dönüktü ve kulağında bir Bluetooth alıcısı vardı. Kollarını kavuşturmuş, Beşinci Cadde'deki çatı katındaki dairesinin penceresinden dışarı bakıyor ve çok yalnız bir adam izlenimi veriyordu; etrafındaki dünyadan ayrı ama onu yönetmeye tamamen muktedir bir birey.

Kapı pervazına yaslanarak onu içime çektim. Benim ufuk çizgisi manzaramın onunkinden daha hayranlık uyandırıcı olduğundan emindim. Benim bakış açımına göre o, aynı derecede güçlü ve etkileyici bir varlık olan yüksek gökdelenlerin üzerine yerleştirilmişti. Ben yataktan sürünerek çıkmayı başarana kadar o düşunu bitirmişti. Cidden bağımlılık yapan vücudu şimdi pahalı bir şekilde dikilmiş üç parçalı bir takım elbisenin iki parçasını giymişti - benim itiraf bir sıcak düğme. Arkadan bakıldığında mükemmel bir kalça ve yelekle kaplı güçlü bir sırt görünüyordu.

Duvarda çift olarak çektiğimiz fotoğraflardan ve ben uyurken çektiği çok özel bir fotoğraftan oluşan devasa bir kolaj vardı. Çoğu, onun her hareketini takip eden paparazziler tarafından çekilmiş fotoğraflardı. Cross Industries'in sahibi Gideon Cross'tu ve yirmi sekiz gibi gülünç bir yaşta dünyanın en zengin yirmi beş kişisinden biriydi. Manhattan'ın önemli bir kısmına sahip olduğundan oldukça emindim; gezegendeki en ateşli adam olduğundan emindim. Ve çalıştığı her yerde benim fotoğraflarımı bulundururdu, sanki ben de onun kadar eğlenceli olabilirmişim gibi.

Döndü, buz mavisi bakışlarıyla beni yakalamak için zarıfçe döndü. Elbette orada olduğumu, onu izlediğimi biliyordu. Birbirimize yaklaştığımızda havada bir çatırtı, gök gürültüsü patlamadan önceki sarmal sessizlik gibi bir beklenti duygusu vardı. Muhtemelen bana bakmadan önce kasıtlı olarak bir süre beklemiş, ona bakmayı sevdiğimi bildiği için bana onu inceleme fırsatı vermişti.

Karanlık ve tehlikeli. Ve hepsi benim.

Tanrım. Bu yüzün etkisine asla alışamadım. O yontulmuş elmacık kemikleri ve koyu renk kanatlı kaşlar, kalın kirpikli mavi gözler ve o dudaklar ... hem şehvetli hem de hınzır olmak için mükemmel bir şekilde kazınmıştı. Cinsel bir davetkârlıkla gülümsemelerine bayılırdım ve sert bir çizgiye dönüştüklerinde ürperirdim. Ve o dudakları bedenime bastırdığında, onun için yanıyordum.

Tanrım, ağzından çıkan kulağın duysun. Eskiden erkek arkadaşlarının yakışıklılığı hakkında şiirsel sözler söyleyen arkadaşlarıma ne kadar hatırlayınca ağzım bir karış açık kaldı. Ama işte buradaydım, her geçen gün daha da aşık olduğum karmaşık, sinir bozucu, dağınık, günah kadar seksi adamın muhteşemliği karşısında sürekli hayrete düşüyordum.

Birbirimize bakarken, kaşları çatıktı ve çağrısının muhatabı olan zavallıyla konuşmayı da kesmedi, ama bakışları soğuk bir kızgınlıktan kavurucu bir sıcaklığa dönüştü.

Bana baktığında onda meydana gelen değişime alışmış , ama yine de beni ayağa kaldıracak kadar güçlü bir şekilde vurdu. Bu bakış, beni ne kadar sert ve derin bir şekilde becermek istediğini gösteriyordu -ki bunu her fırsatta yapıyordu- ve aynı zamanda onun ham, amansız irade gücüne bir bakış atmamı sağlıyordu. Gideon'un hayatta yaptığı her şeye damgasını vuran bir güç ve komuta çekirdeği vardı.

"Cumartesi sekizde görüşürüz," diye bitirdi ve kulaklığı çekip masasına fırlattı. "Buraya gel Eva."

Gel Eva derken kullandığı otoriter ısıklıkla adımı söylerken içimden bir ürperti daha geçti, ben onun altındayken ... onunla doluyken ... onun için doruğa çıkmak için çaresizce

"Bunun için zaman yok, as." Koridora doğru geri çekildim, çünkü onun söz konusu olduğu yerde zayıf düşüyordum. Pürüzsüz, kültürlü sesindeki yumuşak törpü neredeyse sadece dinlerken bile orgazm olmamı sağlayabiliyordu. Ve ne zaman bana dokunsa, teslim oluyordum.

Bize kahve yapmak için aceleyle mutfağa gittim.

Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve beni takip ederek dışarı çıktı, uzun adımları benimkileri kolayca geçti. Kendimi koridorun duvarına iki metre, iki inçlik sert, ateşli bir erkek tarafından sıkıştırılmış buldum.

"Kaçtığında ne olduğunu biliyorsun meleğim." Gideon alt dudağımı dişleriyle ısırды ve sonra dilinin okşamasiyla acıyı dindirdi. "Seni yakalarım."

İçimde bir şey mutlu bir teslimiyetle iç çekti ve bedenim onunkine bu kadar yakın olmanın verdiği zevkle gevşedi. Onu sürekli arzuluyordum, o kadar derinden arzuluyordum ki bu fiziksel bir acıya dönüşüyordu. Hissettiğim şey şehvetti, ama aynı zamanda

Çok daha fazlası. O kadar değerli ve derin bir şeydi ki, Gideon'un bana duyduğu şehvet başka bir erkeğe duyacağı şehveti tetiklemiyordu. Başka biri beni vücudunun ağırlığıyla bastırmaya çalışsaydı, . Ama Gideon için bu hiç sorun olmamıştı. Neye ihtiyacım olduğunu ve ne kadarını kaldırabileceğimi biliyordu.

Sırtıışındaki ani parıltı kalbimi durdurdu.

Parlak siyah saçların çerçevelediği o nefes kesici yüzle karşılaştığımda dizlerimin biraz zayıfladığını hissettim. O ipeksi saç tellerinin çökmekte olan uzunluğu dışında çok gösterişli ve kibardı.

Burnunu benimkine dayadı. "Bana böyle gülümseyip sonra da çekip gidemezsin. Ben telefodayken ne düşündüğünü söyle bana."

Dudaklarım alaycı bir şekilde büküldü. "Ne kadar da güzelsin. Bunu bu kadar sık düşünmem mide bulandırıcı. Bunu çoktan aşmam gerek."

Kalçamın arkasını kavradı ve beni kendisine daha sıkı bastırdı, kalçalarını ustalıklı benimkilere doğru yuvarlayarak beni kızdırdı. Yatakta son derece yetenekliydi. Ve bunu biliyordu. "Sana izin verirsem ne olayım."

"Oh?" Sıcaklık damarlarımda sinsice ilerliyordu, bedenim onunkini hissetmek için fazla açgözlüydü. "Bana başka bir yıldız gözlü kadının sana asılmasını istediğini söyleyemezsin, Bay Abartılı Beklentilerden Nefret Eden."

"Benim istediğim," diye mırıldandı, çenemi kavradı ve başparmağıyla alt dudağımı okşadı, "beni düşünmekle o kadar meşgulsün ki başka birini düşün."

Yavaş ve titrek bir nefes aldım. Gözlerindeki için için yanan bakış, sesindeki kışkırtıcı ton, vücudunun sıcaklığı ve teninin ağız sulandıran kokusu beni tamamen baştan çıkarmıştı. O benim uyuşturucumdu ve bu alışkanlıktan vazgeçmek gibi bir niyetim yoktu.

"Gideon," diye nefes aldım, büyülenmişim.

Yumuşak bir iniltiyle, yontulmuş ağızını benimkinin üzerine kapattı, gür, derin bir öpücükle saatin kaç olduğuna dair düşüncelerimi çaldı ... az önce ortaya çıkardığı güvensizliği görmemi neredeyse engellemeyi başaran bir öpücük.

Onu sabit tutmak için parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve onu öptüm, dilim onunkinin üzerinde kayarak okşadı. Çok kısa bir süredir bir çift olmuştuk. Bir aydan daha az. Daha da kötüsü, ikimiz de kurmaya çalıştığımız gibi bir ilişkiyi nasıl yaşayacağımızı bilmiyorduk - ikimiz de ciddi şekilde kırılmamışız gibi davranmayı reddettiğimiz bir ilişki.

Kolları beni sardı ve sahiplenici bir şekilde sıktı. "Hafta sonunu seninle Florida Keys'de çıplak olarak geçirmek istedim."

"Umm, kulağa hoş geliyor." Hoştan da öte. Gideon'un üç parçalı bir takım elbise giymesi beni ne kadar heyecanlandırırsa da, onun çırılçıplak soyunmasını tercih ederdim. Bu hafta sonu müsait olamayacağımı belirtmekten kaçındım.

"Şimdi hafta sonunu işimi hallederek geçirmem gerekiyor," diye mırıldandı, dudakları benimkilere değerken.

"Benimle olmak için işi erteliyor musun?" Benimle vakit geçirmek için işten erken çıkıyordu ve bunun ona pahalıya mal olduğunu biliyordum. Annem üçüncü evliliğini yapıyordu ve tüm eşleri başarılı, şu ya da bu türden zengin patronlardı. Hırsın bedelinin geç saatlere kadar çalışmak olduğunu biliyordum.

"Seninle birlikte olabilmek için başkalarına cömert bir maaş ödüyorum."

İyi kaçıştı ama bakışlarındaki sinirli ifadeyi fark edince dikkatini dağıttım. "Teşekkür ederim. Zamanımız tükenmeden kahve içelim."

Gideon dilini alt dudağımda gezdirdikten sonra beni serbest bıraktı. "Yarın akşam sekiz gibi yola çıkmak istiyorum. Bavulunu serin ve hafif tut. Arizona'nın kuru sıcaklığı var."

"Ne?" Ofisinde gözden kaybolurken geri çekilen sırtına göz kırptım. "Arizona senin işinin olduğu yer mi?"

"Maalesef."

Uh . . . whoa. Kahve şansımı riske atmak yerine tartışmayı erteledim ve mutfağa doğru ilerledim. Gideon'un çarpıcı savaş öncesi mimarisi ve ince kemerli pencereleriyle geniş dairesinden geçtim, topuklarım dönüşümlü olarak pırıl pırıl parke üzerinde tıkırdıyor ve Aubusson halıları tarafından boğuluyordu. Koyu renkli ahşaplar ve nötr kumaşlarla dekore edilen lüks alan, mücevherli vurgularla aydınlatıldı. Onun kadar

Burası para çığlıkları atsa da sıcak ve misafirperver kalmayı, rahatlamak ve kendinizi ımartılmış hissetmek için konforlu bir yer olmayı başardı.

Mutfaa vardığımda hiç vakit kaybetmeden tek fincanlık kahve makinesinin altına bir seyahat kupası yerleştirdim. Gideon ceketini bir koluna geçirmiş, elinde cep telefonuyla bana katıldı. Buzdolabına gidip biraz yarım buçuk almadan önce onun için musluğun altına bir portatif kupa daha koydum.

"Her şeye rağmen şanslı olabiliriz." Onunla yüzleştim ve oda arkadaşı sorunumu hatırlattım. "Bu hafta sonu Cary ile kafa kafaya vermeliyim."

Gideon telefonunu ceketinin i cebine attı, sonra da giysiye adadaki bar taburelerinden birinin arkasına astı. "Benimle geliyorsun Eva."

Aceleyle nefes vererek kahveme yarım buçuk ekledim. "Ne yapmak için? ırılıplak uzanıp senin işini bitirmeni ve beni becermeni mi bekleyeceğim?"

Fincanını toplarken ve dumanı tüten kahvesini fazla sakın bir şekilde yudumlarken bakışları benimkileri tuttu. "Tartışacak mıyız?"

"Zorluk çıkaracak mısın? Bunu konuşmuştuk. Dün gece olanlardan sonra Cary'yi terk edemeyeceğimi biliyorsun." Oturma odamda bulduğum çoklu vücut karmaşası, "*clusterfuck*" kelimesine yeni bir anlam kazandırmıştı.

Kutuyu buzdolabına geri koydum ve iradesinin gücüyle amansızca ona doğru ekildiğimi hissettim. Başından beri böyleydi. İsteddiği zaman Gideon bana taleplerini *hissettirebiliyordu*. Ve ona istediği her şeyi vermek için yalvaran yanımı görmezden gelmek çok ama çok zordu. "Sen işine bakacaksın, ben de en iyi arkadaşım ile ilgileneceğim, sonra da birbirimizle ilgilenmeye devam edeceğiz."

"Pazar gecesine kadar dönmeyeceğim, Eva."

Oh . . . Bu kadar uzun süre ayrı kalacağımızı duyunca karnımda keskin bir sancı hissettim. Çoğu ift her boş anını birlikte geçirmezdi ama biz çoğu insan gibi değildik. İkimizin de takıntıları, güvensizlikleri ve birbirimize olan bağımlılığımız, düzgün çalışmamızı sağlamak için düzenli temas gerektiriyordu. Ondan ayrı olmaktan nefret ederdim. Onu düşünmeden birkaç saatten fazla zaman geçirdiğim nadirdi.

"Sen de bu düşünceye katlanamıyorsun," dedi sessizce, her şeyi gören o bakışıyla beni inceleyerek. "Pazar gününe kadar ikimiz de değersiz olacağız."

Kahvemini yüzeyine üfledim, sonra hızlıca bir yudum aldım. Tüm hafta sonunu onsuz geçirme düşüncesi beni tedirgin ediyordu. Daha da kötüsü, bu kadar zamanı benden uzakta geçireceği düşüncesinden nefret ediyordum. Dışarıda bir dünya seçeneği ve olasılığı vardı, bu kadar berbat ve birlikte olunması zor olmayan kadınlar.

Yine de, "İkimiz de bunun pek sağlıklı olmadığını biliyoruz, Gideon," diyebildim.

"Kim demiş? Biz olmanın nasıl bir şey olduğunu başka kimse bilemez." Tamam, bunu ona verirdim.

"İşe koyulmamız gerekiyor," dedim, bu çıkmazın devam edeceğini biliyordum. bütün gün ikimizi de çıldırtacaktı. Bunu daha sonra çözecektik, ama şimdilik bununla baş başa .

Kalçasını tezgâha dayayarak ayak bileklerini çaprazladı ve inatla yerine yerleşti. "İhtiyacımız olan şey benimle gelmen."

"Gideon." Ayağım traverten döşemeye vurmaya başladı. "Senin için hayatımdan vazgeçemem. Eğer bir kol şekerine dönüşürsem, çok çabuk sıkılırsın. Ben de kendimden bıkarım. Yapmaktan nefret etsek bile, hayatımızın diğer kısımlarını düzeltmek için birkaç gün harcamak bizi öldürmemeli."

Bakışları benimkileri yakaladı. "Kol şekeri olmak için fazla belasın."

"Birini tanımak için baş belası olmak gerekir."

Gideon doğruldu, düşünceli duygusallığından sıyrıldı ve şiddetli yoğunluğuyla beni anında yakaladı. Çok değişken, tıpkı benim gibi. "Son zamanlarda basında çok yer aldın Eva. New York'ta olduğun bir sır değil. Ben seni burada bırakamam. Cary'yi de yanımızda getir. İşimi bitirip seni becermemi beklerken onunla kafa bulabilirsin."

"Ha." Gerginliği mizahla hafifletme çabasını kabul etsem bile, benden ayrı kalmaya asıl itirazının ne olduğunu anladım: *Nathan*. Eski üvey kardeşim. Gideon'un korkuyor gibi görüldüğü geçmişimdeki canlı kâbus, bugünümde yeniden ortaya çıkabilirdi. Bu beni çok korkutuyordu.

tamamen haksız olmadığını kabul ettim. Beni yıllardır koruyan anonimlik kalkanı, son derece kamusal ilişkimiz tarafından parçalanmıştı.

Tanrım... *bu* karmaşaya girecek vaktimiz yoktu ama bunun Gideon'un kabul edeceği bir konu olmadığını biliyordum. Sahip olduklarına sonuna kadar sahip çıkan, rakipleriyle acımasızca mücadele eden ve bana zarar gelmesine asla izin vermeyecek bir adamdı. Ben onun güvenli yeriydim, bu da beni onun için nadir ve paha biçilmez kılıyordu.

Gideon saatine baktı. "Gitme vakti, meleşim."

Ceketini aldı, ardından lüks oturma odasına doğru ilerlememi işaret etti, ben de çantamı, yürüyüş ayakkabılarımı ve diğer ihtiyaçlarımı aldım. Birkaç dakika sonra, özel asansörüyle zemin kata inişimizi tamamlamış ve siyah Bentley SUV'sinin arkasına kaymıştık.

"Merhaba Angus," diye selamladım eski moda şoför şapkasının kenarına dokunan şoförünü.

"Günaydın Bayan Tramell," diye gülümseyerek cevap verdi. Kızıl saçlarına bolca beyaz serpiştirmiş, yaşlıca bir beyefendiydi. Onu birçok nedenden ötürü seviyordum, en önemlisi de Gideon'u ilkokuldan beri gezdiriyor olması ve ona gerçekten değer veriyor olmasıydı.

Annem ve üvey babamın bana verdiği Rolex'e hızlıca bir göz attığımda, eğer trafiğe takılmazsak işe zamanında yetişebileceğimi anladım. Ben bunları düşünürken bile Angus caddedeki taksi ve araba denizine ustalıkla karıştı. Gideon'un dairesinin gergin sessizliğinden sonra Manhattan'ın gürültüsü beni bir kafein sarsıntısı kadar etkili bir şekilde uyandırdı. Korna sesleri ve bir rögar kapağının üzerinden geçen lastiklerin gümbürtüsü beni canlandırdı. Hızla hareket eden yaya akınları tıkanmış caddenin her iki yanını kuşatırken, binalar gökyüzüne doğru hırsla uzanıyor, güneş yükselirken bile bizi gölgede tutuyordu.

Tanrım, New York'u gerçekten çok seviyordum. Her gün onu özümsemek için zaman ayırdım, onu içime çekmeye çalıştım.

Deri koltuğun arkasına yerleştim ve Gideon'un eline uzanıp onu sıktım. "Cary ve ben hafta sonu için şehirden ayrılacak daha iyi hisseder misin? Belki Vegas'a kısa bir gezi?"

Gideon'un bakışları daraldı. "Ben Cary için bir tehdit miyim? Bu yüzden mi Arizona'yı düşünümüyorsun?"

"Ne? Hayır. Hiç sanmıyorum." Koltuğumda kayarak ona doğru döndüm. "Bazen onu açabilmem için bütün gece uğraşmam gerekiyor."

"Öyle düşünüyor musun?" diye tekrarladı cevabımı, ağzımdan çıkan ilk kelimeler dışında her şeyi görmezden gelerek.

"Her zaman seninle olduğum için konuşmak istediğinde bana ulaşamayacağını düşünebilir," diye açıkladım, bir çukurun üzerinden geçerken kupamı iki elimle sabitleyerek. "Dinle, Cary ile ilgili kıskançlıklarını aşman gerekecek. Onun benim kardeşim gibi olduğunu söylediğimde, Gideon, şaka yapmıyorum. Onu sevmek zorunda değilsin ama hayatımın kalıcı bir parçası olduğunu anlamalısın."

"Ona da benim hakkımda aynı şeyi mi söylüyorsun?"

"Gerek yok. O biliyor. Burada bir uzlaşmaya varmaya çalışıyorum-" "Ben asla uzlaşmam."

Kaşlarım kalktı. "İş hayatında, eminim öyle değildir. Ama bu bir ilişki, Gideon. Vermek ve-"

Gideon'un hırıltısı sözümü kesti. "Benim uçağım, benim otelim ve eğer binadan ayrılırsanız yanınıza bir güvenlik ekibi alacaksınız."

Ani, isteksiz teslimiyeti beni uzun bir dakika boyunca susturdu. Kaşları, o delici mavi gözlerinin üzerinde, *al ya da bırak* diyen bir bakışla yaylanacak kadar uzun bir süre.

"Sence de bu biraz aşırı değil mi?" Dürttüm. "Cary yanımda olacak."

"Dün gecedен sonra senin güvenliğin konusunda ona güvenmediğim için beni affet." Kahvesini içerken, duruşu konuşmanın zihninde yapıldığını açıkça gösteriyordu. Bana kabul edilebilir seçeneklerini sunmuştu.

Onun motivasyonunun benimle ilgilenmek olduğunu anlamasaydım, bu tür bir küstahlık karşısında şirretleşebilirdim. Geçmişimde kötü iskeletler vardı ve Gideon'la çıkmak beni Nathan Barker'ı kapıma kadar getirebilecek bir medya spotunun altına sokmuştu.

Ayrıca, etrafındaki her şeyi kontrol etmek Gideon'un kişiliğinin bir parçasıydı. Paketle birlikte geliyordu ve ben de buna uyum sağlamak zorundaydım.

"Tamam," diye kabul ettim. "Hangi otel sizin?"

"Bende birkaç tane var. İstedığınızı seçebilirsiniz." Pencereden dışarı bakmak için başını çevirdi. "Scott sana listeyi e-posta ile gönderecek. Karar verdiğinde ona haber ver, o da ayarlamaları yapsın. Birlikte uçacağız ve birlikte döneceğiz."

Omzumu koltuğa yaslayarak kahvemden bir yudum aldım ve elinin kalçasında nasıl yumruk olduğunu fark ettim. Renkli camın yansımada Gideon'un yüzü ifadesizdi ama karamsarlığını hissedebiliyordum.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

"Yapma. Bu konuda mutlu değilim Eva." Çenesindeki bir kas seğirdi. "Oda arkadaşın her şeyi berbat ediyor ve hafta sonunu sensiz geçirmek zorunda kalıyorum."

Mutsuz olmasından nefret ederek kahvesini elinden aldım ve seyahat kupalarımızı arka koltuktaki bardak tutucularına yerleştirdim. Sonra kucağına tırmandım, ona yaslandım. Kollarımı omuzlarına doladım. "Bu işe eğildiğin için minnettarım Gideon. Benim için anlamı çok büyük."

Beni sert mavi bakışlarıyla yakaladı. "Seni gördüğüm anda beni delirteceğini biliyordum."

Nasıl tanıştığımızı hatırlayarak gülümsedim. "Crossfire Binası'nın lobi katında kışımın üzerine mi yayılmıştım?"

"Önceden. Dışarıda."

Kaşlarımı çatarak, "Dışarıda nerede?" diye sordum.

"Kaldırımında." Gideon kalçalarımı kavradı, onun için yanıp tutuşmama neden olan o sahiplenici, buyurgan tarzıyla sıktı. "Bir toplantı için çıkıyordum. Bir dakika daha geç kalsaydım seni kaçırabilirdim. Sen köşeyi döndüğünde arabaya yeni binmişim."

O gün kaldırımında rölantide duran Bentley'i hatırladım. Buraya geldiğimde binadan o kadar etkilenmişim ki bu şık araca dikkat edememişim ama ayrılırken fark etmişim.

"Seni gördüğüm anda bana vuruldun," dedi huysuzca. "Başka tarafa bakamadım. Seni hemen istedim. Aşırı derecede. Neredeyse şiddetle."

İlk buluşmamızda fark ettiğimden daha fazlası olduğunu nasıl bilemezdim? Birbirimize tesadüfen rastladığımızı sanmıştım. Ama o gün için ayrılıyordu. Bu da kasten içeri geri döndüğü anlamına geliyordu. Benim için.

"Bentley'in hemen yanında durdun," diye devam etti, "ve başını geriye eğdin. Binaya bakıyordun ve ben de seni dizlerinin üzerinde, aynı şekilde bana bakarken hayal ettim."

Gideon'un sesindeki alçak hırıltı beni kucağında kıvrandırdı. "Ne şekilde?" Fısıldadım, gözlerindeki ateşten büyülenmişim.

"Heyecanla. Biraz korku... biraz gözdağı." Arkamı kavrayarak beni kendisine daha sıkı bastırdı. "Seni içeri kadar takip etmekten kendimi alıkoyamadım. Ve işte , tam istediğim yerde, neredeyse önümde diz çökmüştün. O dakika içinde, seni soyduğumda sana ne yapacağıma dair yarım düzine fantezi kurdum."

Ona verdiğim benzer tepkiyi hatırlayarak yutkundum. "Sana ilk kez baktığımda aklıma seks geldi. Çılgılık atan, çarşaf pençeli seksi."

"Bunu gördüm." Elleri omurgamın iki yanına doğru kaydılar. "Ve senin de *beni* gördüğünü biliyordum. Ne olduğumu, içimde ne olduğunu gördün. İçimi gördün."

Ve bu beni tam anlamıyla yere seren şeydi. Gözlerinin içine baktım ve ne kadar sıkı dizginlenmiş olduğunu, ne kadar gölgeli bir ruha sahip olduğunu fark ettim. Güç, açlık, kontrol ve talep görmüştüm. İçimde bir yerlerde, beni ele geçireceğini biliyordum. Onun da benim üzerimde aynı sarsıntıyı hissettiğini bilmek rahatlatıcıydı.

Gideon'un elleri kürek kemiklerime sarıldı ve alnımız birbirine değene kadar beni kendine çekti. "Daha önce hiç kimse görmedi Eva. Sen tek kişisin."

Boğazım acıyla sıkıldı. Gideon pek çok açıdan sert bir adamdı ama yine de bana karşı çok tatlı olabiliyordu. Neredeyse çocuksu bir şekilde, bunu sevdim çünkü saf ve kontrolsüzdü. Başka kimse bakmaya zahmet etmese

Çarpıcı yüzü ve etkileyici banka hesabının ötesinde, onu tanımayı hak . "Hiçbir fikrim yoktu. Çok soğukkanlıydın. Seni hiç etkilememiş gibiydim."

"Havalı mı?" diye alay etti. "Senin için yanıp tutuşuyordum. O zamandan beri berbat durumdayım."

"Tanrım. Teşekkürler."

"Sana ihtiyaç duymamı sağladın," diye homurdandı. "Şimdi sensiz iki gün geçirme düşüncesine dayanamıyorum."

Çenesini ellerimin arasında tutarak onu şefkatle öptüm, dudaklarım ikna edici ve özür dileyiciydi. "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım güzel ağzına karşı. "Ben de senden uzak kalmaya dayanamıyorum."

Geri dönen öpücüğü açgözlü, yiyip bitiriciydi ama yine de beni kendine yakın tutuşu nazik ve saygılıydı. Sanki değerliymişim gibi. Geri çekildiğinde ikimiz de zor nefes alıyorduk.

"Ben senin tipin bile değilim," diye takıldım, işe gitmeden önce ortamı yumuşatmaya çalışıyordum. Gideon'un esmerleri tercih ettiği iyi biliniyor ve belgeleniyordu.

Bentley'in kenara çekilip durduğunu hissettim. Angus bizi yalnız bırakmak için arabadan indi, motoru ve klimayı çalışır halde bıraktı. Camdan dışarı baktım ve yanımızdaki Crossfire'ı gördüm.

"Tip meselesi hakkında-" Gideon'un başı koltuğa yaslanmak üzere geriye düştü. Derin bir nefes aldı. "Corinne sana çok şaşırdı. Beklediği gibi biri değildin."

Gideon'un eski nişanlısından bahsedilince çenem gerildi. İlişkilerinin onun için aşkla değil, arkadaşlık ve yalnızlıkla ilgili olduğunu bilmek bile kıskançlığın pençelerinin içime saplanmasını engelleyemedi. Kıskançlık benim öldürücü kusurlarımdan biriydi. "Sarışın olduğum için mi?"

"Çünkü ... ona benzemiyorsun."

Nefesim kesildi. Corinne'in onun için bir standart oluşturduğunu düşünmemiştim. Gideon'un arkadaşlarından Magdalene Perez bile Corinne'e benzemek için siyah saçlarını uzun tuttuğunu söylemişti. Ancak bu gözlemin karmaşıklığını kavrayamamıştım. Benim

Tanrım... eğer bu doğruysa, Corinne'in Gideon üzerinde muazzam bir gücü vardı, dayanabileceğimden çok daha fazla. Kalp atışlarım hızlandı ve midem çalkalandı. Ondan mantıksızca nefret ediyordum. Onun bir parçasına bile sahip olduğu için nefret ediyordum. Onun dokunuşunu, şehvetini, muhteşem vücudunu bilen her kadından nefret ediyordum.

kaymaya başladım.

"Eva." Kalçalarımı sıkıca kavrayarak beni durdurdu. "Haklı olup olmadığını bilmiyorum."

Beni tuttuğu yere baktım ve sağ elinin parmağındaki söz yüzüğümün görüntüsü - benim sahiplik markam - beni sakinleştirdi. Bakışlarına karşılık verdiğimde yüzünde beliren şaşkınlık ifadesi de öyle. "İstemiyor musun?"

"Eğer öyleyse, bilinçli değildi. Onu başka kadınlarda aramıyordum. Seni görene kadar bir şey aradığımı bilmiyordum."

İçim rahatlarırken ellerim yakalarından aşağı kaydı. Belki bilinçli olarak onu aramıyordu ama aramış olsa bile görünüş ve mizaç olarak Corinne'den daha farklı olamazdım. Ben onun için eşsizdim; her yönden diğerlerinden ayrı bir kadındım. Bunun kıskançlığımı öldürmek için yeterli olmasını diledim.

"Belki de bu bir tercihten çok bir modeldi." Parmak ucumla kaşlarının çatıklığını düzelttim. "Bu akşam Dr. Petersen'i gördüğümüzde ona sormalısın. Bunca yıllık terapiden sonra daha fazla cevabım olmasını isterdim ama yok. Aramızda açıklanamayan çok şey var, değil mi? Bende gördüğün ve seni bağlayan şeyin ne olduğu konusunda hâlâ hiçbir fikrim yok."

"Bende gördüğün şey bu meleğim," dedi sessizce, yüz hatları yumuşamıştı. "İçimde ne olduğunu bilmen ve beni hâlâ benim seni istediğim kadar istemen. Her gece uyandığımda gitmiş olacağından korkarak uyuyorum. Ya da seni korkutup kaçırdığımdan... seni rüyamda gördüğümünden-"

"Hayır. Gideon." *Tanrım*. Her gün kalbimi kırdı. Beni paramparça etti.

"Sana karşı hissettiklerimi senin bana söylediğin gibi söylemediğimi biliyorum ama bana sahipsin. Bunu biliyorsun."

"Evet, biliyorum sen beni seviyorsun, Gideon." Delicesine. Öfkeyle.

Saplantılı bir şekilde. Tıpkı ona karşı hissettiklerim gibi.

"Sana yetiştim Eva." Gideon başını arkaya eğerek beni öpücüklerin en tatlısı için aşağı çekti, sert dudakları benimkilerin altında nazikçe hareket ediyordu. "Senin için adam öldürürüm," diye fısıldadı, "senin için sahip olduğum her şeyden vazgeçerim . . . ama *senden* vazgeçmeyeceğim. İki gün benim sınıırım. Bundan fazlasını isteme; sana veremem."

Sözlerini hafife almadım. Zenginliği onu yalıtmış, hayatının bir döneminde kendisinden çalınmış olan güç ve kontrolü ona vermişti. O da tıpkı benim gibi vahşete ve ihlale maruz kalmıştı. Beni elinde tutmak için huzurunu kaybetmeye degeceğini düşünmesi, *seni seviyorum* sözlerinden daha anlamlıydı.

"Sadece iki güne ihtiyacım var, as, ve onları senin için değerli kılacağım."

Bakışlarındaki sertlik , yerini cinsel bir sıcaklık almıştı. "Öyle mi? Beni seksle yatıştırmayı mı planlıyorsun meleğim?"

"Evet," diye utanmadan itiraf ettim. "Hem çok. Ne de olsa bu taktik sende işe yarıyor görünüyor."

Ağzı kıvrılmıştı ama bakışlarında nefesimi hızlandıran bir keskinlik vardı. Bana attığı karanlık bakış, Gideon'un yönetilebilecek ya da evcilleştirilebilecek bir adam olmadığını bana -sanki unutabilirmişim gibi- hatırlattı.

"Ah, Eva," diye mırıldandı, ininde bir fareyi düzgünce tuzağa düşürmüş şık bir panterin yırtıcı soğukkanlılığıyla koltuğa yayıldı.

İçimden lezzetli bir ürperti geçti. Söz konusu Gideon olduğunda, yutulmaya fazlasıyla istekliydim.

Bölüm 2

Yirminci katta çalıştığım reklam şirketi Waters Field & Leaman'ın girişine giden asansörden çıkmadan hemen önce Gideon kulağıma, "Bütün gün beni düşün," diye fısıldadı.

Kalabalık arabada gizlice elini sıktım. "Her zaman."

Cross Industries'in genel merkezinin bulunduğu en üst kata kadar çıkmaya devam etti. Crossfire ona aitti, yaşadığım apartman kompleksi de dahil olmak üzere şehir genelinde sahip olduğu birçok mülkten biriydi.

Buna dikkat etmemeye çalıştım. Annem kariyer sahibi bir ești. Varlıklı bir yaşam tarzı için babamın sevgisinden vazgeçmişti, ki bunu hiç anlayamıyordum. Sevgiyi her zaman zenginliğe tercih ederdim ama sanırım bunu söylemek benim için kolaydı çünkü kendime ait bir param -büyük bir yatırım portföyüm- vardı. Hiç dokunmadığımdan değil. Dokunmazdım da. Çok yüksek bir bedel ödemiştım ve bu bedele degecek bir şey hayal edemiyordum.

Resepsiyon görevlisi Megumi beni cam güvenlik kapısından geçirdi ve kocaman bir gülümsemeyle karşıladı. Güzel bir kadındı, benim gibi gençti, parlak siyah saçları çarpıcı Asya yüz hatlarını çerçevesliyordu.

"Hey," dedim masasının yanında durarak. "Ögle yemeğı için bir planın var mı?" "Şimdi var."

"Harika." Sırıtişım geniş ve samimiydi. Cary'yi ne kadar sevsem ve onunla vakit geçirmekten ne kadar keyif alsam da, benim de kız arkadaşlara ihtiyacım vardı. Cary çoktan evlat edindiğimiz şehirde bir tanıdıklar ve arkadaşlar ağı kurmaya başlamıştı ama ben neredeyse en başından beri Gideon girdabının içine çekilmiştim. Her ne kadar her anımı onunla geçirmeyi tercih etsem de, bunun sağlıklı olmadığını biliyordum. Kadın arkadaşlar ihtiyacım olduğunda bana doğrudan yardım ederlerdi ve eğer onları istiyorsam bu arkadaşlıkları geliştirmem gerekecekti.

Yola çıkarak uzun koridordan odama doğru ilerledim. Masama ulaştığımda çantamı ve cüzdanımı alt çekmeceye koydum, akıllı telefonumu susturabilmek için dışarıda tuttum. Cary'den bir mesaj buldum: **Üzgünüm bebeğim.**

"Cary Taylor," diye iç geçirdim. "Seni seviyorum. . . beni kızdırdığında bile kapa
lı."

Ve beni fena halde kızdırmıştı. Hiçbir kadın eve geldiğinde oturma odasının zemininde devam eden cinsel karmaşa. Özellikle de yeni erkek arkadaşıyla kavganın ortasındaiken.

Ben de mesaj attım. **Mümkünse hafta sonunu bana ayır.**

Uzun bir duraklama oldu ve onun isteğini özümseydiğini hayal ettim. Kahretsin, sonunda mesaj attı. **Planladığın bir kış tekmeleme olmalı.**

"Belki biraz," diye mırıldandım, içine girdiğim *seks partisini* hatırlayınca ürperdim. Ama daha çok Cary ve benim birlikte biraz kaliteli zaman geçirmemiz gerektiğini düşünüyordum. Manhattan'da uzun süredir yaşamıyorduk. Bizim için yeni bir şehir, yeni bir daire, yeni işler ve deneyimler, ikimiz için de yeni erkek arkadaşlardı. Kendimize yabancıydık ve mücadele ediyorduk ve ikimiz de geçmişimizden gelen bir sürü yüke sahip olduğumuzdan, mücadeleyle iyi başa çıkamıyorduk. Genellikle denge için birbirimize yaslanırdık ama son zamanlarda buna pek zamanımız olmamıştı. Gerçekten zaman yaratmamız gerekiyordu. **Vegas'a bir geziye ne dersin? Sadece sen ve ben?**

İşte bu!

K . . . daha sonra. Telefonumu sessize alıp yerine koyarken, bakışlarım kısa bir süreliğine monitörümün yanındaki iki kolaj fotoğraf çerçevesine kaydı; biri anne babamın ve Cary'nin fotoğraflarıyla, diğeri ise benim ve Gideon'un fotoğraflarıyla doluydu. Gideon ikinci koleksiyonu kendisi bir araya getirmiş, tıpkı masasında beni hatırlattığı gibi onu da hatırlatan bir şey olmasını istemişti. Sanki buna ihtiyacım varmış gibi.

Sevdiğim insanların fotoğraflarının yakınımnda olmasını seviyordum: altın bukleli saçları ve bomba gibi gülümsemesiyle annem, üvey babamın yatında Fransız Rivierası'nın tadını çıkarırken kıvrımlı vücudu küçük bir bikini tarafından zar zor örtülüyordu; üvey babam Richard Stanton, muhteşem ve seçkin görünüyordu, gümüş saçları çok daha genç karısının görünüşünü tuhaf bir şekilde tamamlıyordu; ve parlak kahverengi saçları ve ışıltılı yeşil gözleri, geniş ve yaramaz gülümsemesiyle tüm fotojenik ihtişamıyla yakalanan Cary. O milyon dolarlık yüz dergilerde boy göstermeye başlamıştı.

Her yerde ve yakında Grey Isles kıyafetlerinin reklamını yapan reklam panolarını ve otobüs duraklarını süsleyecekti.

Koridordaki şerit boyunca Mark Garrity'nin küçük ofisini çevreleyen cam duvara baktım ve adamın kendisi görünürde olmasa da ceketinin Aeron koltuğunun arkasına asılı olduğunu gördüm. Onu dinlenme odasında kahve fincanına kaşlarını çatmış bir halde bulunca şaşırmadım; o ve ben java bağımlılığını paylaşıyorduk.

Tek fincanlık kahve makinesiyle yaşadığı sorunu kastederek, "Bu işi öğrendiğini sanıyordum," dedim.

"Sayende biliyorum." Mark başını kaldırdı ve büyüleyici bir şekilde çarpık bir gülümseme sundu. Pırıl pırıl koyu bir teni, düzgün bir keçi sakalı ve yumuşak kahverengi gözleri vardı. Göze hoş gelmesinin yanı sıra harika bir patrondu; beni reklam işi hakkında eğitmeye çok açıktı ve bir şeyin nasıl yapılacağını bana iki kez göstermek zorunda olmadığına güveniyordu. Birlikte iyi çalışıyorduk ve bunun uzun süre böyle devam edeceğini umuyordum.

"Bunu dene," dedi ve tezgâhın üzerinde bekleyen dumanı tüten ikinci fincana uzandı. Bana uzattı ve ben de minnetle kabul ettim, krema ve tatlandırıcı ekleme konusunda düşünceli davranmasını takdir ettim.

Sıcak olduğu için temkinli bir yudum aldım, sonra beklenmedik -ve hoş karşılanmayan- tadı yüzünden öksürdüm. "*Nedir* bu?"

"Yaban mersini aromalı kahve."

Birden kaşlarını çatan ben oldum. "Bunu kim içmek ister ki?" "Ah, anlıyorum... bizim işimiz kim olduğunu bulmak ve sonra da bunu onlara satmak." O

kadeh kaldırmak için kupasını kaldırdı. "Son hesabımıza!"

Yüzümü buruşturarak omurgamı dikleştirdim ve bir yudum daha aldım.

* * *

Yapay yaban mersininin mide bulandırıcı tatlı tadının iki saat sonra bile hâlâ dilimi kapladığından emindim. Mola zamanım geldiğinden, akşam yemeğinde ikisini birlikte gördüğümde Gideon'u açıkça kızdıran Dr. Terrence Lucas'ı internette aramaya başladım.

bir gece önce. Masamdaki telefon çaldığında arama kutusuna doktorun adını yazmaktan öteye gidememiştim.

"Mark Garrity'nin ofisi," diye cevap verdim. "Eva Tramell konuşuyor." "Vegas konusunda ciddi misin?" Cary lafı dolandırmadan sordu. "Kesinlikle."

Bir duraklama oldu. "Milyarder erkek arkadaşının yanına taşındığını ve benim gitmem gerektiğini söylediğin zaman mı?"

"Ne? Hayır. *Hayır*. Delirdin mi sen?" Cary'nin ne kadar güvensiz olduğunu anlıyor ama arkadaşlığımızda bu tür şüpheler için fazla ileri gittiğimizi düşünerek gözlerimi sıkıca kapattım. "Ömür boyu benimle kalacaksın, bunu biliyorsun."

"Ve sen de kalkıp Vegas'a gitmeye mi karar verdin?"

"Hemen hemen. Havuz kenarında mojitorlarımızı yudumlayıp birkaç gün oda servisiyle geçinebileceğimizi düşündük."

"Bunun için ne kadar katkıda bulunabileceğimden emin değilim."

"Merak etme, Gideon'dan. Onun uçağı, onun oteli. Biz sadece yiyecek ve içeceklerimizi karşılayacağız." Uçak bileti hariç her şeyi karşılamayı planladığım için bu bir yalandı ama Cary'nin bunu bilmesine gerek yoktu.

"Ve o bizimle gelmiyor mu?"

Sandalyemde arkama yaslandım ve Gideon'un fotoğraflarından birine baktım. Onu şimdiden özlemiştim ve birlikte olmamızın üzerinden sadece birkaç saat geçmişti. "Arizona'da işi var, o yüzden gidiş geliş uçak biletlerini paylaşacak ama Vegas'ta sadece sen ve ben olacağız. Sanırım buna ihtiyacımız var."

"Evet." Nefesini sertçe verdi. "Manzara değişikliği ve en iyi kız arkadaşımın biraz kaliteli zaman geçirebilirim."

"Tamam o zaman. Yarın akşam sekizde uçmak istiyor." "Ben toplanmaya başlayayım. Senin için de bir çanta hazırlamamı ister misin?"

"mi? Bu harika olur!" Cary bir stilist ya da kişisel alışveriş uzmanı olabilirdi. Konu kıyafetlere geldiğinde ciddi bir yeteneği vardı.

"Eva?"

"Öyle mi?"

İç çekti. "Benim saçmalıklarına katlandığın için teşekkür ederim." "Kapa çeneni."

Telefonu kapattıktan sonra uzun bir süre telefona baktım, hayatında her şey bu kadar iyi giderken Cary'nin bu kadar mutsuz olmasından nefret ediyordum. Kendi kendini sabote etme konusunda bir uzmandı, mutluluğa layık olduğuna asla gerçekten inanmıyordu.

Dikkatimi tekrar işime verdiğimde, monitörümdeki Google araması bana Dr. Terry Lucas'a olan ilgimi hatırlattı. Web'de onunla ilgili birkaç makale yayınlanmıştı ve doğrulamayı pekiştiren resimlerle tamamlanmıştı.

Çocuk doktoru. Kırk beş yaşında. Yirmi yıllık evli. Endişeyle "Dr. Terrence Lucas ve eşi "ni aradım, altın tenli, uzun saçlı bir esmer göreceğim düşüncesiyle içten içe ürperdim. Bayan Lucas'ın kısa, parlak kızıl saçlı, soluk tenli bir kadın olduğunu görünce rahat bir nefes aldım.

Ama bu beni daha fazla soruyla baş başa bıraktı. İki adam arasında sorun çıkaranın bir kadın olduğunu düşünmüştüm.

Gerçek şu ki, Gideon ve ben birbirimiz hakkında pek bir şey bilmiyorduk. Çirkin şeyleri biliyorduk - en azından o benimkini biliyordu; ben de onunkini oldukça bariz ipuçlarından tahmin ediyordum. Birbirimizin evinde o kadar çok gece yatıya kaldıktan sonra birbirimiz hakkında bazı temel birlikte yaşama şeylerini biliyorduk. O benim ailemin yarısıyla tanışmıştı, ben de onunkinin tamamıyla tanışmıştım. Ancak çevreyle ilgili pek çok konuya değinecek kadar uzun süredir birlikte değildik. Ve açıkçası, sanki zaten zor durumda olan bir ilişkinin üzerine daha fazla saçmalık yığmaktan korkuyormuşuz gibi, olabileceğimiz kadar açık sözlü ya da meraklı olmadığımızı düşünüyorum.

Birlikteydik çünkü birbirimize bağımlıydık. Birlikte mutlu olduğumuz zamanlardaki kadar hiç sarhoş olmamıştım ve onun için de aynı şeyin geçerli olduğunu biliyordum. Aramızdaki o mükemmellik anları için kendimizi zorluyorduk, ama o kadar zayıflardı ki sadece inatçılığımız, kararlılığımız ve sevgimiz bizi onlar için savaşılmaya devam ettirdi.

Kendini bu kadar delirttiğin yeter.

E-postamı kontrol ettim ve "Gideon Cross" ile ilgili günlük Google uyarımı buldum. Günün link özeti, çoğunlukla Gideon'un kravatsız ve siyah kravatlı fotoğraflarına ve benim bir gece önce Waldorf Astoria'daki yardım yemeğine yönlendirdi.

"Tanrım." Şampanya rengi Vera Wang kokteyl elbisesi içindeki fotoğraflarıma bakarken annemi hatırlamadan edemedim. Sadece saçlarımın uzun ve düz olması dışında görünüşümün anneme ne kadar benzediği için değil, aynı zamanda kolunu süslediğim mega-mogul yüzünden de.

Monica Tramell Barker Mitchell Stanton ödül eşi olmakta çok ama çok iyiydi. Kendisinden ne beklediğini çok iyi biliyor ve bunu hiç aksatmadan yerine getiriyordu. İki kez boşanmış olmasına rağmen, her ikisi de kendi seçimiymiş ve her iki boşanmada da eski eşleri onu kaybettikleri için umutsuzluğa kapılmışlardı. Annem hakkında daha az düşünmüyordum, çünkü aldığı kadarını veriyordu ve kimseyi hafife almıyordu, ama ben bağımsızlık için çabalayarak büyüdüm. Hayır deme hakkım benim en değerli varlığımıydı.

E-posta penceremi küçülterek özel hayatımı bir kenara ittim ve meyveli kahve ile ilgili pazar karşılaştırmalarını araştırmaya geri döndüm. Stratejistler ve Mark arasındaki bazı ilk toplantıları koordine ettim ve Mark'ın glütensiz bir restoran için bir kampanya üzerinde beyin fırtınası yapmasına yardımcı oldum. Öğle vakti yaklaşıyordu ve telefonum çaldığında ciddi anlamda acıkmaya başlamıştım. Her zamanki selamlamamla cevap verdim.

"Eva?" diye aksanlı bir kadın sesi beni karşıladı. "Ben Magdalene. Bir dakikan var mı?"

Sandalyemde geriye yaslandım, tetikleydim. Magdalene ve ben bir keresinde Corinne'in Gideon'un hayatında beklenmedik ve istenmeyen bir şekilde yeniden ortaya çıkması üzerine bir sempati anını paylaşmıştık ama Magdalene'in ilk karşılaşmamızda bana karşı ne kadar gaddar olduğunu asla unutmayacağım. "Sadece. Ne oldu?"

İçini çekti, sonra hızlıca konuştu, kelimeleri aceleyle akıyordu. "Dün gece Corinne'in arkasındaki masada oturdum. Yemek sırasında Gideon'la aralarında geçenlerin bir kısmını duyabildim."

Midem gerildi, duygusal bir darbeye hazırlanıyordum. Magdalene, Gideon hakkındaki güvensizliğimi nasıl kullanacağını çok iyi biliyordu. "Ben isteyken ortalığı karıştırmak yeni bir alçaklık," dedim soğuk bir şekilde. "Ben-"

"Seni görmezden gelmiyordu."

Ağzım bir an açık kaldı ve o da hemen sessizliği doldurdu.

"Onu idare ediyordu, Eva. Şehirde yeni olduğun için seni New York'ta nerelere götürebileceğine dair önerilerde bulunuyordu ama bunu eski hatırla-ne zaman-ve-ben-oraya-gittim oyununu oynayarak yapıyordu."

Gideon'un eski sevgilisiyle alçak sesle yaptığı konuşmanın çoğunu duyamadığım için şükrederek, "Hafıza şeridinde bir yürüyüş," diye mırıldandım.

"Evet." Münevver derin bir nefes aldı. "Seni onun için görmezden geldiğini düşündüğün için gittin. Sadece Corinne'in seni üzmesini engellemeye çalışırken seni düşünüyor gibi görüldüğünü bilmeni istiyorum."

"Neden umursuyorsun ki?"

"Öyle olduğumu kim söyledi? Kendimi tanıtmaya şeklim için sana borçluyum Eva."

Bunu düşündüm. Evet, kıskançlık saçmalıklarıyla beni banyoda pusuya için bana borçluydu. Tek motivasyonunun bu olduğuna inandığımdan değil. Belki de ben kötünün iyisiydim. Belki de düşmanlarını yakınında tutuyordu. "Pekâlâ. Teşekkür ederim."

Daha iyi hissettiğimi inkâr edemem. Üzerimde taşıdığımı fark etmediğim bir ağırlık aniden hafiflemişti.

"Başka bir şey," diye devam etti Münevver. "Senin peşinden gitti."

Telefon ahizesini sıkıca kavradım. Gideon hep geliyordu çünkü ben hep kaçıyordum. İyileşme sürecim o kadar kırılıyordu ki ne pahasına olursa olsun onu korumayı öğrenmiştim. İstikrarımı tehdit eden bir şey olduğunda, onu terk ediyordum.

"Hayatında böyle ultimatolar vermeye çalışan başka kadınlar da oldu Eva. Sıkıldılar ya da onun ilgisini ya da bir tür büyük jestini istediler. Böylece çekip gittiler ve onun peşlerinden gelmesini beklediler. O ne yaptı biliyor musun?"

"Hiçbir şey," dedim usulca, erkeğimi tanıyordum. Yattığı kadınlarla asla sosyal zaman geçirmeyen ve sosyal olarak ilişki kurduğu kadınlarla asla yatmayan bir adam. Corinne ve ben bu kuralın tek istisnalarıydık, ki bu da eski sevgilisinin beni kıskançlık krizlerine sokmasının bir başka nedeniydi.

"Angus'un onları güvenli bir şekilde bıraktığından emin olmaktan başka bir şey değil," diye onayladı ve bunun bir noktada denediği bir taktik olduğunu düşünmeme neden oldu. "Ama sen gittiğinde, senin peşinden yeterince hızlı koşmadı. Vedalaşırken de kendinde değildi. Kendinden geçmiş gibiydi."

Çünkü korkuyu hissetmişti. Zihinsel olarak kendimi tekmelerken gözlerim kapandı. Sert.

Gideon bana birden fazla kez kaçmamın onu korkuttuğunu, çünkü geri dönmeyebileceğim düşüncesiyle başa çıkamadığını söylemişti. Aksini davranışlarımla ona sık sık gösterirken, onsuz yaşamayı hayal edemediğimi söylemenin ne faydası vardı? Geçmiş hakkında bana açılmamasına şaşmalı mıydım?

Kaçmayı bırakmalıydım. İlişkimizi yürütmek için herhangi bir umudumuz olacaksa, Gideon da ben de bunun için, *bizim* için ayakta durmalı ve savaşmalıydık.

"Şimdi sana borçlu muyum?" Mark'ın öğle yemeği için ayrılırken el sallamasına karşılık vererek tarafsız bir şekilde sordum.

Münevver telaşla nefes verdi. "Gideon ve ben birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz. Annelerimiz çok iyi arkadaşlar. Sen ve ben birbirimizi buralarda göreceğiz Eva ve umarım herhangi bir gariplikten kaçınmanın bir yolunu bulabiliriz."

Kadın yanıma geldi ve Gideon bana "aletini soktuğu" anda "işimin bittiğini" söyledi. Ve bunu bana özellikle savunmasız olduğum bir anda söylemişti.

"Dinle Münevver, drama yaratmazsan, idare ederiz." Ve madem bu kadar açık sözlü davranıyordu ... "Gideon'la ilişkimi tek başıma berbat edebilirim, güven bana. Yardıma ihtiyacım yok."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sanırım bu benim hatamdı, çok dikkatli ve uyumlu davrandım. Seninle birlikte çalışmak zorunda. Her neyse. Bir dakikam doldu. Sizi yalnız bırakayım."

Teşekkür etmek yerine "Hafta sonunun tadını çıkar," dedim. Hâlâ onun motivasyonuna güvenemiyordum.

"Sen de."

Ahizeyi yuvasına geri koyduğumda bakışlarım Gideon'la benim fotoğraflarımıza kaydı. Birdenbire açgözlülük ve sahiplenme duygularına kapıldım. O benimdi ama bir günden diğerine benim olarak kalıp kalmayacağından emin olamıyordum. Ve başka bir kadının ona sahip olabileceği düşüncesi beni çıldırtıyordu.

Alt çekmecemi açtım ve çantamdan akıllı telefonumu çıkardım. Onun da benim hakkımda aynı şiddetle düşünmesini sağlama ihtiyacıyla hareket ederek, onu bir bütün olarak yutmak için duyduğum ani ve çaresiz açlığı mesaj attım: **Şu anda sikini emiyor olmak için her şeyimi verirdim.**

Onu ağzıma aldığımda nasıl göründüğünü, boşalmak üzereyken çıkardığı vahşi sesleri düşünüyordum.

Ayakta durarak, iletildiğini gördüğüm anda mesajı sildim ve telefonumu çantama geri attım. Öğlen olduğu için bilgisayarımdaki tüm pencereleri kapattım ve Megumi'yi bulmak için resepsiyona doğru yola çıktım.

"Özellikle istediğin bir şey var mı?" diye sordu, ayağa kalktı ve bana kemerli, kolsuz lavanta rengi elbisesine hayranlıkla bakma fırsatı verdi.

Öksürdüm çünkü sorusu mesajımdan hemen sonra gelmişti. "Hayır. Senin seçimin. Seçici değilim."

Asansörlere ulaşmak için cam kapılardan dışarı çıktık.

"Hafta sonu için *çok* hazırım," dedi Megumi inleyerek ve akrilik uçlu parmağıyla arama düğmesine bastı. "Bir buçuk gün kaldı."

"Eğlenceli bir şeyler planladın mı?"

"Bunu göreceğiz." İçini çekti ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Kör randevu," diye açıkladı hayıflanarak.

"Ah. Sana tuzak kuran kişiye güveniyor musun?"

"Oda arkadaşım. Adamın en azından fiziksel olarak çekici olmasını bekliyorum çünkü geceleri nerede uyuduğunu biliyorum ve intikamlar çok kötüdür."

Asansör kabini katımıza ulaştığında ve biz içeri adım attığımızda gülümsüyordum. "Bu iyi vakit geçirme şansını arttırıyor."

"Pek sayılmaz, çünkü önce onunla görücü usulü buluşarak onu buldu. Harika biri olduğuna yemin ediyor, sadece onun tipinden çok benim tipim."

"Hmm."

"Biliyorum, değil mi?" Megumi başını salladı ve araba kapılarının üzerinde yer alan ve geçilen katları gösteren dekoratif, eski moda ibrelere baktı.

"Nasıl gittiğini bana bildirmen gerekecek." "Oh, evet. Bana şans dile."

"Kesinlikle." Daha lobiye yeni adım atmıştık ki cüzdanım kolumun altında titriyordu. Turnikelerden geçerken telefonumu elime aldım ve Gideon'un adını görünce midemin sıkıştığını hissettim. Arıyordu, bana mesaj atmıyordu.

Cevap vermeden önce Megumi'ye "Affedersiniz," dedim. O da kayıtsızca geçişti. "Devam et."

"Hey," diye şakacı bir şekilde onu selamladım.

"Eva."

Adımı hırıldayarak söylediğini duyunca bir adım bile atamadım. Sesinin sertliğinde bir umut zenginliği vardı.

Yavaşlarken, sadece adımı arzuladığım o sinirlilikle -içimde olmayı dünyadaki her şeyden daha çok istediğini söyleyen keskin bir ısırıkla- söylediğini duyduğum için nutkumun tutulduğunu fark ettim.

İnsanlar etrafımda akarken, binaya girip çıkarken, telefonumdaki ağırlıklı sessizlik beni durdurdu. Söylenmemiş ve neredeyse karşı konulmaz bir talep. Hiç ses çıkarmıyordu -nefes alışını bile duyamıyordum- ama açlığını hissediyordum. Eğer Megumi sabırla beni bekliyor olmasaydı, teklifimi yerine getirmesi için seslendirmedeği emrini yerine getirmek üzere asansöre binip en üst kata çıkacaktım.

Ofisinde ona sakso çektiğim zamanın anısı içimde kaynadı ve ağzımı sulandırdı. Yutkundum. "Gideon ..."

"Dikkatimi çekmek istiyordun, şimdi çektin. Bu sözleri söylediğini duymak istiyorum."

Yüzümün kızardığını hissettim. "Yapamam. Burada olmaz. Seni sonra arayayım." "Sütunun yanına geç ve yoldan çekil."

İrkilerek etrafıma bakındım. Sonra hatırladım ki Arayan Kimlik onu ofisine koydu. Bakışlarımı kaldırıp güvenlik kameralarını aradım. Hemen gözlerini üzerimde hissettim, sıcak ve arzulu. Arzusu beni tahrik etmeye .

"Acele et, meleğim. Arkadaşın bekliyor."

Sütuna doğru ilerledim, nefes alışım hızlı ve duyulabilirdi.

"Şimdi söyle bana. Mesajın beni sertleştirdi Eva. Bu konuda ne yapacaksın?"

Elim boğazıma gitti, bakışlarım çaresizce beni kaşlarını kaldırarak izleyen Megumi'ye kaydı. Bir parmağımı kaldırarak bir dakika daha istedim, sonra ona sırtımı döndüm ve "Seni ağzımda istiyorum" diye fısıldadım.

"Neden? Benimle oynamak için mi? Şu anda yaptığın gibi benimle alay etmek için mi?" Sesinde sıcaklık yoktu, sadece sakın bir ciddiyet vardı.

Gideon seks konusunda ciddileştiğinde dikkat etmem gerektiğini biliyordum.

"Hayır." Yüzümü tavandaki en yakın güvenlik kamerasını gizleyen renkli kubbeye doğru kaldırdım. "Seni boşaltmak için. Seni boşaltmaya bayılıyorum, Gideon."

Nefesini sertçe verdi. "Bir hediye o zaman."

Gideon için cinsel eylemi bir armağan olarak görmenin ne anlama geldiğini sadece ben biliyordum. Onun için seks daha önce acı ve aşağılanma ya da şehvet ve zorunlulukla ilgiliydi. Şimdi ise benimle birlikte zevk ve aşkla ilgiliydi. "Her zaman."

"Güzel. Çünkü sana, Eva'ya ve sahip olduklarımıza değer veriyorum. Birbirimizi sürekli becerme dürtümüz bile benim için değerli, çünkü önemli."

Kendime eski yıkıcı bir alışkanlığa kapıldığımı itiraf ederek kolonun üzerine çöktüm - güvensizliğimi hafifletmek için cinsel çekiciliği kullanıyordum. Eğer Gideon beni arzuluyorsa, başkasını arzuluyor olamazdı. Aklımdan neler geçtiğini her zaman nasıl biliyordu?

"Evet," diye nefes aldım, gözlerimi kapatarak. "Bu önemli."

Bir zamanlar şefkat hissetmek için sekse yönelmiş, anlık arzularla gerçek şefkati birbirine karıştırmıştım. İşte bu yüzden artık bir erkekle yatağa girmeden önce bir tür dostluk çerçevesine sahip olmakta ısrar ediyordum. Bir daha asla bir sevgilinin yatağından kendimi değersiz ve kirli hissederek çıkmak istemedim.

Ve sırf onu kaybetmekten mantıksızca korktuğum için Gideon'la paylaştıklarımı değersizleştirmek istemediğimden de emindim.

O anda dengemin bozulduğunu fark ettim. İçimde kötü bir şey olacaktı gibi kötü bir his vardı.

"İşten sonra ne istersen alabilirsin meleğim." Sesi derinleşti, törpülendi. "Bu arada, iş arkadaşınla öğle yemeğinin tadını çıkar. Ben seni düşünüyor olacağım. Ve ağzını."

"Seni seviyorum, Gideon."

Telefonu kapattıktan sonra Megumi'ye tekrar katılacak kadar kendimi toparlamak için birkaç derin nefes almam gerekti. "Bunun için özür dilerim."

"Her şey yolunda mı?"

"Evet. Her şey ."

"Gideon Cross'la aranız hâlâ iyi mi?" Hafif bir gülümsemeyle bana baktı.

"Umm . . ." *Oh evet.* "Evet, bu da iyi." Ve umutsuzca bunun hakkında konuşabilmeyi diledim. Keşke vanayı açabilseydim ve ona karşı olan yoğun duygularımı anlatabilseydim. Onun düşüncelerinin beni nasıl tükettiğini, ellerimin altındaki hissinin beni nasıl çılgına çevirdiğini, işkence görmüş ruhunun tutkusunun beni en keskin bıçak gibi nasıl kestiğini.

Ama yapamadım. Hiçbir zaman. Çok göz önündeydi, çok iyi tanınıyordu. Hayatıyla ilgili özel bilgiler küçük bir servet değerindeydi. Bunu riske atamazdım.

"Kesinlikle öyle," diye onayladı Megumi. "Çok iyi. Burada çalışmaya başlamadan önce onu tanıyor muydun?"

"Hayır. Ama sanırım eninde sonunda tanışacaktık." Geçmişlerimiz yüzünden. Annem birçok istismara uğramış çocuk hayır kurumuna cömertçe bağışta bulundu,

Gideon gibi. Gideon ve benim yollarımızın bir noktada kesişmesi kaçınılmazdı. Bu karşılaşmanın nasıl olacağını merak ediyordum - o kolunda muhteşem bir esmerle, ben de Cary ile. Birbirimize karşı Crossfire lobisinde yakından verdiğimiz aynı içgüdüsel tepkiyi uzaktan da verebilir miydik?

Beni sokakta gördüğü an istemişti.

"Merak ettim." Megumi döner lobi kapısını itti. "Aranızdaki ilişkinin ciddi olduğunu okumuştum," diye devam etti, dışarıda kaldırımda ona katıldığında. "Bu yüzden onu daha önceden tanıyor olabileceğini düşündüm."

"Dedikodu bloglarında okuduğunuz her şeye inanmayın."

"Yani ciddi değil mi?"

"Ben öyle bir şey demedim." Bazen *çok* ciddi idi. Acı verici, acımasızca.

Başını iki yana salladı. "Tanrım ... beni dinle. Kusura bakmayın. Dedikodu benim kötü alışkanlıklarımın biri. Gideon Cross gibi aşırı seksi erkekler de öyle. Vücudu böyle *seks* çılgınlıkları atan bir adamla takılmanın nasıl bir şey olacağını merak etmekten kendimi alamıyorum. Bana yatakta harika olduğunu söyle."

Gülümsedim. Başka bir kızla takılmak güzeldi. Cary'nin de ateşli bir erkeği takdir edemeyeceğinden değil, ama hiçbir şey kız kıza konuşmaktan daha iyi olamazdı. "Şikâyet ettiğimi duymayacaksın."

"Şanslı sürtük." Dalga geçtiğini göstermek için omuzlarıma vurarak, "Peki ya şu oda arkadaşın? Gördüğüm fotoğraflara bakılırsa o da çok güzel. Bekâr mı? Benimle takılmak ister misin?"

Başımı hızla çevirerek yüzümü buruşturdum. Cary ile asla bir tanıdık ya da arkadaş ayarlamamayı zor yoldan öğrenmiştim. çok kolaydı, bu da birçok kırık kalbe yol açmıştı çünkü aynı şekilde karşılık veremiyordu. İşler çok iyi gitmeye başladığı anda, Cary onları sabote etti. "Bekar mı değil mi bilmiyorum. Şu anda hayatında işler biraz karışık."

"Eğer fırsat doğarsa, kesinlikle karşı değilim. Sadece söylüyorum. Tako sever misin?"

"Onları seviyorum."

"Birkaç blok ötede harika bir yer biliyorum. Gel hadi."

* * *

Megumi ve ben öğle yemeğinden dönerken dünyamda her şey yolunda gidiyordu. Kırk dakikalık dedikodu, erkek erkeğe sohbet ve üç harika carne asada taco'dan sonra kendimi oldukça iyi hissediyordum. Ve işe on dakikadan biraz fazla erken dönüyorduk ki Mark hiç şikâyet etmese de son zamanlarda pek dakik bir çalışan olamadığım için bu durumdan memnundum.

Şehir etrafımızda uğulduyordu, taksiler ve insanlar günün yetersiz saatlerine sığdırabildiklerini sığdırırken artan sıcak ve nemin içinden geçiyorlardı. Utanmadan insanları izliyordum, gözlerim herkesin ve her şeyin üzerinde geziniyordu.

Takım elbiseli erkekler, uçuşan etekler ve parmak arası terlikler giyen kadınların yanında yürüyordu. Haute couture ve beş yüz dolarlık ayakkabılar giyen bayanlar, dumanı tüten sosisli sandviç satıcı arabalarının ve bağırان seyyar satıcıların yanından geçiyordu. New York'un eklektik karışımı benim için bir cennetti ve burada yaşadığım her yerden daha canlı hissetmemi sağlayan bir heyecan uyandırıyordu.

Crossfire'ın tam karşısındaki trafik ışıklarında durduk ve bakışlarım hemen önünde oturan siyah Bentley'e takıldı. Gideon öğle yemeğinden yeni dönmüş olmalıydı. Tanıştığımız gün arabasında oturmuş, Crossfire Binası'nın heybetli güzelliğini seyrederken beni izlediğini düşünmeden edemiyordum. Bunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyordu-

Birdenbire soğudum.

Çünkü tam o sırada döner kapılardan göz alıcı bir esmer çıktı ve duraklayarak ona uzun uzun bakmamı sağladı - farkında olsun ya da olmasın, Gideon'un idealiydi. Waldorf Astoria'nın balo salonunda gördüğü anda gözünü diktiğine tanık olduğum kadın. Duruşu ve Gideon'a olan hakimiyeti en kötü güvensizliklerimi ortaya çıkaran bir kadın.

Corinne Giroux krem rengi kılıf elbisesi ve kiraz kırmızısı topuklu ayakkabılarıyla taze bir nefes gibi görünüyordu. Bir elini beline kadar uzanan siyah saçlarının üzerinde gezdirdi; saçları dün gece onunla tanıştığım kadar görüldüğü kadar düzgün değildi. Aslında biraz dağınık görünüyordu. Parmakları ağzını ovuşturuyor, dudaklarının dış hatlarını siliyordu.

Akıllı telefonumu çıkardım, kamerayı etkinleştirdim ve bir fotoğraf çektim. Yakınlaştırma sayesinde rujuyla neden uğraştığını görebiliyordum; ruj bulaşmıştı. Hayır, daha çok *ezilmiş* gibiydi. Sanki tutkulu bir öpücükten çıkmış gibi.

Işık değişti. Megumi ve ben akıntıyla birlikte hareket ederek, bir zamanlar Gideon'un evlenme sözü verdiği kadınla aramdaki mesafeyi kapattık. Angus Bentley'den inip yanımıza geldi ve Megumi'ye arka kapıyı açmadan önce onunla kısaca konuştu. Angus'un ve Gideon'un ihanet duygusu o kadar şiddetliydi ki nefesimi tutamadım. Ayaklarımın üzerinde sallandım.

"Hey." Megumi beni sabitlemek için kolumu tuttu. "Ve sadece bakire margaritalarımız vardı, hafif!"

Corinne'in söğüt gibi bedeninin Gideon'un arabasının arkasına pratik bir zarafetle kayışını izledim. öfke kabarıırken yumruklarım sıkıldı. Öfkeli gözyaşlarımın sisi arasında Bentley kaldırımından uzaklaştı ve gözden kayboldu.

Bölüm 3

Megumi ve ben asansöre bindiğimizde, en üst katın düğmesine bastım.

Waters Field & Leaman'da inerken ona "Soran olursa beş dakika içinde döneceğim" dedim.

"Ona benim için bir öpücük ver, olur mu?" dedi, şakacı bir şekilde kendini yelpazeleyerek. "Senin aracılığınla yaşadığımı düşünmek bile beni azdırıyor."

Kapılar kapanmadan ve araba yükselmeye devam etmeden önce gülümsemeyi başardım. Sıranın sonuna ulaştığında, zevkle süslenmiş ve inkar edilemez derecede erkeksi bir giriş fuayesine çıktım. Dumanlı cam güvenlik kapıları CROSS INDUSTRIES ile kumlanmış ve asılı eğrelti otu ve zambak sepetleriyle yumuşatılmıştı.

Gideon'un kızıl saçlı resepsiyonisti alışılmadık bir şekilde işbirliği yaptı ve ben kapıya ulaşmadan beni içeri aldı. Sonra bana öyle bir sırtı ki tepem attı. Her zaman benden hoşlanmadığı izlenimini edinmişim, bu yüzden o gülümsemeye bir an bile güvenmedim. Bu beni tedirgin etti. Yine de el salladım ve merhaba dedim, çünkü sinsi bir sürtük değildim - iyi bir nedenim olmadığı sürece.

Gideon'a giden uzun koridora girdim ve sekreteri Scott'ın masasında çalıştığı büyük, ikincil bir resepsiyon alanında durdum.

Ben yaklaşırken Scott ayağa kalktı. "Merhaba Eva," diyerek beni selamladı ve telefonuna uzandı. "Ona burada olduğunu haber vereyim."

Gideon'un ofisini katın geri kalanından ayıran cam duvar genellikle kristal berraklığındaydı ama bir düğmeye basılarak opak hale getirilebiliyordu. Şimdi buzluysa, bu da tedirginliğimi artırdı. "Yalnız mı?"

"Evet, ama-"

Cam kapıyı itip Gideon'un alanına girdiğimde söylediği başka her şey kayboldu. Her biri patronum Mark'ın tüm ofisinden daha büyük olan üç ayrı oturma alanına sahip devasa bir alandı. Gideon'un dairesinin zarif sıcaklığının aksine, ofisi sadece bir barın arkasındaki duvarı süsleyen mücevher tonlu kristal sürahilerle kırılan siyah, gri ve beyazdan oluşan soğuk bir paletle dekore edilmişti.

Tavandan tabana pencereler iki taraftan şehre bakıyordu. Muazzam masanın karşısındaki tek duvar, dünyanın dört bir yanından haber kanallarının yayınlandığı düz ekranlarla kaplıydı.

Bakışlarım odayı taradı ve dikkatsizce yere düşürülmüş bir yastığa takıldı. Yanındaki halıda, kanepenin ayaklarının genellikle nereye bastığını gösteren girintiler vardı. Görünüşe göre mobilya parçası birkaç santim yamulmuştu.

Kalp atışlarım hızlandı ve avuçlarım nemlendi. Daha önce hissettiğim o korkunç endişe yoğunlaştı.

Tuvaletin açık kapısını henüz fark etmiştim ki Gideon ortaya çıktı ve açıkta kalan gövdesinin güzelliğiyle nefesimi kesti. Saçları yeni duş almış gibi nemliydi ve boynu ile göğsünün üst kısmı, kendini fiziksel olarak zorladığında olduğu gibi hâlâ kızarmıştı.

Beni gördüğünde dondu kaldı, bakışları bir anlığına karardı ve ardından mükemmel, amansız maskesi zahmetsizce yerine oturdu.

"İyi bir zaman değil Eva," dedi, bir bar taburesinin arkasına sardığı gömleğinin içinde omuz silkerek... sabah giydiğinden farklı bir gömlekti bu. "Bir randevuya geç kalıyorum."

Çantamı sıkıca kavradım. Onu bu kadar yakından görmek, onu ne kadar çok istediğimi gözler önüne seriyordu. Onu delicesine seviyordum, nefes almaya ihtiyacım varmış gibi ona ihtiyacım vardı ... bu da Magdalene ve Corinne'in neler hissettiğini anlamamı ve onu benden uzaklaştırmak için ne kadar ileri gidebileceklerini anlamamı kolaylaştırıyordu. "Neden yarı giyiniksin?"

Bunun için hiçbir yardım yoktu. Vücudum onun görüntüsüne içgüdüsel olarak tepki verdi, bu da isyan eden duygularımı dizginlememi daha da zorlaştırdı. Açık, özenle ütülenmiş elbise gömleği, altın sarısı teni, kaslı karın kasları ve mükemmel şekilde tanımlanmış göğüs kasları üzerinde sıkıca gerilmiş olarak ortaya çıkardı. Göğsünün üzerindeki koyu renk saçlar ince bir çizgi halinde aşağıya doğru inip koyulaşılıyor ve şu anda boxer külot ve pantolonla kaplı olan sikine doğru uzanıyordu. Sadece içimde nasıl hissettiğini düşünmek bile özlemle sızlamama neden oluyordu.

"Gömleğimde bir şey var." Düğmelerini iliklemeye başladı, kol düğmelerini gördüğüm bara doğru geçerken karın kasları hareketleriyle birlikte esniyordu

bekliyor. "Gitmem gerek. Bir şeye ihtiyacın olursa Scott'a söyle, o halleder. Ya da döndüğümde ben hallederim. İki saatten fazla sürmez."

"Neden geç kalıyorsun?"

"Son dakikada bir toplantıyı araya sıkıştırmak zorunda kaldım" diye cevap verirken bana bakmadı.

Şimdi yaptın mı? "Bu sabah duş aldın." *Benimle bir saat seviştikten sonra.* "Neden tekrar duş almak zorundaydın?"

"Neden engizisyon?" diye tersledi.

Cevaplara ihtiyacım vardı, tuvalete gittim. Devam eden nem bunaltıcıydı. Kafamın içinde bulmaya dayanamayacağım bir belayı aramamı söyleyen sesi duymazdan gelerek çamaşır sepetinden gömleğini çıkardım ... ve manşetlerinden birine kan lekesi gibi bulaşmış kırmızı rujı gördüm. Göğsümde bir acı hissettim.

Giysiyi yere bırakarak döndüm ve Gideon'dan mümkün olduğunca uzaklaşmak için oradan ayrıldım. Kusmadan ya da hıçkırmaya başlamadan önce.

"Eva!" diye bağırdı ben hızla yanından geçerken. "Senin derdin ne be?"

"Siktir , göt herif."

"Pardon?"

Beni yakalayıp dirseğimden tutarak geri çektiğinde elim kapının kolundaydı. Dönerek, başını döndürecek ve avucumu ateşe verecek kadar güçlü bir tokat attım.

"Lanet olsun," diye homurdandı, kollarımdan tutup beni sarstı. "Sakın bana vurma!"

"Dokunma bana!" Çıplak ellerini kollarımın çıplak teninde hissetmek çok fazlaydı.

Geri itti ve benden uzaklaştı. "Sana ne oldu böyle?"

"Onu gördüm, Gideon."

"Kimi gördün?"

"Corinne'!"

Kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Akıllı telefonumu çıkarıp fotoğrafı yüzüne tuttum. "Yakalandım."

Gideon'un bakışları ekranda daraldı ve sonra kaşları .

"Tam olarak ne yaparken yakalandın?" diye sordu çok yumuşak bir sesle.

"Oh, canın cehenneme." Telefonumu çantama tıktırarak kapıya doğru döndüm. "Senin için hecelemeyeceğim."

Avucunu cama vurarak kapıyı kapalı tuttu. Vücuyla beni kafesledi, eğildi ve kulağıma tısladı, "Evet. Evet, lanet olası heceleyeceksin."

Kapıdaki pozisyonumuz Gideon'un ofisine ilk kez girdiğim andaki ateşli anıları canlandırırken gözlerimi sıkıca kapattım. Beni tam da bu şekilde durdurmuş, ustalıkla baştan çıkarmış, kısa süre önce yerinden oynatacak kadar güçlü bir hareket görmüş olan kanepenin üzerinde tutkulu bir kucaklaşmaya sürüklemişti.

"Bir resim bin kelime anlatmaz mı?" Sıkılmış dişlerimin arasından ısırdım.

"Yani Corinne tartaklandı. Bunun benimle ne ilgisi var?" "Benimle dalga mı geçiyorsun? Çıkarın beni."

"Bu konuda uzaktan yakından komik bir şey bulmuyorum. Aslında, bulmuyorum. Bir kadına bu kadar kızdığımı hiç hatırlamıyorum. Buraya yarım yamalak suçlamaların ve kendini beğenmiş saçmalıklarınla geliyorsun-"

"Ben erdemliyim!" Döndüm ve kolunun altından geçerek aramıza çok ihtiyaç duyduğumuz mesafeyi koydum. Ona yakın olmak çok fazla acı veriyordu. "Seni asla aldatmam! Eğer biriyle yatmak isteseydim, önce senden ayrılırdım."

Kapıya doğru eğilen Gideon kollarını kavuşturdu. Gömleğinin yakası açık ve kıvrıktı; bu bakış bana çok çekici ve cazip gelmişti ama beni daha da sinirlendirmişti.

"Seni aldattığımı mı düşünüyorsun?" Ses tonu kırılmış ve gibiydi.

Onu arkamdaki koltukta Corinne ile hayal etmenin acısını atlatmak için derin bir nefes çektim. "Bana neden burada, Crossfire'da, o şekilde göründüğünü açıkla. Ofisin neden böyle görünüyor. Neden böyle göründüğünü."

Bakışları önce kanepeye, sonra yerdeki mindere, sonra da bana döndü. "Corinne'in neden burada olduğunu ya da neden öyle göründüğünü bilmiyorum. Onu dün gecedan beri görmedim, sen benimleyken."

Dün gece sanki sonsuza dek önce yaşanmış gibiydi. Hiç yaşanmamış olmasını diledim.

"Ama ben seninle değildim," diye belirttim. "Kırpiklerini kırıştırdı ve seni biriyle tanıştırmak istediğini söyledi, sen de beni orada öylece bıraktın."

"Tanrım." Gözleri parladı. "Yine mi bu?"

Yanağımdan süzülen bir damla gözyaşını öfkeyle sildim.

Hırladı. "Onunla birlikte olmaya ve senden uzaklaşmaya ihtiyaç duyduğum için mi onunla gittiğimi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum, Gideon. *Beni* ektin. Cevapları olan sensin."

"Önce sen beni ektin."

Ağzım açık kaldı. "Ben yapmadım!"

"Cehenneme gitmedin. Neredeyse geldiğimiz anda gittin. Seni bulmak zorundaydım ve bulduğumda o hıyarla dans ediyordun."

"Martin, Stanton'ın yeğeni!" Richard Stanton üvey babam olduğu için Martin'i ailemden biri olarak görüyordum.

"Lanet bir rahip olması umurumda değil. Seni çivilemek istiyor."

"Aman Tanrım. Bu çok saçma! Konuyu saptırmayı bırak. Ortaklarınızla iş konuşuyordunuz. Orada durmak garipti. Benim için olduğu kadar onlar için de."

"Orası senin yerin, garip ya da değil!"

Sanki bana tokat atmış gibi başımı geriye attım. "Yine mi geldin?"

"Bir Waters Field ve Leaman partisinde kampanyadan bahsetmeye başladığın için senden uzaklaşsam ne hissederdin? Sonra beni bulduğunda Magdalene ile yavaş dans ediyor olsaydım?"

"I-" *Tanrım*. Hiç böyle düşünmemiştim.

Gideon kapıya yaslanmış güçlü gövdesiyle yumuşak ve sakin görünüyordu ama bu sakin yüzeyin altında titreşen öfkeyi hissedebiliyordum. Her zaman sürükleyiciydi ama özellikle de tutkuyla kaynadığı zamanlarda. "Senin yanında durmak, sana destek olmak ve evet, bazen kolunda güzel görünmek benim yerim. Bu benim hakkım, benim görevim ve benim ayrıcalığım Eva, tıpkı tersine senin olduğu gibi."

"Yolundan çekilerek sana iyilik yaptığımı sanıyordum." Kaşlarını kaldırarak sessiz ve alaycı bir karşılık verdi.

Kollarımı kavuşturdum. "Bu yüzden mi Corinne? Beni cezalandırıyor muydun?"

"Seni cezalandırmak , Eva, seni dizlerimin üzerine yatırırdım."

Bakışlarım daraldı. *Bu* asla gerçekleşmeyecekti.

"Nasıl bilirim," dedi sertçe. "Seni kıskanmak istemedim. Corinne'e açıklama fırsatı bulamadan. Seninle ne kadar ciddi olduğumuzu ve bu akşamdan keyif almanın benim için ne kadar önemli olduğunu anladığından emin olmak için birkaç dakikaya ihtiyacım vardı. Onunla gitmemin tek nedeni buydu."

"Ona ikiniz hakkında hiçbir şey söylememesini söyledin, değil mi? Ona senin için ne olduğu konusunda sessiz kalmasını söyledin. Magdalene'in bunu berbat etmesi çok kötü oldu."

Belki de Corinne ve Magdalene bunu bu şekilde planlamışlardı. Corinne, Gideon'u hareketlerini önceden tahmin edebilecek kadar iyi tanıyordu; New York'ta beklenmedik bir şekilde ortaya çıkmasına vereceği tepkiyi planlamak onun için kolay olabilirdi.

Bu da Magdalene'in bugün beni neden aradığına yepyeni bir ışık tutuyordu. Gideon ve ben onları fark ettiğimizde o ve Corinne Waldorf'ta konuşuyorlardı. Başka bir kadınla birlikte olan bir adamı isteyen iki kadın. Ben işin içinde olduğum sürece onlar için hiçbir şey olmayacaktı.

Bu nedenle birlikte çalışıyor olabilecekleri ihtimalini göz ardı edemezdim.

"Bunu benden duymanı istedim," dedi sıkıca.

Bunu duymazdan geldim, daha çok şu anda olanlarla ilgileniyordum. "Corinne'in Bentley'e bindiğini gördüm, Gideon. Ben buraya gelmeden hemen önce."

Diğer kaşı da birincisine uyacak şekilde kalktı. "mı?"

"Evet, yaptım. Bunu açıklayabilir misin?"

"Yapamam, hayır."

Yaralı öfke içimi yaktı. Birden ona bakmaya bile tahammül edemez oldum. "O zaman yolumdan çekil, işe dönmem gerek."

Kımıldamadı. "Gitmeden önce bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum: Onu becerdiğime inanıyor musun?"

Bunu yüksek sesle söylediğini duymak beni ürküttü. "Neye inanacağımı bilmiyorum. Kanıtlar kesin-"

"'Kanıt' beni ve onu bir yatakta çıplak bulmanı içerse bile umurumda olmazdı." O kadar hızlı çözüldü ki şaşkınlıkla geri çekildim. Daha da yaklaştı. "Onu becerdiğimi düşünüp düşünmediğini bilmek istiyorum. Eğer yapacağımı düşünüyorsan. Ya da yapabileceğimi. Sence?"

Ayağım vurmaya başladı ama geri çekilmedim. "Gömleğindeki ruju açıkla, Gideon."

Çenesi gerildi. "Hayır."

"Ne?" Kesin bir dille reddetmesi beni çevirdi. "Soruma cevap ver."

Yüzünü inceledim ve diğer insanların yanında taktığı maskeyi gördüm ama benimle hiç giymemişti. Parmak uçlarıyla yanağına okşayacakmış gibi elini bana doğru uzattı, sonra son anda geri çekti. Elini çektiği o kısa anda dişlerinin gıcırdadığını duydum, sanki bana dokunmamak bir mücadelemiş gibi. Acı içinde, dokunmadığı için minnettardım.

"Açıklamana *ihtiyacım* var," diye fısıldadım, yüzünde beliren çekingenliği hayal edip etmediğimi merak ediyordum. Bazen öyle bir şeye inanmak istiyordum ki

Kötü bir şekilde, kasıtlı olarak bahaneler ürettim ve acı veren gerçekliği görmezden geldim. "Benden şüphe etmen için sana hiçbir sebep vermedim."

"Şimdi bana bir tane veriyorsun, Gideon." Aceleyle nefes verdim, sönmüştüm. Geri çekiliyordum. Karşımda duruyordu ama kilometrelerce uzakta görünüyordu. "Senin için acı verici olan sırları paylaşmadan önce zamana ihtiyacın olduğunu anlıyorum. Ben de senin durumunda oldum, başıma gelenler hakkında konuşmam gerektiğini biliyordum ama hazır değildim. Bu yüzden seni zorlamamak ya da acele ettirmemek için çok uğraştım. Ama bu sır *bana* zarar veren bir sır ve bu farklı. Bunu görmüyor musun?"

Nefesinin altında küfrederek serin elleriyle yüzümü kavradı. "Kıskanman için bir neden olmadığından emin olmak için elimden geleni yapıyorum, ama sahiplendiğinde bu hoşuma gidiyor. Benim için savaşmanı istiyorum. Beni bu kadar önemsemi istiyorum. Benim için deli olmanı istiyorum. Ama güven olmadan sahiplenme cehennemdir. Eğer bana güvenmiyorsan, elimizde hiçbir şey yok demektir."

"Güven iki yönlüdür, Gideon."

Derin bir nefes çekti. "Lanet olsun. Bana öyle bakma." "Kim olduğunu anlamaya çalışıyorum. Buraya gelen adam nerede? beni becermek istediğini söylemedi mi? Bunu söylemekten çekinmeyen adam Ondan ayrılırken bile onu düğümlere mi bağladım? Her zaman böyle acımasızca dürüst olacağına inanmıştım. Buna güvenmişim. Şimdi-" Başımı salladım, boğazım başka bir şey söyleyemeyecek kadar sıkıydı.

Suratsızlık dudaklarını inceltti ama inatla kapalı kaldılar.

Bileklerinden tutarak ellerini çektim. İçim çatlıyordu, kırılıyordum. "Bu sefer kaçmayacağım ama beni uzaklaştırabilirsin. Bunu düşünmek isteyebilirsin."

Gittim. Gideon beni durdurmadı.

* * *

Öğleden sonrasının geri kalanını işe odaklanarak geçirdim. Mark yüksek sesle beyin fırtınası yapmayı severdi, bu benim için harika bir öğrenme egzersiziydi ve hesaplarıyla başa çıkma konusundaki kendinden emin ve sevimli yolu ilham vericiydi. I

Hem güven verici hem de tehditkâr olmayan bir komuta havası taşıdığı iki müşteri toplantısından hızla geçmesini izledim.

Daha sonra bir bebek oyuncağı şirketinin ihtiyaç analizini ele aldık, düşük getirili harcamaların yanı sıra anne blogu reklamcılığı gibi kullanılmayan yolları sıfırladık. İşimin özel hayatımda dikkatimi dağıttığı için minnettardım ve daha sonra Krav Maga dersime gitmeyi dört gözle bekliyordum, böylece sinirli huzursuzluğumun bir kısmını yakabilirdim.

Masa telefonum çaldığında saat dördü biraz geçiyordu. Hızlıca cevap verdim ve Gideon'un sesiyle kalbimin yerinden fırladığını hissettim.

Dr. Petersen'e zamanında varmak için saat beşte yola çıkmalıyız," dedi.

"Oh." Çift terapisi seanslarımızın Perşembe günleri saat altıda olduğunu unutmuştum.

Aniden, bunun aynı zamanda sonuncusu olup olmayacağını merak ettim.

"Zamanı geldiğinde gelip seni alacağım," devam etti hışımla.

İçimi çektim, kendimi hiç hazır hissetmiyordum. Daha önceki kavgamızdan dolayı zaten ham ve sinirliydim. "Sana vurduğum için özür dilerim. Bunu yapmamalıydım. Yaptığımdan nefret ediyorum."

"Melek." Gideon sertçe nefes verdi. "Önemli olan tek soruyu sormadın."

Gözlerim kapalıydı. Aklımı okuması sinir bozucuydu. "Öyle ya da böyle, bu sır sakladığın gerçeğini değiştirmiyor."

"Sırlar üzerinde çalışabileceğimiz bir şeydir; aldatma ise değildir."

Alnımın arkasındaki ağrıyı ovuşturdum. "Bu konuda haklısın." "Sadece sen varsın Eva." Sesi kırılmış ve sertti.

Sözlerinin altında yatan öfke içimde bir titreme yarattı. Ondan şüphe ettiğim için hâlâ kızgındı. Oh iyi. Ben de hâlâ öfkeliydim. "Beşte hazır olurum."

Her zamanki gibi hızlıydı. Ben bilgisayarımı uyutup eşyalarımı toplarken o da Mark'la Kingsman Votka hesabında devam eden çalışmalar hakkında konuştu. Gideon'u dikkatle izledim. Koyu renk takım elbisesi ve taşıdığı uzun boylu, zayıf kaslı vücuduyla heybetli bir görüntüsü vardı.

Kendini nüfuz edilemezmiş gibi gösterirdi ama ben onu son derece savunmasız görmüştüm.

O hassas, son derece duygusal adama aşkıttım. Ve kendini benden gizlemeye çalışmasına içerliyordum.

Başını çevirdiğinde beni bakarken yakaladı. Vahşi mavi bakışlarında sevgili Gideon'umu gördüm, kısa bir süreliğine çaresiz bir özlemi açığa çıkardı. Sonra o gitti, yerini soğuk maske aldı. "Hazır mısın?"

Bir şeyleri sakladığı çok açıktı ve aramızda bu uçurumun olması beni öldürüyordu. Bana güvenmeyeceği şeyler olduğunu bilmek.

Resepsiyondan çıkarken Megumi çenesini yumruğuna dayadı ve dramatik bir iç çekti.

"Sana abayı yakmış, Cross," diye mırıldandım, biz dışarı çıkarken o da asansörün çağrı düğmesine bastı.

"Her neyse." Homurdandı. "O benim hakkımda ne biliyor ki?"

"Ben de bütün gün kendime aynı soruyu sordum," dedim sessizce. Bu kez yüzünü buruşturduğundan emindim.

* * *

Dr. Lyle Petersen uzun boylu, düzgün bakımlı gri saçlı ve keskin ama nazik kot mavisi gözlü biriydi. Ofisi nötr tonlarda zevkli bir şekilde dekore edilmişti ve mobilyaları son derece rahattı, bu ona her ziyaretimde dikkat ettiğim bir şeydi. Onu artık terapistim olarak görmek *benim* için biraz garipti. Geçmişte benimle sadece annemin kızı olarak görüşmüştü. Son birkaç yıldır annemin psikiyatristiydi.

Gideon ve benim oturduğumuz kanepenin karşısındaki gri berjer koltuğa yerleşmesini izledim. Keskin bakışları aramızda dolaştı, her birimizin kanepenin iki ucuna nasıl oturduğumuzu, sert duruşlarımızın savunmasızlığımızı nasıl ortaya çıkardığını açıkça fark etti. Buraya gelirken de aynı şekilde davranmıştık.

Tabletinin kapağını açan Dr. Petersen, kalemmini kavradı ve "Aranızdaki gerginliğin nedeninden başlayalım mı?" dedi.

Önce Gideon'a konuşma şansı vermek için bir süre bekledim. Orada öylece oturup sessiz kaldığında çok da şaşırmadım. "Şey ... son yirmi dört saat içinde Gideon'un sahip olduğunu bilmediğim nişanlısıyla tanıştım-"

"Eski nişanlım," diye homurdandı Gideon.

"-Sadece esmerlerle çıkmasının nedeninin onun yüzünden olduğunu öğrendim-"

"Çıkmak değildi."

"-ve onu öğle yemeğinden sonra ofisinden bu şekilde çıkarken "Telefonumu çıkardım.

"Binadan çıkıyordu," dedi Gideon, "ofisimden değil."

Fotoğrafi çektim ve telefonumu Dr. Petersen'a uzattım. "Ve arabana *biniyorsun*, Gideon!"

"Angus biz buraya gelmeden önce onu orada gördüğünü, tanıdığını ve nazik davrandığını söyledi."

"Sanki farklı bir şey söyleyecek!" Ben de karşılık verdim. "Çocukluğundan beri senin şoförün. Tabii ki seni korur."

"Şimdi de komplo mu oldu?"

"O zaman orada ne işi vardı?" Meydan okudum.

"Beni öğle yemeğine götürüyordu."

"Nerede? Sadece senin orada olduğunu ve onun olmadığını doğrulayacağım ve bu kısmı aradan çıkaracağız."

Gideon'un çenesi sıkıştı. "Sana söylemiştim. Beklenmedik bir randevum vardı. Öğle yemeğine gelemedim."

"Randevu kimdi?" "Corinne değildi."

"Bu bir cevap değil!" Telefonumu sakince bana geri veren Dr. Petersen'e döndüm. "Neler olduğunu sormak için ofisine gittiğimde, onu yarı giyinik ve yeni duş almış, kanepelerinden biri yerinden oynamış, yastıklar yere saçılmış halde buldum-"

"Lanet olası bir yastık!" "-ve
gömleğinde kırmızı ruj."

Gideon soğuk bir ifadeyle, "Crossfire'da iki düzine işyeri var," dedi.
"Onlardan herhangi birini ziyaret ediyor olabilirdi."

"Doğru," dedim, sesimden alaycılık damlıyordu. "Tabii ki." "Onu
otele götürmez miydin?"

Sersemlemiş bir halde keskin bir nefes aldım. "O oda hâlâ sende mi?"

Maskesi düştü ve panik parıltısı ortaya çıktı. Sadece sevişmek için
kullandığı ve bir daha asla gitmeyeceğim bir otel odası olan seks pansiyonunun
hâlâ onda olduğunu fark etmek bana fiziksel bir darbe gibi çarptı ve göğsümde
keskin bir acıya yol açtı. İçimden kısık bir ses çıktı, gözlerimi sıkıca kapatmama
neden olan acı dolu bir inilti.

Dr. Petersen hızla bir şeyler karalarken, "Biraz ," diye araya girdi. "Biraz
geriye gitmek istiyorum. Gideon, Eva'ya Corinne'den neden bahsetmedin?"

"Bunu yapmaya niyetim vardı," dedi Gideon sert bir sesle.

"Bana hiçbir şey söylemiyor," diye fısıldadım, yüzümden rimel akmasın
diye çantamda bir mendil ararken. *O odayı neden tutuyordu ki?* Bunun tek
açıklaması, odayı benden başka biriyle kullanmak istemesiydi.

"Ne hakkında konuşuyorsunuz?" Dr. Petersen soruyu ikimize de yönelterek
sordu.

"Ben genelde özür dilerim," diye mırıldandı

Gideon. Dr. Petersen başını kaldırdı. "Ne için?"

"Her şeyi." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Eva'nın çok talepkar olduğunu ya da sizden çok şey beklediğini düşünüyor
musunuz?"

Gideon'un bakışlarını profilimde hissettim. "Hayır. O hiçbir şey istemiyor."

"Gerçek dışında," diye düzeltiltim, ona doğru dönerek.

Gözleri alev alev yanıyor, içimi kavuruyordu. "Sana hiç yalan söylemedim."

"Senden bir şeyler istemesini ister misin, Gideon?" Dr. Petersen sordu.

Gideon kaşlarını çattı.

"Bunu bir düşünün. Konuya geri döneceğiz." Dr. Petersen dikkatini bana çevirdi. "Çektiğin fotoğraf ilgimi çekti Eva. Birçok kadının son derece üzücü bulacağı bir durumla karşı karşıyaydın."
_"

Gideon soğuk bir ifadeyle, "Ortada bir durum yoktu," diye

tekrarladı. "Onun durum algısı," diye niteledi Dr. Petersen.

"Fiziksel yönü göz önüne alındığında, son derece saçma bir algı ilişkimiz."

"Pekâlâ. Bunu konuşalım. Haftada kaç kez seks yapıyorsunuz? Ortalama olarak."

Yüzüm kızardı. Gideon'a baktım, o da bana sırtarak karşılık verdi.

"Umm . . ." Dudaklarım alaycı bir şekilde büküldü. "Çok fazla."

"Günlük mü?" Bacaklarımı açıp tekrar çaprazladığımda Dr. Petersen'in kaşları kalktı ve başını salladı. "Günde birden çok kez mi?"

Gideon araya girdi, "Ortalama olarak."

Tabletini düz bir şekilde kucağına koyan Dr. Petersen, Gideon'un bakışlarıyla karşılaştı. "Bu düzeyde bir cinsel aktivite sizin için alışılmış bir şey mi?"

"Eva ile olan ilişkimde hiçbir şey alışlagelmiş değil, Doktor." "Eva'dan önceki cinsel birlikteliklerinizin sıklığı neydi?" Gideon'un çenesi gerildi ve bana baktı.

"Sorun değil," dedim ona, bu soruya onun önünde cevap vermek istemediğimi kabul ederken bile.

Elini uzatarak aramızdaki mesafeyi açtı. Benimkini onunkine koydum ve beni güven verici bir şekilde sıkmasını takdir ettim. "Haftada iki kez," dedi sıkıca. "Ortalama olarak."

Kadınların sayısı zihnimde hızla artıyordu. Boştaki elim kucağımda yumruk oldu.

Dr. Petersen arkasına yaslandı. "Eva ilişkinizdeki sadakatsizlik ve iletişim eksikliğine dair endişelerini dile getirdi. Anlaşmazlıkları çözmek için seks ne sıklıkla kullanılıyor?"

Gideon'un kaşları çatıldı. "Eva'nın benim aşırı aktif libidomun talepleri altında acı çektiğini düşünmeden önce, onun da en az benim kadar sık seks başlattığını bilmelisin. Eğer birimizin ayak uydurmakla ilgili endişeleri olacaksa, bu sadece erkek anatomisine sahip olduğum için ben olurum."

Dr. Petersen onay için bana baktı.

"Aramızdaki çoğu etkileşim seksle sonuçlanıyor," diye kabul ettim, "kavgalar da dahil."

"Anlaşmazlık tarafından da çözülmüş sayılmadan önce mi sonra mı?"

İçimi çektim. "Önce."

Kalemi bıraktı ve yazmaya başladı. Her şey bittiğinde bir roman değerinde bir şey bulabileceğini düşündüm.

"İlişkiniz başından beri son derece cinsel içerikli miydi?" diye sordu.

Bakmamasına rağmen başımı salladım. "Birbirimizden çok etkileniyoruz."

"Belli ki." Başını kaldırdı ve nazik bir gülümseme sundu. "Ancak, biz birlikteyken cinsel perhiz olasılığını tartışmak isterim-"

"Böyle bir olasılık yok," diye araya girdi Gideon. "Bu bir başlangıç değil. İşe yarayan birkaç şeyden birini ortadan kaldırmadan neyin işe yaramadığına odaklanmamızı öneririm."

"İşe yaradığından emin değilim, Gideon," dedi Dr. Petersen sert bir sesle. "Olması gerektiği gibi değil."

"Doktor." Gideon bir bileğini diğer dizinin üzerine koydu ve geriye yaslanarak boyun eğmeyen bir kararlılık görüntüsü çizdi. "Ellerimi ondan uzak tutmamın tek yolu ölmüş olmam. Bizi düzeltmek için başka bir yol bul."

* * *

Bentley'e binip eve doğru yola çıktıktan sonra Gideon, "Bu terapi işinde yeniyim," dedi. "O yüzden emin değilim. Öyle hissettiren bir tren kazası mıydı?"

"Daha iyi olabilirdi," dedim bitkin bir şekilde, başımı arkaya yaslayıp gözlerimi kapatarak. Kemiklerime kadar yorgundum. Saat sekizdeki Krav Maga dersine yetişmeyi düşünemeyecek kadar yorgundum. "Hızlı bir duş ve yatağım için adam öldürürdüm."

"Bugünlük bu kadar yeter demeden önce halletmem gereken bazı işler var."

" değil." Esnedim. "Neden bu gece izin alıp yarın ?"

Önerimi yoğun bir sessizlik karşıladı. Bir süre sonra o kadar gergin bir hal aldı ki hem başımı hem de ağırlaşan göz kapaklarımı kaldırıp ona bakmak için motive oldum.

Bakışları yüzümdeydi, dudakları sinirli bir çizgi halinde incelmışti. "Beni engelliyorsun."

"Hayır, ben-"

"Sen değilsin! Beni yargıladınız ve mahkum ettiniz, şimdi de beni dışarıda bırakıyorsunuz."

"Yorulдум, Gideon! İçine gömülmeden önce bu kadar saçmalığa katlanamam. Uykuya ihtiyacım var ve-"

"*Sana* ihtiyacım var," diye tersledi. "Bana inanman için ne yapmam gerekiyor?"

"Hile yaptığını sanmıyorum. Tamam mı? Her şey ne kadar şüpheli görünse de, bunu yapacağına kendimi ikna edemiyorum. Sırlar çok fazla olmaya başladı. Ben elimden geleni yapıyorum, sen ise.."

"Öyle olmadığımı mı düşünüyorsun?" Koltukta iki büküm oldu, bükülmüş bir bacağını aramıza kaydırarak doğrudan bana baktı. "Hayatımda hiçbir şey için senin için çalıştığım kadar çok çalışmadım."

"Benim için çaba gösteremezsin. Bunu kendin için yapmalısın."

"Bana bu saçmalıkları anlatma! Başkası için ilişki becerilerim üzerinde çalışmama gerek yok."

Kısık bir iniltiyle yanağımı koltuğa yasladım ve tekrar gözlerimi kapattım. "Kavga etmekten yoruldum, Gideon. Sadece bir gece için biraz huzur ve sessizlik istiyorum. Bütün gün kendimi kötü hissettim."

"Hasta mısın?" Yer değiştirdi, boynumun arkasını hafifçe kavradı ve dudaklarını alnıma bastırdı. "Sıcak hissetmiyorsun. Miden mi rahatsız?"

Teninin nefis kokusunu içime çekerek onu içime çektim. Yüzümü boynunun kıvrımlarına bastırma dürtüsü neredeyse karşı konulmazdı.

"Hayır." Ve sonra anladım. İnledim.

"Ne oldu?" Beni kucağına çekti, sımsıkı sarıldı. "Neyin var? Doktora ihtiyacın var mı?"

Angus'un duymasını istemediğim için, "Âdetim geldi," diye fısıldadım. "Her an başlayabilir. Bunu neden daha önce fark etmediğimi bilmiyorum. Bu kadar yorgun ve huysuz olmama şaşmamalı; hormonal bir durumdayım."

Sustu. Bir ya da iki kalp atışından sonra, başımı geriye yatırıp yüz.

Dudaklarını hüznle bükerek itiraf etti: "Bu benim için yeni bir şey. Sıradan bir seks hayatı sırasında ortaya çıkan bir şey değil."

". Kız arkadaşları ve eşleri olan erkekler için ayrılmış olan rahatsızlığı deneyimleyebileceksin."

"Şanslıyım." Gideon saçlarımın gevşek tutamlarını şakaklarımdan uzaklaştırdı, kendi gür saçları yontulmuş yüzünün etrafına dökülüyordu. "Ve belki de, eğer gerçekten şanslıysam, yarın kendini daha iyi hissedecek ve beni tekrar seveceksin."

Ah, Tanrım. Kalbim göğsümde ağrıyordu. "Artık senden hoşlanıyorum, Gideon. Sadece sır saklamandan hoşlanmıyorum. Bu bizi ayıracak."

"Buna izin verme," diye mırıldandı, parmak ucuyla kaşlarımda gezinirken. "Güven bana."

"Sen bana güvenmelisin."

Üzerime katlanarak dudaklarını usulca dudaklarıma bastırdı. "Bilmiyor musun meleşim?" diye nefes aldı. "Daha fazla güvendiğim kimse yok."

Kollarımı ceketinin altından geçirerek ona sarıldım ve zayıf, sert vücudunun sıcaklığını içime çektim. Birbirimizden uzaklaşmaya başladığımız için endişelenmekten kendimi alamıyordum.

Gideon avantajını kullandı, dili ağzımın içine daldı, kadife yalamalarla benimkine hafifçe dokundu ve alay etti. Aldatıcı bir şekilde telaşsızdı. Daha derin bir temas aradım, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Her zaman daha fazlasına. Bunun dışında bana kendinden çok az şey vermesinden nefret ediyordum.

Ağzımın içine doğru inledi, içimde titreşen erotik bir zevk ve ihtiyaç sesiydi bu. Başını eğerek o güzel biçimli dudaklarını benimkilerin üzerine kapattı. Öpüşme derinleşti, dillerimiz okşandı, nefeslerimiz hızlandı.

Sırtımın altından geçirdiği kolu sıkılaşılarak beni kendine çekti. Diğer eli gömleğimin altından kayarak sıcak avucuyla omurgamı kavradı. Parmak uçları esnedi, öpücük vahşileşirken bile beni yumuşattı. Çıplak tenime dokunuşunun verdiği güvenceye ihtiyaç duyarak okşamaya doğru eğildim.

"Gideon . . ." İlk kez, fiziksel yakınlığımız içimdeki çaresiz isteği yatıştırmaya yetmedi.

"Şşş," diye yatıştırdı. "Ben buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum."

Gözlerimi kapatarak yüzümü boynuna gömdüm, ikimizin de çok inatçı olup kalmayacağımızı merak ediyordum, bırakmanın en iyisi olacağı ortaya çıksa bile.

Bölüm 4

Ağzımın üzerine bastırılan terli avuçla boğulan bir çığlıkla uyandım. Ezici bir ağırlık havamı keserken, başka bir el geceliğimin altından yukarı itti, el yordamıyla ve morartarak. Panik beni sardı ve bacaklarımı çılgınca tekmeleyerek çırpındım.

Hayır. Hayır. Lütfen, hayır. Bir daha olmaz. Bir daha olmaz.

Bir köpek gibi nefes nefese kalan Nathan bacaklarımı ayırdı. Bacaklarının arasındaki sert şey körlemesine iç uyluğuma saplandı. Mücadele ettim, ciğerlerim yanıyordu ama o çok güçlüydü. Onu uzaklaştıramadım. Kaçamıyordum.

Kesin şunu! Çekil . Dokunma bana. Tanrım. Lütfen bana bunu yapma. Canımı yakma.

Ma-ma!

Nathan'ın eli üzerime bastırarak başımı yastığa sıkıştırdı. Ben çırpındıkça o daha da heyecanlanıyordu. Kulağıma korkunç, iğrenç sözler söyleyerek, bacaklarımın arasındaki hassas noktayı buldu ve inleyerek içime soktu. Dondum kaldım, korkunç bir acının mengenesine kilitlendim.

"Evet," diye homurdandı. "... içine girdiğinde hoşuna gidiyor . .. ateşli küçük sürtük ... hoşuna gitti ..."

Nefes alamıyordum, ciğerlerim hıçkırıklarla titriyor, burun deliklerim avucunun topuğu tarafından tıkanıyordu. Gözlerimin önünde lekeler dans etti; göğsüm yandı. Tekrar mücadele ettim... havaya ihtiyacım vardı... hava için çaresizdim-

"Eva! !"

Havlayan komutla gözlerim açıldı. Pazularımı kavrayan ellerden kendimi kurtararak özgürlüğümü kazandım. Bacaklarımı bağlayan çarşafarla mücadele ederek aşağı yuvarlandım.

Yere çarpmanın sarsıcı etkisiyle tamamen uyandım ve boğazımdan acı ve korku dolu korkunç bir ses yükseldi.

"Tanrım! Eva, lanet olsun. Kendine zarar verme!"

Derin nefesler alarak havayı içime çektim ve dört ayak üzerinde banyoya doğru koşmaya başladım.

Gideon beni kucağına aldı ve göğsüne bastırdı. *"Eva."*

"Hasta," diye soludum, midem bir elimi ağzıma kapattım.

"Seni yakaladım," dedi acımasızca ve beni hızlı, güçlü adımlarla taşıdı. Beni tuvalete götürdü ve oturağı kaldırdı. Yanımda diz çöktü, ben kustukça saçlarımı geriye doğru tuttu, sıcak eli omurgamı bir aşağı bir yukarı okşadı.

"Şşşt ... meleşim," diye mırıldandı, tekrar tekrar. "Her şey yolunda. Güvendesin."

Midem boşaldığında sifonu çektim ve terden sıırıslıklam olmuş yüzümü ön koluma yaslayarak rüyamın kalıntıları dışında herhangi bir şeye odaklanmaya çalıştım.

"Kız bebek."

Başımı çevirdiğimde Cary'nin banyonun eşğinde durduğunu gördüm, yakışıklı yüzü kaşlarını çatmış bir haldeydi. Bol bir kot pantolon ve henley giymişti, bu da bana Gideon'un da tamamen giyinik olduğunu fark ettirdi. Daireme ilk döndüğümüzde takım elbisesini kaybetmişti ama o zaman giydiğı eşofmanları giymemişti. Onun yerine kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti.

Görünüşleri karşısında ne yapacağımı şaşırmış bir saatime baktım ve saatin gece yarısını geçtiğini gördüm. "Siz ne yapıyorsunuz?"

"Ben de tam geliyordum," dedi Cary. "Ve Cross'u yukarı çıkarken yakaladım."

Gideon'a baktım, endişeli kaşları oda arkadaşımınkiyle eşleşiyordu. "Dışarı mı çıktın?"

Gideon ayağa kalkmama yardım etti. "Sana halletmem gereken bazı işler olduğunu söylemişim."

Gece yarısına kadar mı? "Ne gibi

şeyler?" "Önemli değil."

Omuz silkerek elinden kurtuldum ve dişlerimi fırçalamak için lavaboya gittim. Başka bir sır. Kaç tane vardı?

Cary dirseğimde belirdi, bakışları makyaj aynamın yansımasında benimkilerle buluştu. "Uzun zamandır kötü bir rüya görmemiştin."

Endişeli yeşil gözlerine bakarak, ne kadar bitkin olduğumu görmesine izin verdim. öyleydi.

Omzumu güven verici bir şekilde sıktı. "Bu sefer ağırdan alacağız. Hafta sonu. Yeniden şarj ol. İkimizin de buna ihtiyacı var. Bu gece iyi olacak mısın?"

"Onu yakaladım." Gideon, botlarını çıkardığı küvetimin kenarındaki tüneğinden doğruldu.

"Bu burada olmadığım anlamına gelmez." Cary şakağıma hızlı bir öpücük kondurdu. "Bana ihtiyacın olursa seslen."

Odadan çıkmadan önce bana attığı bakış çok şey anlatıyordu: Gideon'un yatıya kalmasından rahatsız olmuştu. Doğrusu benim de bazı çekincelerim vardı. Gideon'un uyku bozukluğuna karşı süregelen ihtiyatsızlığımın, vahşi duygusal durumuma çok katkıda bulunduğunu düşünüyordum. Cary'nin geçenlerde söylediği gibi, sevdiğim adam saatli bir bombaydı ve ben onunla aynı yatağı paylaşıyordum.

Ağzımı çalkaladım ve diş fırçamı yerine bıraktım. "Duş almam lazım."

Kaza yapmadan önce bir tane almıştım ama şimdi yine kirli hissediyordum. Soğuk ter tenime yapışmıştı ve gözlerimi kapattığımda onun -Nathan'ın- kokusunu üzerimde hissedebiliyordum.

Gideon suyu açtı, sonra soyunmaya başladı ve muhteşem sıkı vücudunu görmemi sağlayarak dikkatimi dağıttı. Kasları sert ve belirgin, yapısı zayıf ama güçlü ve zarifti.

Kıyafetlerimi düştükleri yerde bıraktım ve bir iniltiyle buharlı spreyin altına girdim. Arkamdan kabine girdi, saçlarımı taradı ve omzuma bir öpücük kondurdu. "Nasılsın?"

"Daha iyi." *Çünkü yakındasın.*

Kollarını dikkatlice belime doladı ve titrek bir nefes verdi. "I . . . Tanrım, Eva. Rüyanda Nathan'ı mı görüyordun?"

Derin bir nefes aldım. "Belki bir gün rüyalarımız hakkında konuşuruz, ha?"

Keskin bir nefes aldı, parmak uçları kalçama değdi. ", değil mi?"

"Evet," diye mırıldandım. "İşte "

Uzun bir süre orada durduk, buhar ve sırlarla çevriliydik, fiziksel olarak yakın ama duygusal olarak uzaktık. Bundan nefret ediyordum. Ağlama dürtüsü çok baskındı ve ben buna karşı koymadım. İçimi dökmek iyi hissettirdi. Hıçkırığa hıçkırığa ağlarken uzun günün tüm baskısı üzerimden akıp gidiyor gibiydi.

"Angel . . ." Gideon sırtıma bastırdı, kollarını belime doladı, iri bedeninin koruyucu kalkaniyla beni yatıştırdı. "Ağlama. Tanrım. Buna dayanamıyorum. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle meleşim. Ne yapabileceğimi söyle."

"Yıka gitsin," diye fısıldadım, ona doğru eğildim, şefkatli sahipleniciliğinin rahatlığına ihtiyaç duyuyordum. Parmaklarım karnımda onunkilerle birleşti. "Beni temizle."

"Öylesin."

Başımı sallayarak titreyen bir nefes aldım.

"Beni dinle Eva. Kimse sana dokunamaz," dedi şiddetle. "Kimse sana ulaşamaz. Bir daha asla."

Parmaklarım onun parmaklarında sıkılaştı.

"Beni geçmek zorundalar, Eva. Ve bu asla olmayacak."

Boğazımdaki ağrıdan konuşamıyordum. Gideon'un kâbusumla yüzleşeceği düşüncesi... bana o şeyleri yapan adamı görmek... bütün gün midemde oturan soğuk düşümü sıkılaştırdı.

Gideon şampuanıma uzandı ve ben de gözlerimi kapatarak her şeyi, o anda tek odağı ben olan adam hariç her şeyi dışarıda bıraktım.

Sihirli parmaklarını hissetmek için nefes nefese bekledim. O his geldiğinde, denge için önümdeki duvara uzandım. Her iki avucumu da serin fayansa bastırarak, parmak uçlarının kafa derimi yoğurma hissini tadını çıkardım ve inledim.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu, sesi alçak ve sertti.

"Her zaman."

O saçlarımı yıkayıp kremlerken mutluluk içinde sürükleniyor, geniş dişli tarağını sırlıslıkla saç tellerimde gezdirirken hafifçe titriyordum. Bitirdiğinde hayal kırıklığına uğradım ve pişmanlık dolu bir ses çıkarmış olmalıyım çünkü öne doğru eğildi ve "Daha bitirmedim" diye söz verdi.

Vücut yıkamamı kokladım, sonra-

"Gideon."

Sabun kayganlığındaki ellerine doğru eğildim. Başparmakları omuzlarımdaki düğümlere nazikçe girdi ve mükemmel bir basınçla onları eritti. Sonra omurgamdan aşağıya, kalçalarım, bacaklarıma doğru ilerledi.

"Düşeceğim," diye mırıldandım, zevkten sarhoş olmuştum. "Seni yakalayacağım meleğim. Seni her zaman yakalayacağım."

Anılarımda acısı ve aşağılanmışlığı, Gideon'un sabırlı bakımının özverili hürmeti altında yıkanıp gitti. Beni bu kâbustan kurtaran şey sabun ve sudan çok onun dokunuşuydu. Onun ısrarıyla arkamı döndüm ve önümde çömelmiş ona baktım, elleri baldırlarımda kayıyordu, vücudu gergin kasların inanılmaz bir gösterisiydi. Çenesini kavrayarak başını yukarı kaldırdım.

"Benim için çok iyi olabilirsin, Gideon," dedim ona usulca. "Bunu nasıl unutabilirim biliyorum. Bir dakikalığına bile olsa."

Hızlı ve derin bir nefesle göğsü genişledi. Doğruldu, elleri tekrar üzerimde yükselene kadar kalçalarımda gezindi. Dudakları usulca dudaklarıma dokundu. Hafifçe. "Bugün her şeyin berbat olduğunu biliyorum. Bok ... bütün hafta. Benim için de zordu."

"Biliyorum." Yanağımı kalbine bastırarak ona sarıldım. O kadar sağlam ve güçlüydü ki. Onun kollarındayken hissettiklerimi çok seviyordum.

Aramızda zaten kalın ve sertti ama ben ona sarıldıkça daha da sertleşti. "Eva. . ." Boğazını temizledi. "Bırak da bitireyim meleğim."

Dişlerimle çenesini ısırardım ve mükemmel kıcını kavramak için aşağı uzandım, onu kendime daha sıkı çektim. "Neden onun yerine sen başlamıyorsun?"

"Bu işin gideceği yer orası değildi."

Sanki ikimiz de çıplakken ve ellerimizi birbirimizin üzerinde gezdirirken başka türlü bitebilirmiş gibi. Gideon yürürken elini sırtımın alt kısmına koyabilir ve beni elini bacaklarımın arasına koymuş kadar muhtaç hale getirebilirdi. "Peki... tekrar gözden geçir ve revize et, as."

Gideon'un elleri yukarı kalktı ve boğazımın kenarlarını kavradı, başparmakları çenemin altına girerek onu yukarı itti. Kaşlarını çatması onu ele veriyordu ve bana şimdi sevişmenin neden iyi bir fikir olmadığını söyleyemeden sikini ellerimin arasına aldım.

Hırladı, kalçaları sarsıldı. "Eva. ." "Bunu boşa harcamak yazık olur."

"Bunu seninle berbat edemem." Gözleri safir gibi karanlıktı. "Eğer sana dokunurken korkarsan, aklımı kaçıtırırım."

"Gideon, lütfen-"

"Ne zaman diyorum." Sesindeki emir açıktı. Tutuşum otomatik olarak gevşedi.

Geri çekilip uzaklaştı, eli sikini yumruklamak için aşağı indi.

Huzursuzca yer değiştirdim, dikkatim o hünerli ele ve onun uzun, zarif parmaklarına odaklanmıştı. Aramızdaki mesafe açıldıkça ağrımaya başladı, bedenim onun yokluğuna tepki veriyordu. Dokunuşuyla aşıladığı hararetleli durgunluk yavaş bir yanmaya dönüştü, sanki aniden körüklenen bir ateşi bankaya yatırmış gibiydi.

"Hoşuna giden bir şey mi gördün?" diye mırıldandı, kendini tatmin ediyordu.

Beni reddettikten sonra benimle alay etmesine şaşırarak başımı kaldırdım ... ve nefesim kesildi.

Gideon da için için yanıyordu. Onu tarif edecek başka bir kelime bulamadım. Beni canlı canlı yemek istiyormuş gibi gözleri kapalı bir şekilde izliyordu. Dili, sanki beni tadıyormuş gibi dudaklarının kenarı boyunca yavaşça kaydı. Alt kıvrımı dişlerinin arasında yakaladığında, bacaklarımın arasında hissettiğime yemin edebilirdim. Bu bakışı o kadar iyi biliyordum ki... ardından ne geleceğini biliyordum... beni bu kadar çok istediğinde ne kadar vahşi olabileceğini biliyordum.

Seks diye bağıran bir bakıştı bu. Sert, derin, sonsuz, akıllara durgunluk veren bir seks. Duşumun uzak tarafında durdu, ayaklarını genişçe dikti, güzel sikini uzun, yavaş vuruşlarla okşarken yırtık vücudu ritmik bir şekilde esnedi.

Daha önce hiç bu kadar bariz bir şekilde cinsel ya da cesurca erkeksi bir şey görmemiştim. "Aman Tanrım," diye nefes aldım, perçinlenmişim. "Çok ateşlisin."

Gözlerindeki parıltı bana ne yaptığını bildiğini gösteriyordu. Boştaki eli yavaşça kabarık karnından yukarı kaydı ve göğüslerini sıkarak beni kışkandırdı. "Beni izlemeye gelebilir misin?"

Farkına vardım. Kabusumdan bu kadar kısa bir süre sonra bana cinsel olarak dokunmaktan korkuyordu, beni tetiklerse bunun bize neler yapabileceğinden korkuyordu. Ama kendime dokunabilmem için benim için bir gösteri yapmaya -bana *ilham* vermeye- istekliydi. O anda hissettiğim duygu dalgası yıkıcıydı. Minnettarlık ve sevgi, arzu ve şefkat.

"Seni seviyorum, Gideon."

Sanki kelimeler onun için çok fazlaymış gibi gözleri sıkıca kapandı. Tekrar açıldıklarında, iradesinin gücü içime bir ihtiyaç ürpertisi gönderdi. "Göster bana."

Aletinin geniş başı avucunun içindeydi. Sıktı, yüzüne öyle bir kızarıklık geldi ki kalçalarımı birbirine bastırdım. Başparmağı meme ucunun yassı diskine sürtündü. Bir kez. İki kez. Salyalarımın akmasına neden olan kaba bir zevk sesiyle inledi.

Sırtıma vuran su ve aramızdan yükselen buhar, sunduğu tablonun erotizmini daha da artırıyordu. Eli hızlandı, ritmik bir şekilde aşağı yukarı kayıyordu. Çok uzun ve kalındı. İnkâr edilemez derecede erkeksi.

Sıkışan göğüs uçlarımın acısına dayanamayarak göğüslerimi avuçladım ve sıktım.

"İşte böyle meleğim. Sana ne yaptığımı göster bana."

Bir an bunu yapıp yapamayacağımı merak ettim. Vibratörüm hakkında Gideon'la yüz yüze konuşmaktan utanmamın üzerinden çok uzun zaman geçmemişti.

"Bana bak Eva." Bir eliyle , diğer eliyle de sikini kavradı. Utanmazdı, ki bu çok tahrik ediciydi. "Sensiz boşalmak istemiyorum. Sana yanımda ihtiyacım var."

Onun için onun kadar ateşli olmak istedim. Onun da benim hissettiğim kadar acılı ve muhtaç olmasını istiyordum. Bedenimin -arzumun- onun beynine, tıpkı bu görüntüsünün benimkine kazındığı gibi kazınmasını istiyordum.

Gözlerim ona kilitlenmişken ellerim vücudumda geziniyordu. Hareketlerini izledim... nefesini dinledim... onu neyin çılgına çevirdiğini anlamak için ipuçlarını kullandım.

Bir şekilde içimde olduğu zamanki kadar samimiydi, belki de daha fazla çünkü tamamen açık ve teşhir halindeydik. Tamamen çıplak. Zevkimiz birbirimize yansıyor.

O seks tanrısı sesiyle bana ne istediğini söylemeye başladı: *Meme uçlarını çekiştir meleğim. Kendine dokun, ıslak mısın? Parmaklarını içine sok. . . Ne kadar sıkı olduğunu hissediyor musun? Sikim için sıcak, sıkı, pelüş bir cennet. Çok güzelsin. Çok seksisin. O kadar sertleştim ki acıyor. Bana ne yaptığını görüyor musun? Senin için çok sert boşalacağım. . .*

"Gideon." Nefesim kesildi, parmak uçlarım klitorisime hızlı daireler çizerek masaj yapıyor, kalçalarım dokunuşuma sürtünüyordu.

"Tam orada seninle," dedi kısık sesle, eli orgazm yarışında acımasız bir hız ve şiddetle sikini kaldırıyor.

Göbeğimin ilk sarsıcı kasılmasında , bacaklarım titriyordu. Avuçlarım denge için cam muhafazaya çarptı, doruk noktası kaslarımın gücünü çaldı. Gideon bir saniye içinde üzerimdeydi, açgözlülük ve sahiplenme ifade eden bir şekilde kalça kemiğimi kavradı, parmakları huzursuz bir heyecanla esnedi.

"Eva!" diye homurdandı, ilk kalın, sıcak meni patlaması karnıma çarptığında. "Sikeyim."

Üzerime doğru eğilerek dişlerini omzumla boynum arasındaki hassas noktaya geçirdi, acısız bir tutuşla aldığı zevkin çığlığını hissettirdi. İnlemeleri beni titretti ve şiddetle boşaldı, karnıma doğru tekrar tekrar fişkırdı.

* * *

Yatak odamdan sıvıştığım da saat sabah altıyı biraz geçiyordu. Bir süredir ayaktaydım ve Gideon'un uyumasını izliyordum. Bu nadir bir , çünkü ondan önce uyanmayı neredeyse hiç başaramıyordum. Garipseyeceği endişesi olmadan ona bakabiliyordum.

Ana yaşam alanının geniş açık kat planına boşalana kadar koridorda ilerledim. Cary ve benim Yukarı Batı Yakası'nda bir aile için yeterince büyük bir dairede yaşıyor olmamız çok saçmaydı ama konu güvenliğim için annem ve üvey babamla tartışmaya geldiğinde savaşlarımı seçmeyi uzun zaman önce öğrenmişim. Konum ya da kapıcı ve resepsiyon gibi güvenlik özellikleri konusunda taviz vermeleri mümkün değildi, ama yaşam düzenlemelerim konusundaki işbirliğini kullanarak diğer konularda yumuşamalarını sağlayabilirdim.

Cary bana katıldığında mutfakta kahvenin demlenmesini bekliyordum. San Diego Eyalet Üniversitesi'nden giydiği gri eşofmanı, uykuda dağılmış çikolata kahvesi saçları ve kare şeklindeki çenesindeki günlük kirli sakalıyla harika görünüyordu.

"Günaydın bebeğim," mırıldandı ve yanımdan geçerken şakağıma bir öpücük kondurdu.

"Erken kalkmışsın."

"Bakın kim konuşuyor." Dolaptan iki fincan, sonra da buzdolabından yarım buçukluk aldı. Onları getirdi ve beni inceledi. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Gerçekten," diye ısrar ettim, bana şüpheli bir bakış fırlattığında. "Gideon benimle ilgilendi."

"Tamam, ama kabus görmene neden olacak kadar stresli olmanın sebebi oysa, bu gerçekten harika bir şey mi?"

İkimiz için de fincanları doldurdum, benimkine şeker, ikisine de krema ekledim. Bunu yaparken ona Corinne'den ve Waldorf'taki akşam yemeğinden, sonra da Crossfire'a gelişi yüzünden Gideon'la yaşadığım tartışmadan bahsettim.

Cary kalçasını tezgaha dayamış, bacak bacak üstüne atmış, ve bir kolu göğsünü sarmıştı. kahvesini yudumladı. "Hayır

açıklama, ha?"

Gideon'un sessizliğinin ağırlığını hissederek başımı salladım. "Peki ya sen? Sen nasılsın?"

"Konuyu değiştirecek misin?"

"Söyleyecek başka ne var ki? Bu tek taraflı bir hikaye."

"Her zaman sırları olabileceğini hiç düşündün mü?" Kaşlarımı çatarak fincanımı indirdim. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani intihara meyilli bir saadet zinciri dolandırıcısının yirmi sekiz yaşındaki oğlu ve Manhattan'ın büyük bir kısmına sahip." Kaşlarından biri meydan okurcasına yukarı doğru kalktı. "Bunu bir düşünün. Bunlar gerçekten birbirini dışlayan şeyler olabilir mi?"

Bakışlarımı kupama indirerek bir yudum aldım ve aynı şeyi bir ya da iki kez merak ettiğimi itiraf etmedim. Gideon'un servetinin ve imparatorluğunun büyüklüğü şaşırtıcıydı, özellikle de yaşı düşünülduğünde. "Gideon'un insanları dolandırdığını düşünemiyorum, hele ki sahip olduğu şeyi yasal yollardan elde etmek daha zorken."

"Sahip olduğu tüm sırlarla birlikte, onu bu kararı verecek kadar iyi tanıdığınızdan emin olabilir misiniz?"

Geceyi benimle geçiren adamı düşündüm ve cevabımdan ne kadar emin olduğum için rahatladım - en azından o anda. "Evet."

"Tamam o zaman." Cary omuz silkti. "Dün Dr. Travis'le konuştum."

San Diego'daki terapistimizden bahsedince düşüncelerim hemen başka bir yöne saptı. "Öyle mi?"

"Evet. Geçen gece gerçekten sıçıp batırdım."

Uzun perçemlerini yüzüne doğru çekişinden, içeri girdiğim seks partisinden bahsettiğini anladım.

"Cross, Ian'ın burnunu kırdı ve dudağını patlattı," dedi ve bana Gideon'un, Cary'nin *arkadaşının* onlara katılmamı kabaca teklif etmesine nasıl şiddetle karşılık verdiğini hatırlattı. "Dün Ian'ı gördüm ve yüzüne tuğla ile vurulmuş gibi görünüyordu. Suç duyurusunda bulunabilmek için ona kimin vurduğunu soruyordu."

"Oh." Ciğerlerim iki kalp atışı boyunca sıkıştı. "Oh, kahretsin."

"Biliyorum. Milyarder artı dava eşittir çok para. Ne düşünüyordum ki ben?" Cary gözlerini kapadı ve ovuşturdu. "Ona sevgilinin kim olduğunu bilmediğimi, senin alıp eve sürüklediğin bir adam olduğunu söyledim. Cross onu gafil avladı, bu yüzden Ian bir bok görmedi."

"Yanındaki iki kız Gideon'a çok iyi baktı," dedim acımasızca. "Şu kapıdan çıkıp gittiler"-Cary oturma odasını işaret ederek Eğer kapımız hala çarpma sesiyle yankılanıyor olsaydı. Bizimle acil servise gelmediler ve ikimiz de kim olduklarını bilmiyoruz. Eğer Ian onlarla tekrar karşılaşmazsa, sorun yok."

Yine huzursuz hissederek karnımdaki titremeyi ovuşturdum.

"Duruma göz kulak olacağım," diye bana güvence verdi. "Bütün gece büyük bir uyanış çağrısıydı ve bunu terapide konuşmak bana biraz perspektif kazandırdı. Daha sonra Trey'i görmeye gittim. Özür dilemek için."

Trey'in adını duymak beni üzdü. Cary'nin veterinerlik öğrencisiyle filizlenmekte olan ilişkisinin yürümesini ummuştum ama Cary bunu sabote etmişti. Her zamanki gibi. "Nasıl gitti?"

Tekrar omuz silkti, ama hareketi garipti. "Geçen gece onu incittim çünkü ben bir pisliğim. Sonra dün doğru şeyi yapmaya çalışırken onu tekrar incittim."

"Sen mi kopardın?" Elimi ona uzattım ve o da benimkine koyunca elini sıktım.

"Cidden . Buzdaki gibi. O benim eşcinsel olmamı istiyor ve ben değil."

Birinin Cary'nin başka bir şey olmasını istediğini duymak acı vericiydi. Çünkü onun için her zaman böyleydi. Nedenini anlayamadım. Bana göre, o olduğu gibi harikaydı. "Çok üzgünüm, Cary."

"Ben de öyle, çünkü o harika bir adam. Sadece şu anda karmaşık bir ilişkinin stresine ve taleplerine hazır değilim. Çok çalışıyorum. Henüz kafayı yiyecek kadar dengeli değilim." Dudakları büzüldü. "Bunu da düşünmek isteyebilirsin. Buraya daha yeni taşındık. İkimizin de hâlâ alışması gereken şeyler var."

Başımı salladım, ne demek istediğini anlıyor ve karşı çıkmıyordum ama Gideon'la ilişkiyi sürdürme kararından da vazgeçmemiştim. "Tatiana'yla da konuştun mu?"

"Gerek yok." Beni bırakmadan önce başparmağı parmak eklemlerime dokundu. "O kolay biri."

Homurdanarak, soğumuş kahvemden büyük bir yudum aldım.

"Sadece *bu* şekilde değil," diyerek bana hınzırca bir sırıtış attı. "Yani hiçbir şey beklemiyor ya da talepte bulunmuyor. Ben giyindiğim ve o da en az benim kadar orgazm olduğu sürece sorun yok. Aslında onunla iyiyim, sadece bir tampondan krom emebildiği için değil. Sadece eğlenmek isteyen ve stres yaratmayan biriyle birlikte olmak rahatlatıcı."

"Gideon beni tanıyor. Beni anlıyor ve sorunlarımı çözmeye çalışıyor. O da bunun için çalışıyor Cary. Bu onun için de kolay değil."

"Cross'un eski sevgilisiyle bir öğle yemeği yediğini mi düşünüyorsun?" diye sordu açık açık. "Hayır."

"Emin misin?"

Derin bir nefes çekerek, güçlendirici bir yudum aldım ve itiraf ettim, "Çoğunlukla. Sanırım artık bunu onun için yapan benim. Aramızdaki ilişki oldukça ateşli, biliyor musun? Ama eski sevgilisinin onun üzerinde bir etkisi var. Suçluluk duygusu olduğunu söylüyor ama bu esmer hayranlığını açıklamıyor."

"Bu neden kendini kaybedip ona vurduğunu açıklıyor - onun tekrar etrafta olması seni yiyip bitiriyor. Ve hala sana neler olduğunu anlatmıyor. Bu sana sağlıklı geliyor mu?"

Öyle değildi. Bunu biliyordum. Bundan nefret ediyordum. "Dün gece

Dr. Petersen'ı gördük." Kaşları kalktı. "Nasıl geçti?"

"Bize birbirimizden olabildiğince hızlı bir şekilde çok çok uzağa kaçmamızı söylemedi."

"Peki ya yaparsa? Dinleyecek misin?"

"Bu sefer işler sarpa sardığında kaçmayacağım. Cidden Cary" -bakışlarını tuttum- "Dalgalara dayanamayacaksam gerçekten o kadar ileride miyim?"

"Bebeğim, Cross bir tsunami."

"Ha!" Elimde olmadan gülümsedim. Cary gözyaşlarımın arasından gülümsememi sağlayabiliyordu. "Doğruyu söylemek gerekirse, eğer Gideon'la bu işi çözemezsem, herhangi biriyle çözebileceğim konusunda şüphelerim var."

"Bu senin boktan özgüveninin konuşması."

"İçimde ne taşıdığımı biliyor." "Pekala."

Kaşlarım havaya kalktı. "Tamam mı?" *Bu çok kolaydı.*

"Satılmadım. Ama anlaşacağız." Elimi tuttu. " gel. Saçını yaptır."

Minnettar bir şekilde gülümsedim. "Sen en iyisisin."

Kalçasını benimkine çarptı. "Ve bunu unutmana izin vermeyeceğim."

Bölüm 5

"Ölüm tuzaklarına göre," dedi Cary, "bu oldukça ."

Onunla birlikte Gideon'un özel jetinin ana kabinine girerken başımı salladım. "Ölmeyeceksin. Uçmak araba kullanmaktan daha güvenli."

"Ve havayolu endüstrisinin bu istatistiklerin derlenmesi için para ödediğini düşünmüyor musunuz?"

Bir kahkaha atarak omzuna vurmak için durakladığımda, inanılmaz zenginlikteki iç mekâna baktım ve birazdan daha fazla hayranlık hissettim. Yıllar boyunca pek çok özel uçak görmüştüm ama Gideon her zamanki gibi çok az kişinin gidebileceği kadar ileri gitmişti.

Kabin geniş bir orta koridor ile ferahtı. Altta yatan palet çikolata kahvesi ve buz mavisi vurgularıyla nötrdü. Derin, döner masalı kova koltuklar sol tarafa yerleştirilirken, sağ tarafta bir seksiyonel kanepeler yer alıyordu. Her koltuğun yanında özel bir eğlence konsolu vardı. Uçağın arka tarafında bir yatak odası ve bir ya da iki lüks banyo bulunacağını biliyordum.

Erkek bir uçuş görevlisi benim ve Cary'nin çantasını aldı, sonra da masanın bulunduğu sandalye gruplarından birine oturmamızı işaret etti. "Bay Cross'un önümüzdeki on dakika içinde gelmesi bekleniyor," dedi. "Bu arada size içecek bir şeyler ikram edebilir miyim?"

"Benim için su, lütfen." Saati baktım. Saat yedi buçuğu geçiyordu.

"Bloody Mary," diye emretti Cary, "eğer varsa"

Görevli gülümsedi. "Her şeyimiz var."

Cary bakışımı yakaladı. "Ne? Yemek yemedim ki. Domates suyu Yemek yiyene kadar beni idare eder ve alkol Dramamine'in daha hızlı etki etmesine yardımcı olur."

"Ben bir şey söylemedim," diye itiraz ettim.

Akşam gökyüzüne bakmak için pencereden dışarı döndüm ve düşüncelerim her zamanki gibi Gideon'a odaklandı. Bütün gün sessiz kalmıştı.

uyandım. İşe sessizce gitmiştim ve günüm saat beşte sona erdiğinde, Angus'un beni eve yalnız götüreceğini, sonra da Cary ile beni havaalanına götüreceğini ve orada bizi karşılayacağını söyleyecek kadar uzun bir süre aramıştı.

Bir gece önce spor salonuna gitmediğim ve uçuştan önce egzersiz yapacak zamanım olmadığı için eve yürümeyi tercih ettim. Angus, bunu kibarca ve iyi bir sebeple yapmış olmama rağmen Gideon'un arabayı reddetmemden hoşlanmayacağı konusunda beni uyarıyordu. Sanırım Angus Corinne'i bıraktığı için ona hâlâ kızgın olduğumu düşünüyordu, ki biraz da öyleydim. Üzülerek söylemeliyim ki, küçük bir parçam onun bu konuda kendini kötü hissetmesini umuyordu. Daha büyük bir parçam ise bu kadar önemsiz olabilmemden nefret ediyordu.

Central Park'ta yürürken, uzun ağaçların arasından kıvrımlı bir yol izlerken, bir erkek için küçük düşmeyeceğime karar vermiştim. Gideon bile olsa. Onunla ilgili hayal kırıklığının Vegas'ta en iyi arkadaşım ile iyi vakit geçirmeme engel olmasına izin vermeyecektim.

Eve dönerken yarı yolda durup döndüm ve Gideon'un Beşinci Cadde'nin yukarısındaki çatı katını seçtim. Orada olup olmadığını, bense bir hafta sonu için toplanıp plan yapıp yapmadığını merak ettim. Ya da hâlâ isteydi, haftanın önemli işlerini tamamlıyordu.

"Uh-oh," diye şarkı söyledi Cary, uçuş görevlisi içeceklerimizle dolu bir tepsiyle geri döndüğünde. "Sende de o bakış var."

"Ne bakışı?"

"Tekerlekli cehennem bakışı." Uzun, ince bardağını benim bodur bardağımın kenarıyla tokuşturdu. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Tam cevap verecektim ki Gideon uçağa adımını attı. Yüzü asıktı ve bir elinde bir evrak çantası, diğerinde de bir spor çantası taşıyordu. Çantasını görevliye verdikten sonra ben ve Cary'nin yanında durdu, oda arkadaşımı üstünkörü bir baş selamı verdikten sonra parmaklarının tersiyle yanağımı okşadı. Bu basit dokunuş içime bir elektrik dalgası gibi yayıldı. Sonra gitti, arka taraftaki bir kabine girdi ve kapıyı kapattı.

Kaşlarımı çattım. "Çok huysuz biri."

"Ve cidden seksi. O takım için yaptığı şey . . ."

Çoğu takım elbise adamı yaratır. Gideon üç parçalı bir takım elbiseye yasadışı olması gereken şeyler yaptı.

"Onun görünüşüyle dikkatimi dağıtma," diye homurdandım.

"Ona oral seks yap. Bu garantili bir ruh hali iyileştiricidir."

"Erkek gibi konuştun."

"Farklı bir şey mi bekliyordun?" Cary kristal bardağıma sığmayan fazla suyu tutan buzlu cam şişeyi aldı. "Şuna bir bak."

Bana Cross Towers ve Casino markalı etiketi gösterdi. "*İşte bu* havalı."

Dudaklarım alaycı bir şekilde büküldü.

"Balinalar için." "Ne için?"

"Kumarhane zenginleri. Gözlerini kırpmadan kumar oynayanlar Bir kartla yüz bin ya da daha fazla. Onları cezbetmek için bir sürü ikramiye alıyorlar; yemek, süit ve gidiş-dönüş seyahatleri. Annemin ikinci kocası bir balınaydı. Onu terk etmesinin nedenlerinden biri de buydu."

Başını bana doğru salladı. "Bildiğin bok. Yani bu bir şirket jet?"

"Beş taneden biri," dedi görevli, elinde meyve ve peynir tepsiyle dönerken. "Tanrım," diye mırıldandı Cary. "Bu lanet olası bir filo."

Cebinden bir seyahat paketi Dramamine çıkarmasını izledim. ve hapları Bloody Mary ile yıkadı.

"Biraz ister misin?" diye sordu masanın üzerindeki ambalaja dokunarak. "Hayır. Teşekkürler."

"Bay Ateşli ve Moody ile ilgilenecek misin?"

"Emin değilim. E-okuyucumu çıkarabilirim."

Başını salladı. "Muhtemelen akıl sağlığın için daha güvenli."

Otuz dakika sonra, Cary tamamen yatmış koltuğunda hafifçe horluyordu, kulakları gürültü önleyici kulaklıklarla kapalıydı. Uzun bir süre onu izledim.

dakika, onun huzurlu ve rahatlamış görüntüsünü, ağzının etrafındaki sığ olukların uykuda yumuşamasını takdir etti.

Sonra kalktım ve Gideon'un daha önce kaybolduğunu gördüğüm kulübeye gittim. Kapıyı çalmayı düşündüm ama sonra vazgeçtim. Beni başka bir yerde dışlıyordu; şimdi de ona bunu yapma fırsatı vermeyecektim.

İçeri girdiğimde başını kaldırıp baktı, yüzünde aniden ortaya çıkmama şaşırılmış bir ifade yoktu. Bir masada oturmuş, uydu görüntüsü aracılığıyla kendisiyle konuşan bir kadını dinliyordu. Ceketini sandalyesinin arkasına asmış ve kravatını gevşetmişti. Bana kısa bir bakış attıktan sonra konuşmasına devam etti.

Soyunmaya başladım.

Önce atletimi, ardından sandaletlerimi ve kot pantolonumu çıkardım. Kadın konuşmaya devam etti, "endişelerden" ve "tutarsızlıklardan" bahsetti ama Gideon'un gözleri benim üzerimdeydi - ateşli ve hırslı.

"Bunu sabah alırız Allison," diye araya girdi ve sütyenim kafasına inmeden hemen önce klavyede ekranı karartan bir düğmeye bastı.

"PMS'li olan benim," dedim, "ama ruh hali değişken olan sensin."

Sütyenimi kucağına çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı, dirseklerini kolçaklara dayadı ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Ve sen de ruh halimi düzeltmek için striptiz mi yapıyorsun?"

"Ha! Erkekler çok tahmin edilebilir. Cary seni mutlu etmek için sakso çekmemi önerdi. Hayır . . . heyecanlanma. Böyle bir şey olmayacak." Başparmaklarımı külotumun kemerine geçirdim ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım. Gözlerini göğüslerimde değil de benimkilerde tuttuğu için ona puan vermem gerekiyordu. "Sanırım bana borçlusun, as. Hem de çok büyük. Bu şartlar altında son derece anlayışlı bir kız arkadaş oldum, sence de öyle değil mi?"

Kaşları çatıldı.

"Yani, ne yapacağını görmek isterdim," diye devam ettim, "eğer evime gelseydin ve eski erkek arkadaşını dışarı çıkarken yakalasaydın

gömleği pantolonunun içindeydi. Sonra yukarı çıktığında kanepemi dağılmış, beni de duştan yeni çıkmış halde buldun."

Gideon'un çenesi gerildi. "İkimiz de ne yapacağımı görmek istemiyoruz."

"Yani ikimiz de olağanüstü koşullar altında oldukça harika olduğum konusunda hemfikiriz." Kollarımı kavuşturdum, bunun onun sevdiği varlıkları nasıl sergileyeceğini biliyordum. "Beni nasıl cezalandırmayı seçeceğini açıkça belirttin. Beni nasıl ödüllendirmeyi seçtin?"

"Bu benim seçimim mi?" diye sordu, gözleri

ağırlaşmıştı. Gülümsedim. "Hayır."

Sütyenimi klavyesinin üzerine koydu ve sandalyeden bir hamlede kalktı. yavaşça, zarıfçe yükselir. "O zaman bu senin ödölün, meleşim. Ne istiyorsun?"

"Başlangıç olarak huysuzluğu bırakmanı istiyorum."

"Huysuz mu?" Dudakları bastırılmış bir gülümsemeyle seğırdi. "Sensiz ve şimdi aynı şekilde iki sabah daha geçireceğim."

Kollarımı iki yanıma indirdim ve ona doğru ilerleyerek avuçlarımı geniş göğsüne yerleştirdim. "Gerçekten hepsi bu mu?"

"Eva." kadar güçlü, fiziksel olarak kuvvetli bir adamdı ki, yine de bana büyük bir saygıyla dokunabiliyordu.

Başımı eğdim, sesimdeki bir şeyin beni verdiğini biliyordum. Çok anlayışlıydı.

Gideon çenemi elleriyle kavrayarak başımı geriye doğru eğdi ve yüzümü inceledi. "Konuş benimle."

"Kendini geri çekiyorsun gibi hissediyorum."

Alçak bir hırıltı aramızdaki havayı gümbürdetti. "Aklımda çok şey var. Ama bu seni düşünmediğim anlamına gelmiyor."

"*Hissediyorum*, Gideon. Aramızda daha önce olmayan bir mesafe var."

Elleri boynuma doğru kayarak boynumu sardı. "Mesafe yok. Beni boğazımdan yakaladın Eva." Kavrayışı biraz daha sıkılaştı.

"*Bunu* hissedemiyor musun?"

Hızlı ve sıkı bir nefes aldım. Tedirginlik kalp atışlarımı hızlandırdı; bu, bana fiziksel olarak zarar vermeyeceğini ya da beni tehlikeye atmayacağını kesinlikle bildiğim Gideon'dan değil, tamamen içimden gelen korkuya fiziksel bir tepkiydi.

"Bazen," dedi boğuk bir sesle, beni yakıcı bir yoğunlukla izlerken, "zor nefes alıyorum."

Özlem ve kargaşayı açığa vuran gözleri olmasaydı kendimi kurtarabilirdim. Bana da aynı güç kaybını, aldığım her nefes için bir başkasına bağımlı olma duygusunu hissettiriyordu.

Ben de kaçmanın tam tersini yaptım. Başımı arkaya eğerek teslim oldum ve korkunun beni bir anda terk etti. Gideon'un kontrolü ona bırakma arzum konusunda haklı olduğumu öğreniyordum. Bunu yapmak içimdeki bir şeyi, sahip olduğumu fark etmediğim bir ihtiyacı yatıştırıyordu.

Sadece nefes alış verişleriyle dolu uzun bir duraklama oldu. Duygularıyla savaştığını hissettim ve ne olduklarını merak ettim, neden bu kadar çelişkili olduğunu merak ettim.

Derin bir nefes vererek gerginliği azalttı. "Neye ihtiyacın var Eva?"

"Sen bir mil yüksektesin."

Elleri omuzlarımın üzerinden geçti ve sıktı, sonra kollarımın uzunluğunu okşadı. Parmakları benimkilerle birleşti ve şakaklarımızı birbirine yaklaştırdı. "Senin seksle ve ulaşım araçlarıyla derdin ne?"

"Seni bulabildiğim her yere götüreceğim," dedim ona, bir zamanlar bana söylediği duyguyu tekrarlayarak. "Regl dönemim yüzünden tekrar iyi olmam muhtemelen önümüzdeki hafta sonunu bulacak."

"Siktir."

" da bu."

Paltosuna uzanarak onu üzerime sardı ve beni kulübeden dışarı çıkardı.

* * *

"Oh, Tanrım." Ellerim altımdaki çarşafı yumrukladı, Gideon kalçalarını yatağa sabitleyip dilini klitorisimin üzerinde gezdirirken sırtım kamburlaştı. Tenim ince bir ter tabakasıyla kaplanmıştı, göbeğim orgazma hazırlanmak için acımasızca kasılırken görüşüm bulanıklaşıyordu. Nabzım gümbür gümbür atıyor, jetin motorlarının sabit uğultusuyla uyum içinde yarışlıyordu.

Şimdiden iki kez boşalmıştım, karanlık başını bacaklarımın arasında görmekten olduğu kadar onun hınzırca yetenekli ağzından da. Külotum mahvolmuştu, kelimenin tam anlamıyla onun tutuşu tarafından parçalanmıştı ve o hala tamamen giyinikti.

"Ben hazırım." Parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve köklerindeki nemi hissettim. Kendini tutması ona pahalıya mal oluyordu. Bana karşı her zaman çok dikkatliydi, uzun, kalın sikiyle içimi doldurmadan önce yumuşak ve ıslak olduğundan emin olmak için zaman ayırırdı.

"Hazır olduğunuzda karar vereceğim."

"Seni içerde istiyorum-" Uçak aniden sarsıldı, sonra düştü ve Gideon'un ağzının emişi dışında beni ağırlıksız bıraktı. "*Gideon!*"

Onu içimde hissetme ihtiyacıyla bedenim kamburlaşarak bir başka doruk noktasına doğru titredim. Kulaklarımdaki kan uğultusu arasında, iletişim sisteminden bir sesin anons yaptığını duydum ama kelimeleri algılayamadım.

"Artık çok hassassın." Başını kaldırarak dudaklarını yaladı. "Deli gibi boşalıyorsun."

Nefes nefese kaldım. "İçimde olsaydın daha sert

boşalırdım." "Bunu aklımda tutacağım."

"Şimdi biraz ağrım olsa da fark etmez," diye karşı çıktım. "İyileşmek için günlerim olacak."

Bakışlarının derinliklerinde bir şey kıvılcımlandı. Ayağa kalktı. "Hayır, Eva."

Orgazm sonrası sersemliğim sesinin sertliği karşısında kayboldu. Dirseklerimin üzerine kalktım ve onun soyunmaya başlamasını izledim, hareketleri hızlı ve ekonomik olarak zarıftı.

"Benim seçimim," diye hatırlattım.

Kısa süre içinde yeleğini, kravatını ve kol düğmelerini çıkardı. "Bu kartı gerçekten oynamak istiyor musun meleğim?" diye sorarken sesi çok düzgündü.

"Eğer gereken buysa."

"Seni kasten incitmem için bundan daha fazlası gerekecek." Gömleğini ve pantolonunu daha yavaş çıkardı, benimkinden çok daha baştan çıkarıcı bir striptizdi bu. "Bizim için acı ve zevk birbirini dışlar."

"Ben-" demek istemedim.

"Ne demek istediğini biliyorum." Boxer külotunu aşağı iterek doğruldu, sonra yatağın ayak ucunda diz çöktü ve sinsice dolaşan şık bir panter gibi bana doğru süründü. "İçinde benim sikim olmadan acı çekiyorsun. Beni orada görmek için her şeyi söylersin."

"Evet."

Üzerimde durdu, saçları yüzünün etrafına koyu bir perde gibi düştü, iri vücudu benimkinin üzerinde bir gölge oluşturdu. Başını eğerek ağzını indirdi ve dilinin ucuyla dudaklarımın kenarında hafifçe gezindi. "Onu arzuluyorsun. Onsuz kendini boş hissediyorsun."

"Evet, lanet olsun sana." Yalın kalçalarını kavradım, vücudunu bedenimde hissetmeye çalışmak için yukarı doğru eğildim. Ona hiç seviştiğimiz zamanki kadar yakın hissetmemiştim ve şimdi de bu yakınlığa ihtiyacım vardı, hafta sonunu birbirimizden ayrı geçirmeden önce iyi olduğumuzu hissetmeye ihtiyacım vardı.

Bacaklarımın arasına yerleşti, ereksiyonu seksimin dudakları arasında sert ve sıcak bir şekilde uzanıyordu. "Sonuna kadar soktuğumda biraz canın yanıyor ve bunun için yapacak bir şey yok, daracık bir amın var ve ben seni tıka basa dolduruyorum. Bazen kontrolümü kaybedip sertleşiyorum ve bunun da bir çaresi yok. Ama *sakın* benden seni kasten incitmemi isteme. Yapamam."

"Seni istiyorum," diye nefes aldım, ıslak yarığımı utanmadan sikinin sıcak uzunluğu boyunca ovuşturdum.

"Henüz değil." Penisinin geniş başıyla beni bulmak için kalçalarını döndürerek hareket . Yavaşça bana doğru itti, beni ayırdı, sadece ucunu içeri kaydırırken beni açtı. Sıkı oturuşa karşı kıvrandım, vücudum direndi. "Henüz hazır değilsin."

"Becer beni. Tanrım . . . sadece sık beni!"

Bir eliyle aşığı uzanıp kalçamı kavradı ve çılgınca yukarı itme ve daha fazlasını alma girişimlerimi engelledi. "Şişmişsin."

Tutuşuna karşı koydum. Tırnaklarım kıcının dar kıvrımlarına battı ve onu kendime doğru çektim. Canımın yanması umurumda değildi. Eğer onu içime almazsam aklımı kaybedeceğimi düşünüyordum. "Ver onu bana."

Gideon elini saçlarımın arasına sokarak beni istediğı yerde tutmak için yumruk yaptı. "Bana bak."

"Gideon!"

"Bana bak."

Sesindeki emirle sustum. Ona baktım, yakışıklı yüzündeki yavaş ve kademeli dönüşümü izlerken hayal kırıklığım eriyordu.

Önce yüz hatları gerildi, sanki acı çekiyormuş gibi. Bir irkilme kaşlarını çatı. Dudakları bir solukla ayrıldı, göğsü zor nefeslerle kabarmaya başladı. Çenesinde bir tik başladı, kaslar şiddetle kasıldı. Teni ısındı, içimi yaktı. Ama beni en çok büyüleyen şey, delici mavi gözleri ve gözlerinin arasından duman gibi süzülen o kusursuz kırılğanlıktı.

Ondaki değişime tepki olarak nabzım hızlandı. Ayaklarını içeri sokarken şilte kaydı, vücudu gerildi-

"Eva." Sarsıldı, sonra boşalmaya başladı, içime sıcak bir şekilde fişkırdı. Zevkli iniltisi bana karşı titreşti, siki ani meni selinin içinden geçerek içimde dibe vurdu. "Ah . . . Tanrım."

Tüm bu süre boyunca bana baktı, genellikle boynumun kıvrımına saklanırken bana yüzünü gösterdi. Görmemi istediğı şeyi gördüm... anlatmak istediğı şeyi-

Aramızda hiçbir şey yoktu.

Kalçalarını döndürerek orgazmının geri kalanını ovuşturdu, kendini içime boşalttı, beni kayganlaştırdı, böylece acı ya da direnç olmayacaktı. Kalçamı serbest bıraktı ve yukarı doğru sallanmama izin ; beni harekete geçirmek için klitorisime mükemmel baskıyı aramama izin verdi. Gözleri hâlâ benimkiler üzerindeyken

bileklerimi almak için arkasına geçti. Teker teker kollarımı başımın üzerine kaldırarak beni dizginledi.

Kavrayışı, ağırlığı ve durmak bilmeyen ereksiyonuyla yatağa sabitlenmiş, tamamen onun merhametine kalmıştım. Büyük sikinin kalın damarlı uzunluğuyla seksimin titreyen duvarlarını okşayarak itmeye başladı. Beni sahipleniyordu. Bana sahip oluyordu.

"Crossfire," diye fısıldadı, bana güvenli kelimemi hatırlatarak.

Seksim dorukta dalgalanırken, sıkılaşıırken ve sıkarken, onu açgözlülükle sağarken inledim.

"Bunu hissediyor musun?" Gideon'un dili kulağımın geziniyor, nefesi nemli bir şekilde kesiliyordu. "Beni boğazımdan ve taşaklarımdan yakaladın. Mesafe nerede, meleğim?"

Sonraki üç saat boyunca hiç ses çıkmadı.

* * *

Otel müdürü süitimizin çift kapısını açtı ve Cary uzun, alçak bir ısıklık çaldı.

"Aynen öyle," dedi ve bir eliyle dirseğimi tutarak beni odaya soktu. "Şuranın büyüklüğüne bak. Burada takla atabilirsin."

Haklıydı ama bunu kanıtlamak için sabaha kadar beklemem gerekecekti. Mile-High Club'a katıldığım için bacaklarım hâlâ titriyordu.

Tam önümüzde Vegas Strip'in geceleyin göz kamaştırıcı bir manzarası vardı. Pencere yerden tavana kadar uzanıyor ve bir piyano ile dolu bir köşeyi çevreliyordu.

"Neden yüksek mevkilerdeki süitlerde hep piyano var?" Cary piyanonun kapağını açıp tuşlara hızlıca vurarak sordu.

Omuz silktim ve müdüre doğru baktım ama o çoktan gitmişti, ince topuklu ayakkabıları kalın beyaz halının üzerinde sessizce ilerliyordu. Süit, ellili yılların Hollywood şıklığı diyebileceğim bir tarzda dekore edilmişti. Çift taraflı şömine kaba gri taşla kaplanmış ve ortasından çıkıntılar yapan bir jant kapağını andıran bir sanat eseriyle süslenmişti. Şömine

Kanepeler deniz köpüğü yeşiliydi ve ahşap ayakları müdürün topuklu ayakkabıları kadar inceydi. Her şey göz alıcı ve davetkâr retro bir havaya sahipti.

Bu fazlaydı. Güzel bir oda bekliyordum ama başkanlık süiti değil. Tam reddetmek üzereydim ki Cary bana kocaman bir sırıtış ve iki başparmak işareti yaptı. Sevincini geri çevirecek iradem olmadığından pes ettim ve Gideon'u daha kârlı bir rezervasyondan mahrum bırakmadığımızı umdum.

"Hâlâ çizburger istiyor musun?" Kanepenin arkasındaki konsol masasının üzerinde duran oda servisi menüsüne uzanarak sordum.

"Ve bir bira. Şunu iki yapalım."

Cary, müdürü oturma alanının sol tarafındaki bir yatak odasına kadar takip etti ve ben de siparişimizi vermek için eski model döner telefonu elime aldım.

Otuz dakika sonra, hızlı bir duştan çıkmış, pijamalarımı giymiş, halının üzerinde bağdaş kurmuş tavuk Alfredo yiyordum. Cary hamburgerini mideye indiriyor ve sehpanın karşı tarafındaki pozisyonundan mutlu gözlerle bana bakıyordu.

"Bu saatte asla bu kadar karbonhidrat yemezsin," dedi ısırıklar arasında.

"Reglim geliyor."

"Eminim buraya gelirken yaptığınız egzersizin de yardımı olmuştur."

Gözlerimi ona diktim. "Nereden biliyorsun ki? Sen geçtin dışarı."

", bebeğim. Ben uyumaya gittiğimde, sen sinirlendim. Uyandığımda koca bir içmiş gibi ." "Gideon nasıl görünüyordu?"

"Aynı görünüyordu, sıkı kıçlı ve cehennem kadar seksi."

Çatalımı erişteme sapladım. "Bu hiç adil değil."

"Kimin umurunda?" Etrafımızı işaret etti. "Bak seni nasıl ." "Şeker babaya ihtiyacım yok, Cary."

Bir patates kızartması yedi. "Neye ihtiyacın *olduğunu* hiç düşündün mü? Onun zamanına, harika vücuduna ve her şeye erişimine sahipsin.

sahip olduğu. Bu hiç de fena değıl."

"Hayır," diye kabul ettim, çatalımı döndürerek. Annemin güçlü erkeklerle yaptığı birçok evlilikten biliyordum ki onların zamanını almak en önemli şeydi, çünkü onlar için bu gerçekten de hayatlarındaki en değerli şeydi. "Kötü değıl. Sadece yeterli değıl."

* * *

Cary, havuz kenarındaki şezlongda bir tanrı gibi uzanırken, "İşte hayat bu," dedi. Soluk yeşil mayosu ve koyu renk güneş gözlükleriyle havuzun bizim tarafımızda alışılmadık sayıda kadının yürümesine neden oldu. "Eksik olan tek şey bir mojito. Kutlamak için alkol almalıyım."

Ağzım kıvrıldı. Yanındaki şezlongda güneşleniyor, kuru sıcağın ve ara sıra sıçrayan suyun tadını çıkarıyordum. Kutlama yapmak Cary için alışılmış bir şeydi ve ben bunu her zaman oldukça çekici bulmuşumdur. "Neyi kutluyoruz?"

"Summer."

"Tamam o zaman." Doğrudum ve bacaklarımı şezlongdan kaydurdım, ayağa kalkmadan önce peştemalimi kalçalarımaya bağladım. Saçlarım daha önce havuza girdiğim için hâlâ nemliydi ve bir ıstakoz tokasıyla başımın üstünde tutturulmuştu. Kavurucu güneş tenimde iyi hissettiriyordu, neredeyse tuttuğum su konusunda daha az bilinçli olmamı sağlayacak kadar şehvetli bir öpücüktü - reglim başladığı için.

Havuz barına doğru yöneldim, bakışlarım güneş gözlüklerimin mor tonları arasından diğler şezlongları ve kabanaları tarıyordu. Alan, birçoğı ikinci ve üçüncü bakışları hak edecek kadar çekici olan konuklarla doluydu. Özellikle bir çift gözüme çarptı, çünkü bana kendimi ve Gideon'u hatırlatıyorlardı. Sarışın olan yüzüstü uzanmış, gövdesini kollarına dayamış ve bacaklarını şakacı bir şekilde tekmeliyordu. Yanındaki sandalyeye uzanmış olan çok lezzetli siyah saçlı adam, başını bir elinin üzerine koymuş, diğler elinin parmaklarıyla da kadının omurgasını aşağı yukarı okşuyordu.

Beni bakarken yakaladı ve gülümsemesi anında kayboldu. Jackie O gözlüklerinin arkasındaki gözlerini göremiyordum ama bana dik dik baktığını biliyordum. Bir anda

Gülümseyerek başka tarafa baktım, başka bir kadının erkeğini incelediğini görünce ne hissettiğini biliyordum.

Barda boş bir yer buldum ve barmene elimle işaret ederek sipariş vermeye hazır olduğumu bildirdim. Tavana bağlı fiskeyeler tenimi serinletti ve beklerken aniden boşalan bir bar taburesine kaymam için beni cezbetti.

"Ne içiyorsun?"

Başımı çevirip benimle konuşan adama baktım. "Henüz bir şey yok ama bir mojito düşünüyorum."

"Sana bir tane alayım." Mükemmel beyaz ama hafif çarpık dişlerini ortaya çıkararak gülümsedi. Elini bana doğru uzattı, bu hareket dikkatimi güzelce belirginleştirilmiş kollarına çekti. "Daniel."

Elimi onun elinin içine koydum. "Eva. Tanıştığımıza memnun oldum."

Kollarını barın üzerinde kavuşturdu ve barın üzerine eğildi. "Seni Vegas'a getiren nedir? İş için mi, zevk için mi?"

"R ve R. Sen?" Daniel'ın sağ pazusunda yabancı dilde yazılmış ilginç bir dövme vardı ve ben buna hayran kalmıştım. Geleneksel olarak yakışıklı değildi ama kendine güveni ve duruşu vardı, bir erkekte fiziksel özelliklerinden daha çekici bulduğum iki şey.

"İş."

Mayosuna bir bakış attım. "Yanlış işe girmişim." "Ben satıyorum-"

"Affedersiniz."

İkimiz de konuşmamızı bölen kadınla yüzleşmek için döndük. Üzerinde hem adı -Sheila- hem de *Cross Towers and Casino* yazan koyu renk bir polo tişört giymiş, ufak tefek, esmer bir kadındı. Kulağındaki kulaklık ve belindeki kemer onun güvenlik görevlisi olduğunu ele veriyordu.

"Bayan Tramell." Beni başıyla selamladı.

Kaşlarım kalktı. "Evet?"

"Kabininizin yanında siparişinizi alabilecek bir garson var."

"Güzel, teşekkürler. Ama burada beklemenin sakıncası yok."

Ben hareket etmeyince Sheila dikkatini Daniel'a çevirdi. "Eğer Barın diğer ucuna geçin efendim, barmen bir sonraki içkilerinizin müesseseden olduğunu görecektir."

Başıyla üstünkörü bir selam verdi, sonra da bana gülümsedi. "Ben de burada iyiyim, teşekkürler."

"Korkarım ısrar etmek zorundayım."

"Ne?" Gülümsemesi kaşlarını çatmasına dönüştü. "Neden?"

Farkına Sheila'ya göz kırptım. *Gideon beni gözetim altında tutuyordu.* Ve yaptıklarımı uzaktan kontrol edebileceğini düşündü.

Sheila bakışlarına karşılık verdi, yüzü ifadesizdi. "Size kabininize kadar eşlik edeceğim, Bayan Tramell."

Bir an için onun gününü cehenneme çevirmeyi, belki de Daniel'ı yakalayıp sırf zorba erkek arkadaşına bir mesaj göndermek için onu anlamsızca öpmeyi düşündüm ama öfkemi dizginlemeyi başardım. O sadece yapması için para aldığı şeyi yapıyordu. Kıçına tekmeyi yemesi gereken kişi patronuydu.

"Özür dilerim Daniel," dedim utançtan kızarak. Kendimi azarlanmış bir çocuk gibi hissediyordum ve bu beni *gerçekten sinirlendiriyordu*. "Seninle tanıştığıma memnun oldum."

Omuz silkti. "Eğer fikrini değiştirirsen ..."

Şezlonguma doğru ilerlerken Sheila'nın bakışlarını sırtımda hissettim. Aniden onunla yüzleştim. "Peki, müdahale etmen gereken tek durum sana vurulması mı? Yoksa bu durumların bir listesi var mı?"

Bir an tereddüt etti, sonra iç çekti. Benim hakkımda ne düşündüğünü sadece hayal edebiliyordum, dışarıda insan içine karışmak için güvenilirmez olan güzel sarışın kık parçası. "Bir liste var."

"Elbette var." Gideon hiçbir şeyi şansa bırakmazdı. Listeyi ne zaman hazırladığını, Vegas'tan söz ettiğimden beri mi derlediğini, yoksa elinde mi olduğunu merak ettim. Belki de başka kadınlarla birlikteyken oluşturduğu bir listeydi. Belki de Corinne için yazmıştı.

Bunu düşündükçe daha da sinirleniyordum.

"İnanılır gibi değil," diye yakındım Cary'ye, sanki tek başına bu hareket bile onun tepemde dolaştığını unutturmaya yetecekmiş gibi, belli belirsiz bir mesafe uzaklaştığında. "Bebek bakıcım var."

"Ne?"

Ona olanları anlattım ve çenesinin gerilmesini izledim.

"Bu çılgınlık Eva," diye tersledi.

"Yok artık. Ve ben buna katlanmayacağım. İlişkilerin bu şekilde yürümediğini öğrenmesi lazım. Ve bana güven hakkında söylediği onca saçmalıktan sonra." Şezlonguma çöktüm. "Yabancıları kovalamak için peşime birini takmak zorundaysa bana ne kadar güveniyor?"

"Bunu kabul edemem Eva." Ayağa kalktı ve bacaklarını sandalyesinin kenarına doğru salladı. "Bu hiç iyi değil."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Peki kadın olmasının nesi var? Cinsiyetime ve zor işlere karşı değilim. Sadece beni kadınlar tuvaletine kadar takip etmesini mi bekliyor yoksa bir erkeğin beni izleyeceğine güvenmiyor mu merak ediyorum."

"Sen ciddi misin? Neden ona yeni bir tane atmak yerine güneşleniyorsun?"

Aklımdan geçen fikir tamamen şekillenmişti. "Plan yapıyorum." "Öyle mi?" Ağzı hınzır bir sırtıyla kıvrıldı. "Anlat bakalım."

Aramızdaki mozaik kaplı küçük masadan akıllı telefonumu aldım ve *Benjamin Clancy*'yi bulana kadar rehberimde gezindim
-Üvey babamın kişisel koruması.

"Selam, Clancy. Ben Eva," diye selamladım onu.

Yüz

ük.

Cary'nin gözleri gözlüklerinin ardında büyüdü. "Ooh . . ."

Ayaklarımı iterek, "*Ben yukarı çıkıyorum*," diye bağırdım.

Başını salladı. Clancy'nin sorusuna cevap olarak "Her şey yolunda," dedim. I Ben içeri girene kadar bekledim ve Sheila'nın birkaç adım arkamda ve hâlâ dışarıda olduğunu biliyordum. "Dinle, senden bir iyilik isteyeceğim."

* * *

Clancy ile görüşmemi henüz bitirmiştim ki başka bir arama geldi. Arayanın kimliğini gördüğümde sııttım ve coşkulu bir "Merhaba baba!" ile cevap verdim.

Güldü. "Kızım nasıl?"

"Sorun çıkarmak ve bundan zevk almak." Peştemalimi yemek odasındaki sandalyeye serdim ve oturdum. "Nasılsın?"

"Sorun çıkmasını engellemek ve bazen de bundan zevk almak." Victor

Reyes Oceanside, Kaliforniya'da bir sokak polisiydi. SDSU'ya gitmeyi seçmişim. Annem üç numaralı kocasıyla zor bir dönemden geçiyordu ve ben de asi bir dönemdeydim, Nathan'ın bana yaptıklarını uzun süre unutmaya çalışırken kendi hayatımı cehenneme çeviriyordum.

Annemin boğucu yörüngesinden çıkmak hayatımda verdiğim en iyi kararlardan biriydi. Babamın tek çocuğı olan bana olan sarsılmaz sevgisi hayatımı değiştirmişti. Bana çok ihtiyacım olan özgürlüğü - açıkça belirlenmiş sınırlar dahilinde - verdi ve Dr. Travis'i görmemi ayarladı, bu da uzun iyileşme yolculuğumun ve Cary ile arkadaşlığımın başlamasına yol açtı.

"Seni özlüyorum," dedim ona. Annemi çok seviyordum ve onun da beni sevdiğini biliyordum, ama onunla ilişkim sarsıntılı bir ilişkiydi ve babamla çok kolaydı.

"O halde haberim sizi mutlu edebilir. Eğer senin için de uygunsa, iki hafta içinde -yaklaşmakta olanın ertesi haftası- gelip seni görebilirim. Seni dışarıda bırakmak istemem."

"Aman Tanrım, baba. Beni asla dışarı atamazsın. Seni görmeyi çok isterim!" "Kısa bir yolculuk olacak. Perşembe gecesi kırmızı gözle gelirim ve Pazar akşamı tekrar dışarı."

"heyecanlıyım! Yaşasın! Plan yapacağım. Çok ."

Babamın yumuşak kıkırdaması içime bir sıcaklık yaydı. "Seni görmeye geliyorum, New York'a değil. Gezmeye falan kalkma."

"Merak etmeyin. Bol bol boş vaktimiz olmasını sağlayacağım. Sen de Gideon'la tanışacaksın." İkisini bir arada düşünmek bile

Karın çarpıntısı.

"Gideon Cross? Orada hiçbir şey olmadığını söylemiştin."

"Evet." Burnumu kırıttırdım. "O zamanlar zor bir dönemden geçiyorduk. İlişkimizin bittiğini sanmıştım."

Bir duraklama oldu. "Ciddi bir şey mi?"

Ben de durakladım, huzursuzca yer değiştirdim. Babam eğitilmiş bir gözlemciydi; Gideon'la aramızda cinsel ya da başka türlü bir gerilim olduğunu hemen anlardı. "Evet. Her zaman kolay olmuyor. Çok çaba gerektiriyor -ben de çok çaba gerektiriyorum- ama ikimiz de çaba gösteriyoruz."

"Seni takdir ediyor mu Eva?" Babamın sesi sert ve fazlasıyla ciddiydi. "Ne kadar parası olduğu umurumda değil; ona kanıtlaman gereken hiçbir şey yok."

"Öyle bir şey değil!" Kıpırdayan pedikürlü ayak parmaklarıma baktım ve toplantının, korumacı bir babanın kızının yeni erkek arkadaşıyla tanıştırılmasından daha karmaşık olacağını fark ettim. Annem sağ olsun, babamın zengin erkeklerle sorunları vardı. "Onunla tanıştığında nasıl olduğunu göreceksin."

"Pekâlâ." Şüphecilik sesini renklendirdi.

"Gerçekten baba." Endişesini yadırgayamazdım, çünkü Dr. Travis'i bulmasına neden olan, benim için pek de iyi olmayan erkeklerle yaptığım kendine zarar veren koşularımdı. Özellikle de hayranı olduğum bir solistle ve babamın araba kullanırken sakso çekerken bulup kenara çektiği bir dövmeceyle başı derde girmişti. "Gideon benim için iyi. Beni anlıyor."

"Açık fikirli olacağım, tamam mı? Uçuş için yer ayırttığım da seyahat programımın bir kopyasını sana e-posta ile göndereceğim. Diğer her şey nasıl gidiyor?"

"Yaban mersini aromalı kahve için bir kampanya üzerinde çalışmaya başladık."

Bir duraklama daha. "Şaka yapıyorsun."

Güldüm. "Keşke. Bunu satmaya çalışırken bize şans dile! Denemeniz için biraz stok yapacağımdan emin olabilirsiniz."

"Beni sevdiğini sanıyordum."

"Tüm kalbimle. Aşk hayatın nasıl gidiyor? Randevun iyi geçti mi?"

"Evet, fena değildi."

Homurdanarak, "Onu tekrar görecek misin?" diye sordum.

"Şimdilik planımız bu."

"Sen bir bilgi kaynağısın, baba."

Tekrar kıkırdadı ve en sevdiği sandalyesinin gıcırdayarak kaydığını duydum. "Babanın aşk hayatını gerçekten bilmek istemezsin."

"Doğru." Yine de bazen onun annemle ilişkisinin nasıl olduğunu merak ediyordum. O, yolun yanlış tarafından gelen Latin bir çocuktı ve annem de mavi gözlerinde dolar işaretleri olan altın bir sosyete kızıydı. Araları oldukça iyi olmalı diye düşündüm.

Birkaç dakika daha konuştuk, ikimiz de birbirimizi tekrar göreceğimiz için heyecanlıydık. Üniversiteden sonra taşındıktan sonra birbirimizden kopmayacağımızı umuyordum, bu yüzden her hafta Cumartesi günleri görüşmeyi bir zorunluluk haline getirmiştım. Bu kadar çabuk ziyaret etmesi bu endişemi hafifletmeye yardımcı oldu.

Telefonu daha yeni kapatmışım ki Cary içeri girdi, tıpkı bir model gibi görünüyordu.

"Hâlâ komplo mu kuruyorsun?" diye sordu.

Ayağa kalktım. "Hepsi bitti. Arayan babamdı. Gelecek hafta New York'a geliyor."

"Gerçekten mi? Devam et. Victor ."

İkimiz de mutfağa geçtik ve o da buzdolabından iki bira aldı. Daha önce evde kullandığım bazı ürünlerin süitte stoklandığını fark etmişim. Gideon'un bu kadar gözlemci olup olmadığını ya da bu bilgiyi başka bir şekilde -fişlerime bakarak- bulup bulmadığını merak ettim. Bunu ona yakıştıramadım. Korumalarını üzerime salmasının da gösterdiği gibi, aramızdaki sınırları tanımak onun için çok zordu.

"Annenle baban en son ne zaman aynı eyalete gittiler?" Cary şişe açacağıyla şişelerin kapaklarını açarak sordu. "Bırak aynı şehirde olmayı."

Ah, Tanrım. "Emin değilim. Ben doğmadan önce mi?" Bana uzattığı biradan uzun bir yudum aldım. "Onları bir araya getirmeyi planlamıyorum."

"En iyi planlara içelim." Biralılarımızın ağızlarını birbirine tokuşturdu. "Lafı açılmışken, havuzda tanıştığım bir hatunla hızlı bir sevişme düşünüyordum ama onun yerine buraya geldim. İkimizin de bugün bir şey yapmayacağımızı ve birlikte vakit geçireceğimizi düşündüm."

"Onur duydum," dedim kuru bir sesle. "Ben de aşağı inecektim."

"Dışarısı çok sıcak. Güneş çok acımasız."

"New York'ta da aynı güneş var, değil mi?"

"Ukala." Yeşil gözleri parlıyordu. "Temizlenip bir yerlere yemeğe gitmeye ne dersin? Ben ısmarlıyorum."

"Elbette. Ama Sheila'nın takılmak için ısrar etmeyeceğini söyleyemem."

"Onu da patronunu da sikeyim. Zengin insanlar ve kontrol sorunları da neyin nesi?"

"Zengin oluyorlar çünkü kontrolü ele alıyorlar."

"Her neyse. Bizim çılgınlık türümüzü tercih ederim - sadece kendimizle uğraşıyoruz." Bir kolunu göğsünün üzerinde çaprazladı ve tezgâha yaslandı. "Onun saçmalıklarına katlanacak mısın?"

"Duruma

göre

değişir."

"Neye

bağlı?"

Sırıttım ve yatak odama doğru geri geri gitmeye başladım. "Hazırlan. Öğle yemeğinde sana anlatırım."

Bölüm 6

Eve dönmek üzere çantamı hazırlamayı henüz bitirmiştim ki, oturma odasında Gideon'un sesini duydum. Damarlarıma bir adrenalin hücumu pompalandı. Bir gece önce Cary ve ben kulüpten döndükten sonra ve bu sabah uyandığımda tekrar konuşmuş olmamıza rağmen, Gideon yaptığım şey hakkında bana henüz tek kelime etmemişti.

Bilmiyormuş gibi davranmak biraz sinir bozucuydu. Clancy'nin ondan istediğim şeyi yapıp yapmadığını merak ediyordum ama üvey babamın korumasıyla tekrar kontrol ettiğimde, her şeyin planladığım gibi gittiğine dair bana güvence verdi.

Çıplak ayaklarımla yatak odamın açık kapısına doğru ilerledim ve tam zamanında Cary'nin süitimizin kapısından çıktığını gördüm. Gideon küçük fuayede tek başına duruyordu, sanki her an ortaya çıkmamı bekliyormuş gibi esrarengiz bakışları üzerimdeydi. Bol bir kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti ve onu görmeyi o kadar özlemiştim ki gözlerim yanmıştı.

"Selam, meleğim."

Sağ elimin parmakları siyah yoga pantolonumun kumaşıyla huzursuzca oynuyordu. "Selam, as."

Güzelce kazınmış dudakları bir an için inceldi. "Bu sevginin özel bir anlamı var mı?"

"Yaptığın her şeyi başarıyorsun. Bu da aşık olduğum kurgusal bir karakterin takma adı. Bazen bana onu hatırlatıyorsun."

"Benden başka birine aşık olmandan hoşlandığımdan emin değilim, kurgusal ya da değil

."

"Bunu atlatacaksın."

Başını sallayarak bana doğru yürümeye başladı. "Sanki sumoyu atlatacağım da "Beni gölgeleyen bir güreşçi var mı?"

Gülmek için yanağımın içini ısırdım. Clancy'den birisini ayarlamasını istediğimde görünüş konusunda kesin konuşmamıştım.

Phoenix bölgesinde Sheila'nın beni koruduğu gibi Gideon'u koruyacak birini tanıyordum. Sadece bir adam istemiş ve araya girecek şeylerin nispeten küçük bir listesini vermişim. "Cary nereye gidiyor?"

"Aşağıda onun için ayarladığım krediyle oynayacak."

"Hemen gitmiyor muyuz?"

Yavaşça aramızdaki mesafeyi kapattı. Beni takip edişindeki tehlikenin yanlış anlaşılması mümkün değildi. Omuzlarının duruşundan ve gözlerindeki parıltıdan anlaşılıyordu. Adımlarının sinsiliği bu kadar bariz bir şekilde cinsel olmasaydı daha fazla endişelenebilirdim. "Regl mi oldun?"

Başımı salladım.

"O zaman ağzına boşalmam gerekecek."

Kaşlarım kalktı. "Bu doğru mu?"

"Oh, evet." Ağzı kıvrıldı. "Merak etme meleğim. Önce seninle ilgileneceğim."

Hamle yaptı ve beni yakaladı, yatak odasına girdi ve bizi yatağa devirdi. Nefesim kesildi ve ağzı benimkinin üzerindeydi, öpücük derin ve doyumsuzdu. Tutkusu ve beni yatağa bastıran ağırlığının sevgili hissiyle kendimden geçmişim. Çok güzel kokuyordu. Teni çok sıcaktı.

"Seni özledim," diye inleyerek kollarımı ve bacaklarımı ona doladım. "Bazen cidden sinir bozucu olsan da."

Gideon homurdandı. "Sen tanıdığım en sinir bozucu, en çileden çıkarıcı kadınsın."

"Evet, beni . Ben sahip değilim. Yapamazsın-"

"Evet, öylesin." Kulak mememi dişleriyle ısırdı ve beni ağlatan keskin bir acıya neden oldu. "Ve evet, yapabilirim."

"O zaman sen de öylesin. Ve ben de yapabilirim."

"Böylece göstermiş oldunuz. Size bir metre bile yaklaşamayan biriyle iş yapmanın ne kadar zor olduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

Donakaldım, çünkü üç adım kuralını sadece kadınlar için geçerli kılmıştım. "Neden biri sana bu kadar yakın olmak istesin ki?"

"Önüme serilen tasarım şemalarında ilgi alanlarını işaret etmek ve bir telekonferans için kamera menzilinde yanıma sığmak - çok zorlaştırdığınız iki şey." Başını kaldırarak bana baktı. "Ben çalışıyordum. Sen oynuyordun."

"Umurumda değil. Benim için iyiye, senin için de iyidir." Ama içten içe Gideon'un da benim gibi bu zahmete katlanmasından memnundum.

Aşağı uzanarak beni kalçamın arkasından yakaladı ve bacaklarımı birbirinden ayırdı. "Bu ilişkide yüzde yüz eşitlik elde edemeyeceksin."

"Cehennem değilim."

Kalçaları açtığı deliğe yerleşti. Bana karşı sallandı, ereksiyonunun kalın çıkıntısını seksime sürttü. "Değilsin," diye tekrarlardı, elleri kafa derimi kavramak ve beni yerimde tutmak için saçlarımı itti.

Kalçalarını döndürerek aşırı hassas klitorisime masaj yaptı. Kot pantolonunun dikişi, ona karşı sürekli kaynayan şehvetimi harekete geçirmek için mükemmel bir yerdeydi. Uyarılma kanımda zirve yaptı. "Kes şunu. Bunu yaptığında düşünemiyorum."

"Düşünme. Sadece dinle Eva. Kim olduğum ve inşa ettiğim şey beni bir hedef haline getiriyor. İşin aslını biliyorsun, çünkü zenginlikle yaşamının ve onun çektiği dikkatin nasıl bir şey olduğunu biliyorsun."

"Bardaki adam bir tehdit değildi." "Bu tartışılır."

Sinirden içim yanıyordu. Beni rahatsız eden şey güven eksikliği algısıydı, çünkü sakladığı sırlar konusunda bana güvenmiyordu ve ben de bununla uğraşıyordum. "Bırak beni."

"Burada rahatım." Bana sürtünerek kalçalarını kaldırdı. "Sana çok kızgıyım."

"Anlayabiliyorum." Hareket etmeyi bırakmadı. "Bu seni gelmekten alıkoymayacak."

Kalçalarını ittim ama yerinden kıpırdayamayacak kadar ağırdı. "Kızgınken yapamam!"

"Kanıtla."

Kendini fazla beğenmişti, bu da öfkemi kabarttı. Başımı çeviremediğim için gözlerimi kapattım ve onu susturdum. Ama umurunda değildi. Bana karşı esnemeye devam etti. Aramızdaki kıyafetler ve penetrasyon eksikliği, vücudunun zarif akışkanlığının daha da farkına varmamı sağladı.

Adam nasıl sikileceğini biliyordu.

Gideon koca aletini bir kadının içine sokup çıkarmakla yetinmezdi. Sürtünmeden yararlanarak, açılı ve penetrasyon derinliğini değiştirerek onunla çalıştı. Onun altında kıvrılırken ve sadece vücudumda uyandırdığı hislere odaklanırken becerisinin nüansları kayboluyordu. Ama şimdi hepsini hissediyordum.

Zevke karşı savaştım ama bir iniltiyi bastıramadım.

"İşte böyle meleğim," diye ikna etti. "Senin için ne kadar sert olduğumu hissediyor musun? Bana ne yaptığını hissediyor musun?"

"Beni cezalandırmak için seksi kullanma," diye yakındım, topuklarım şilteyi kazıyordu.

Bir an durdu ve sonra ağzı boğazımı emmeye başladı, vücudu sanki kıyafetlerimizin arasından beni beceriyormuş gibi dalgalanıyordu. "Kızgın değilim meleğim."

"Her neyse. Beni itip ."

"Ve beni delirtiyorsun. Ne yaptığını fark ettiğimde ne oldu biliyor musun?"

Kesik gözlerle ona baktım. "Ne oldu?"

"Sertleştin."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Uygunsuz bir şekilde ve alenen." Eliyle göğsümü kavradı, başparmağı meme ucumun sertleşmiş noktasını okşadı. "Aşağı inmesini beklerken bitmiş bir tartışmayı uzatmak zorunda kaldım. Bana meydan okuman beni tahrik ediyor Eva." Sesi alçaldı ve daha törpülenmiş bir hal aldı.

seks ve günah ile. "Seni becermek istememe neden oluyor. Çok, çok uzun bir süre."

"Tanrım." Kalçalarım yukarı doğru pompalanıyor, içimdeki boşalma arzusuyla kasılıyordu.

"Ve yapamayacağıma göre," diye mırıldandı, "seni böyle boşaltacağım, sonra da bu iyiliğe ağzınla karşılık vermeni izleyeceğim."

 imden bir inilti kaçtı, onu bu şekilde memnun etme vaadiyle ağzım sulandı. Sevişirken her zaman bana çok uyumluydu. Gerçekten kendini bıraktığı ve kendi zevkine odaklandığı tek zaman, ben onun üzerine indiğimdeydi.

" ste böyle," diye mırıldandı, "amını bana böyle sürtmeye devam et. Tanrım, çok ateşlisin."

"Gideon." Ellerim onun esneyen sırtında ve kalçalarında geziniyor, bedenim onun­ine doğru eğiliyor ve sürtünüyordu. Uzun bir iniltiyle boşaldım, gerginliğim bir rahatlama telaşıyla kırıldı.

Ağzı benimkini kapladı, ben onun altında titrerken çıkardığım sesleri içime çekti. Saçlarını tuttum ve onu öptüm.

Altımda duracak şekilde bizi döndürdü, elleri fermuarına gitti ve yırtarak açtı. "şimdi, Eva."

Yataktan aşağıya atladım, onun tadına bakmak için onun kadar istekliydim. Boxer külotunu aşağı ittiği anda penisi ellerimdeydi, dudaklarım geniş tepesinin üzerinde geziniyordu.

Gideon inleyerek bir yastık kaptı ve başının altına itti. Bakışlarım onun­ilerle buluştu ve onu daha derine çektim.

"Evet," diye tısladı, sağ elinin parmakları saçlarıma dolanmıştı. "Sert ve hızlı em; boşalmak istiyorum."

Onun kokusunu içime çektim, dilimin üzerinde sıcak etinin satenimsi yumuşaklığını hissettim. Sonra onun sözüne inandım.

Yanaklarımı  ukurlaştırarak onu boğazımın arkasına götürdüm, sonra tepesine kadar çektim. Tekrar ve tekrar. Emme ve hıza odaklanarak, onun orgazmı için kadar açgözlü, çıkardığı terk edilmiş sesler ve

Yorganı huzursuzca pençeleyen parmaklarını gördüm. Kalçaları çalkalanıyor, saçlarımdaki eli adımlarımı yönlendiriyordu.

"Ah, Tanrım." Karanlık, ateşli gözlerle beni izledi. "Beni emme şekline bayılıyorum. Sanki doyamıyormuşsun gibi."

Yapamadım. Yapabileceğimi hiç sanmıyordum. Onun zevki benim için çok şey ifade ediyordu, çünkü gerçek ve çiğdi. Onun için seks her zaman sahnelenmiş ve metodik olmuştu. Bana karşı kendini tutamazdı çünkü beni mantıksız bir şekilde istiyordu. Bensiz geçen iki gün onu mahvetmişti.

Yumruğumla onu pompaladım, pürüzsüz derisinin altında zonklayan kalın damarları hissettim. Boğazından yırtık bir ses çıktı ve dilimin üzerine tuzlu bir sıcaklık fişkırdı. Yakındaydı, yüzü kızarmıştı ve dudakları soluk soluğa ayrılmıştı. Ter alnımı buğulandırdı. Benim heyecanım da onunkiyle birlikte artıyordu. Tamamen benim insafıma kalmıştı, doruğa ulaşma ihtiyacıyla neredeyse aklını yitirmek üzereydi, beni bir daha becerdiğinde bana ne yapacağına dair pis seksi şeyler mırıldanıyordu.

"İşte bu, meleğim. Sağ onu ... beni senin için boşalt." Boynu kemerli, nefesi ciğerlerinden patlıyordu. *"Siktir."*

O da benim gibi sert ve acımasızca boşaldı. Aletinin ucundan, yutmak için mücadele ettiğim kalın, sıcak bir telaşla meni fişkırdı. Adımı homurdandı, kalçaları çalışan ağzıma doğru yukarı doğru pompaladı, benden ihtiyacı olanı aldı, boşalana kadar bana sahip olduğu her şeyi verdi.

Sonra bana doğru kıvrıldı ve beni boğucu bir kucaklamanın içine çekerek göğsüne bastırdı. Uzun dakikalar boyunca bana sarıldı. Şiddetli kalp atışlarının yavaşladığını ve nefes alış verişinin normale döndüğünü dinledim.

Sonunda dudakları saçlarımdayken konuştu. "Buna ihtiyacım vardı.

Teşekkür ." Gülümsedim ve ona sarıldım. "Benim için zevkti, as."

"Seni özledim," dedi usulca, dudakları alnıma bastırarak. "Hem de çok. Ve sadece bunun için değil."

"Biliyorum." Buna ihtiyacımız vardı -fiziksel yakınlığa, çılgınca dokunmaya, orgazm telaşına- birlikte olduğumuzda bizi etkileyen vahşi, ezici duyguların bir kısmını serbest bırakmak için. "Babam gelecek hafta ziyarete geliyor."

Sustu. Başını kaldırıp alaycı bir ifadeyle bana baktı. "Bunu bana aletim hâlâ dışarıdayken söylemek zorunda mısın?"

Güldüm. "Seni pantolonunu indirirken mi yakaladım?"

"Cehennem." Dudaklarını alnıma bastırdı, sonra sırt üstü döndü ve kıyafetlerini düzeltti. "İlk buluşmanın nasıl geçmesini istediğine dair bir fikrin var mı? Akşam yemeği dışarıda mı, içeride mi? Senin evinde mi, benim evimde mi?"

"Evimde yemek yaparım." Gerindim, sonra gömleğimin kırıksıklıklarını çekiştirdim.

Başını salladı ama havası değişmişti. Az önceki memnun, minnettar sevgilimin yerini son zamanlarda daha sık etrafta olan asık suratlı adam almıştı.

"Farklı bir şey mi tercih edersin?" Ben sordum.

"Hayır. Bu iyi bir plan ve ben de bunu önerirdim. Orada kendini rahat hissedecektir."

"Yapacak mısın?"

"Evet." Başını bir elinin arasına aldı ve saçlarını alnımdan geriye doğru tarayarak bana baktı. "Elimden gelse paramla yüzüne vurmamayı tercih ederim."

Derin bir nefes aldım. "Bunu hiç düşünmemiştim. Sadece kendi mutfağımı sizinkinden daha az kirleteceğimi düşünmüştüm. Ama haklısın. Yine de her şey yoluna girecek, Gideon. Benim hakkımda ne hissettiğini görünce, birlikte olmamızdan memnun olacaktır."

"Onun ne düşündüğü sadece senin nasıl hissettiğini etkiliyorsa umurumda. Eğer benden hoşlanmazsa ve bu aramızdaki bir şeyi değiştirirse-"

"Bunu yapabilecek tek kişi sensin."

Kaba bir şekilde başını , bu da onun ne hissettiği konusunda kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olmadı. Pek çok erkek kız arkadaşının ailesiyle tanışırken gergin olur ama Gideon diğer erkekler gibi değildi. Gevezelik etmezdi. Genellikle. Onun ve babamın birbirlerinin yanında gergin ve savunmacı değil, gevşek ve rahat olmalarını istiyordum.

Konuyu değiştirdim. "Phoenix'te her şeyi hallettin mi?"

"Evet. Proje yöneticilerinden biri muhasebede bazı anormallikler olduğunu fark etti ve bu konuyu derinlemesine incelemem için beni zorlamakta haklıydı. Zimmete para geçirmek hoş göreceğim bir şey değil."

Kendini öldürmeden önce yatırımcıları milyonlar dolandıran Gideon'un babasını düşünerek yüzümü buruşturdum. "Proje nedir?"

"Bir golf tesisi."

"Gece kulüpleri, tatil köyleri, lüks yaşam, votka, kumarhaneler . . . yüksek yaşam için formda kalmak için bir spor salonları zinciri mi?" Cross Industries'in web sitesine baktığımda Gideon'un yazılım ve oyun bölümleri ile genç şehirli profesyoneller için büyüyen bir sosyal medya platformu olduğunu gördüm. "Sen birden fazla yönden bir zevk tanrısısın."

"Zevk tanrısı mı?" Gözleri mizahla parlıyordu. "Tüm enerjimi sana tapınmak için harcıyorum."

"Nasıl bu kadar zengin oldun?" Cary'nin Gideon'un bu kadar genç yaşta nasıl bu olabildiğine dair imalı sözlerini hatırlayınca ağzımdan kaçırdım.

"İnsanlar eğlenmeyi sever ve bu ayrıcalık için para öderler."

"Kastettiğim bu değildi. Cross Industries'i nasıl ? İşleri yürütmek için sermayeyi nereden buldunuz?"

Gözleri spekülatif bir parıltıya büründü. "Nereden aldığımı düşünüyorsun?" "Hiçbir fikrim yok," dedim ona dürüstçe.

"Blackjack."

Gözlerimi kırptım. "Kumar mı? Şaka mı yapıyorsun?"

"Hayır." Güldü ve kollarını bana daha sıkı doladı.

Ama Gideon'u bir kumarbaz olarak göremiyordum. Annemin üçüncü kocası sayesinde, kumarın tamamen kontrolsüzlüğe neden olan çok kötü ve sinsi bir hastalığa dönüşebileceğini öğrenmiştim. Gideon gibi katı kontrollü birinin şansa ve ihtimale bu kadar bağlı bir şeyi çekici bulduğunu düşünemiyordum.

Sonra aklıma geldi. "Kartları sayıyorsun."

"Oynadığım zamanlar," diye kabul etti. "Artık oynamıyorum. Kart masalarında kurduğum bağlantılar da kazandığım para kadar etkili oldu."

Bu bilgiyi özümsemeye çalıştım, onunla mücadele ettim, sonra bıraktım. "Hatırlat da seninle kart oynamayayım."

"Strip poker eğlenceli olabilir." "Senin için."

Uzandı ve kışımı sıktı. "Ve senin için. Sen çıplakken nasıl olduğumu biliyorsun."

Tamamen giyinik bedenime sivri bir bakış attım. "Ve çıplak olmadığım zaman."

Gideon'un sırtışı göz kamaştırıcı ve tamamen özür dilemez

bir şekilde parladı. "Hâlâ kumar oynuyor musun?"

"Her gün. Ama sadece iş hayatında ve seninle."

"Benimle mi? İlişkimizle mi?"

Bakışları yüzümde yumuşacıktı, boğazımı sıkan ani bir şefkatle doluydu. "Sen şimdiye kadar aldığım en büyük risksin." Dudaklarını nazikçe dudaklarıma bastırdı. "Ve en büyük ödül."

* * *

Pazartesi sabahı işe gittiğimde, her şeyin nihayet Corinne öncesi doğal ritmine geri döndüğünü hissediyordum. Gideon ve ben regl dönemime alışmaya çalışıyorduk; daha önceki hiçbir ilişkimizde bu ikimiz için de sorun ama bizimkinde olmuştu çünkü ne hissettiğini bana seksle gösteriyordu. Kelimelerle söyleyemediklerini bedeniyle söyleyebiliyordu ve benim ona duyduğum şehvet, bana bağlı hissetmesi için ihtiyaç duyduğu bir şey olan bize olan inancımı kanıtlama şeklimdi.

Onu sevdiğimi defalarca söyleyebilirdim ve söylediğimde bunun onu etkilediğini biliyordum ama buna gerçekten inanması için bedenimi tamamen teslim etmem -geçmişim nedeniyle çok önemli olduğunu bildiği bir güven gösterisi- gerekiyordu.

Bir keresinde bana söylediği gibi, yıllar boyunca birçok kez *seni seviyorum* demişti, ama onlara hiç inanmamıştı çünkü

doğruluk, güven ve dürüstlikle desteklenmişti. Bu sözcükler onun için çok az şey ifade ediyordu, bu yüzden bana söylemeyi reddetti. Bunları söylememesinin beni ne kadar incittiğini görmesine izin vermemeye çalıştım. Bunun onunla birlikte olmak için yapmam gereken bir ayarlama olduğunu düşündüm.

"Günaydın, Eva."

Masamdan başımı kaldırdığımda Mark'ın odamın yanında durduğunu gördüm. Hafif çarpık gülümsemesi her zaman kazandırır. "Hey. Sen hazır olduğunda ben de hazırım."

"Önce kahve. Tekrar doldurmak ister misin?"

Boş kupamı masamdan alıp ayağa kalktım. "Emin olabilirsin." Dinlenme odasına doğru yöneldik.

Mark bana bakarak, "Bronzlaşmış gibi görünüyorsun," dedi.

"Evet, hafta sonu biraz güneşlendim. Tembellik etmek ve hiçbir şey yapmamak iyi geldi. Aslında bu muhtemelen yapmayı en sevdiğim şeylerden biri, nokta."

"Kıskandım. Steven uzun süre yerinde oturamıyor. Her zaman beni bir şeyler için bir yerlere sürüklemek istiyor."

"Oda arkadaşım da aynı şekilde. Etrafta koşuşturması çok yorucu."

"Unutmadan söyleyeyim." Önce dinlenme odasına girmemi işaret etti. "Shawna seninle temasa geçmek istiyor. Yeni bir rock grubunun konser biletleri varmış. Sanırım onları isteyip istemediğini görmek istiyor."

Aklıma bir hafta önce tanıştığım kızıl saçlı çekici garson kız geldi. Steven'ın kız kardeşi idi ve Steven da Mark'ın uzun süredir ortağıydı. İki adam üniversitede tanışmış ve o zamandan beri birlikteydiler. Steven'dan gerçekten hoşlanmıştım. Shawna'dan da hoşlanacağıma emindim.

"Ona ulaşmamın bir sakıncası var mı?" Sormak zorundaydım, çünkü o Mark'ın baldızıydı ve Mark da benim patronumdu.

"Elbette. Merak etmeyin. Garip olmayacak."

". " Gülümsedim ve New York'taki yeni hayatıma bir kız arkadaş daha eklemeyi umdum. "Teşekkürler."

"Bana bir fincan kahveyle teşekkür et," dedi ve dolaptan bir fincan çıkarıp bana uzattı. "Tadını benden daha iyi yapıyorsun."

Ona bir bakış attım. "Babam da bu cümleyi kullanır." "Doğru olmalı o zaman."

"Standart bir erkek kurnazlığı olmalı," diye karşılık verdim. "Sen ve Steven kahve yapımını nasıl bölüşüyorsunuz?"

"Yapmıyoruz." Sırıttı. "Evimizin köşesinde bir Starbucks var."

"Eminim buna hile demenin bir yolu vardır ama henüz bunu düşünecek kadar kafein almadım." Dolu kupasını ona uzattım. "Bu da muhtemelen aklıma gelen fikri paylaşmamam gerektiği anlamına geliyor."

"Devam et. Eğer gerçekten berbatsa, bunu sonsuza kadar sana karşı kullanabilirim."

"Vay be. Teşekkürler." Kupamı iki elimin arasında tuttum. "Yaban mersinli kahveyi çay gibi pazarlamak işe yarar mı? Bilirsiniz, basma bir çay fincanı ve tabağı içinde kahve, belki arka planda bir çörek ve biraz kaymak? Üst düzey, öğleden sonra atıştırmalığı gibi bir muamele mi? Yanında yudumlamak için de muhteşem yakışıklı bir İngiliz olsun?"

Mark bunu düşünürken dudaklarını büzdü. "Sanırım hoşuma gitti. Hadi gidip yaratıcılara bir soralım."

* * *

"Las Vegas'a gideceğini bana neden söylemedin?"

Annemin sesindeki sinirli ve endişeli tonu duyunca içimi çektim ve masa telefonumun ahizesini tutuşumu düzelttim. Telefon çaldığında kıcımlı sandalyeme ancak dönmüştüm. Telesekreterimi kontrol edersem ondan bir ya da iki mesaj bulacağımdan şüpheleniyordum. Bir şeye sinirlendi mi, peşini bırakmazdı. "Merhaba anne. Özür dilerim. Seni öğle yemeğinde arayıp hasret gidermeyi planlıyordum."

"Vegas'ı seviyorum."

"Öyle mi?" Kumarla uzaktan yakından ilgisi olan her şeyden nefret ettiğini sanıyordum. "Bunu bilmiyordum."

"İsteseydin yapardın."

Annemin nefesli sesinde beni irkilten incinmiş bir nota vardı. "Özür dilerim anne," dedim tekrar, çocukken tekrarlanan özürlerin annemde çok işe yaradığını öğrenmiştim. "Cary ile biraz vakit geçirmem gerekiyordu. Yine de bir ara gitmek istersen Vegas'a gelecekteki bir gezi hakkında konuşabiliriz."

"Eğlenceli olmaz mıydı? Seninle eğlenceli şeyler yapmak isterim Eva."

"Bunu ben de isterdim." Gözlerim annem ve Stanton'ın resmine gitti. Annem güzel bir kadındı, erkeklerin çaresizce karşılık verdiği savunmasız bir duygusallık yayıyordu. Kırılganlık gerçektir - annem birçok yönden kırılıyordu - ama aynı zamanda bir erkek yiyiciydi. Erkekler annemden faydalanmazdı; annem onların üzerine yürürdü.

"Öğle yemeği için planın var mı? Rezervasyon yaptırıp seni almaya gelebilirim."

"Bir iş arkadaşımı getirebilir miyim?" Megumi içeri girdiğimde bana bir öğle yemeği daveti göndermiş ve tanışma hikayesini anlatacağına söz vermişti.

"Birlikte çalıştığınız insanlarla tanışmayı çok isterim!"

Ağzım gerçek bir şefkatle kıvrıldı. Annem beni çok kızdırırdı ama günün sonunda en büyük hatası beni çok sevmesiydi. Nevrozuyla birleştğinde, bu çıldırtıcı bir kusurdu ama iyi niyetle motive edilmiş bir kusurdu. "Tamam. Bizi öğlen al. Ve unutmayın, sadece bir saatimiz var, bu yüzden yakın ve hızlı olması gerekecek."

"Ben hallederim. Çok heyecanlıyım! Yakında görüşürüz."

* * *

Megumi ve annem birbirlerini hemen benimsediler. Tanıştıklarında Megumi'nin yüzünde beliren o tanıdık bakışı tanıyordum, çünkü yıllar boyunca bunu çok sık görmüştüm. Monica Stanton büyüleyici bir kadındı, bir insanın bu kadar mükemmel olabileceğine inanmadığınız için bakmaktan kendinizi alamadığınız türden klasik bir güzellik. Ayrıca, oturmayı tercih ettiği kanepenin kraliyet moru tonu, altın rengi saçları ve mavi gözleri için harika bir fon oluştuyordu.

Annem ise Megumi'nin moda anlayışından çok memnundu. Benim gardırop tercihlerim daha çok geleneksel ve hazır giyime yönelikken, Megumi annemin bizi götürdüğü Rockefeller Center yakınlarındaki popüler kafenin dekoru gibi benzersiz kombinasyonları ve renkleri tercih ediyordu.

Eşsiz şekilli mobilyalarda kullanılan yaldızlı ve mücevher tonlu kadifeleriyle burası bana *Alice Harikalar Diyarında*'yı hatırlattı. Megumi'nin tünediği şezlongun abartılı kavisli bir sırtı vardı, annemin berjerinin ise ayakları çörten şeklindeydi.

"Hâlâ nesi olduğunu anlamaya çalışıyorum," diye devam etti Megumi. "Bakıyordum, sana söyleyeyim. Yani bu kadar harika bir adam görücü usulü randevulara gitmemeli."

Annem, "Hiç de varoş değil," diye itiraz etti. "Eminim seninle nasıl bu kadar şanslı olduğunu merak ediyordur."

"Teşekkürler!" Megumi bana sırtıttı. "Gerçekten çok ateşliydi. Gideon Cross kadar değil ama yine de ateşliydi."

"Bu arada Gideon nasıl?"

Annemin sorusunu hafife almadım. Gideon'un çocukken uğradığım tacizi bildiğinin farkındaydı ve bu haberi almak ona çok ağır gelmişti. Kendi çatısı altında neler olup bittiğini bilmemesi onun en büyük utancıydı ve suçluluk duygusu hem çok büyüktü hem de tamamen hak edilmemişti. Bilmiyordu çünkü ben saklamıştım. Nathan, birine anlatırsam ne yapacağından korkmama neden olmuştu. Yine de annem Gideon'un öğrenmesi konusunda endişeliydi. Umarım kısa süre içinde Gideon'un bunu benden daha fazla ona karşı kullanmadığını anlar.

"Çok çalışıyor," diye cevap verdim. "Nasıl olduğunu bilirsin. İlişkiye girdiğimizden beri çok zamanını aldım ve sanırım şimdi bunun bedelini ödüyor."

"Sen buna değersin."

Ona babamın ziyarete geleceğini söylemek için neredeyse karşı konulmaz bir istek duyduğumda suyumdan büyük bir yudum aldım. Gideon'un bana olan sevgisi konusunda onu ikna etmek için bir müttefik olabilirdi ama bu bir şey söylemek için bencilce bir nedendi. Victor'un New York'ta olmasına nasıl tepki vereceği konusunda hiçbir fikrim yoktu ama büyük olasılıkla üzülürdü ve bu da herkesin hayatını cehenneme çevirirdi. Sebepleri ne olursa olsun, Victor'la hiç temas kurmamayı tercih ediyordu.

onunla hiçbir şekilde. Onunla doğrudan iletişim kurabilecek yaşa geldiğimden beri onu görmemeyi ya da onunla konuşmamayı nasıl başardığını görmezden gelemezdim.

"Dün bir otobüsün kenarında Cary'nin resmini gördüm," dedi.

"Gerçekten mi?" Daha dik oturdum. "Nerede?"

"Broadway'de. Sanırım bir kot reklamıydı."

"Ben de bir tane gördüm," dedi Megumi. "Ne giydiğine dikkat ettiğimden değil. Bu adam *iyi*."

Bu konuşma beni gülümsetti. Annem erkeklere hayranlık duymakta ustaydı. Ona tapmalarının birçok nedeninden biri de buydu; kendilerini iyi hissetmelerini sağlardı. Megumi erkekleri takdir etme konusunda onun .

"Sokakta tanınıyor," dedim, bu durumda benimle magazin el bir samimiyetten değil de bir reklamdan bahsettiğimiz için mutluydum. Dedikoducular, Gideon Cross'un kız arkadaşının seksi bir erkek modelle yaşamasının çok ilgi çekici olduğunu düşünüyorlardı.

"Elbette," dedi annem, hafif bir azarlama notuyla. "Eninde sonunda yapacağından şüphe etmedin mi?"

"Umuyordum," diye niteledim. "Onun iyiliği için. Erkek modellerin kadınlar kadar çok kazanmaması ya da onlar kadar sık çalışmaması üzücü bir gerçek." Yine de Cary'nin bir şekilde atılım yapmasını bekliyordum. Duygusal olarak, bunu yapmamayı göze alamazdı. Görünüşüne o kadar değer vermeyi öğrenmişti ki, başarısız olmasına izin verebileceğini sanmıyordum. Kariyer seçiminin, ikimizin de katlanamayacağı bir şekilde ona musallat olması en derin korkularımdan biriydi.

Annem Pellegrino'sundan zarif bir yudum aldı. Kafe kakaolu menüler uzmanlaşmıştı ama günlük kalori miktarını bir öğünde harcamamaya dikkat ediyordu. Ben daha az dikkatliydim. Çorba ve sandviç kombinasyonunun yanı sıra bana daha sonra koşu bandında en az bir saate mal olacak bir tatlı sipariş etmiştim. Regl dönemimde olduğumu hatırlatan zihinsel bir hatırlatmayla bu hoşgörüyü mazur gördüm, ki bu bana göre açık çek çikolata bölgesiydi.

"Ee," diye gülümsedi Monica Megumi'ye, "görücü usulü buluştuğun kişiyle tekrar görüşecek misin?"

"Umarım öyledir."

"Sevgilim, işi şansa bırakma!"

Annem erkekleri idare etme konusunda bilgeliğini konuşturmaya başladığında arkama yaslanıp gösterinin tadını çıkardım. Her kadının üzerine titreyecek varlıklı bir erkeği hak ettiğine inanıyordu ve uzun zamandır ilk kez çöpçatanlık çabalarını benim üzerimde yoğunlaştırmıyordu. Babamla Gideon'un nasıl anlaşacakları konusunda endişeliyken, annemin bu konudaki duyguları hakkında hiçbir endişem yoktu. İkimiz de farklı nedenlerle de olsa benim için doğru adamla birlikte olduğumu düşünüyorduk.

"Annen harika biri," dedi Megumi, Monica biz önce makyajını tazelemek için kadınlar tuvaletine girdiğinde. "Sen de tıpkı ona benziyorsun, ne şanslısın. Senden daha seksi bir anneye sahip olmak ne kadar kötü olabilir ki?"

Gülerek ona dedim ki, "Seni yine bizimle birlikte sürüklemem gerekecek. Bu harika oldu."

"Bu hoşuma giderdi."

Gitme vakti geldiğinde, Clancy'ye ve kaldırımda bizi bekleyen arabaya baktım ve işe dönmeden önce öğle yemeğimin bir kısmını atmak istediğimi fark ettim. "Sanırım geri döneceğim," dedim onlara. "Çok fazla yedim. Siz ikiniz bensiz devam edin."

"Ben de seninle geleceğim," dedi Megumi. "Hava ne kadar sıcak olsa da işime yarayabilir. Ofisteki konserve hava cildimi kurutuyor."

"Ben de geleceğim," diye teklif etti annem.

Zarif topuklu ayakkabılarına şüpheyile baktım ama annem de topuklu ayakkabıdan başka bir şey giymezdi. Onun için bunlarla yürümek muhtemelen benim için düz ayakkabılarla yürümekle aynıydı.

Manhattan için standart adım hızında Crossfire'a geri döndük, bu da istikrarlı, amaçlı bir klip gibiydi. İnsan engellerinin etrafından dolanmak genellikle sürecin bir parçası olsa da, annem önderlik ederken bu çok daha az sorun oluyordu. Erkekler saygılı bir şekilde

yanından geçip gözleriyle onu takip ettiler. Buz mavisi sade ve seksi  al elbisesi içinde, nemli sıcakta serin ve ferahlatıcı görünüyordu.

Tam Crossfire'a ulaşmak için k  eyi d nm  t k ki aniden durdu ve Megumi ile benim arkasına arpmamıza neden oldu. Yalpalayarak öne doğru tökezledi ve ben onu sendelemeden önce dirseğinden güçlükle yakaladım.

Onu neyin tuttuğunu görmek için yere baktım ama bir şey göremeyince ona baktım.  a kınlık içinde Crossfire'a bakıyordu.

"Tanrım, anne," diyerek onu yayaların arasından çekip çıkardım. "ar af gibi bembeyazsın. Sıcak seni etkiliyor mu? Ba ın dönüyor mu?"

"Ne?" Eli boğazına gitti. Geni lemi  bakışları Crossfire'a sabitlenmi ti.

Başımı çevirerek görüş alanını takip ettim ve her ne yapıyorsa onu görmeye çalıştım.

"Siz ikiniz neye bakıyorsunuz?" Megumi kaşlarını çatarak sokağın a ağısına baktı.

"Bayan Stanton." Clancy yaklaştı, kullandığı  ehir arabasını arkamızda güvenli ama ihtiyatlı bir mesafede bırakmıştı. "Her şey mı?"

"Gördün mü-?" diye ba ladı, sorusuyla birlikte ona bakıyordu.

"Neyi gördün?" Başını kaldırıp eğitimli bakışlarıyla sokağı boydan boya tararken, "Neyi?" diye sordum. Odaklanmasının mutlaklığı omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

"Yolun geri kalanında   n z  ben götüreyim," dedi sessizce.

Crossfire'ın girişi caddenin tam kar ısındaydı ama Clancy'nin ses tonundaki bir şey tartışmaya yer bırakmıyordu. Hepimiz arabaya bindik, annem  n koltuğa oturdu.

"Bu da neydi  imdi?" Megumi bizi bıraktıktan ve binanın serin iç kısmına ta ındıktan sonra sordu. "Annen hayalet görmüş gibiydi."

"Hiçbir fikrim yok." Ama kendimi hasta hissediyordum.

Bir Şey annemi korkutmuŐtu. Ne olduğunu öğrenene kadar bu beni delirtecekti.

Bölüm 7

Sırtım ciğerlerimdeki havayı boşaltacak kadar büyük bir güçle mindere çarptı. Sersemlemiş bir halde gözümü tavana dikip nefesimi toplamaya çalıştım.

Parker Smith'in yüzü ortaya çıktı. "Vaktimi boşa harcıyorsun. Eğer burada olacaksan, *burada* ol. Yüzde yüz. Milyonlarca mil uzakta, kafanın içinde bir yerlerde değil."

Bana uzattığı eli tuttum ve beni ayağa kaldırdı. Etrafımızda Parker'ın Krav Maga öğrencilerinden bir düzine daha sıkı çalışıyordu. Brooklyn'deki stüdyo gürültü ve hareketlilikle canlıydı.

O haklıydı. Düşüncelerim hâlâ anneme ve öğle yemeğinden sonra Crossfire'a döndüğümüzde verdiği tuhaf tepkiye takılıp kalmıştı.

"Özür dilerim," diye mırıldandım. "Aklımda bir şey var."

Şimşek gibi hareket ederek önce bir dizime, sonra da omzuma hızlı tokatlar indirdi. "Bir saldırganın peşine düşmeden önce senin uyanık ve hazır olmanı bekleyeceğini mi sanıyorsun?"

Kendimi odaklanmaya zorlayarak çömeldim. Parker da çömeldi, kahverengi gözleri sert ve dikkatliydi. Tıraşlı kafası ve café au lait teni tepedeki floresan ışığın altında parlıyordu. Stüdyo, hem ekonomik nedenlerle hem de atmosfer nedeniyle kaba bırakılmış, dönüştürülmüş bir depodaydı. Annem ve üvey babam, Clancy'nin derslerimde bana eşlik etmesini sağlayacak kadar paranoyaktı. Mahalle şu anda yeniden canlanma sürecindeydi, ben bunun cesaret verici olduğunu düşünüyordum ama onlar bunun rahatsız edici olduğunu düşünüyorlardı.

Parker tekrar üzerime geldiğinde onu engelledim. Etiketleme hızlı ve öfkeli bir şekilde geldi ve diğer tüm düşünceleri daha sonra evde olana kadar bir kenara ittim.

Gideon yaklaşık bir saat sonra geldiğinde beni vanilya kokulu mumlarla çevrili banyoda buldu. Nemli saçları bana kendi kişisel antrenörüyle vakit geçirdikten sonra çoktan duş aldığını söylese de bana katılmak için soyundu. Onu soyunurken izledim, perçinlenmişim. Onunla

Teninin altındaki kaslar ve hareket edişindeki doğal zarafet, içimden lezzetli bir memnuniyet duygusunun geçmesine neden oldu.

Arkamdaki derin oval küvete tırmandı, uzun bacakları benimkilerin iki yanına kaydđ. Kolları beni sardı ve sonra beni kucağında oturacak ve bacaklarım onun bacaklarına dolanacak şekilde yukarı ve arkaya kaldırarak beni şaşırttı.

"Bana yaslan meleğim," diye mırıldandı. "Seni hissetmeye ihtiyaım var."

Zevkle i çektim, beni kucaklarken güçlü bedeninin sertliğine gömüldüm. Ağrıyan kaslarım teslimiyet içinde yumuşadı, her zamanki gibi onun dokunuşuyla tamamen esnek hale gelmeye hevesliydi. Dünyanın ve duygusal tetikleyicilerimizin uzakta olduğu böyle anları seviyordum. Onun bana itiraf edemediği sevgiyi *hissettiğim* anları.

Yanağını yanağıma bastırarak "Daha fazla çürük m?" diye sordu.

"Benim hatam. Aklım oyunda değildi."

"Beni mi düşünüyorsun?" diye mırıldandı, kulağıma sokuldu.

"Keşke."

Durakladı, sonra vites değiştirdi. "Seni neyin rahatsız ettiğini söyle."

Beni bu kadar kolay okuyabilmesini, sonra da yaklaşımını anında gözden geçirip tekrar gözden geçirmesini çok sevdim. Ben de onun kadar uyumlu olmaya çalıştım. Gerçekten de esneklik, iki yüksek bakım gerektiren insan arasındaki ilişkide bir gereklilikti.

Parmaklarımı onunkilerle birleştirerek ona annemin öğle yemeğinden sonra verdiği tuhaf tepkiyi anlattım.

"Neredeyse arkamı döndüğümde babamı ya da başka bir şeyi göreceğimi sanıyordum. Merak ediyordum. Binanın nn gören güvenlik kameralarınız var, değil mi?"

"Elbette. Araştıracağım."

"En fazla on dakikalık bir zaman aralığı. Sadece neler olduğunu anlayabilecek miyim görmek istiyorum."

"Olmuş bilin."

Başımı arkaya yatırdım ve çenesini öptüm. "Teşekkür ederim."

Dudakları omzumun üst kısmına yapıştı. "Angel, senin için yapamayacağım hiçbir şey yok."

"Geçmişin hakkında konuşmak da dahil mi?" Gerginleştiğini hissettim ve zihinsel olarak kendimi tekmeledim. "Şu anda değil," diye aceleyle ekledim, "ama bir ara. Bana sadece oraya varacağımızı söyle."

"Yarın benimle öğle yemeği ye. Ofisimde." "O zaman bu konu hakkında konuşacak mısınız?"

Gideon sertçe nefes verdi. "Eva."

Yüzümü başka yöne çevirdim ve kaçışından hayal kırıklığına uğrayarak onu serbest bıraktım. Küvetin kenarlarına uzanarak, bir şekilde beni başka bir insana hiç olmadığım kadar bağlı hissettiren ama aynı zamanda inanılmaz derecede uzak olan bu adamdan uzaklaşmaya hazırlandım. Onunla birlikte olmak kafamı karıştırıyor, birkaç dakika önce emin olduğum şeylerden şüphe duymama neden oluyordu. Tekrar ve tekrar.

"Benden bu kadar," diye mırıldandım ve en yakın mumu üfleyerek söndürdüm. Duman kıvrıldı ve uzaklaştı, sevdiğim adama olan bağlılığım kadar soyuttu. "Ben çıkıyorum."

"Hayır." Göğüslerimi avuçlayarak beni dizginledi. Etrafımızdaki su, benim kadar tedirgindi.

"Bırak beni, Gideon." Ellerini çekmek için bileklerinden tuttum.

Yüzünü boynuma gömdü ve inatla bana tutundu. "Oraya varacağız. Tamam mı? Sadece- Oraya varacağız."

İlk sorduğumda ve cevabını beklediğimde hissetmeyi umduğum zaferin çok azını hissederek söndüm.

"Bu gece biraz dinlenebilir miyiz?" diye sordu hışımla, hâlâ sıkı sıkıya sarılmıştı. "Her şeye ara vermek mi? Sadece seninle olmak istiyorum, tamam mı? Akşam yemeği için bir şeyler sipariş etmek, televizyon izlemek, uyurken sana sarılmak. Bunu yapabilir miyiz?"

Bir şeylerin ciddi bir şekilde ters gittiğini fark ederek yüzünü ona döndüm. "Sorun nedir?"

"Sadece seninle biraz zaman geçirmek istiyorum."

Gözlerim yaşlarla doldu. Bana söylemediği daha çok şey vardı, çok daha fazlası. İlişkımız hızla söylenmemiş sözler ve paylaşılmamış sırlarla dolu bir mayın tarlasına dönüşüyordu. "Tamam."

"Buna ihtiyacım var Eva. Sen ve ben, drama olmadan." Islak parmak uçları yanağımda gezindi. "Ver şunu bana. Lütfen. Sonra bana bir öpücük ver."

Arkamı dönerek kalçalarının üzerine oturdum ve yüzünü ellerimle kavradım. Mükemmel yaklaşımı bulmak için başımı eğdim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Yumuşak ve yavaş bir şekilde yalamaya ve emmeye başladım. Alt dudağını çekiştirdim, sonra dilimin alaycı vuruşlarıyla sorunlarımızı unutmaya için onu ikna ettim.

"Öp beni, lanet olsun," diye homurdandı, elleri omurgamı kavradı ve huzursuzca yoğurdu. "Beni sevdiğin gibi öp."

," söz verdim, kelimeleri ona üfleyerek. "Elimde değil."

"Angel." Ellerini nemli saçlarımın arasına sokarak beni istediği gibi tuttu ve anlamsızca öptü.

* * *

Yemekten sonra Gideon yatakta çalıştı, sırtını yatak başlığına dayadı ve dizüstü bilgisayarını kucak masasına koydu. Ben yatağa karnımın üzerine yayıldım, yüzümü televizyona döndüm ve ayaklarımı havaya kaldırdım.

"Bu filmdeki her repliği biliyor musun?" diye sordu ve dikkatimi *Hayalet Avcıları*'ndan ayırıp ona bakmam için beni cezbetti. Siyah boxer külot giymişti ve başka bir şey giymemişti.

Onu bu şekilde görebilmeyi seviyordum -rahat, rahat, samimi. Corinne'in bu manzarayı daha önce görüp görmediğini merak ettim. Eğer gördüyse, tekrar görmek için duyduğu çaresizliği hayal edebiliyordum, çünkü bu ayrıcalığı asla kaybetmemek için çaresizdim.

"Belki," diye kabul ettim.

"Ve hepsini yüksek sesle söylemek zorunda mısın?" "Bununla ilgili bir sorunun mu var, as?"

"Hayır." Adamın gözlerinde eğlence parladı ve ağzı kıvrıldı. "Bunu kaç kez gördün?"

"Milyonlarca kez." Etrafımda kıvrıldım ve ellerimin ve dizlerimin üzerinde yükseldim. "Daha ister misin?"

Koyu renk kanatlı bir kaş yükseldi.

"Anahtar ustası sen misin?" Öne doğru sürünerek mırıldandım.

"Angel, bana böyle baktığında, ne olmamı istiyorsan o oluyorum."

İndirdiğim göz kapaklarının altından ona baktım ve "Bu bedeni istiyor musun?" diye sordum.

Sırtarak kucağındaki masayı bir kenara bıraktı. "Her zaman."

Bacaklarının arasına girerek gövdesine tırmandım. Kollarımı omuzlarına doladım ve homurdandım, "Öp beni, alt yaratık."

"O cümle öyle değil. Peki benim bir zevk tanrısı olmama ne oldu? Şimdi bir alt yaratık mı oldum?"

Yarığımı sikiinin sert çıkıntısına bastırdım ve kalçalarımı yuvarladım. "Ben ne olmanı istersem osun, unuttun mu?"

Gideon göğüs kafesimi kavradı ve başını geriye doğru eğdi. "Peki bu ne?"

"Benim." Dişlerimle boğazını sıktım. "Hepsi benim."

* * *

Nefes alamıyordum. Çığlık atmaya çalıştım ama bir şey burnumu tıkadı... ağzımı kapattı. Kaçan tek ses tiz bir inleme oldu, çılgınca yardım çağrılarım zihnimin içinde hapsolmuştu.

Çekil üstümden. Kesin şunu! Dokunma bana. Oh, Tanrım . . . lütfen bunu yapma Ben

Annem neredeydi? *Ma-ma!*

Nathan'ın eli ağzımı kapatıp dudaklarımı ezdi. Onun ağırlığı Vücudum bastırdı, başımı yastığa sıkıştırdı. Ben daha fazla

savaşıkça daha da heyecanlanıyordu. Bir hayvan gibi nefes nefese bana saldırdı, tekrar tekrar... kendini içime sokmaya çalıştı. K lotum  n mdeydi, beni sayamayacağım kadar çok kez yaşadığım yırtılma acısından koruyordu.

Sanki aklımı okumuş gibi kulağıma homurdandı, "Henüz acı hissetmedin. Ama hissedeceksin."

Donup kaldım. Farkındalık bana bir kova buzlu su gibi çarptı. O sesi *tanıyordum*.

Gideon. Hayır! Hayır!

Kanım kulaklarımda uğuladı. Mide bulantısı içime yayıldı. Ağzıma safra doldu.

Size tecavüz etmeye çalışan kişinin her şeyinizle güvendiğiniz biri olması daha kötüydü, çok daha kötüydü.

Korku ve öfke güçlü bir telaşla birbirine karıştı. Bir anlık netlikle Parker'ın havlayarak verdiği komutları duydum. Temel bilgileri hatırladım.

Sevdiğim adama, kâbusları benimkilerle en korkunç şekilde karışan adama saldırdım. İkimiz de cinsel istismar mağduruyduk ama benim r yalarımnda ben hâlâ kurbandım. O ise saldırgan oluyordu, saldırganına kendisinin çektiği acı ve aşağılanmanın aynısını çektirmeye kararlıydı.

Sertleşen parmaklarım Gideon'un boğazına saplandı. Bir küfür savurarak geri çekildi ve ben de dizimi bacaklarının arasına geçirdim. İki oldu ve benden uzağa düştü. Yataktan yuvarlandım ve bir gümbürtüyle yere düştüm. Ayağa fırlayarak kendimi koridorun kapısına doğru attım.

"Eva!" diye soluk soluğa bağırdı, uyanıktı ve uykusunda bana neredeyse ne yaptığının farkındaydı. "Tanrım. *Eva*. Bekle!"

Kapıdan fırladım ve oturma odasına koştum.

Karanlık bir köşe bulup top gibi kıvrıldım ve hı kırıklarım dairede yankılanırken nefes almakta zorlandım. Yatak odamın ışığı yandığında dudaklarımı dizlerime bastırdım ve Gideon sonsuzluktan sonra oturma odasına adım attığında ne hareket ettim ne de ses çıkardım.

"Eva? Tanrım. İyi misin? Seni incittim mi?"

Dr. Petersen buna atipik cinsel parasomnia diyordu, Gideon'un derin psikolojik travmasının bir tezahürüydü. Ben buna cehennem diyordum. Ve ikimiz de içinde sıkışıp kalmıştık.

Beden dili kalbimi kırdı. Normalde gururlu olan duruşu yenilgiyle ağırlaşmış, omuzları çökmüş ve başı öne eğilmişti. Giyinmişti ve gece çantasını taşıyordu. Kahvaltı barının yanında durdu. Konuşmak için ağzımı açtım; sonra taş tezgâha çarpan metalik bir *tıkırtı* duydum.

Geçen sefer onu durdurmuştum; kalmasını sağlamıştım. Bu sefer, içimde yoktu.

Bu sefer, onun gitmesini istedim.

Ön kapı kilidinin zar zor duyulabilen mandalı içimde yankılandı. İçimde bir şey öldü. Paniğe kapıldım. Gittiği anda onu özlemiştim. Kalmasını istemedim. Gitmesini de istemiyordum.

Ayağa kalkıp kanepeye geçecek gücü bulana kadar köşede ne kadar oturduğumu bilmiyorum. Cary'nin cep telefonunun uzaktan gelen çalma sesini duyduğumda şafağın gökyüzünü aydınlattığını hayal meyal fark ettim. Kısa bir süre sonra koşarak oturma odasına geldi.

"Eva!" Bir dakika içinde yanımdaydı, ellerini dizlerime koyarak önümde çömelmişti. "Ne kadar uzağa gitti?"

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Ne?"

"Cross aradı. Başka bir kabus gördüğünü söyledi." "Hiçbir şey olmadı." Sıcak bir gözyaşının yanağımdan aşağı yuvarlandığını hissettim. "Bir şey olmuş gibi görünüyorsun. Görünüyorsun ..."

Bir küfürle ayağa bileklerini yakaladım. "Ben iyiyim."

"Kahretsin, Eva. Seni hiç böyle görmemişim. Buna dayanamıyorum." Yanıma oturdu ve beni omzuna çekti. "Yeter artık. Kes şunu."

"Bu kararı şimdi veremem."

"Ne bekliyorsun?" Bana ters ters bakmak için beni zorladı. "Çok uzun süre bekleyeceksin ve sonra bu sadece başka bir kötü

ilişki, sizi kalıcı olarak bir ilişki olacaktır." "Eğer ondan vazgeçersem, kimsesi olmayacak. Yapamam-"

"Bu senin sorunun değil. Eva. . . Lanet olsun. Bu senin sorunun değil. onu kurtarma sorumluluğu."

"Anlamıyorsun." Kollarımı ona doladım. Yüzümü omzuna gömüp ağladım. "O beni kurtarıyor."

* * *

Gideon'un dairemin anahtarını kahvaltı barının üzerinde bulduğumda kustum. Zar zor lavaboya kadar gidebildim.

Midem boşaldığında, öyle bir acıyla baş başa kalmıştım ki felç edici bir acıydı. Tezgâhın kenarına yapıştım, nefes nefese kaldım ve terledim, o kadar çok ağladım ki bırakın günün geri kalanını, beş dakika daha nasıl dayanacağımı merak ettim. Hayatımın geri kalanını.

Gideon anahtarlarımı bana en son geri verdiğinde dört gün ayrı kalmıştık. Bu hareketin tekrarlanmasının daha kalıcı bir ayrılık anlamına geldiğini düşünmemek imkânsızdı. Ben ne yapmıştım? Neden onu durdurmamıştım? Onunla konuşmadım? Kalmasını sağlamadım?

Akıllı telefonum gelen bir mesajın sinyalini verdi. Elimi çantama attım ve Gideon olması için dua ederek telefonu çıkardım. Cary ile üç kez konuşmuştu ama benimle henüz iletişime geçmemişti.

Ekranda onun adını gördüğümde, tatlı ve keskin bir sızı göğsümü delip geçti.

Bugün evden çalışıyorum, mesajında yazıyordu. Angus seni işe götürmek için dışarıda bekliyor olacak.

Korkudan mideme yine kramplar girdi. için de son derece zor bir hafta olmuştu. Neden ettiğini anlayabiliyordum. Ama bu anlayış, tüylerimi diken diken edecek kadar soğuk ve sinsi bir korkuyla sarmalanmıştı.

Ona cevap yazarken parmaklarım titredi: **Bu gece görüşecek miyiz?**

Uzun bir duraklama oldu, tam evet ya da hayır cevabını almak üzereydim ki gönderdi: **Buna güvenme. Dr. Petersen ile randevum ve yapacak çok işim var.**

Telefonumu sıkıca kavradım. Yazabilmem için üç deneme yapmam gerekti: **Seni görmek istiyorum.**

Uzun bir süre telefonum sessiz kaldı. Cevap verdiğinde neredeyse panik içinde sabit hattıma uzanıyordum: **Ne yapabileceğime bakacağım.**

Aman Tanrım. Gözyaşları harfleri görmemi zorlaştırdı. İşi bitmişti. Bunu kalbimin derinliklerinde biliyordum. **Kaçma. Kaçmayacağım.**

Cevap vermesi sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi: **Yapmalısın.**

Ondan sonra hasta olduğumu söylemeyi düşündüm ama yapmadım. Yapamadım. O yoldan çok fazla geçmiştim. Acıyı hafifletmek için kolayca eski kendime zarar verici alışkanlıklarına geri dönebileceğimi biliyordum. Gideon'u kaybetmek beni öldürürdü ama kendimi kaybedersem zaten ölmüş olurdum.

zorundaydım. Atlatmak. Geçmek. Her seferinde bir adım.

Ve ben de yapmam gereken zamanda Bentley'in arkasına tırmandım ve Angus'un asık suratı beni daha da endişelendirirken, onu kilitledim ve önümüzdeki saatler boyunca beni koruyacak olan otomatik pilot moduna geçtim.

Günüm bir bulanıklık içinde geçti. Çok çalıştım ve işime odaklandım, onu beni delirmekten korumak için kullandım ama kalbim o işte değildi. Öğle yemeği saatimi ayak işleri yaparak geçirdim, yemek yeme ya da sohbet etme düşüncesine tahammül edemiyordum. Vardiyam bittikten sonra neredeyse Krav Maga dersime gitmekten vazgeçiyordum, ancak buna katlandım ve tatbikatlara da işime verdiğim kadar odaklandım. Gitmeye dayanamayacağım bir yöne doğru gidiyor olsam bile ilerlemeye devam etmeliydim.

"Daha iyiyim," dedi Parker mola sırasında. "Hâlâ kötü durumdasın ama dün geceye göre daha iyisin."

Başımı salladım ve yüzümdeki teri bir havluyla sildim. Parker'ın derslerine sadece her zamanki spor salonu ziyaretlerime daha yoğun bir alternatif olarak başlamıştım ama dün gece bana kişisel güvenliğin kullanışlı bir yan faydadan daha fazlası olduğunu göstermişti.

Elindeki su şişesini dudaklarına götürürken pazılarını çevreleyen kabile dövmeleri esnedi. Solak olduğu için sade altın ışığa ve gözüme takıldı. Sağ elimdeki söz yüzüğünü hatırladım ve ona baktım. Gideon'un onu bana verdiği zamanı ve kordonlu altının etrafını saran pırlanta kabartmalı X'lerin bana "tutunmasını" temsil ettiğini söylediğini hatırladım. Hâlâ böyle düşünüp düşünmediğini merak ettim; hâlâ denemeye değer olduğunu düşünüyor muydu? Tanrı biliyordu ki ben düşünüyordum.

"Hazır mısın?" Parker elindeki boş şişeyi geri dönüşüm kutusuna atarak sordu. "Getir bakalım."

Sırıttı. "İşte orada."

Parker yine de beni yendi ama bu benim çaba göstermememden kaynaklanmıyordu. Her adımda işin içindeydim, hayal kırıklığımı iyi ve sağlıklı bir egzersizle dışa vuruyordum. Kazanmayı başardığım birkaç zafer, sarsıntılı ilişkim için de mücadele etme kararlılığımı artırdı. Gideon'un yanında olmak için zaman ve çaba harcamaya, sorunlarımızı aşabilmemiz için daha iyi ve daha güçlü bir insan olmaya istekliydim. Ve bunu ona söyleyecektim, duymak istese de istemese de.

Ders saatim bittiğinde temizlenip sınıf arkadaşlarıma veda ettikten sonra çıkış kapısının itme çubuğunu ittim ve hâlâ ılık olan akşam havasına adım attım. Clancy arabayı çoktan kapıya yanaştırmış ve ancak bir moronun rahatlıkla yapabileceğini düşüneceği bir pozla çamurluğa yaslanmıştı. Sıcağa rağmen, tabancasını gizleyen bir ceket giymişti.

"İşler yolunda gidiyor mu?" Bana kapıyı açmak için doğruldu. Onu tanıdığımdan beri koyu sarı saçlarını asker tıraşlı olarak tutardı. Bu onun çok kasvetli bir adam olduğu izlenimini arttırıyordu.

"Çalışıyorum." Arka koltuğa kayarak Clancy'ye beni Gideon'un bırakmasını söyledim. Kendi anahtarım vardı ve onu kullanmaya hazırdım.

Yolda, Gideon'un randevusu için Dr. Petersen'i görmeye gidip gitmediğini ya da randevuyu iptal edip etmediğini merak ettim. Bireysel terapiyi sadece benim yüzümden kabul etmişti. Artık denklemin bir parçası değilsem, çaba sarf etmek için bir neden görmeyebilirdi.

Gideon'un apartmanının sade ve zarif lobisine girdim ve resepsiyona kaydımı yaptırdım. Onun özel asansöründe yalnız kalana kadar sinirlerim gerçekten gerilmemişti. Beni haftalar öncesinden onaylananlar listesine almıştı; bu jest onun ve benim için başkaları için olduğundan çok daha anlamlıydı çünkü Gideon'un evi onun mabedi, çok az ziyaretçinin görmesine izin verdiği bir yerdi. Orada ağırladığı tek sevgilisi ve ev personeli dışında anahtarı olan tek kişi bendim. Dün olsa hoş karşılandığımdan şüphe etmezdim ama şimdi . . .

Dama tahtası mermer fayanslarla dekore edilmiş küçük bir fuayeye ve üzerinde beyaz kalla zambaklarından oluşan devasa bir aranjman bulunan antika bir konsola çıktım. Ön kapının kilidini açmadan önce derin bir nefes aldım ve onu nasıl bulacağıma dair kendimi hazırladım. Daha önce uykusunda bana saldırdığında, bu onu paramparça etmişti. İkinci seferin ona ne yaptığından korkmadan edemiyordum. Parasomnisinin bizi ayıran kama olabileceğinden korkuyordum.

Ama dairesine girdiğim anda evde olmadığını anladım. O evdeyken mekânı dolduran enerji belirgin bir şekilde yoktu.

Geniş oturma odasına girdiğimde hareketlerimle aktif hale gelen ışıklar yandı ve kendimi oraya aitmişim gibi yerleşmeye zorladım. Odam koridorun sonundaydı ve ona gittim, eşikte durup yatak odamın Gideon'un evinde kopyalandığını görmenin tuhaflığını özümsemek. Duvarlardaki renklerden mobilyalara ve kumaşlara kadar bu kopyalama tekinsizdi ama varlığı biraz sinir bozucu olmaktan da öteydi.

Gideon orayı benim güvenli odam olarak yaratmıştı, biraz boşluğa ihtiyacım olduğunda kaçabileceğim bir yer. Sanırım şimdi de onun yerine orayı kullanarak bir bakıma oraya koşuyordum.

Antrenman çantamı ve çantamı yatağın üzerine bırakarak duş aldım ve Gideon'un benim için ayırdığı Cross Industries tişörtlerinden birini giydim. Neden hâlâ evde olmadığını düşünmemeye çalıştım. Tam bir kadeh şarap doldurmuş ve oturma odasındaki televizyonu açmıştım ki akıllı telefonum çaldı.

"Alo?" İsimsiz arayan kimliğindeki numarayı tanımadığım için cevap verdim.

"Eva? Ben Shawna."

"Oh, hey, Shawna." Hayal kırıklığına uğramış gibi görünmemeye çalıştım. "Umarım aramak için çok geç değildir."

Telefonumun ekranına baktım, saatin neredeyse dokuz olduğunu fark ettim. saat. Kıskançlık endişeme karıştı. O neredeydi? "Merak etme. Sadece televizyon izliyorum."

"Dün gece aramanı kaçırdığım için üzgünüm. Kısa bir süre olduğunu biliyorum ama Cuma günü Six-Ninths konserine gitmek ister misin diye soracaktım."

"Ne konseri?"

"Six-Ninths. Onları duymadın mı? Geçen yılın sonlarına kadar indie'ydiler. Bir süredir onları takip ediyordum ve e-posta listelerine ilk bileti verdiler, ben de biletleri kaptım. Mesele şu ki, tanıdığım herkes hip-hop ve dans pop seviyor. Son umudum sensin demek istemiyorum ama son umudum sensin. Bana alt rock sevdiğini söyle."

"Alt rock severim." Telefonum bipledi. Gelen arama. Arayanın Cary olduğunu görünce sesli mesaja yönlendirdim. Shawna ile telefonda çok uzun süre kalacağımı düşünmüyordum ve onu geri arayabilirdim.

"Bunu nereden bilebilirdim ki?" Güldü. "Yanında getirmek istediğin biri varsa dört biletim var. Saat altıda buluşalım mı? Önce bir şeyler yeriz. Gösteri dokuzda başlıyor."

Tam cevap verdiğim sırada Gideon içeri girdi, "Randevun var."

Ceketini bir koluna asmış, gömleğinin en üst düğmesini açmış ve elinde bir evrak çantasıyla kapının hemen içinde duruyordu. Maskesi yerindeydi, masasında bir kadeh şarabı ve televizyonu açıkken beni tişörtüyle koltuğuna yayılmış halde bulduğunda hiçbir duygu belirtisi göstermedi. Beni tepeden tırnağa süzdü ama o güzel gözlerinde hiçbir şey titremedi. Birden kendimi garip ve istenmeyen biri gibi hissettim.

"Diğer bilet için sana geri döneceğim," dedim Shawna'ya, gözlerini kamaştırmamak için yavaşça doğruldum. "Beni düşündüğün için teşekkürler."

"Geldiğin için çok mutluyum! Harika vakit geçireceğiz."

Ertesi gün konuşmak üzere anlaştık ve telefonu kapattık. Bu arada Gideon çantasını yere bıraktı ve ceketini cam sehpanın uçlarını çevreleyen yaldızlı sandalyelerden birinin koluna attı.

"Ne zamandır buradasın?" diye sordu kravatının düğümünü çözerek.

Ayağa kalktım. Beni kapı dışarı edebileceği düşüncesiyle avuçlarım nemlendi. "Çok sürmez."

"Yemek yedin mi?"

Başımı salladım. Bütün gün pek bir şey yiyememiştim. Öğle yemeği saatimde aldığım protein içeceği sayesinde Parker'la olan seansı atlatmıştım.

"Bir şeyler sipariş et." Yanımdan geçip koridora doğru yürüdü. "Menüler buzdolabının yanındaki mutfak çekmecesinde. Ben hızlıca bir duş alacağım."

"Bir şey mi istiyorsun?" Geri çekilen sırtına sordum.

Durmadı ya da bana bakmadı. "Evet. Ben yemek yemedim."

Sonunda organik domates çorbası ve taze bagetleri olan yerel bir şarküteride karar kılmıştım - midemin bunu kaldırabileceğini düşünerek - o sırada telefonum tekrar çaldı.

"Selam Cary," diye cevap verdim, keşke evde onunla olsaydım ve acı verici bir ayrılıkla yüzleşmek üzere olmasaydım.

"Hey, Cross sadece seni arıyordu. Ona cehenneme gitmesini ve orada kalmasını söyledim."

"Cary." İçimi çektim. Onu suçlayamazdım; ben de onun için aynı şeyi yapardım. "Haber verdiğin için teşekkürler."

"Neredesin?"

"Onun evinde, onu bekliyordum. Az önce geldi. Muhtemelen çok geçmeden evde olacağım."

"Onu kaldırır mı atıyorsun?"

"Sanırım gündeminde bu var."

Sesli bir şekilde nefes verdi. "Buna hazır olmadığını biliyorum ama en iyisi bu. En kısa zamanda Dr. Travis'i aramalısın. Onunla konuş. Her şeyi bir perspektife oturtmana yardımcı olacaktır."

Boğazımdaki yumruyu yutmak zorunda kaldım. "Ben- Evet. Belki."

"İyi misin?"

"Yüz yüze bitirmenin en azından bir saygınlığı var. Bu da bir şeydir." Telefonum elimden çekildi.

Gideon, "Hoşça kal Cary," derken bakışlarımı tuttu, sonra telefonumu kapatıp tezgâhın üzerine koydu. Saçları nemliydi ve kalçalarından aşağı sarkan siyah bir pijama altı giymişti. Onun görüntüsü beni çok etkiledi ve onu kaybettiğimde kaybedeceğim her şeyi hatırlattı - soluksuz beklenti ve arzu, rahatlık ve yakınlık, her şeyi değerli kılan geçici *doğruluk* duygusu.

"Randevun kim?" diye sordu.

"Ha? Oh. Shawna-Mark'ın baldızının Cuma günü için konser biletleri var."

"Ne yemek istediğine karar verdin mi?"

Başımı salladım, utandığım için gömleğimin uyluk hizasındaki eteklerini çekiştirdim.

"Bana içtiğin şeyden bir bardak getir." Etrafımda dolandı ve tezgahın üzerine koyduğum menüyü aldı. "Ben sipariş vereceğim. Sen ne istersin?"

Şarap kadehlerinin bulunduğu dolaba doğru ilerlemek rahatlatıcıydı. "Çorba. Kabuklu ekmek."

Tezgâhın üzerine bıraktığım merlot şişesinin mantarını çekiştirirken, şarküteriye aradığını ve ilk duyduğum andan beri sevdiğim o sert, hırıltılı sesiyle konuştuğunu duydum. Domates çorbası ve şehriyeli tavuk sipariş etti, bu da göğsümde acı veren bir sıkışma yarattı. Bana söylenmeden, istediğim şeyi sipariş etmişti. Bu, bana her zaman kaderimizde birlikte aynı yerde olmak varmış gibi hissettiren tesadüfi olaylardan bir diğerydi.

Onun için doldurduğum bardağı uzattım ve içmesini izledim. Yorgun görünüyordu ve benim gibi bütün gece ayakta kalıp kalmadığını merak ettim.

Kadehi indirerek dudaklarında kalan şarap izlerini yaladı. "Seni aramak için evine gittim. Sanırım Cary sana söylemiştir."

Göğsümdeki acı dolu ağrıyı ovuşturdum. "Özür dilerim. . bunun için ve -" Üzerimdeki kıyafeti işaret ettim. "Lanet olsun. Bunu iyi planlamamışım."

Tezgâha yaslandı ve bir bileğini diğerinin üzerinden geçirdi. "Devam et."

"Evde olacağını düşünmüştüm. Önce aramalıydım. Burada olmadığında, kendimi evde hissetmek yerine başka bir zamanı beklemeliydim." Acıyan gözlerimi ovuşturdum. "Neler olup bittiği konusunda kafam karışık. Düzgün düşünemiyorum."

Derin bir nefesle göğsü genişledi. "Senden ayrılmamı bekliyorsan, beklemeyi bırakabilirsin."

Kendimi sabitlemek için mutfak adasına tutundum. *Bu kadar mı? Bu kadar mı? Bitti mi?*

"Bunu yapamam," dedi açıkça. "Yürümene izin vereceğimi bile söyleyemem, eğer bu neden buradasın?"

Ne? Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. "Anahtarını benim evimde unutmuşsun." "Onu geri istiyorum."

"Gideon." Gözlerim kapandı ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü. "Sen bir eşek."

Yudumladığım az miktardaki şarapla hiçbir ilgisi olmayan hızlı ve hafif sallantılı bir adımla yatak odama doğru ilerleyerek oradan uzaklaştım.

Dirseğimi tuttuğunda odamın kapısından daha yeni çıkmıştım.

"Seni içeri kadar takip etmeyeceğim," dedi hışımla, başı kulağıma erişecek şekilde eğilmişti. "Sana bunun sözünü verdim. Ama senden kalmanı ve benimle konuşmanı istiyorum. En azından dinle. Bunca yolu geldin-"

"Senin için bir şeyim var." Kelimeleri boğazımdan geçirmek benim için çok zordu.

Beni bıraktı ve ben de aceleyle çantama doğru koştum. Onunla yüzleştüğimde, "Anahtarı tezgahımın üzerine bıraktığında benden ayrılıyor muydun?" diye sordum.

Kapı aralığını doldurmuştu. Ellerini omuzlarının üzerine uzatmıştı, parmak eklemleri çerçeveyi kavradığı güçten dolayı bembeyazdı, sanki beni takip etmekten fiziksel olarak kendini alıkoyuyordu. Verdiği poz vücudunu güzelce sergiliyor, her kasını belirginleştiriyor, pantolonunun büzgülü kemerinin kalça kemiklerine yapışmasına izin veriyordu. Aldığım her nefeste onu arzuluyordum.

"O kadar ilerisini düşünmüyordum," diye itiraf etti. "Sadece kendini güvende hissetmeni istedim."

Elimdeki nesneyi sıkıca kavradım. "Kalbimi yerinden söktün, Gideon. O anahtarın orada yattığını görmenin bana ne yaptığını bilemezsin. Beni ne kadar incittiğini. Hiçbir fikrin yok."

Gözleri sıkıca kapandı ve başı öne eğildi. "Sağlıklı düşünemiyordum. Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum-"

"Siktir et onu. Kahrolası şövalyeliğini ya da her ne halt olduğunu düşünüyorsan onu da sikeyim. Bir daha yapma." Sesim keskin bir hal aldı. "Sana şu anda söylüyorum ve bunu daha önce hiçbir şeyi kastetmediğim kadar ciddiye alıyorum - anahtarlarımı bir daha bana geri verirsen, işimiz biter. Bunun geri dönüşü yok. Anlıyor musun?"

"Biliyorum, evet. Senin anladığından emin değilim."

Nefesim titrek bir solukla beni terk etti. Ona yaklaştım. "Bana elini ver."

Sol eli kapının pervazında duruyordu ama sağ elini indirdi ve bana doğru uzattı.

"Sana evimin anahtarını hiç vermedim; sen sadece aldın." Elini iki elimin arasına aldım ve hediye mi avucuna yerleştirdim. "Şimdi sana veriyorum."

Geri adım atarak onu serbest bıraktım ve üzerinde evimin anahtarı olan pırıl pırıl parlayan monogramlı kösteğe bakmasını izledim. Ona ait olduğunu ve özgürce verildiğini göstermek için düşünebildiğim en iyi yol buydu.

Elleri yumruk olmuş, hediye min etrafında sıkıca kapanmıştı. Uzun bir dakikanın ardından başını kaldırıp bana baktı ve yüzünü ıslatan gözyaşlarını gördüm.

"Hayır," diye fısıldadım, kalbim daha da kırılmıştı. Yüzünü ellerimle kavradım, başparmaklarım elmacık kemiklerinin üzerinde gezindi. "Lütfen yapma."

Gideon beni yakaladı, dudakları dudaklarıma yapıştı. "Nasıl uzaklaşacağımı bilmiyorum."

"Şşş."

"yakacağım. Zaten öyleyim. Sen daha iyisini hak ediyorsun-"

"Kapa çeneni, Gideon." Ona tırmandım ve bacaklarımı beline dolayarak tutundum.

"Cary bana nasıl görüldüğünü anlattı ..." Şiddetle titremeye başladı. "Sana ne yaptığımı görmüyorsun. Seni kırıyorum, Eva-"

"Bu doğru değil."

Yerde dizlerinin üzerine çöktü ve beni sıkıca kavradı. "Seni bu tuzağa düşürdüm. Şimdi görmüyorsun ama en başından beri biliyordun- Sana ne yapacağımı biliyordun ama kaçmana izin vermedim."

"Artık kaçmıyorum. Beni daha güçlü yaptın. Daha çok çabalamam için bana bir sebep verdin."

"Tanrım." Gözleri periliydi. Oturdu, bacaklarını uzattı ve beni kendine çekti. "Çok berbat durumdayız ve ben her şeyi yanlış ele aldım. Bununla birbirimizi öldüreceğiz. Hiçbir şey kalmayana kadar birbirimizi parçalayacağız."

"Kapa çeneni. Bu saçmalıkları daha fazla duymak istemiyorum. Doktor'a gittin mi? Petersen?"

Başı duvara yaslandı ve gözleri kapandı. "Evet, lanet ." "Ona dün gecedен bahsettin mi?"

"Evet." Çenesi sıkıştı. "Ve geçen hafta başladığı şeyin aynısını söyledi. Çok derinde olduğumuzu. Birbirimizi boğuyormuşuz. Geri çekilmemiz, platonik olarak çıkmamız, ayrı yatmamız, başkalarıyla daha çok, yalnız daha az zaman geçirmemiz gerektiğini düşünüyor."

Daha iyi olur diye düşündüm. Akıl sağlığımız için daha iyi, şansımız için daha iyi. "Umarım bir B planı vardır."

Gideon gözlerini açtı ve kaşlarını çatmış yüzüme baktı. "Ben de öyle dedim. Tekrar."

"Yani durumdayız. Her ilişkinin sorunları vardır."

Homurdandı.

"Ciddiyim," diye ısrar ettim.

"Ayrı uyuyacağız. Bu benim çok ileri gitmeme izin verdiğim bir şey." "Ayrı yataklar mı yoksa ayrı daireler mi?"

"Yataklar. Dayanabildiğim tek şey bu."

"Pekâlâ." İçimi çektim ve başımı omzuna yasladım, tekrar kollarımda olduğu ve birlikte olduğumuz için çok minnettardım. "Başa çıkabilirim. Şimdilik."

Boğazı zor bir yutkunmaya çalıştı. "Eve geldiğimde seni burada buldum-" Kolları bana sıkıca sarıldı. "Tanrım, Eva. Cary'nin evde olmadığını konusunda yalan söylediğini, sadece beni görmek istemediğini düşündüm. Sonra da dışarıda olabileceğini düşündüm."

"Seni unutmak o kadar kolay değil, Gideon." Onu unutabileceğimi hiç sanmıyordum. O benim kanımda vardı. Yüzümü görebilsin diye doğruldum.

Elini kalbinin üzerine koydu, anahtarın olduğu elini. "Bunun için teşekkür ederim."

"Bunun gitmesine izin verme," diye tekrar uyardım.

"Bana verdiğin için pişman olma." Alnını benimkine bastırdı. Nefesinin sıcaklığını tenimde hissettim ve bir şeyler fısıldamış olabileceğini düşündüm ama fısıldadıysa da yakalayamadım.

Önemli değildi. Birlikteydik. Uzun ve korkunç bir günün ardından, başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Bölüm 8

Yatak odamın kapısının açılma sesi unuttuğum rüyamı sona erdirdi ama beni asıl uyandıran ağız sulandıran kahve kokusuydu. Gerindim ama gözlerimi kapalı tutarak beklentimin artmasına izin verdim.

Gideon yatağın kenarına oturdu ve bir an sonra parmakları yanağımda gezindi. "Nasıl uyudun?"

"Seni özledim. Kokusunu aldığım kahve benim için mi?" "Eğer iyiysen."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ama sen benden çok hoşlanıyorsun."

Gülümsemesi bana çılgınca şeyler yaptı. İnanılmaz seksi takım elbiselerinden birini çoktan giymişti ve bu sabah bir gece göre çok daha iyi görünüyordu. "*Benimle* kötü olmanı seviyorum. Bana Cuma günkü konserden bahset."

"Six-Ninths adında bir grup. Tek bildiğim bu. Gitmek ister misin?"

"Bu gitmek isteyip istemediğimle ilgili bir soru değil. Sen gidiyorsan, ben de gidiyorum." Kaşlarım kalktı. "Bu doğru mu? Peki ya sana sormamış olsaydım?"

Elime uzandı ve söz yüzüğümü nazıkçe çevirdi. Parmağımı. "O zaman sen de gitmezdin."

"Affedersiniz?" Saçlarımı geriye ittim. Muhteşem yüzündeki hazır cevap ifadeyi fark edince doğruldum. "Ver şu kahveyi bana. Kışını tekmelerken kafeinli olmak istiyorum."

Gideon sırtıttı ve bardağı uzattı.

"Bana öyle bakma," diye uyardım. "Bana bir yere gidemeyeceğimi söylemenden cidden hoşnut değilim."

"Özellikle bir rock konserinden bahsediyoruz ve ben sana gidemezsin demedim, sadece bensiz gidemezsin dedim. Hoşuna gitmediği için üzgünüm ama durum bu."

"Bunun rock olduğunu kim söylüyor? Belki klasiktir. Ya da Kelt.

Ya da pop." "Six-Ninths Vidal Records ile anlaştı."

"Oh." Vidal Records, Gideon'un üvey babası Christopher Vidal Sr. tarafından yönetiliyordu, ancak Gideon şirketin kontrolünü elinde tutuyordu. Bir çocuğun büyüüp üvey babasının aile şirketini nasıl devraldığını merak ettim. Sebebi her neyse, Gideon'un üvey kardeşi Christopher Jr'ın ondan aşırı derecede nefret etmesinin sebebinin de bu olduğunu düşündüm.

"Bağımsız şovlarının videolarını gördüm," dedi kuru bir sesle. "Seni öyle bir kalabalığa karşı riske atamam."

Büyük bir yudum kahve içtim. "Anlıyorum ama bana emir veremezsin."

"Yapamaz mıyım? Şşş." Parmaklarını dudaklarımın üzerine koydu. "Tartışma. Ben bir zorba değilim. Zaman zaman endişelerim olabilir ve sen de bunları kabul etme konusunda mantıklı davranacaksın."

Elini ittim. "'Mantıklı' en iyisi olduğuna karar verdiğin şey mi?"

"Elbette." "Bu saçmalık."

Ayağa kalktı. "Varsayımsal bir durum yüzünden kavga etmeyeceğiz. Cuma günü seninle konsere gelmemi istedin ve ben de kabul ettim. Tartışacak bir şey yok."

Kahvemi komodinin üzerine koyup yorganı tekmeledim ve yataktan kayarak çıktım. "Hayatımı yaşayabilmeliyim, Gideon. Hâlâ *kendim* olmak zorundayım yoksa bu iş yürümez."

"Ve ben kendim olmalıyım. Ödün vermesi gereken tek kişi ben değilim."

Bu beni çok etkiledi. Haksız değildi, bana alan tanımasını beklemeye hakkım vardı ama onun da olduğu gibi anlaşılmaya hakkı vardı. Onun da tetikleyicileri olduğu gerçeğine uyum sağlamalıydım. "Ya arkadaşlarımla kız kıza bir gece geçirmek istersem?"

Çenemi iki elinin arasına aldı ve alnımdan öptü. "Limuzine binebilir ve benim sahip olduğum kulüplerde takılabilirsin."

"Yani güvenlik görevlilerine beni gözetletebilir misin?"

"Gözüm üzerinde olsun," diye düzeltti, dudakları alnımda geziniyordu. "Bu çok mu kötü, meleşim? Gözlerimi senden ayırmaktan nefret etmem o kadar affedilmez mi?"

"Bunu çarpıtma."

Başımı arkaya yatırdı ve sert, kararlı gözlerle bana baktı. "Limuzine binsen ve kulüplerime bağlı kalsan bile, sen eve dönene kadar çıldıracağımı anlamalısın. Eğer bu benim güvenlik önlemlerim yüzünden biraz delirmen anlamına geliyorsa, bu da al-ver'in bir parçası değil mi?"

Hırladım. "Mantıksız bir şeyi nasıl mantıklı hale getiriyorsun?"

"Bu bir hediye."

Çok ince, çok gergin kışını ellerimle kavrayıp sıktım. "Hediyenle başa çıkmak için daha fazla kahveye ihtiyacım var, as."

* * *

Mark, ortağı Steven ve benim için öğle yemeğine çıkmak bir çeşit Çarşamba geleneği haline gelmişti. Mark ve ben onun seçtiği küçük İtalyan restoranına vardığımızda Shawna'yı Steven'la birlikte beklerken bulduğumuzda gerçekten çok duygulandım. Mark ve benim çok profesyonel bir ilişkimiz vardı ama bir şekilde bunu kişiselleştirmeyi başarmıştık ve bu benim için çok anlamlıydı.

"Bronz tenini çok kıskanıyorum," dedi Shawna, kot pantolonu, süslü atleti ve fileli eşarbyıyla rahat ve sevimli görünüyordu. "Güneş beni sadece kızartıyor ve daha fazla çil veriyor."

Koyu kıızıl tonuna hayran kalarak, "Ama bunu gösterecek o güzel saçların var," dedim.

Steven bir elini kız kardeşininkiyle aynı renkte olan saçlarının arasında gezdirdi ve sırıttı. "İnsanın seksi olmak için feda ettiği şeyler."

"Sen nereden bileceksin ki?" Shawna gülerek onun omzunu itti, bu çaba kardeşini bir santim bile kımlıdatmadı. Onun bir kamış kadar ince olduğu yerde, Steven iri ve yapılıydı. Mark'la konuşurken biliyordum ki

Ortağı inşaat işiyle çok yakından ilgileniyordu, bu da hem cüssesini hem de ellerinin zorlu durumunu açıklıyordu.

Mark beni öğle yemeğine davet ettiğinde yaptırdığım rezervasyon sayesinde restorana girdik ve hemen oturduk. Küçük bir işletmeydi ama büyük bir cazibesi vardı. Güneş ışığı tavandan tabana pencerelerden içeri süzülüyordu ve yemeklerin aroması ağzımı sulandıracak kadar kışkırtıcıydı.

"Cuma günü için çok heyecanlıyım." Shawna'nın yumuşak mavi gözleri beklentiyle parlıyordu.

"Evet, *seni* alacak," dedi Steven bana kuru bir sesle, "ağabeyini değil."

"Senin değil," diye karşılık verdi. "Kalabalıktan nefret edersin." "Sadece biraz kişisel alan yaratmalıyım, hepsi bu."

Shawna gözlerini devirdi. "Her yerde çetin ceviz olamazsın."

Kalabalıktan bahsedince aklıma Gideon ve onun korumacı tavrı geldi. "Görüştüğüm adamı getirmemin sakıncası var mı?" diye sordum. "Yoksa bu bir mi?"

"Hiç de değil. Gelmek isteyen bir arkadaşı var mı?"

"Shawna." Mark açıkça şok olmuştu. Ve onaylamıyordu. "Peki ya Doug?"

"Ne olmuş ona? Bitirmeme izin vermedin." Bana baktı ve açıkladı, "Doug benim erkek arkadaşım. Yaz için Sicilya'da aşçılık kursuna gidiyor. O bir şef."

"Güzel," dedim. "Yemek yapabilen erkekleri severim."

"Oh, evet." Sırıttı, sonra Mark'a ters ters baktı. "O bir kaleci ve ben bunu biliyorum, bu yüzden eğer senin adamın bir ilişki olasılığı olmadan boş koltuğu doldurmakta sorun görmeyen bir arkadaşı varsa, onu da yanında getir."

Aklıma hemen Cary geldi ve sıırıttım.

Ancak o günün ilerleyen saatlerinde, Gideon ve ben kişisel antrenörlerimizle kaliteli zaman geçirdikten ve gece için onun dairesine döndükten sonra değiştim

Aklımdaydı. Başarısız bir şekilde kitap okumaya çalıştığım kanepeden kalktım ve koridordan aşağıya, onun ev ofisine doğru yürüdüm.

Onu, üzerinde çalıştığı şeye kaşlarını çatmış, parmakları klavyenin üzerinde uçuşurken buldum. Monitörün ışıltısı ve duvardaki fotoğraf kolajına yöneltilmiş spot ışığı odadaki tek aydınlatma kaynaklarıydı ve bu da geniş alanın çoğunu gölgede bırakıyordu. Yarı karanlıkta oturuyordu, çıplak göğüslü ve güzel, yalnız ve güçlü bir şekilde kendi kendine yeten. Çalışırken her zaman yaptığı gibi yalnız ve ulaşılmaz görünüyordu. Ona bakarken bile kendimi yalnız hissediyordum.

Regl dönemimin neden olduğu fiziksel mesafenin ve Gideon'un ayrı yatma yönündeki anlaşılabilir kararının birleşimi en derin güvensizliklerimi harekete geçirdi, daha sıkı sarılmamı ve dikkatini üzerimde tutmak için daha çok çabalamamı sağladı.

Benimle vakit geçirmek yerine çalışıyor olması beni üzmemeliydi -ne kadar meşgul olduğunu biliyordum- ama üzdü. Kendimi terk edilmiş ve muhtaç hissediyordum, bu da bana bildik kötü kalıplara geri döndüğümü söylüyordu. Basit gerçek şuydu ki, Gideon ve ben birbirimizin başına gelmiş en iyi ve en kötü şeylerdik.

Başını kaldırdı ve bakışlarıyla beni kısırdı. Odağının işten bana kaymasını izledim.

"Seni ihmal mi ediyorum meleğim?" diye sordu sandalyesinde arkasına yaslanarak.

Beni bu kadar iyi okuyamamasını dileyerek kızardım. "Böldüğüm için özür dilerim."

"Bir şeye ihtiyacın olduğunda her zaman bana gelmelisin." Klavyesinin çekmecesini içeri iterek önündeki masanın üzerindeki boş alanı sıvazladı ve sandalyesini geri çekti. "Gel otur."

bir heyecan kapladı. Aceleyle yanına gittim, hevesimi gizlemek için hiçbir çaba göstermedim. Önündeki masanın üzerine zıpladım ve bacaklarımın arasındaki boşluğu doldurmak için sandalyesini öne doğru yuvarladığında genişçe gülümsedim.

Kollarını kalçalarımın dolayarak bana sarıldı ve "Bu hafta sonu tatil yapabilmek için programımı boşaltmaya çalıştığımı söylemeliydim" dedi.

"Gerçekten mi?" Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim.

"Seni bir süreliğine tamamen kendime istiyorum. Ve seni gerçekten ama gerçekten çok uzun bir süre sikkem gerekiyor. Belki de tüm zaman boyunca." Ona dokunduğumda gözleri kapandı. "Senin içinde olmayı özledim."

"Sen hep ," diye fısıldadım.

Ağzı yavaş, hınzır bir gülümsemeyle kıvrıldı ve gözleri açıldı. "Beni sertleştiriyorsun."

"Yeni ne var?"

"Her şey."

Kaşlarımı

çattım.

"O geleceğiz," dedi. "Şimdilik, buraya ne için geldiğini söyle için."

"Tereddüt ettim, hâlâ onun şifreli yorumuna takılıp kalmıştım.

"Eva." Sert ses tonu beni odakladı. "Neye ihtiyacın var?"

"Shawna için bir randevu. Pek randevu sayılmaz. Shawna'nın bir erkeği var, ama O ülke dışında. Dört kişilik eşit bir parti olursak daha iyi olur."

"Cary'ye sormak istemiyor musun?"

"Önce onu düşündüm ama Shawna benim arkadaşım. Tanıdığınız birinin gelmesini isteyebileceğinizi düşündüm. Bilirsiniz, dinamiği eşit tutmak için."

". Kimin boş olduğuna bakacağım."

O zaman fark ettim ki teklifimi kabul etmesini gerçekten beklemiyordum.

Düşüncelerimin bir kısmı yüzüme yansımış olmalı ki, "Daha var mı?" diye sordu.

"I . . " Kendimi küçük düşürmeden aklımdan geçenleri nasıl söyleyebilirdim? Başımı salladım. "Hayır. Hiçbir şey."

"Eva." Sesi sertti. "Anlat bana." "Bu

aptalca."

"Bu bir rica değildi."

O emredici ses tonunu takındığında her zaman olduğu gibi içimde bir elektriklenme oldu. "Sadece iş için sosyalleştiğini ve arada sırada rastgele kadınlarla yattığını sanıyordum."

Son kısmı söylemek zordu. Geçmişindeki kadınları kıskanmak ne kadar saçma olsa da elimde değildi.

"Arkadaşım olmadığını mı sanıyordun?" diye sordu, eğlendiği belliydi.

"Beni hiç kimseyle tanıştırmadın," dedim asık suratla, tişörtümün eteklerini karıştırırken.

"Ah . . ." Eğlencesi derinleşti, gözleri kahkahayla parladı. "Sen benim küçük seksi sırrımsın. Herkesin içinde öpüşürken fotoğrafımızın çekilmesini sağlarken ne düşündüğümü merak ediyorum."

"Şey." Bakışlarım duvardaki o resmin bulunduğu kolaja kaydı, günlerdir dedikodu bloglarında yer alan o resme. "Böyle söyleyince ..."

Gideon kahkaha attı ve bu ses içime bir zevk dalgası olarak yayıldı. "Dışarı çıktığımızda seni birkaç arkadaşım ile tanıştırmıştım."

"Oh." Katıldığımız etkinliklerde tanıştığım herkesin iş ortağı olduğunu düşünmüştüm.

"Ama seni kendime saklamak kötü bir fikir değil."

Ona bir bakış attım ve Phoenix yerine Vegas'a gitmem konusunda tartıştığımızda değindiğim noktayı tekrar gözden geçirdim. "Neden etrafta çıplak bir şekilde yatıp sikilmeyi bekleyen *sen* olamıyorsun?"

"Bunun neresi eğlenceli?"

Omuzlarını ittim ve gülerek beni kucağına çekti.

Ruh halinin bu kadar iyi olduğuna inanamıyordum ve bunu neyin tetiklediğini merak ediyordum. Monitörüne baktığımda tek gördüğüm, gözlerimi şaşı eden bir hesap tablosu ve yarım yamalak yazılmış bir e-postaydı. Ama onda farklı bir şeyler vardı. Ve bu hoşuma gitmişti.

"Dudaklarını boğazıma , Canın ne zaman isterse sürdüğün bir ereksiyonla ortalıkta dolaşmak büyük bir zevk olurdu," diye mırıldandı.

Zihnindeki görüntü karşısında cinsel organım sıkıştı. "Beni azdırıyorsun."

"Güzel. Seni böyle seviyorum."

"Yani," diye düşündüm, "eğer benim fantezim senin günün her saati damızlık hizmeti vermen ise-"

"Bana gerçeklik gibi geliyor."

Dişlerimle çenesini ısırdım.

Hırladı. "Sert oynamak ister misin

meleğim?" "Fantezinin ne olduğunu bilmek istiyorum."

Gideon beni kucağına alacak şekilde ayarladı. "Sen."

"Öyle olsa iyi olur."

Sırıttı. "Salıncakta." "Ha?"

"Bir seks salıncağı, Eva. Muhteşem kışın bir koltukta, ayakların üzengide, bacakların genişçe açılmış, mükemmel amcığın ıslak ve bekliyor." Sırtımın küçük kısmına baştan çıkarıcı daireler çizdi. "Tamamen merhametime kalmışsın ve sana verebileceğim tüm döller almaktan başka bir şey yapamıyorsun. Buna bayılırsın."

Onu bacaklarımın arasında dururken hayal ettim, çıplak ve terden parlıyordu, beni ileri geri sallarken pazıları ve göğüs kasları esniyordu, beni güzel sikişinin üzerinde kaydırıyordu. "Beni çaresiz bırakmak istiyorsun."

"Bağlanmanı istiyorum. Ve dışarıdan değil. İçeri girmeye çalışıyorum."

"Gideon-"

"Asla daha ileri götürmeyeceğim," diye söz verdi, gözleri sessiz ışıktaki sıcak bir şekilde parlıyordu. "Ama seni sınıra kadar götüreceğim."

Bu kadar kontrolü bırakma düşüncesi beni hem tahrik etmiş hem de rahatsız etmişti. "Neden?"

"Çünkü sen benim olmak istiyorsun ve ben de sana sahip olmak istiyorum. Oraya varacağız." Eli gömleğimin altına kayd ve göğsümü kavradı, parmakları

Meme ucumu yuvarlayıp çekiştirerek vücudumu ateşliyordu.

"Bunu daha önce yaptın mı?" Nefes nefese sordum. "Salıncak mı?"

Yüzü kapandı. "Böyle sorular sorma."

Aman Tanrım. "Ben sadece-"

Ağzı benimkinin üzerine kapandı. Alt dudağımı ısırды, sonra dilini ağızıma soktu ve yumruğunu saçlarıma geçirerek beni istediği yerde tuttu. Bu hareketin baskınlığı inkâr edilemezdi. Açlık içimde kabardı, ona karşı kontrol edemediğim ya da savaşamadığım bir ihtiyaç. İnledim, başka birinden zevk almak için bu kadar zaman ve çaba harcadığı düşüncesiyle göğsüm ağrıyordu.

Gideon'un eli bacaklarımın arasına girdi ve cinsel organımı avuçladı. Saldırganlığı karşısında şaşırarak sarsıldım. Güven verici bir ses çıkardı ve bana masaj yaparak, bağımlısı haline geldiğim kusursuz bir beceriyle hassas etimi ovdu.

Öpüşmeyi kesti, kolunu hareket ettirerek sırtımı kavradı ve göğsümü ağzına doğru kaldırdı. Pamuğun arasından meme ucumu ısırды, sonra dudaklarını ağrıyan tepenin etrafına sardı, o kadar güçlü emdi ki yankısını içimde hissettim.

Kuşatma altındaydım, arzu içimde pompalanırken beynim kısa devre yapıyordu. Parmakları külotumun kenarının altından kayarak klitorisime dokundu, etin ete değme hissi tam da ihtiyacım olan şeydi. "*Gideon*."

Başını kaldırdı ve karanlık gözleriyle onun için boşalmamı izledi. Sarsıntılar içimde dalgalandığında haykırdım, günlerce süren yoksunluktan sonra gerginliğin serbest bırakılması neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı. Ama o vazgeçmedi. Tekrar boşalana kadar, şiddetli titremeler vücudumu sarana ve saldırıyı durdurmak için bacaklarımı sıkana kadar seksimi okşadı.

Elini çektiğinde, kemiksiz ve ağır bir şekilde nefes alarak sarktım. Ona doğru kıvrıldım, yüzüm boğazına bastırdı, kollarım boynuna dolandı. Kalbim sanki göğsümde şişmiş gibi hissediyordum. Ona karşı hissettiğim her şey, tüm eziyet ve sevgi beni boğuyordu. Ona doğru tırmaladım, yaklaşmaya çalıştım.

"Şşş." Beni daha sıkı tuttu, nefes almakta zorlanana kadar sıkı. "Her şeyi sorguluyor ve kendini delirtiyorsun."

"Bundan nefret ediyorum," diye fısıldadım. "Sana bu kadar ihtiyacım olmamalı. Bu sağlıklı değil."

"İşte burada yanıyorsun." Kalbi kulağımın dibinde güçlü bir şekilde atıyordu. "Ve bunun sorumluluğunu üstleniyorum. Bazı konularda liderliği ben üstlendim, bazılarında ise sana bıraktım. Bu da senin kafanı karıştırdı ve endişelendirdi. Bunun için üzgünüm meleşim. İleride her şey daha kolay olacak."

Yüzüne bakabilmek için arkama yaslandım. Gözlerimiz buluştuğunda nefesim kesildi ve o da bana korkusuzca baktı. O zaman aradaki farkı anladım; onda sakin, katı bir dinginlik vardı. Bunu görmek benim de içimde bir şeyleri yatıştırdı. Nefes alışım yavaşladı ve düzleşti; kaygım azaldı.

"Bu daha iyi." Alnımdan öptü. "Bunu konuşmak için hafta sonuna kadar bekleyecektim ama şimdi işe yarıyor. Bir anlaşılmaya varacağız. Bir kere anlaştık mı, geri dönüşü yok. Anladın mı?"

Sertçe yutkundum. "Deniyorum."

"Nasıl biri olduğumu biliyorsun. Beni en kötü halimde gördün. Dün gece yine de beni istediğini söyledin." Başımı sallamamı bekledi. "İşte bu noktada çuvalladım. Bu kararı kendin vereceğin konusunda sana güvenmedim ve güvenmeliydim de. Güvenmediğim için çok temkinli davrandım. Geçmişin beni korkutuyor Eva."

Nathan'ın dolaylı olarak Gideon'u benden alacağı düşüncesi o kadar acı vericiydi ki dizlerim göğsüme daha da yaklaştı. "Ona bu gücü verme."

"Yapmayacağım. Ve her şeyin birden fazla cevabı olduğunu anlamalısın. Bana çok ihtiyacın olduğunu kim söyledi? Bunun sağlıklı olmadığını kim söyledi? Sen değilsin. Mutsuzsun çünkü kendini geride tutuyorsun."

"Erkekler-"

"Boş ver onu. İkimiz de tipik değiliz. *Ve bu değil.* Kafanın içinde seni mahveden o sesi kapat. Hatalı olduğumu düşünsen bile neye ihtiyacın olduğunu bildiğim konusunda bana güven. Ben de hatalarıma rağmen benimle birlikte olma kararına güveneceğim. Anladın mı?"

Titremesini gizlemek için alt dudağımı ısırdım ve başımı salladım. "İkna olmuş görünmüyorsun," dedi yumuşak bir sesle.

"Senin içinde kendimi kaybetmekten korkuyorum, Gideon. Geri kazanmak için çok çalıştığım parçamı kaybetmekten korkuyorum."

"Bunun olmasına asla izin vermem," diye söz verdi şiddetle. "Benim istediğim ikimizin de güvende hissetmesi. Birlikte sahip olduğumuz şey bizi bu şekilde tüketmemeli. İkimizin de güvendiği tek sağlam şey bu olmalı."

Bu düşünce karşısında gözlerim yaşardı. "Bunu istiyorum," diye fısıldadım. "Hem de çok."

"Onu sana vereceğim meleğim." Gideon koyu renk başını eğdi ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Bunu ikimize de vereceğim. Ve sen de bana izin vereceksin."

* * *

Gideon ve ben Perşembe gecesi terapi randevumuza geldiğimizde Dr. Petersen, "Bu hafta işler daha iyi görünüyor," dedi.

Bu kez birbirimize yakın oturduk, ellerimiz birbirine kenetlenmişti. Gideon'un başparmağı parmak eklemlerimi okşadı, ben de ona bakıp gülümsedim ve bu temasın beni rahatlattığını hissettim.

Dr. Petersen tabletinin koruyucu kılıfını çevirerek açtı ve koltuğuna daha rahat bir şekilde yerleşti. "Konuşmak istediğiniz özel bir konu var mı?"

"Salı günü zordu," dedim sessizce.

"Sanırım öyle. Pazartesi gecesi hakkında konuşalım. Bana neler olduğunu anlatabilir misin Eva?"

Ona kendi kâbusumdan uyandığımda kendimi Gideon'un kinde kapana kısılmış bulduğumu anlattım. Ona o geceyi ve ertesi günü anlattım.

"Yani artık ayrı mı uyuyorsunuz?" Dr. Petersen sordu.

"Evet."

"Kabusların" - bana baktı - "ne sıklıkla görüyorsun?"

"Nadiren. Gideon'la çıkmadan önce sonuncusunun üzerinden neredeyse iki yıl ." Kalem yere bırakıp hızla yazmaya başlamasını izledim.

Onun kasvetinde beni endişelendiren bir şey vardı. "Onu seviyorum," diye ağzımdan kaçırdım.

Gideon kaskatı kesildi.

Dr. Petersen başını kaldırdı ve beni inceledi. Önce Gideon'a, sonra tekrar bana baktı. "Bundan hiç şüphem yok. Bunu sana ne söyledi Eva?"

Beceriksizce omuz silktilim, Gideon'un bakışlarının profilimde olduğunun aşırı farkındaydım. "Senin onayını istiyor," dedi Gideon acımasızca.

Sözleri zımpara kağıdı gibi üzerimde gezindi.

"Bu doğru mu?" Dr. Petersen bana sordu.

"Hayır."

"Hiç değil." Gideon'un sesindeki törpü belirginleşmişti.

"Değil," diye karşı çıktım ama bunu anlamam için yüksek sesle söylemesi gerekiyordu. "Ben sadece ... Bu sadece gerçek. Ben böyle hissediyorum."

Dr. Petersen'e baktım. "Bu işi başarmak zorundayız. Bu işi başaracağız," diye vurguladım. "Sadece aynı fikirde olduğunuzu bilmek istiyorum. Başarısızlığın bir seçenek olmadığını anladığınızı bilmem gerekiyor."

"Eva." Nazikçe gülümsedi. "Senin ve Gideon'un halletmeniz gereken çok şey var ama kesinlikle aşılamaz değil."

Nefesim bir rahatlama telaşıyla beni terk etti. "Onu seviyorum," dedim tekrar, kararlı bir şekilde başımı sallayarak.

Gideon ayağa fırladı, elimi ezici bir şekilde sıkıca kavramıştı. "Bize bir dakika izin vererseniz, Doktor."

Şaşkın ve biraz da endişeli bir şekilde ayağa kalktım ve onu boş resepsiyon alanına kadar takip ettim. Dr. Petersen'in resepsiyon görevlisi çoktan evine gitmişti ve biz onun günün son randevusuyduk. Annemden bu akşam randevularının çok pahalı olduğunu biliyordum. Gideon'un bu randevulara haftada bir değil iki kez para ödemeye razı olmasına minnettardım.

Kapı arkamızdan kapandı ve onunla yüzleştim. "Gideon, yemin ederim öyle değil-" "Sus." Yüzümü iki eliyle kavradı ve beni öptü, ağzı benimkinin üzerinde yumuşakça ama aceleyle hareket ediyor.

İrkilerek ellerimi ceketinin altından geçirip zayıf belini kavramam iki kalp atışı kadar sürdü. Dili ağzımın derinliklerinde gezindiğinde, içimden kısık bir inilti çıktı.

Geri çekildi ve ona baktım, ilk tanıştığım koyu renk takım elbiseli aynı muhteşem iş adamını görüyordum, ama gözlerindeki bakış

Boğazım yandı.

Güç ve kavurucu yoğunluk, açlık ve ihtiyaç. Parmak uçları şakaklarımda, yanaklarımda ve boğazımda gezindi. Çenemi yukarı kaldırdı ve dudakları hafifçe dudaklarıma değdi. Hiçbir şey söylemedi ama söylemesine de gerek yoktu. Anlamıştım.

Parmaklarımızı birleştirdi ve beni içeri götürdü.

Bölüm 9

Crossfire'in güvenlik turnikelerinden aceleyle geçtim ve lobide beni bekleyen Cary'yi gördüğümde sııttım.

"Hey, sen," diye selamladım onu, yıpranmış kot pantolon ve V yakalı tişörtü nasıl pahalı göstermeyi başardığına hayranlıkla bakarak.

"Hey, yabancı." Bana elini uzattı ve yan kapıdan el ele binadan çıktık. "Mutlu görünüyorsun."

Öğle sıcağı fiziksel bir bariyer gibi üzerime çöktü. "Ugh. Cehennem gibi sıcak. Yakın bir yer seçelim. Tako ister misin?" "Tabii ki."

Onu Megumi'nin beni tanıştırdığı küçük Meksika restoranına götürdüm ve selamının beni ne kadar suçlu hissettirdiğini görmesine izin vermemeye çalıştım. Birkaç gündür eve gitmemiştim ve Gideon bir hafta sonu gezisi planlıyordu, bu da Cary ile tekrar takılmam için birkaç gün daha geçmesi gerektiği anlamına geliyordu. Benimle öğle yemeğinde buluşmayı kabul etmesi içimi rahatlatmıştı. Onu kontrol etmeden ve iyi olduğundan emin olmadan çok uzun süre geçirmek istemiyordum.

"Bu gece için bir planın var mı?" İkimiz için de sipariş verdikten sonra sordum.

"Birlikte çalıştığım fotoğrafçılardan birinin bu akşam doğum günü partisi var. Biraz uğrayıp nasıl gittiğine bakayım dedim." Takolarımızı ve harmanlanmış bakire margaritalarımızı beklerken topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Hâlâ patronunun kız kardeşiyle takılmayı düşünüyor musun? Siz de gelmek ister misiniz?"

"Baldızım," diye düzelttim. "Ve konser biletleri var. Onun son umudu olduğumu söyledi, ama olmasaydım bile eğlenceli olacağını düşünüyorum. En azından ben öyle umuyorum. Grubu hiç duymadım, o yüzden berbat olmamalarını umuyorum."

"Kim o?"

"Altı-Dokuzlar. Onları tanıyor musun?"

Gözleri büyüdü. "Dokuzda altı mı? Gerçekten mi? İyidirler. Onları seveceksin."

Tezgâhtan içeceklerimizi aldım ve tabaklarımızın olduğu tepsiyi taşıması için ona bıraktım. "Adlarını duymuşsundur ve Shawna da büyük hayranıdır. Nerede kalmıştım?"

"Cross'un altında ve onun zor yerinde. Onu yanında mı ?"

"Evet." İki iş adamı gitmek için ayağa kalktığı anda aceleyle bir masa kaptım. Cary'ye Gideon'un onsuz gidemeyeceğim iddiasından söz etmedim. Bunun Cary'nin hoşuna gitmeyeceğini biliyordum, bu da neden bu kadar kolay vazgeçtiğimi merak etmeme neden oldu. Genelde Cary ve ben konularda hemfikirdik.

"Cross'un alt rock'tan hoşlandığını göremiyorum." Cary karşımdaki sandalyeye akıcı bir şekilde oturdu. "*Senin* ne kadar sevdiğini biliyor mu? Özellikle de çalan müzisyenleri?"

Dilimi ona doğru uzattım. "Bu konuyu açtığına inanamıyorum. Eski tarih."

"Yani? Brett seksiydi. Onu hiç düşündün mü?"

"Utançla." Carne asada tacolarından birini aldım. "Bu yüzden yememeye çalışıyorum için."

"İyi bir adamdı," dedi Cary, büyük bir yudum almadan önce margarita aromalı içecek.

"Öyle olmadığını söylemiyorum. Sadece benim için iyi değildi." Hayatımın o dönemini düşünmek bile utanç içinde kıvrınmama neden oluyordu. Brett Kline ateşliydi ve sadece duyduğumda bile içimi ısıtatan bir sesi vardı ama aynı zamanda daha önceki kirli aşk hayatımdaki talihsiz seçimlerin en iyi örneklerinden biriydi. "Devam edelim. Son zamanlarda Trey'le konuştun mu?"

Cary'nin gülümsemesi soldu. "Bu sabah." Sabırla bekledim.

Sonunda iç çekti. "Onu özliyorum. Onunla konuşmayı özledim. O çok lanet Akıllı, biliyor musun? Senin gibi. Bu gece benimle o partiye gelecek."

"Arkadaş olarak mı? Yoksa randevu olarak mı?"

"Bunlar gerçekten çok güzel." Cevap vermeden önce tacolarından bir ısırık çiğnedi. "Arkadaş olarak gitmemiz gerekiyordu ama biliyorsun

Muhtemelen bunu mahveder ve onu beceririm. Benimle orada buluşmasını ve oradan eve gitmesini istedim, böylece yalnız kalmayacağız, ama onu her zaman banyoda ya da lanet olası bir bakım dolabında becerebilirim. Benim iradem yok ve o da bana hayır diyemez."

Onun kederli ses tonuyla kalbim acıdı.

"Bunun bir şey olduğunu bilirim," diye usulca hatırlattım ona. Bir zamanlar ben de öyle olmuştum. Birine bağlı hissetmek için o kadar çaresizdim ki. "Neden bunu önceden ... bilirsin... önceden ilgilenmiyorsun. Belki bu yardımcı olur."

Yakışıklı yüzüne yavaş, muzip bir gülümseme yayıldı. "Bunu sesli mesajım için kaydetmenizi sağlay mıyım?"

Elimdeki peçeteyi ona fırlattım.

Bunu gülerek karşıladı. "Bazen çok namuslu olabiliyorsun. Ben seviyorum o."

"*Seni* seviyorum. Ve senin mutlu olmanı istiyorum."

Elimi dudaklarına götürerek arkasından öptü. "çalışıyorum, bebeğim."

"Bana ihtiyacın olursa buradayım, evde olmasam bile."

"Biliyorum." Elimini bırakmadan önce sıktı.

"Önümüzdeki hafta sık sık buralarda olacağım. Babamın ziyareti için hazırlanmalıyım." Bir taco ısırdım ve ayaklarım ne kadar lezzetli olduğu için küçük bir mutluluk dansı yaptı. "Sana Cuma gününü sormak istiyordum. Çalışmam gerekiyor, eğer buralardaysanız ona göz kulak olur musunuz? Sevdiği yiyeceklerden stoklarım ve ona birkaç şehir haritası bırakırım ama-"

"Sorun değil." Cary yanından geçen güzel bir sarışına göz kırptı. "Emin ellerde olacak."

"O şehirdeyken bizimle bir gösteri izlemek ister misin?"

"Eva tatlım, seninle takılmak için her zaman hazırım. Sadece bana nerede ve ne zaman olacağını söyle, ben de mümkün olduğunca her şeyi açık tutayım."

"Oh!" Çabucak çiğnedim ve yutkundum. "Annem geçen gün senin güzel suratını bir otobüsün kenarında gördüğünü söyledi."

Sırıttı. "Biliyorum. Telefonuyla çektiği bir fotoğrafı gönderdi. Harika, değil mi?"

"Ötesinde. Bunu kutlamamız gerekecek," dedim onun imzasını taşıyan cümleyi çalarak. "Tabii ki."

* * *

"Oha!" Shawna Brooklyn'deki apartmanının önündeki kaldırımda durdu ve sokakta rölantide giden limuzine bakakaldı. "Sonuna kadar gitmişsin."

"Ben değilim," dedim kuru bir sesle, dar kırmızı şortuna ve stratejik olarak kesilmiş Six-Ninths ekranlı tişörtüne bakarak. Parlak saçları toplanmış ve dalgalandırılmıştı ve dudakları şortuna uyacak şekilde boyanmıştı. Seksi ve partiye hazır görünüyordu ve ben de ultra kısa siyah deri pileli etek, vücuda oturan beyaz nervürlü atlet ve kiraz kırmızısı on altı göz Doc Martens'ten oluşan kıyafet seçimimde haklı olduğumu hissettim.

Angus'la konuşurken sırtı bize dönük olan Gideon yüzünü bize döndü ve duş alıp üstünü değiştirdikten sonra onu ilk gördüğümde olduğu gibi şimdi de şaşkınlık içindeydim. Bol siyah bir kot pantolon, düz siyah bir tişört ve ağır siyah botlar giymişti ve bir şekilde bu son derece rahat kombinasyonu o kadar seksi göstermişti ki, kemiklerinin üzerine atlamak istedim. Takım elbise içindeyken ne kadar karanlık ve tehlikeliyse, sallanmaya hazır olduğunda da o kadar karanlık ve tehlikeliydi. Daha genç ve ağız sulandıracak kadar muhteşem görünüyordu.

Shawna bileğimi bir mengene gibi kavrayarak, "Lanet olsun, bunun benim için olduğunu söyle," diye fısıldadı.

"Hey, senin kendininkiler var. Bu benim." Ve bunu söylemek bana büyük bir heyecan verdi. Benim olacaktı, dokunacaktım, öpecektim. Ve daha sonra, yorulana kadar sismek için. *Oh evet . . .*

Beklentiyle parmak uçlarımda sallandığımda güldü. ". Bir tanışma ile yetineceğim."

Bu şerefe nail olduktan sonra limuzine önce onun binmesini bekledim. Tam arkasından ben de binecektim ki Gideon'un elinin eteğimin altından kayarak popomu sıktığını hissettim.

Sırtıma bastırđı ve kulağıma fısıldadı, "Eğıldiğinde arkada durduğımdan emin ol meleğim, yoksa bu güzel kıcına şaplak atarım."

Başımı çevirerek yanağıımı onunkine yasladım. "Reglim bitti."

Hırladı, parmak uçları kalçamın etini ısırıyordu. "Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

"Gecikmiş haz, as," dedim ona, bir zamanlar bana eziyet ettiğı bir deyiimi kullanarak. Shawna'nın yanındaki bank koltuğına çöktüğümde onun küfürlerine gülüyordum.

Angus direksiyona geçti ve yola koyulduk, yolda bir şişe Armand de Brignac içtik. Önünde uzun bir kuyruk olan ve enerjik müziğın sokağı taşığı yeni füzyon bistrosu Tableau One'ın önüne geldiğimizde, şampanya ve Gideon'un eteğimin neredeyse uygunsuz etek boyundaki ateşli bakışlarının birleşimi beni sersemletmişti.

Shawna koltukta öne doğru kaydđ ve renkli camların ardından gözlerini dikerek baktđ. "Doug gitmeden önce bizi buraya sokmaya çalıştı ama bekleme listesi iki ay uzunluğunda. Yürüyerek gelebilirsiniz ama beklemek saatler sürebilir ve oturacağınızın garantisi yok."

Limuzinin kapısı açıldı ve Angus önce onun, sonra da benim inmeme yardım etti. Gideon da bize katıldı ve sanki bir rock konseri için değil de bir gala için giyinmişiz gibi koluma girdi. İçeriye o kadar çabuk alındık ki, müdür o kadar güler yüzlü ve misafirperverdi ki, Gideon'a baktım ve *"Sizinkilerden biri mi?" diye sordum.*

"Evet, ortak olarak."

Kaçınılmaz olana razı olarak içimi çektim. "Arkadaşın bizimle akşam yemeğı için buluşacak mı?"

Gideon çenesini hafifçe sallayarak eliyle işaret etti. "O zaten burada."

Bakışlarını mavi kot pantolon ve Six- Ninths tişörtü giyen çekici bir adama doğru takip ettim. Beyefendi, iki yanında iki güzel kadınla birlikte bir fotoğraf çekiminde odak noktası olarak hareket ediyordu. Elinde bir akıllı telefon kamerası olan kişiye genişçe gülümsedi, sonra Gideon'a el sallayıp çıktı.

"Aman Tanrım." Shawna ayağa fırladı. "Bu Arnoldo Ricci! Buranın sahibi o. Ve Food Network'te bir programı var!"

Gideon, Arnoldo ile el ele tutuşup yakın erkek arkadaşların sırt tokuşturma ritüelini gerçekleştirmem için beni serbest bıraktı. "Arnoldo, kız arkadaşım Eva Tramell."

Elimi uzattım ve Arnoldo elimi tuttu, beni kendine çekti ve dudaklarımdan öptü.

"Geri ," diye tersledi Gideon, beni arkasından çekiştirerek.

Arnoldo sırtıttı, kara gözleri mizahla parlıyordu. "Peki kim bu hayal?" diye sordu Shawna'ya dönüp elini dudaklarına götürerek.

"Shawna, bu senin kavalien olacak, Arnoldo Ricci, *eğer* yemekten sağ çıkmayı başarabilirse." Gideon arkadaşına uyarıcı bir bakış attı. "Arnoldo, Shawna Ellison."

Neredeyse parlıyordu. "Erkek arkadaşım sizin büyük bir hayranınız. Ben de öyleyim. Bir keresinde lazanya tarifinizi yapmıştı ve Ölmek için. Ölmek. İçin."

"Gideon bana adaminizin şu anda Sicilya'da olduğunu söyledi." Arnoldo'nun sesi nefis bir aksanla tatlandırılmıştı. "Umarım orada onu ziyaret için zaman ayırabilirsin."

Bakışlarım Gideon'a kaydı, Shawna'nın erkek arkadaşı hakkında ona asla bu kadar bilgi vermediğimi çok iyi biliyordum. Sahte bir masumiyet ve neredeyse belli belirsiz bir sırıtışla bana baktı.

Başımı öfkeyle salladım ama bunun Shawna'nın asla unutamayacağı bir gece olacağını inkâr edemezdim.

Sonraki bir saat mükemmel yemekler ve kaliteli şaraplarla dolu bir bulanıklık içinde geçti. Arnoldo'nun geniş bir gülümsemeye beni izlediğini yakaladığımda ahududulu olağanüstü bir zabaione'yi bitiriyordum.

"*Bellissima*," diye övdü. "Sağlıklı bir iştahı olan bir kadın görmek her zaman keyiflidir."

Kızardım, biraz utandım. değildi; yemekleri severdim.

Gideon kolunu sandalyemin arkasına doladı ve ensemdeki saçlarla oynadı. Diğer eliyle bir kadeh kırmızı şarabı ağzına götürdü ve

Dudaklarını yaladığında, onun yerine beni tatmayı düşündüğünü *anladım*. Arzusu havayı dolduruyordu. Yemek boyunca onun büyüüne kapılmıştım.

Masa örtüsünün altından uzanarak kot pantolonunun üzerinden sikini kavradım ve sıktım. Anında yarı sertten taşa dönüştü ama uyarıldığına dair başka bir belirti vermedi.

Bunu bir meydan okuma olarak görmekten kendimi alamadım.

Parmaklarımla onun sert uzunluğunu okşamaya başladım, fark edilmesini önlemek için hareketlerimi yavaş ve kolay tutmaya dikkat ettim. Gideon'un sesinde bir aksama ya da yüz ifadesinde bir değişiklik olmadan konuşmasını sürdürmesi beni memnun etti. Onun kontrolü beni heyecanlandırdı, daha cesur olmamı sağladı. Düğmeli fermuarına uzandım, onu serbest bırakma ve ten tene okşama düşüncesiyle tahrik oldum.

Gideon yavaşça bir yudum daha aldı, sonra kadehini yere bıraktı.

"Sadece sen, Arnaldo," dedi arkadaşının söylediği bir şeye karşılık olarak kuru bir sesle.

Kot pantolonunun üst düğmesini çekiştirirken bileğimi yakaladı. Elimi dudaklarına götürdü, bu hareket dalgın bir sevgi gösterisi gibi görünüyordu. Dışlerinin parmağımın alt kısmına hızlıca batması beni gafil avladı ve nefesimin kesilmesine neden oldu.

Arnaldo gülümsedi; bu bir bekârın bir kadın tarafından yakalanan bir diğerine verdiği bilmiş ve hafif alaycı bir gülümsemeydi. İtalyanca bir şeyler söyledi. Gideon cevap verdi, telaffuzu akıcı ve seksiydi, ses tonu alaycıydı. Arnaldo koyu renk başını geriye attı ve güldü.

Oturduğum yerde kıpırdandım. Gideon'u böyle rahatlamış ve eğlenirken görmeye bayılıyordum.

Önce boş tatlı tabağıma, sonra da bana baktı. "Gitmeye hazır mısın?"

"Ah, evet." Gecenin geri kalanının nasıl geçeceğini, Gideon'un daha kaç yönünü keşfedeceğimi görmek için sabırsızlanıyordum. Çünkü adamın bu yönünü de en az takım elbiseli güçlü iş adamını, yatağımdaki baskın sevgiliyi, gözyaşlarını saklayamayan kırık çocuğu ve ağladığımda bana sarılan şefkatli ortağı sevdiğim kadar seviyordum.

Çok karmaşık biriydi ve benim için hâlâ büyük bir gizemdi. Onun kim olduğuna dair yüzeyi zar zor çizmiştim. Bu da beni çok derine inmekten alıkoymadı.

* * *

"Bu adamlar çok iyi!" Açılış grubu beşinci şarkılarına doğru hızla ilerlerken Shawna bağırdı.

Üçüncü şarkıdan sonra yerlerimizi terk etmiş, kıvranan kalabalığın arasından geçerek oturma alanını sahnenin önündeki mosh pit'ten ayıran parmaklıklara doğru ilerlemiştik. Gideon etrafımı sardı, kollarıyla beni iki yanımdan kavradı, elleriyle korkuluğu kavradı. Seyirciler etrafımızı sarmış, topluca ileri doğru itiyorlardı ama Shawna'nın yanımdaki Arnoldo tarafından korunduğu gibi ben de onun vücudu tarafından korunuyordum.

Gideon'un bize çok daha iyi koltuklar ayarlayabileceğinden emindim ama Shawna'nın hayranlara özel biletlerini alma şeklinin ve *bizi* davet etmesinin onun koltuklarının tek seçeneğimiz olduğu anlamına geldiğini ona gerek yoktu. Bunu anladığı ve akışına bıraktığı için onu sevdim.

Başımı çevirip ona baktım. "Bu grup da Vidal'la mı?" "Hayır. Ama onları seviyorum."

Gösteriden keyif alması beni çok mutlu etmişti. Kollarımı havaya kaldırarak çılgılık attım, kalabalığın enerjisi ve ritmin itici gücüyle pompalandığımı hissettim. Gideon'un kollarının çemberinde dans ettim, vücudum terden sıırılsıklam olmuştu, kanım kaynıyordu.

Gösteri bittiğinde, sahne görevlileri hızla ekipmanları sökmeye ve Altı Dokuz için hazırlık yapmaya başladılar. Bu akşam için, sevdiğim adamla çılgınca eğlenmenin verdiği keyif ve muhteşemlik için şükrederek döndüm ve kollarımı Gideon'un boynuna dolayarak dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Beni kaldırdı ve bacaklarımı beline doladı, beni şiddetle öptü. Sertti ve bana doğru bastırıyor, beni kendisine doğru çekiyordu. Etrafımızdaki insanlar ısıklık çalıyor ve "Odana git "ten "Becer onu, adamım!"a kadar uzanan sesler çıkarıyorlardı ama ne ben ne de bu şehvetli çılgınlığa en az benim kadar kapılmış görünen Gideon umursuyordu. Kalçalarımıdaki eli beni ereksiyonuna doğru sallarken, diğeri saçlarımı avuçlayarak beni tutuyordu

Beni istediği yerde, sanki duramıyormuş gibi, sanki tadıma açmış gibi öpüyordu.

Açık ağızlarımız umutsuzca birbirinin üzerinde kayıyordu. Beni derin ve hızlı bir şekilde dilliyor, ağzımı beceriyor, onunla sevişiyordu. Onu içime çekiyor, yalıyor ve tadına bakıyor, doymak bilmez ihtiyacı karşısında inliyordum. Dilimi emdi, dudaklarının çemberi dilimin üzerinde kayıyordu. Bu çok fazlaydı. Onun siki için kayganlaşmış ve ağrıyordum, içimi doldurduğunu hissetme ihtiyacıyla neredeyse çılgına dönmüştüm.

Dişleriyle alt dudagımı çekiştirmeden önce, "Beni boşaltacaksın," diye homurdandı.

Kendimi ona ve bana olan tutkusunun şiddetine o kadar kaptırmıştım ki Six-Ninths'in başladığını zar zor fark ettim. Vokaller devreye girene kadar olduğum yere geri döndüm.

Kaskatı kesildim, zihnim duyduklarımı işlemek için arzu sisinin içinden yukarı doğru tırmandı. Şarkıyı biliyordum. Gideon geri çekilince gözlerim açıldı. Omzunun üzerinden havaya kaldırılmış el yazması işaretler gördüm.

BRETT KLINE BENİM! Ve BANG ME, BRETT! Ve kişisel favorim, BRETT, SENİNLE TANRI'NIN GAZABI GİBİ VURURUM!..

Cehennem. Şansımız neydi ki?

Ve Cary biliyordu, elbette. Biliyordu ve beni uyarmadı. Muhtemelen kazara öğrenmemin histerik olacağını düşünmüştür.

Bacaklarım Gideon'un kalçalarından çözüldü ve beni yere bıraktı, vücudunun kalkıyla beni çılgın hayranlardan korudu. Yüzümü sahneye döndüm, karnımda çılgınca bir çarpıntı hissediyordum. Elbette, mikrofondaki Brett Kline'dı; derin, güçlü, cehennem kadar seksi sesi, onu iş başında görmeye gelen binlerce kişinin üzerine dökülüyordu. Kısa saçları diken diken ve platin rengindeydi, zayıf vücudu zeytin rengi kargo pantolon ve siyah bir atlet giymişti. Bulduğum yerden görmek imkânsızdı ama gözlerinin parlak bir zümrüt yeşili olduğunu, yüzünün son derece yakışıklı olduğunu ve öldürücü gülümsemesinin kadınları çıldırtan bir gamzeyi ortaya çıkardığını biliyordum.

Gözlerimi ondan ayırıp diğer grup üyelerine baktım ve hepsini tanıdım. Gerçi San Diego'da onlara Six-Ninths denmiyordu. O zamanki adları Captive Soul'du ve isim değişikliğine neyin yol açtığını merak ettim.

"değil mi?" Gideon onu duyabilmem için ağzını kulağıma dayayarak sordu. Bir eli korkuluktaki, diğeri belimdeydi ve müzik eşliğinde hareket ederken beni kendine doğru çekiyordu. Vücudunun ve Brett'in sesinin birleşimi zaten azgın olan cinsel dürtülerime çılgınca şeyler yapıyordu.

Gözlerimi kapadım, arkamdaki adama ve Brett'in şarkılarını dinlerken her zaman hissettiğim o eşsiz heyecana odaklandım. Müzik damarlarımda zonkluyor, kimi iyi kimi kötü anıları geri getiriyordu. Gideon'un kollarında sallanırken arzularım içime işliyordu. Onun açlığının acı verici bir şekilde farkındaydım. Ondan ısı dalgaları gibi akıyor, içime işliyor, aramızdaki fiziksel mesafe acı verene kadar onu arzulamama neden oluyordu.

Karnıma bastırıldığı elini tutarak aşağı doğru ittim.

"Eva." Sesi şehvetle sertleşmişti. bittiğini söylediğim andan, restoran masasının altındaki el işine, aradaki yakıcı öpüşmeye kadar tüm gece onu zorlamıştım.

Çıplak kalçamı kavradı ve sıktı. "Aç."

Sol ayağımı parmaklığın dibine koydum. Başım omzuna yaslandı ve bir kalp atışı sonra eli eteğimin altındaydı. Dili kulağımın kabuğunda geziniyordu, nefesi sert ve hızlıydı. Ne kadar ıslak olduğumu fark ettiğinde duyduğu kadar inlediğini de hissettim.

Bir şarkı diğesine karıştı. Gideon beni şortumun kasıklarından okşuyor, daireler çiziyor, sonra da dikey olarak yarığımın içinden geçiyordu. Kalçalarım onun dokunuşuna doğru yuvarlandı, göbeğim sıkıştı, kığım onun ereksiyonunun sert çıkıntısına sürtündü. Tam orada, düzinelerce insandan birkaç santim ötede boşalacaktım, çünkü Gideon bana bunu yapıyordu. Beni delicesine tahrik ediyordu. Elleri üzerimdeyken, dikkati tamamen bana odaklanmışken hiçbir şeyin önemi yoktu.

"İşte bu, meleğim." Parmakları iç çamaşırlarımı kenara itti ve ikisi içime girdi. "Bu muhteşem amcığı günlerce sikeceğim."

Etrafımızı saran bedenler, üzerimize çarpan müzik ve sadece dikkat dağınıklığının sağladığı mahremiyetle Gideon parmaklarını sıırılsıklam olmuş seksimin derinliklerine kaydırıldı ve orada kaldı. Katı, hareketsiz penetrasyon beni sürükledi

Vahşice. Umutsuzca ihtiyacım olan orgazma ulaşmak için kalçalarımı onun eline doğru bastırdım.

Şarkı bitti ve ışıklar söndü. Karanlıkta sıırıslıkam olan kalabalık kükredi. Gitar tellerinin tıngırtısı ağır beklentiye kırana kadar beklenti seyirciyi ağırlaştırdı. Haykırışlar yükseldi, ardından çakmaklar çaktı ve insan denizini binlerce ateş böceğine dönüştürdü.

Sahneye vuran spot ışığı Brett'in bir bar taburesinde oturduğunu, gömleksiz olduğunu ve terden parladığını gösterdi. Göğsü sert ve belirgindi, karın kasları kabarıktı. Mikrofon standının yüksekliğini azalttı ve göğüs uçlarındaki piercingler hareketleriyle parladı. Seyircilerdeki kadınlar çığlık attı, Shawna da dahil, olduğu yerde zıpladı ve kulakları patlatan bir ıslık çaldı.

Kesinlikle anladım. Ayaklarını sandalyenin basamaklarına dayamış, kaslı kolları siyah ve gri dövmelemlerle kaplı Brett olduğu gibi otururken delicesine seksi ve son derece sikilebilir görünüyordu. Yaklaşık dört yıl önce altı ay boyunca onu her fırsatta soymak için kendimi alçaltmışım, ona öylesine aşık olmuşum ve sevmek için öylesine çaresizdim ki bana attığı her kırıntıyı kabul etmişim.

Gideon'un parmakları içime girip çıkmaya başladı. Bas başladı. Brett daha önce hiç duymadığım bir şarkı söylemeye başladı, sesi alçak ve duyguluydu, sözler kristal berraklığında. Düşmüş bir meleğin sesine sahipti. Büyüleyici. Baştan çıkarıcı. Yüzü ve vücudu da cazibesini artırıyor.

Altın kız, işte buradasın.

Kalabalık için şarkı söylüyorum, müzik

gürültülü. Hayallerimi yaşıyorum, uçuyorum,

Ama seni orada görüyorum, saçlarında güneş ışığı,

Ve ben gitmeye hazırım, uçmak için

çaresizim. Altın kız, işte buradasın.

Kalabalık için dans, müzik yüksek sesle.

Seni çok istiyorum. Başka tarafa bakamıyorum.

Sonra dizlerinin üstüne çökeceksin. Bana yalvaracaksın, lütfen.

Ve sonra gideceksin, bildiğim tek şey senin bedenini.

Altın kız, nereye gittin?

Orada değilsin, saçlarında güneş ışığı var.

Seni barda ya da arabamın arkasında tutabilirim ama kalbini asla. Dağılıyorum.

Dizlerimin üstüne çöküp sana yalvaracağım. Lütfen.

Lütfen gitme. Bilmek istediğim daha çok şey var. Eva, lütfen. Dizlerimin üstündeyim.

Altın kız, nereye gittin?

Kalabalık için şarkı söylüyorum, müziğin sesi yüksek. Ve sen orada değilsin, saçında güneş ışığıyla. Eva, lütfen. Dizlerimin üstündeyim.

Sahne ışığı karardı. Müzik soluklaştıkça uzun bir an geçti. Sonra ışıklar tekrar yandı ve davulların sesi patladı. Alevler söndü ve kalabalık çılgına döndü.

Ama kulaklarımdaki , göğsümdeki sıkışmaya ve beni sersemleten kafa karışıklığına kendimi kaptırmıştım.

"Bu şarkı," diye kulağıma hırladı Gideon, parmakları beni zorla becerirken, "bana seni düşündürüyor."

Avuç içi klitorisime bastırıp masaj yaptı ve beni fırtınaya sürükleyen bir telaşla doruğa ulaştım. Gözlerimden yaşlar geldi. Kollarında titreyerek haykırdım. Önümdeki korkuluğu kavrayarak tutundum ve durdurulamaz zevkin içimde nabız gibi atmasına izin verdim.

* * *

Gösteri bittiğinde tek düşünebildiğim bir telefon bulup Cary'yi aramaktı. Kalabalığın azalmasını beklerken Gideon'a iyice yaslandım ve kollarının bana verdiği güçten destek aldım.

"İyi misin?" diye sordu, ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirerek.

"İyiyim," diye yalan söyledim. Dürüst olmak gerekirse, nasıl hissettiğimi bilmiyordum. Brett'in benim hakkımda fuck-buddy geçmişimize farklı bir ışık tutan bir şarkı yazmış olması önemli olmamalıydı. Başka birine aşkıttım.

"Ben de gitmek istiyorum," diye mırıldandı. "Senin içine girmek için ölüyorum meleşim.

Doğru düzgün düşünemiyorum bile."

Ellerimi kot pantolonunun arka ceplerine soktum. "Hadi gidelim buradan."

"Sahne arkasına giriş iznim var." Ona bakmak için arkama yaslandığımda burnumun ucunu öptü. "Onlara söylemek zorunda değiliz, eğer buradan gitmeyi tercih edersen."

Bir an için ciddi ciddi düşündüm. Ne de olsa Gideon sayesinde gece zaten harikaydı. Ama Shawna'yı ve Arnold'u -ki o da bir Six-Ninths hayranıydı- hayatları boyunca hatırlayacakları bir şeyden mahrum bırakırsam bunun beni daha sonra rahatsız edeceğini biliyordum. Ve Brett'i yakından görmek istediğimi kendime itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum. Onun beni görmesini istemiyordum ama ben onu görmek istiyordum. "Hayır. Onları oraya geri götürelim."

Gideon elimi tuttu ve arkadaşlarımızla konuştu; haberden duydukları heyecan bana bunu sadece onlar için yaptığımı söyleme bahanesi verdi. Sahneye doğru ilerledik, sonra sahnenin yan tarafına geçtik ve Gideon güvenlik görevi yapan iri yarı adamla konuştu. Adam kulaklığının mikrofonuna konuştuğunda, Gideon cep telefonunu çıkardı ve Angus'a limuzini arka tarafa getirmesini söyledi. O konuşurken gözleri benimkilerle buluştu. İçlerindeki sıcaklık ve zevk vaadi nefesimi kesti.

Shawna, Gideon'a neredeyse hürmet dolu bir bakışla bakarak, "Adamın en , " dedi. Yırtıcı bir bakış değildi bu, sadece takdir eden bir bakıştı. "Bu geceye inanamıyorum. Bunun için sana çok şey borçluyum."

Beni hızlı ve sert bir sarılma için kendine çekti.

"Teşekkür ." Ben de ona sarıldım. "Beni davet ettiğin için teşekkür ederim."

Saçlarında mavi çizgiler ve şık siyah çerçeveli gözlükler olan uzun boylu, iri yarı bir adam bize yaklaştı. "Bay Cross," diye selamladı Gideon'u, elini uzatarak. "Bu gece geleceğinizi bilmiyordum."

Gideon adamın elini sıktı. "Sana söylemedim," dedi yumuşak bir sesle ve diğer elini bana uzattı.

Onu yakaladım ve beni öne çekerek Six-Ninths'in menajeri Robert Phillips ile tanıştırdı. Daha sonra Shawna ve Arnaldo tanıştırıldı; ardından hareketliliğin yüksek olduğu ve hayranların dolaştığı kanatlara doğru yönlendirildik.

Birdenbire Brett'i bir an bile görmek istemedim. Onu şarkı söylerken dinlerken aramızdaki ilişkiyi unutmak çok kolaydı. Yazdığı şarkıyı dinledikten sonra unutmak *istemek* çok kolaydı. Ama geçmişimde gurur duymaktan çok uzak olduğum bir dönem vardı.

"Grup hemen şurada," diyordu Robert, içinden müzik ve şamatalı kahkahaların döküldüğü açık bir kapıyı işaret ederek. "Seninle tanışacakları için heyecanlanacaklar."

Ayaklarım aniden yere bastı ve Gideon duraklayarak kaşlarını çatarak bana baktı.

Ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve fısıldadım, "Onlarla tanışmakla o kadar da ilgilenmiyorum. Sakıncası yoksa sahne arkasındaki tuvalete gidip limuzine doğru yola çıkacağım."

"Birkaç dakika bekleyebilir misin, ben de seninle geleyim?" "Ben iyi olacağım. Benim için endişelenme."

Alnıma dokundu. "Kendini hissediyor musun? İyi görünüyorsun. kızardı."

"Harika hissediyorum. Eve gider gitmez sana ne kadar harika olduğumu göstereceğim."

Bu işe yaradı. Kaşları çatıldı ve ağzı kıvrıldı. "O zaman bu işi aceleye getireyim." Robert Phillips'e baktı ve Arnaldo ile Shawna'yı işaret etti. "Onları içeri alabilir misin? Bir dakikaya ihtiyacım var."

"Gideon, gerçekten ..." İtiraz ettim. "Seninle oraya kadar yürüyeceğim."

Bu sesi biliyordum. Beni tuvalete kadar götürmesine izin verdim. "Bundan sonrasını ben hallederim, as."

"Bekleyeceğim."

"O zaman buradan asla çıkamayız. Git işini yap. Ben iyi olacağım."

Bana çok sabırlı bir bakış attı. "Eva, seni yalnız bırakmayacağım."

"İdare edebilirim. Ciddiyim. Çıkış hemen şurada." Koridorun aşağısında, ışıklı bir çıkış tabelasının altındaki açık çift kapıyı gösterdim. Ekipmanlar çoktan dışarı taşınmaya başlamıştı. "Angus hemen şurada, değil mi?"

Gideon omzunu duvara yasladı ve kollarını kavuşturdu. Ellerimi

havaya kaldırdım. "Tamam. İyi. İyi. İstedğin gibi olsun."

"Öğreniyorsun meleğim," dedi gülümseyerek.

Nefesimin altında mırıldanarak banyoya girdim ve işimi hallettim. Lavaboda elimi yüzümü yıkarken aynaya baktım ve irkildim. Çok terlediğim için rakun gibi gözlerim vardı ve göz bebeklerim kararmış ve büyümüştü.

"Sende ne buluyor?" Onun hâlâ ne kadar harika göründüğünü düşünerek kendime alaycı bir şekilde sordum. O ne kadar sıcak ve terli olsa da, ben nemli ve gevşek görünürken, o hiç yıpranmamış görünüyordu. Ama dış görünüşümden çok, kişisel başarısızlıklarımı düşünüyordum. Onlardan kaçamazdım. Brett bizimle aynı binadayken olmazdı.

Siyah lekelerden kurtulmak için gözlerimin altına nemli bir kâğıt havlu parçası sürdüm, sonra tekrar koridora çıktım. Gideon birkaç adım ötede Robert'la konuşarak, daha doğrusu onu dinleyerek bekliyordu. Grubun menajeri belli ki bir şeylerden heyecan duyuyordu.

Gideon beni fark etti ve bir dakika beklemem için elini kaldırdı ama ben risk almak istemedim. Koridorun sonundaki çıkışı işaret ettim ve o beni oyalamadan önce dönüp o tarafa yöneldim. Aceleyle yeşil odanın kapısını geçtim, içeriye hızlıca bir göz attığımda Shawna'nın elinde birayla güldüğünü gördüm. Oda tıklım tıklım doluydu ve o da çok eğleniyor gibi .

Rahat bir nefes alarak kaçtım, ayrıldığım anda kendimi on kat daha hafiflemiş hissediyordum. Otobüs kuyruğunun uzak tarafında, Gideon'un limuzininin yanında duran Angus'u görünce el salladım ve ona doğru yola koyuldum.

O geceye dönüp baktığımda, Gideon'un ne kadar sınır tanımayan biri olduğunu fark ettim. Beni yatağa atmak için birleşme ve satın alma yöntemlerini kullanan adamın o olmadığına emindim.

Onu soymak için sabırsızlanıyordum.

Sağ tarafımdaki karanlıkta bir alev patlaması beni ürküttü. Sarsılarak durdum ve Brett Kline'in dudaklarından sarkan karanfil sigarasına bir kibrit çakmasını izledim. Çıkışın yan tarafındaki gölgelerde dururken, alevin titrek ışığı yüzünü okşadı ve beni uzun bir dakika boyunca zamanda geriye götürdü.

Başını kaldırdı, beni bakışlarıyla yakaladı ve dondu kaldı. Birbirimize baktık. Kalbim heyecan ve endişenin bir karışımı olarak çılgınca çarpmaya başladı. Aniden küfretti, parmaklarını yakan kibriti silkeledi.

Angus'a ve limuzine doğru ilerlerken rahat bir tempo tutturmaya çalışarak yola çıktım.

"Hey! Bekle," diye bağırdı Brett. Koşar adımlarla yaklaşan ayak seslerini duydum ve içim adrenalinle doldu. Bir yol görevlisi ağır teçhizat yüklü düz bir el kamyonunu itiyordu ve ben de onun etrafından iki otobüsün arasına saklandım. Sırtımı otobüslerden birinin yan tarafına yasladım ve iki açık kargo bölmesinin arasında durdum. Kendimi korkak gibi hissederek gölgelerin arasına sinmiştim ama Brett'e söyleyecek bir şeyim olmadığını da biliyordum. Artık onun tanıdığı kız ben değildim.

Aceleyle geçişini izledim. Beklemeye, ona bakması için zaman tanımaya ve vazgeçmeye karar verdim. Zamanın geçtiğinin, Gideon'un yakında beni arayacağını aşırı farkındaydım.

"Eva."

İsmimi duyunca irkildim. Başımı çevirdiğimde Brett'in diğer taraftan yaklaştığını gördüm. Ben sağa bakarken, o soldan gelmişti.

"," dedi kabaca. Elindeki karanfil dumanını yere düşürdü ve çizmesinin altında ezdi.

Kendimi tanıdık bir şey söylerken duydum. "Bırakmalısın."

"Bana söyleyip duruyorsun." Temkinli bir şekilde yaklaştı. "Gösteriyi izledin mi?"

Başımı salladım ve geri geri giderek otobüsten uzaklaştım. "Harikaydı. Sesiniz gerçekten harika geliyor. Sizin adınıza sevindim."

Benim her geri adımına karşılık o bir adım ileri attı. "Seni bu şekilde, gösterilerden birinde bulmayı umuyordum. Seni bir gösteride görürsem neler olabileceğine dair yüzlerce farklı fikrim vardı."

Buna ne diyeceğimi bilemedim. Aramızdaki gerilim o kadar yoğundu ki nefes almakta zorlanıyordum.

Cazibe hâlâ oradaydı.

Gideon'la hissettiklerime hiç benzemiyordu. Onun gölgesinden başka bir şey değildi ama yine de oradaydı.

Hareketliliğin yüksek olduğu ve etrafta dolaşan çok sayıda insanın bulunduğu açık alana geri çekildim.

"Neden kaçıyorsun?" diye sordu. Otoparkın lambasından gelen ışık havuzunda onu net bir şekilde gördüm. Eskisinden daha da yakışıklıydı.

"Yapamam.." Yutkundum. "Söyleyecek bir şey yok."

"Saçmalık." Bakışlarının şiddeti içimi yaktı. "Buraya gelmeyi bıraktın. Tek kelime etmedin, sadece gelmeyi bıraktın. Neden?"

Karnımdaki düğümü ovuşturdum. Ne diyecektim ki? *Sonunda bir çift büyüdüm ve setler arasında bir tuvalet kabinde becerdiğin birçok piliçten biri olmaktan daha iyisini hak ettiğime mi karar verdim?*

"Neden, Eva? Aramızda bir şeyler vardı ve sen birden ortadan kayboldun."

Başımı çevirip Gideon ya da Angus'u aradım. İkisi de görünürde yoktu. Limuzin tek başına bekliyordu. "Uzun zaman önceydi."

Brett ileri atıldı ve beni kollarımdan yakaladı, beni irkiltti, ani agresif hareketiyle beni kısa süreliğine korkuttu. Eğer diğer insanlara bu kadar yakın olmasaydık, bu paniği tetikleyebilirdi.

"Bana bir açıklama borçlusun," diye ısırdı.

"Bu değil-"

Beni öptü. En yumuşak dudaklara sahipti ve dudaklarını benimkilerin üzerine yapıştırıp beni öptü. Ne olduğunu fark ettiğimde kollarımdaki tutuşunu sıkılaştırmıştı ve uzaklaşamıyordum. Onu itemedim.

Ve kısa bir süre için bunu istemedim.

Onu geri bile öptüm, çünkü cazibe hala oradaydı ve uygun bir kış parçasından daha fazlası olabileceğimi düşünmek içimde acı veren bir şeyi yatıştırdı. Tadı karanfil gibiydi, baştan çıkarıcı bir şekilde çalışkan erkek gibi kokuyordu ve ağzımı yaratıcı bir ruhun tüm tutkusuyla aldı. Çok samimi bir şekilde tanıdık geliyordu.

Ama sonuçta, beni hala etkilemesinin bir önemi yoktu. Benim için ne kadar acı verici olsa da bir geçmişimizin olması önemli değildi. Yazdığı şarkı sözlerinden etkilenmiş ve gururlanmış olmamın, altı ay boyunca onun başka kadınlarla eğlenmesini izledikten sonra beni kilitli bir kapıyla her yere çivilemesinin, sahnede çılgık atan kadınları baştan çıkarırken düşündüğü kişinin *ben* olmamın bir önemi yoktu.

Bunların hiçbirisi önemli değildi çünkü Gideon Cross'a deliler gibi aşkıttım ve ihtiyacım olan şey oydu.

Nefes nefese kaldım-

-Ve Gideon'un ölü bir koşuyla Brett'e çarpıp onu yere sererken hızını kontrol edemediğini gördü.

Bölüm 10

Çarpmanın etkisiyle sendeleyerek geri çekildim, neredeyse düşüyordum. İki adam mide bulandırıcı bir gümbürtüyle asfalta çarptı. Biri bağırdı. Bir kadın çığlık attı. Hiçbir şey yapamadım. Donmuş ve sessiz bir şekilde durdum, duygularım içimde çılgınca bir karmaşaya dönüştü.

Gideon Brett'i boğazından yakaladı ve kaburgalarına acımasız darbeler indirdi. Bir makine gibiydi, sessiz ve durdurulamazdı. Brett her acımasız darbede homurdandı ve kurtulmak için mücadele etti.

"Haç! *Dio mio.*"

Arnoldo ortaya çıktığında ağladım. Öne doğru sıçrayıp Gideon'a uzandı ama Brett'in yana savrulması ve iki adamın yuvarlanmasıyla geri çekildi.

Brett'in grup arkadaşları otobüslerin önündeki kalabalığı yararak içeri girdiler, kavgaya hazırıldılar ... ta ki Brett'in *kiminle* kavga ettiğini görene kadar - plak şirketlerinin arkasında parası olan adamlar.

"Kline, seni sik kafalı!" Davulcu Darrin saçlarını iki yumruğuyla kavradı. "Ne halt ediyorsun sen?"

Brett kurtuldu, ayağa fırladı ve Gideon'u bir otobüsün sıkıştırdı. Gideon ellerini birleştirdi ve Brett'in sırtına bir sopa gibi vurarak Brett'i geri çekilmeye zorladı. Gideon avantajını kullanarak bir tekme savurdu ve ardından yıldırım hızıyla karnına bir yumruk indirdi. Brett yumruğunu savurdu, güçlü pazuları yumrukla birleşti ama Gideon akıcı bir şekilde eğildi ve Brett'in kafasını geriye savuran bir aparkatla karşılık verdi.

Tanrım.

Gideon sesini çıkarmadı, ne o vurduğunda ne de Brett çenesine doğrudan bir darbe indirdiğinde. Öfkesinin sessiz yoğunluğu tüyler ürperticiydi. Öfkesini hissedebiliyordum, gözlerinde görebiliyordum ama kontrollü ve ürkütücü bir şekilde metodik kalmaya devam etti. Bir şekilde bağlantıyı koparmış, vücudunun bir başkasına ciddi zarar verdiğini objektif olarak gözlemleyebileceği bir yere çekilmişti.

Buna ben sebep oldum. Bütün gece beni büyüleyen o sıcak, hınzırca şakacı adamı karşımdaki soğuk, canı savaşıya dönüştürmüştüm.

"Bayan Tramell." Angus dirseğimi tuttu.

Umutsuzca ona baktım. "Onu durdurmalısın." "Lütfen, limuzine dönün."

"Ne?" Başımı çevirdiğimde Brett'in burnundan kan damladığını gördüm. Kimse müdahale etmiyordu. "Delirdin mi sen?"

"Bayan Ellison'ı evine götürmeliyiz. O sizin misafiriniz; onunla ilgilenmeniz gerekiyor."

Brett yumruğunu savurdu ve Gideon yana doğru çalım attığında, Brett diğer yumruğunu ileri doğru savurarak Gideon'u omzundan vurdu ve onu birkaç adım geriye gönderdi.

Angus'u kollarından yakaladım. "Neyin var senin?! Durdurun onları!"

Soluk mavi gözleri yumuşadı. "Ne zaman duracağını biliyor Eva."

"Benimle *dalga* mı geçiyorsun?!"

Omzumun üzerinden baktı. "Bay Ricci, lütfen."

Bir de baktım ki Arnoldo'nun omzuna asılmış limuzine doğru yol alıyorum. Başımı kaldırdığımda, benim yokluğumda görüşümü engelleyen seyirci çemberinin yaklaştığını gördüm. Hayal kırıklığımı haykırdım ve Arnoldo'nun sırtına vurduğum, ama bu onu korkutmadı. Benimle birlikte limuzinin arkasına tırmandı ve Shawna bir dakika sonra atladığında Angus her şey tamamen normalmiş gibi kapıyı kapattı.

"Ne halt ediyorsun sen?" Arnoldo'ya çıktım, limuzin yavaşça hareket ederken kapı kolunu tutmaya çalışıyordum. Kapı açılmıyordu ve ne yaparsam yapayım kilidi açamıyordum. "O senin arkadaşın! Onu öylece bırakacak mısın?"

"O senin erkek arkadaşın." Arnoldo'nun sesindeki sakin tarafsızlık beni derinden yaraladı. "Ve onu bu şekilde terk eden sensin."

Midem çalkalanırken ve avuçlarım nemliyen koltuğa geri yığıldım. *Gideon . . .*

"Sen 'Golden' şarkısındaki Eva'sın, değil mi?" Shawna karşı koltuktaki pozisyonundan sessizce sordu.

Arnoldo başladı, belli ki bu bağlantıya şaşırmıştı. "Acaba Gideon-" İçini çekti. "Tabii ki biliyor."

"O uzun zaman önceydi!" Savunmaya geçtim.

"Görünüşe göre yeterince uzun değil," diye işaret

Gideon'a ulaşma arzusuyla yerimde duramıyordum. Ayaklarım birbirine vuruyor, bedenim o kadar yoğun bir huzursuzluğa karşı savaşıyordu ki derimden sürünerek çıkacakmış gibi hissediyordum.

Sevdiğim adamı ve onun aracılığıyla, kendisi olmaktan başka bir şey yapmayan başka bir adamı incitmişim. Ve bunun için iyi bir açıklamam yoktu. Geriye dönüp baktığımda, bana ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Neden daha önce uzaklaşmamıştım? Neden Brett'i geri öpmüştüm?

Peki Gideon bu konuda ne yapacaktı?

Benden ayrılabilceği düşüncesi büyük bir paniğe yol açtı. Endişeden hasta olmuştum. Yaralanmış mıydı? Tanrım... Gideon'un acı çektiği düşüncesi içimi asit gibi kemiriyordu. Başı belada mıydı? Brett'e saldırmıştı. Cary'nin, serseri arkadaşının da saldırı suçlamasında bulunmak istediği haberini hatırlayınca avuçlarım nemlendi.

Gideon'un hayatı benim yüzümden kontrolden çıkıyordu. Bir noktada benim bu zahmete değmeyeceğimi anlayacaktı.

Shawna'ya baktım. Düşünceli bir şekilde pencereden dışarı bakıyordu. Onun harika gecesini mahvetmişim. Arnoldo'nunkini de. "Özür dilerim." Sefilce iç çektim. "Her şeyi berbat ettim."

Bana baktı ve omuz silkti, ardından boğazımı yakan sempatik bir gülümseme sundu. "Önemli değil. Harika zaman geçirdim. Umarım her şey yolunda gider."

Benim için en iyi şey Gideon'du. Bunu mahvetmiş miydim? Hayatımdaki en önemli şeyi garip, açıklanamaz bir kafa karışıklığı yüzünden bir kenara mı atmıştım?

Brett'in ağzını hâlâ hissediyordum. Hayatımın son yarım saatini bu kadar kolay silebilmeyi dileyerek dudaklarımı ovuşturdum.

Kaygım Shawna'yı eve bırakmamın sonsuza kadar sürmesine neden oldu. Arabadan indim ve apartmanın önündeki kaldırımında ona sarıldım.

"Özür dilerim," dedim tekrar, hem daha önce hem de o zaman için, çünkü Gideon'a -nerede olursa olsun- ulaşmak için can atıyordum ve sabırsızlığımın ortaya çıkmasından korkuyordum. Angus ya da Arnoldo'yu beni götürdükleri zaman ve götürdükleri şekilde affedebileceğimden emin değildim.

Arnoldo Shawna'ya sarıldı ve Doug'la birlikte Tableau One'a her zaman rezervasyon yaptırabileceklerini söyledi. Ona karşı biraz yumuşamıştım. Bütün gece ona çok iyi bakmıştı.

Tekrar limuzine bindik ve restorana doğru yola çıktık. Koltuğun karanlık bir köşesine kıvrıldım ve içimi kaplayan umutsuzluk seline engel olamayarak sessizce ağladım. Restorana vardığımızda yüzümü kurulamak için atletimi kullandım. Arnoldo dışarı çıkmamı engelledi.

"Ona karşı nazik ol," diye azarladı yüzüme sertçe bakarak. "Onu seninle olduğu gibi hiç görmedim. Ona layık olduğunu söyleyemem ama onu mutlu edebilirsin. Bunu ben de gördüm. Ya yap ya da git. Onun kafasını karıştırma."

Boğazımdaki yumrudan konuşamıyordum, bu yüzden Gideon'un benim için ne kadar önemli olduğunu gözlerimde görebilmesini umarak başımı salladım. *Her şeyi.*

Arnoldo restoranın içinde kayboldu. Angus kapıyı kapatmadan önce koltukta öne doğru kaydım. "Nerede o? Onu görmem gerek. Lütfen."

"O aradı." Angus'un yüzü nazikti, bu da yeniden ağlamaya başlamama neden oldu. "Seni şimdi ona götürüyorum."

"O iyi mi?"

"Bilmiyorum."

Kendimi fiziksel olarak hasta hissederek koltuğa geri ittim. Nereye gittiğimize pek dikkat etmedim, tek düşüncem bir açıklama yapmam gerektiği idi. Gideon'a onu sevdiğimi, beni kabul ederse onu asla terk etmeyeceğimi, istediğim tek erkeğin o olduğunu, kanımı ateşleyen tek erkeğin o olduğunu söylemem gerekiyordu.

Sonunda araba yavaşladı ve ben de amfi tiyatroya döndüğümüzü fark ederek dışarı baktım. Pencereden dışarı bakıp onu ararken, arkamdaki kapı açılarak beni irkiltti ve Gideon'un içeri girip karşımdaki banka yerleştiğini görmek için etrafımda döndüm.

Ona doğru hamle yaptım. "Gideon-"

"Yapma." Sesi öfkeyle kırbaçlandı, geri çekilmeme ve arkamın üzerine düşmeme neden oldu. Limuzin beni iterek harekete geçti.

Ağlayarak barda bir bardak amber likörü doldurup geri atmasını izledim. Döşeme tahtalarının üzerinde bekledim, midem korku ve kederle çalkalanıyordu. Barı kapatıp yerine oturmadan önce bardağını yeniden doldurdu. Ona Brett'in iyi mi yoksa ağır yaralı mı olduğunu sormak istedim. Gideon'un nasıl olduğunu, yaralı mı yoksa iyi mi olduğunu sormak istedim. Ama sormadım. Soruları yanlış anlayıp Brett'le ilgili endişelerimin olduğundan daha fazla anlam ifade ettiğini düşünüp düşünmeyeceğini bilmiyordum.

Yüzü ifadesizdi, gözleri safir gibi sertti. "O senin için ne ifade ediyor?"

Yüzümden akan gözyaşlarını sildim. "Bir hata." "O zaman mı?"

Yoksa şimdi mi?"

"İkisi de."

Dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Hatalarını hep mi öpüyorsun?"

Ağlama isteğimi bastırmaya çalışırken göğsüm kabardı. Başımı şiddetle salladım.

"Onu istiyor musun?" diye sordu sıkıca, bir içki daha almadan önce.

"Hayır," diye fısıldadım. "Sadece seni istiyorum. *Seni* seviyorum, Gideon. O kadar çok acıtıyor ki."

Gözleri kapandı ve başı geriye düştü. En azından aramızdaki fiziksel mesafeyi kapatma ihtiyacıyla daha da yaklaşma fırsatını değerlendirdim.

"Parmaklarım içindeyken mi benim için geldin Eva? Yoksa onun lanet şarkısı yüzünden mi?"

Aman Tanrım. Nasıl şüphe edebilir-?

Onu şüpheye düşürdüm. Bunu ben yaptım. ". Beni bu şekilde tek kişi sensin. Bana nerede olduğumu unutturabilirsin. Bana dokunduğun sürece etrafta kimin olduğunu ya da neler olduğunu umursamamamı sağla."

"Seni öptüğünde de böyle olmadı mı?" Gideon'un gözleri açıldı ve bana odaklandı. "Aletini sana soktu. Seni becerdi. . . içine boşaldı."

Ses tonundaki korkunç acılıktan, gaddarlıktan irkilerek uzaklaştım. Onun nasıl hissettiğini biliyordum. Zihinsel imgelerin sizi delirecekmişsiniz gibi hissedene kadar ne kadar kötü bir şekilde sokup tırmalayabileceğini. Zihnimde, o ve Corinne düzinelerce kez sevişmişlerdi ve ben hastalıklı, kıskanç bir öfkeyle izlemiştim.

Birden doğruldu ve öne doğru eğilerek başparmağını dudaklarıma sertçe sürttü. "Ağzını aldı."

Bardağını kaptım ve içinde kalanı içtim, sert tadından ve yakıcı yanmasından nefret ediyordum. Sadece irade gücümle yuttum. Midem çalkalanıyor, itiraz ediyordu. Alkolün sıcaklığı bağırsaklarımdan dışarı doğru yayıldı.

Gideon kolunu yüzüne atarak koltuğa geri yaslandı. Beni hâlâ Brett'i öperken gördüğünü biliyordum. Bunun zihninde bir delik açtığını biliyordum.

Bardağı yere bırakarak bacaklarının arasına girdim ve fermuarını karıştırdım.

Parmaklarımı demir gibi kavradı ama ön koluyla gözlerini kapattı. "Ne yapıyorsun lan sen?"

"Ağzıma gel," diye yalvardım. "onu."

Uzun bir duraklama oldu. Orada oturuyordu, göğsünün ağır ağır inip kalkması dışında tamamen hareketsizdi.

"Lütfen, Gideon."

Mırıldandığı bir küfürle beni serbest bıraktı, eli gevşekçe yanına düştü. "Yap şunu."

Ona ulaşmak için acele ettim, fikrini değiştirebileceği ve beni reddedebileceği düşüncesiyle nabzım çarpıyordu ... benimle işinin bittiğine karar verebilirdi. Bana verdiği tek yardım kalçalarını bir anlığına kaldırması oldu, böylece kot pantolonunu ve boxer külotunu çekip çıkarabildim.

Sonra onun büyük, güzel siki ellerimdeydi. Ağzıma aldım. Tadını, teninin sıcaklığını ve saten yumuşaklığını, kokusunu inledim. Yanağımı kasıklarına ve taşaklarına doğru soktum, kokusunun her tarafımı sarmasını, beni onun olarak işaretlemesini istiyordum. Dilim onu boydan boya saran kalın damarları takip etti, bir aşağı bir yukarı yaladı.

Onu uzun çekişlerle emdiğimde dişlerinin gıcırdadığını, özür ve mutluluk inlemelerinin boğazımda titreştiğini duydum. Bu kadar sessiz olması kalbimi kırdı, benimle her zaman kirli konuşan sesli sevgilim. Bana her zaman ne istediğini ve neye ihtiyacı olduğunu, onunla seviştiğimde ne kadar iyi hissettiğini söylerdi. Kendini tutuyor, onu memnun ettiğimi bilmenin tatminini benden esirgiyordu.

Yumruğumla kalın kökünü pompalayarak onu sağdım, pelüş tepesini emdim, ön spermini dilimin hızlı çırpınışlarıyla yalayabileceğim uca çektim. Kalçaları kasıldı, nefesi şiddetli bir şekilde kesildi. Sıkıca sarıldığını hissettim ve çılgına döndüm, onu iki kez yumrukladım, ağzım o kadar sert çalışıyordu ki çenem ağrıyordu. Omurgası dikleşti, başı koltuktan kalktı ancak ilk kalın fişkırtma ağzımda patladığında geriye doğru çarptı.

İnledim, tadı duyularımı ateşledi, daha fazlasını arzulamamı sağladı. Sarsılarak yutkundum, ellerim zonklayan penisini çekip ovuşturarak zengin, kremi menisinden dilime daha fazla akmasını sağladı. Uzun dakikalar boyunca boşalırken vücudu titredi, dudaklarımın kenarlarından dökülene kadar ağzımı doldurdu. Hiç ses çıkarmadı, kavga sırasında olduğu gibi doğal olmayan bir sessizlik içindeydi.

Ona saatlerce sakso çekebilirdim. İstedim ama iki elini omuzlarıma koydu ve beni uzaklaştırdı. Yürek parçalayan muhteşem yüzüne baktım, yarı karanlıkta parlayan gözlerini gördüm. Başparmağıyla dudaklarıma dokundu, menisini şişmiş kıvrımların üzerine ve çevresine bulaştırdı.

"Sıkı amını etrafımda kaydır," diye emretti kısık sesle. "Sana verecek daha çok şeyim var."

Onun sert uzaklığı karşısında titreyerek ve korkarak erkek şortumdan sıyrıldım.

"Hepsini çıkar. Botlar hariç her şeyi."

Dediğini yaptım, bedenim onun emriyle hızlandı. İsteddiği her şeyi yapacaktım. Ona sadece ve sadece onun olduğumu kanıtlayacaktım. Onu sevdiğimi bilmesi için benden ne isterse yapardım. Eteğimin fermuarını açtım ve iterek çıkardım, sonra atletimi başımın üzerinden geçirdim ve karşı bankın üzerine fırlattım. Sütyenim de onu takip etti.

Üstüne çıktığımda Gideon kalçalarımı yakaladı ve bana baktı. "Islak mısın?"

"Evet."

"Sikimi emmek seni tahrik ediyor."

Meme uçlarım daha da sertleşti. Seks hakkındaki açık sözlü, kaba konuşma tarzı beni de tahrik ediyordu. "Her zaman."

"Onu neden öptün?"

Konunun aniden değişmesi beni şaşırttı. Alt dudağım titredi. "Bilmiyorum."

Beni bıraktı ve iki eliyle omuzlarının üzerinden uzanarak koltuk başlığının yanlarını kavradı. Pazıları bu pozla şişmişti. Onunla ilgili her şeyden olduğu gibi bu görüntüden de tahrik olmuşum. Çıplak göğsünün terden parladığını, sikini içime pompalarken karın kaslarının gerildiğini ve esnediğini görmek istiyordum.

Dudaklarımı yaladım, onun tadına baktım.

"Gömleğini ." Bakışları daraldı. "Bu senin için değil."

Sustum, kalbim göğsümde hızla çarpıyordu. Seksi bana karşı kullanıyordu. İlk kez seviştiğimiz limuzinde, onu ilk kez götürdüğüm pozisyonda ... "Beni cezalandırıyorsun."

"Bunu hak ettin."

Haklı önemli değildi. Ben hak ettiysem, o da hak etmişti.

Denge için koltuğun arkalığının üst kısmını kavradım ve diğer elimi parmaklarını onun sikinin etrafına sardım. Hâlâ sertti, hâlâ zonkluyordu. Onu avucumun içinde okşayıp hazırlarken boynundaki bir kas seğirdi. Geniş tepesini yarığımın dudakları arasına yerleştirdim, onu ileri geri ovarak arzusun kayganlığıyla kapladım.

Bakışlarım onunkileri hiç terk etmedi. İkimizle de dalga geçerken onu izledim, taptığım tutkulu sevgiliden herhangi bir işaret aradım. Orada değildi. Öfkeli bir yabancı bana ters ters bakıyor, bana meydan okuyor, tarafsızlığıyla benimle alay ediyordu.

İlk kalın santimin içime girmesine ve beni açmasına izin verdim. Sonra kalçalarımı aşağıya indirdim, beni derinlemesine delip neredeyse dayanılmaz bir şekilde gererken haykırdım.

"Tanrım. Siktir," diye ısırdı, titreyerek. "Lanet olsun."

Onun kontrolsüz patlaması beni teşvik etti. Dizlerimi koltuğa gömdüm, ellerimi onunkilerin iki yanına koydum ve kaldırdım, titreyen seksim sıkıca yapışarak onu çektim. Tekrar aşağı ittim, artık benden ıslandığı için kayması daha kolaydı. Kalçalarım uyluklarına çarptığında kaslarının taş gibi sert olduğunu gördüm, vücudu yalanı ele veriyordu - kayıtsız değildi.

Tekrar kaldırdım, yavaşça, ikimizin de lezzetli sürtünmenin her nüansını hissetmesini sağladım. Tekrar aşağı ittiğimde, ben de onun kadar olmaya çalıştım ama dolgunluk hissi, sıcak bağlantı, zapt edilemeyecek kadar enfesti. Ben inledim, o da huzursuzca kıpırdandı, kendini durduramadan kalçaları lezzetli küçük bir daire çizdi.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldadım, istekli, ağrıyan seksimle öfkeli horozunu okşadım. Yukarı ve aşağı kayıyor. "İhtiyacım olan tek şey sensin, Gideon. Tek istediğim sensin. Sen benim için yaratılmışsın."

"Bunu unuttun," diye ısırdı, koltuğun arkalığını kavradığı için parmak eklemleri bembeyaz olmuştu.

Acaba sadece dayanıyor muydu yoksa fiziksel olarak kendini bana uzanmaktan alıkoyuyor muydu? "Asla. Asla unutamam. Sen benim bir parçamsın."

"Bana onu neden öptüğünü söyle."

"Bilmiyorum." Nemli alnımı onunkine yasladım ve gözlerimin arkasında yanan yaşları hissettim. "Tanrım, Gideon. Yemin ederim bilmiyorum."

"O zaman kapa çenenini ve beni boşalt."

Eğer yüzüme tokat atsaydı, beni daha fazla şok edemezdi. Doğrudum ve ondan uzağa doğru eğildim. "Siktir git."

"Şimdi anlıyorsun."

Sıcak gözyaşları yüzümden aşağı süzüldü. "Bana bir fahişe gibi davranma."

"Eva." Sesi alçak ve hırıltılıydı, uyarı doluydu ama gözleri karanlık ve ıssızdı. Benimkilerle eşleşen bir acıyla doluydu. "Durmak istiyorsan, ne söyleyeceğini biliyorsun."

Çapraz Ateş. Tek bir kelimeyle bu ıstıraba kesin ve inkar edilemez bir şekilde son verebilirdim. Ama şimdi kullanamazdım. Sadece güvenli kelimemi gündeme getirmesi bile beni test ettiğini gösteriyordu. Beni zorluyordu. Bir amacı vardı ve şimdi pes edersem ne olduğunu asla öğrenemeyecektim.

Arkama uzanarak ellerimi dizlerinin üzerine koydum. Sırtımı dikleştirdim ve sıırıslıklam olmuş seksimi sikinin sert uzunluğu boyunca , sonra tekrar aşağı indirdim. Açığı ayarladım, kaldırdım ve tekrar düştüm, onu hissederken nefes nefese kaldım. Deli olsam da olmasam da vücudum ona tapıyordu. Öfke ve acıya rağmen onun verdiği hissi, *haklılık* duygusunu seviyordum.

Kalçalarımın her darbesinde nefesi ciğerlerinden dışarı çıkıyordu. Vücudu sıcaktı, çok sıcaktı, bir yüksek fırın gibi ısı yayıyordu. Kalçalarımı pompaladım. Yukarı. Aşağı. Bana vermeyi reddettiği zevki alıyordum. Uyluklarım, kalçalarım, karnım ve göbeğim her kalkışta sıkılaşıyor, onu kökten uca yumrukluyordu. Düşüğümde gevşediler, derinlere batmasına izin verdiler.

Her şeyimle onu becerdim, kendimi onun sikine vurdum. Nefesi sıkıldığı dişlerinin arasından tıslayarak çıkıyordu. Sonra sertçe boşalmaya başladı, içime öyle şiddetli fıskırıyordu ki, her kavurucu meni patlamasını ayrı bir itiş gibi hissettim. Beni paramparça edecek bir orgazmın peşinden koşarak, bu hissi severek haykırdım. Çok sıkı sarılmıştım, bedenim onu iki kez memnun ettikten sonra serbest kalmak için çaresizdi.

Ama o hareket etti, beni belimden yakaladı ve hareketlerimi kısıtladı, beni tamamen pompalarken kendini derinlerde tuttu. Boşalmamı kasıtlı olarak engellediğini fark ettiğimde bir çığlık attım.

"Bana nedenini söyle Eva," diye hırladı. "*Neden mi?*"

"Bilmiyorum!" Bağırdım, kalçalarımı ona sürtmeye çalıştım, tutuşu sıkılaştığında yumruklarımınla omuzlarına vurdum.

Beni pelvisine sabitlemiş ve sikiyle doldurmuş halde tutan Gideon ayağa kalktı ve her şey değişti. İçimden çıktı, yüzümü ona dönmem için çevirdi, sonra beni koltuğun kenarına doğru eğdi.

dizlerini döşemeye koydu. Bir eliyle sırtımın alt kısmında beni tutarken, cinsel organımı avuçladı ve ovuşturarak menisini yarığıma masaj yaptı. Etrafa yaydı, beni onunla kapladı. Kalçalarım dönüyor, beni boşaltacak o mükemmel baskıyı arıyordu.

Benden sakladı. Kasıtlı olarak.

Klitorisimdeki vuruş ve boş çekirdeğimin muhtaç sıkılığı beni çıldırtıyordu, vücudum serbest bırakılmaya açtı. İki parmağını içime soktu ve tırnaklarım siyah deri koltuğa battı. Beni yavaşça parmakladı, tembelce içeri ve dışarı kaydırды, beni kenarda tuttu.

"Gideon," diye hıçkırdım, içimdeki hassas dokular onun etrafında açgözlülükle dalgalanıyordu. Ter içinde kalmıştım, zar zor nefes alabiliyordum. Arabanın durması, hedefimize ulaşmamız için dua etmeye başladım, umutsuz bir kaçış beklentisiyle nefesimi tutuyordum. Ama limuzin hiç kenara çekilmedi. Sürmeye devam etti ve ben o kadar kısıtlanmışım ki nerede olduğumuzu görecektim kadar yükselemedim.

Sırtıma doğru eğildi, siki kıkımın dikişi içinde yatıyordu. "Nedenini söyle Eva," diye mırıldandı kulağıma. "Peşinden geleceğimi biliyordun. . . seni bulacağımı . . ."

Gözlerim sıkıca kapandı, ellerim yumruk oldu. "Ben. Yapma. Biliyorum. Lanet olsun sana! Bilmiyorum lan!"

Parmaklarını kurtardı ve sonra sikini içime soktu. Seksim lezzetli sertliğin etrafında kasıldı, onu daha derine emdi. Nefesinin boğuk bir iniltiye dönüştüğünü duydum ve sonra beni içine almaya başladı.

Zevkten ağladım, beni iyice becerirken tüm vücudum zevkten titriyordu, muhteşem penisinin geniş başı hassas, aşırı uyarılmış sinirlere sürtünüyor ve çekiştiriyordu. Basınç giderek artıyor, bir fırtına gibi esiyordu.

"*Evet*," diye nefes nefese kaldım, beklentiyle gerilmiştim.

Seksimi ilk kavrayışında geri çekildi ve beni yine uçurumun kenarında asılı bıraktı. Hayal kırıklığıyla çığlık attım, ayağa kalkmak ve dayanılmaz bir işkencenin kaynağı haline gelen sevgilimden uzaklaşmak için savaştım.

Kulağıma şeytanın ta kendisi gibi fısıldadı. "Bana nedenini söyle Eva. Şimdi onu mu düşünüyorsun? İçinde onun sikinin olmasını mı diliyorsun? Mükemmel küçük amcığını onun sikmesini mi diliyorsun?"

Tekrar ığlık attım. "Senden nefret ediyorum! Sen sadist, bencil bir orospu ocuğusun-"

Yine içimdeydi, beni dolduruyor, titreyen ekirdeğimi ritmik bir şekilde okşuyordu.

Bir dakika daha dayanamayarak parmaklarımla klitorisime ulaşmaya çalıştım, tek bir darbenin beni şiddetle boşaltacağını biliyordum.

"Hayır." Gideon bileklerimi yakaladı ve ellerimi koltuğun üzerinde tuttu, kalçaları benimkilerin arasındaydı, derinlere dalabilmesi için bacaklarımı iyice açmıştı. Tekrar ve tekrar. İtişlerinin temposu hiç değişmiyordu ve acımasızdı.

ırpınıyor, ığlık atıyor, aklımı kaırıyordum. Sadece sikiyle bile boşalmamı sağlayabiliyor, bana doğru açıyla binerek yoğun bir vajinal orgazm yaşatıyor, kalın tepesini ihtiyacım olan her noktaya, içimde her seferinde içgüdüsel olarak bildiği rastgele bir yere sürtüyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye hikırdım, hayal kırıklığı gözyaşlarım yüzümü ve yanağımın altındaki koltuğu ıslatıyordu.

eğildi, kulağıma nefesini verdi, "Bana nedenini söyle Eva."

Öfke içimde kaynadı ve dışarı fişkırdı. "ünkü bunu hak ettin! Çünkü bunun nasıl bir his olduğunu bilmelisin! Ne kadar kötü acıttığını, seni kendini beğenmiş pislik!"

Sustu. Nefesinin kesildiğini hissettim. Kanım kulaklarımda uğulduyordu, o kadar gürültüliydi ki ilk başta sesinin şefkatle yumuşadığını hayal ettiğimi sandım.

"Angel." Dudakları kürek kemiğimin üzerinde gezindi, elleri bileklerimi bırakıp altıma kaydı ve dolgun, ağır göğüslerimi kavradı. "Benim inatçı, güzel meleğim. Sonunda gerçeğe ulaştık."

Gideon beni kaldırıp doğruldu. Bitkin bir halde başımı omzuna yasladım, gözyaşlarım göğsüme damlıyordu. Mücadele edecek hiçbir şeyim kalmamıştı, ağrıyan bir meme ucunu parmak uçları arasında yuvarladığında ve yayılmış bacaklarımın arasına uzandığında ancak inleyebildim. Kalçalarını

Zonklayan klitorisimin etrafındaki seksimin dudaklarını sıkıştırıp ovuştururken, horozu içime doğru pompaladı.

Adını boğuk bir şekilde haykırarak boşaldım, rahatlama içimde patlarken tüm bedenim şiddetli sarsıntılarla sarsılıyordu. Orgazm sonsuza kadar sürdü ve Gideon yorulmak bilmedi, daha önce çılgınca yaptığım mükemmel itişlerle zevkimi uzattı.

Sonunda nefes nefese ve terden sıırıslıkam bir halde kollarına yığıldığımda, beni dikkatlice üzerinden kaldırdı ve uzunlamasına bank koltuğuna yatırdı. Paramparça olmuş bir halde ellerimle yüzümü kapattım, kalçalarımı ayırıp ağzını üzerime koyduğunda onu durduraktan acızdım. Menisiyle sıırıslıkam olmuşum ve o bunu umursamadı, tekrar boşalana kadar klitorisimi dilleyip emdi. Ve tekrar.

Her orgazmda sırtım kamburlaşıyor, nefesim ciğerlerimden çekiliyordu. Birbirlerinin içine girmeye başladıktan sonra kaç kez orgazm olduğumun sayısını unuttum, gelgit gibi yükselip alçalıyorlardı. Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama o sadece doğruldu ve gömleğini çekip çıkardı, bir dizini koltuğa, diğer bacağını yere uzatarak üzerime tırmandı. Ellerini başımın üzerindeki pencereye koydu ve daha önce yapmayı reddettiği gibi vücudunu sergiledi.

Onu ittim. "Yeter artık! Daha fazla dayanamayacağım."

"Biliyorum." İçime doğru kayarken karın kasları gerildi, şişmiş dokuları dikkatlice iterken gözleri yüzümdeydi. "Sadece içinde olmak istiyorum."

O daha derine kayarken boynum kemerli, alçak bir ses benden kaçıyor çünkü *çok* iyi hissettiriyor. Ne kadar yıpranmış ve aşırı uyarılmış olsam da, hala ona sahip olmak ve onun tarafından sahiplenilmek için can atıyordum. Bunu her zaman yapacağımı biliyordum.

Başını eğerek dudaklarını alnıma bastırdı. "Tek istediğim sensin Eva. Başka kimse yok. Asla başka biri olmayacak."

"Gideon." Gecenin benim kıskançlığım ve bunu ona hissettirmek için duyduğum derin ihtiyaç yüzünden dağıldığını benim anlamadığım gibi o da anlamıştı.

Beni usulca, saygıyla öptü, dudaklarımın üzerinde başka birinin dudaklarına dair tüm anıları sildi.

* * *

"Angel." Gideon'un sesi kulağında sıcak bir törpü gibiydi. "."

İnledim, gözlerimi daha sıkı kapattım ve yüzümü boynunun derinliklerine gömdüm. "Beni rahat bırak, seni seks düşkünü."

Sessiz kahkahası beni sarstı. Alnıma sert bir öpücük kondurdu ve kıpırdanarak altımdan çıktı. "Biz buradayız."

Tek gözümü açarak gömleğini tekrar giymesini izledim. Kot pantolonunu hiç çıkarmamıştı. Güneşin çıktığını fark ettim. Doğrulup pencereden dışarı baktım ve okyanusu görünce nefesim kesildi. Bir keresinde benzin almak için durmuştuk ama ne yönümü bulabilmiş ne de nerede olduğumuzu anlayabilmişim. Gideon sorduğumda söylemeyi reddetmiş, sadece sürpriz olduğunu söylemişti.

"Neredeyiz biz?" Nefes aldım, güneşin suyun üzerinde yükselişini görünce heyecanlandım. Sabaha doğru iyice yaklaşmış olmalıydı. Hatta belki kuşluk vakti.

"Kuzey Carolina. Kollarını kaldır."

Otomatik olarak itaat ettim ve atletimi başımın üzerinden kaydırđı. Onu tekrar görebildiğimde, "Sütyenime ihtiyacım var," diye mırıldandım.

"Burada seni benden başka kimse görmeyecek ve doğruca küvete gireceğiz."

Yanına park ettiğimiz yıpranmış kiremit kaplı binaya tekrar baktım. En az üç katlıydı, ön ve yan taraflarında etrafı saran güverteleri ve balkonları, arka tarafında ise tek kapılı şirin bir girişı vardı. Kıyı şeridinde kazıklar üzerinde duruyordu, suya o kadar yakındı ki gelgitin tam altından geçmesi gerektiğini biliyordum. "Ne zamandır yoldayız?"

"Neredeyse on saat." Gideon eteğimi bacaklarımdan yukarı kaydırđı ve ben de ayağa kalkarak eteğimi düzeltmesine ve fermuarını çekmesine izin verdim. "Hadi gidelim."

Önce o indi, sonra elini bana uzattı. Canlandırıcı, tuzlu esinti yüzüme çarparak beni uyandırdı. Okyanusun ritmik dalgalanması beni o ana ve bulunduğumuz yere bağladı. Angus ortalıkta görünmüyordu, bu da beni rahatlatmıştı çünkü iç çamaşırımın olmadığının farkındaydım. "Angus bütün gece araba mı kullandı?"

"Benzin almak için durduğumuzda sürücüleri değiştirdik."

Gideon'a baktım ve bana şefkatle, perili bir şekilde bakması nabzımı hızlandırdı. Çenesinde bir çürük gölgesi vardı ve ona dokunmak için , avucuma sokulduğunda göğsüm ağrıyordu.

"Başka bir yerin acıdı mı?" Yaşadığımız uzun geceden sonra kendimi duygusal olarak çok ham hissettiğim için sordum.

Bileğimi yakaladı ve elimi kalbinin üzerine bastırmak için aşağı çekti. "İşte."

Aşkım. Bu onun için de zor olmuştu. "Çok özür dilerim."

"Ben de öyle." Parmak uçlarımı öptü, sonra ellerimizi birleştirdi ve beni eve kadar götürdü.

Kapının kilidi açıldı ve hemen içeri girdi. Kapının hemen iç tarafındaki konsolun üzerinde tel örgülü bir sepet duruyordu, içinde bir şişe şarap ve kurdeleyle bağlanmış iki bardak vardı. Gideon sert bir klik sesiyle sürgüyü çevirirken, *Hoş Geldiniz* zarfını çıkarıp açtım. Avucuma bir anahtar düştü.

"Buna ihtiyacımız olmayacak." Anahtarı benden aldı ve konsolun üzerine koydu. "Önümüzdeki iki gün boyunca birlikte münzevi olacağız."

İçimi bir zevk uğultusu ısıttı, ardından Gideon Cross gibi bir adamın benim arkadaşlığımdan bu kadar keyif alabilmesi ve başka kimseye ihtiyaç duymaması beni biraz daha şaşırttı.

"Hadi," dedi, beni merdivenlere doğru çeğiştirerek. "Şarabı sonra içeriz."

"Evet. Önce kahve."

Evin dekorunu inceledim. Evin dışı rustik, içi ise modern ve çağdaşı. Lambri kaplı duvarlar parlak beyaza boyanmış ve büyük siyah-beyaz deniz kabuğu fotoğraflarıyla süslenmişti. Mobilyalar tamamen beyazdı ve aksesuar parçalarının çoğu cam ve metaldı. Okyanusun muhteşem manzarası ve parke zeminleri kaplayan alan kilimleri ve gömme kitaplıkları dolduran ciltli kitap koleksiyonu ile sunulan renk olmasaydı, sade olurdu.

En üst kata ulaştığımızda mutluluktan uçtuğumu hissettim. Ana süit tamamen açık bir alandı ve sadece iki destek sütunu ile . Beyaz gül demetleri, beyaz laleler ve beyaz calla zambakları neredeyse her düz yüzeyi kaplıyordu ve hatta bazıları stratejik alanlarda yere oturuyordu. Yatak büyüktü ve beyaz satenle kaplıydı, bu da bana bir gelin süitini düşündürdü; yatak başlığının üzerinde asılı duran siyah-beyaz fotoğrafta esintiyle uçuşan bir eşarp ya da duvak da bu izlenimi güçlendiriyordu.

Gideon'a baktım. "Buraya daha önce gelmiş miydin?"

Uzandı ve artık yamuk olan atkuyruğumu serbest bıraktı. "Hayır. Buraya gelmek için ne sebebim olabilir ki?"

Doğru ya. Kadınları oteldeki sevişme odasından başka bir yere götürmezdi - belli ki hâlâ oradaydı. Parmaklarını saçlarımın gevşemiş tutamlarında gezdirirken gözlerim yorgunluktan kapandı. Bu konuda öfkelenecek enerjim yoktu.

"Kıyafetlerini çıkar meleğim. Banyoya başlayacağım."

Geri çekildi. Gözlerimi açtım ve onu gömleğinden yakaladım. Ne diyeceğimi bilemedim; sadece gitmesini istemiyordum.

O anladı, çünkü beni anladı.

"Hiçbir yere gitmiyorum Eva." Gideon çenemi avuçlarının arasına aldı ve gözlerimin içine bakarak beni ilk andan itibaren yakalayan yoğunluğu ve lazer odağını gösterdi. "Eğer onu isteseydin, gitmene izin vermem için yeterli olmazdı. Seni çok fazla istiyorum. Seni yanımda, hayatımda, yatağımda istiyorum. Eğer buna sahip olabilirim, başka hiçbir şeyin önemi kalmaz. Elde edebileceğimi alacak kadar gururlu değilim."

Benim ona duyduğum ihtiyacın derinliğini yansıtan, onun bana duyduğu saplantılı ve doyumsuz ham ihtiyacın çekimine kapılarak ona doğru sallandım. Elim tişörtünün pamuğuna dolandı.

"Angel," diye nefes aldı, yanağını yanağıma bastırmak için başını eğdi. "Sen de beni bırakamazsın."

Beni kollarına aldı ve banyoya götürdü.
Onu.

Bölüm 11

Gözlerim kapalı, sırtımı Gideon'un göğsüne yaslamış, elleri ayaklı küvette üzerimde tembelce kayarken suyun sesini dinliyordum.

Önce saçımı, sonra vücudumu yıkadı, beni şımarttı, şımarttı. Dün geceyi ve beni gerçekte yüzleştirmek için kullandığı yöntemi telafi ettiğini biliyordum - açıkça bildiği ama benim de görmemi istediği bir gerçek.

Beni nasıl bu kadar iyi tanıyordu... kendimi tanıdığımdan daha iyi?

"Bana ondan bahset," diye mırıldandı, kolları belime dolanırken.

Derin bir nefes aldım. Brett'i sormasını bekliyordum. Gideon'u da iyi tanıyordum. "Önce bana onun iyi olup olmadığını söyle."

Cevap vermeden önce bir duraksama oldu. "Kalıcı bir hasar yok. Olsaydı umurunda olur muydu?"

"Tabii ki umurumda." Dişlerinin gıcırdadığını duydum.

"İkiniz hakkında bilgi edinmek istiyorum," diye sertçe sordu. "Hayır."

"Eva. . ."

"Benimle bu tonda konuşma, Gideon. Sen tüm sırlarını saklarken ben senin için açık bir kitap olmaktan yoruldum." Başımı yana çevirerek yanağımı onun nemli göğsüne bastırdım. "Senden alabileceğim tek şey bedeninse, onu da alırım. Ama karşılığında sana daha fazlasını veremem."

"Yani *yapmayacaksın*. Hadi-"

"*Yapamam*." Ondan uzaklaştım, yüzüm ona dönük olacak şekilde döndüm. "Bana ne yaptığına bak! Dün gece seni *incittim*. Bilerek. Farkında bile olmadan, çünkü bana söylemediğin her şeyle yaşayabileceğime kendimi ikna ederken bile kızgınlık içimi kemiriyor."

Doğrulup kollarını açtı. "Sana sonuna kadar açığım, Eva! Sanki beni tanıyıyormuşsun, aramızdaki tek şey seksmiş gibi konuşuyorsun."

beni herkesten daha iyi tanıyorsun."

"Bilmediğim şeylerden bahsedelim. Neden Vidal Records'un bu kadar çoğuna sahipsin? Neden aile evinden nefret ediyorsun? Neden ailenle aranız bozuk? Dr. Terrence Lucas ile aranızda ne var? Geçen gece kabus gördüğümde nereye gittin? Kabuslarının arkasında ne var? Neden-"

"Yeter!" bağırdı ve ellerini ıslak saçlarının arasından geçirdi.

Arkama yaslandım, kendisiyle açıkça mücadele ederken onu izliyor ve bekliyordum. "Bana her şeyi anlatabileceğini bilmelisin," dedim usulca.

" miyim?" Bakışlarıyla beni delip geçti. "Zaten yeterince geçmişe bakmıyor musun? Cehennem gibi kaçmadan önce üzerine ne kadar pislik yığabilirim?"

Kollarımı küvetin kenarına koyarak başımı arkaya yasladım ve gözlerimi kapattım. "Tamam o zaman. Haftada bir terapistle giden seks arkadaşları olacağız. Bildiğim iyi oldu."

"Onu becerdim," diye tükürdü. "İşte. Daha iyi hissediyor musun?"

O kadar hızlı kalktım ki su küvetin kenarından taştı. Karnıma kramplar girdi. "Corinne'i becerdin mi?"

"Hayır, lanet olsun." Yüzü kızarmıştı. "Lucas'ın karısı."

"Oh . . ." Google aramasında bulduğum fotoğrafını hatırladım. "Kızıl saçlı," dedim beceriksizce.

"Anne'e olan ilgim tamamen onun Lucas'la olan ilişkisine dayanıyordu."

Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı. "Yani Dr. Lucas'la aranız bozuktu. Karısıyla yatmadan *önce* mi? Yoksa bu yüzden mi?"

Gideon dirseğini küvetin kenarına dayadı ve yüzünü ovuşturdu. "Beni ailemden uzaklaştırdı. Ben de bu iyiliğine karşılık verdim."

"Onları sen mi ?"

"*Onu* ben kırdım." Sertçe nefes verdi. "Bir bağış gecesinde bana asıldı. Kim olduğunu öğrenene kadar onu görmezden geldim. Onunla yattığımı öğrenmesinin Lucas'ı öldüreceğini biliyordum ve bir fırsat doğmuştu, ben de değerlendirdim. Sadece bir kez olacaktı ama Anne ertesi gün benimle iletişime geçti. Çünkü bu canımı yakacaktı.

doyamadığını bildiğim için devam etmesine izin verdim. Benim için onu terk etmeye hazır olduğunda, onu kocasına geri gönderdim."

Ona baktım, meydan okuyan utancını fark ettim. Yine yapardı ama yaptığı şeyden utanıyordu.

"Bir şey söyle!" diye bağırdı.

"Onu sevdiğini mi sanıyordu?"

"Hayır. Siktir. Başka bir adamın karısını çivilediğim için pisliğin tekiyim ama ona hiçbir şey için söz vermedim. Lucas'ı onun aracılığıyla beceriyordum, onun ikincil hasar olmasını beklemiyordum. Olsaydı o kadar ileri gitmesine izin vermezdim."

"Gideon." İçimi çektim ve başımı salladım.

"Ne?" Neredeyse huzursuz ve endişeli bir enerjiyle kabarıyordu. "Adımı neden öyle söyledin?"

"Çünkü bu kadar zeki bir adam için gülünç derecede kalın kafalısın. Onunla düzenli olarak yatıyordun ve sana aşık olmasını beklemiyor muydun?"

"Tanrım." Başı bir iniltiyle arkaya düştü. "Yine mi bu?"

Sonra aniden doğruldu. "Aslında, biliyor musun? Benim Tanrı'nın kadınlara bir armağanı olduğumu düşünmeye devam ediyorsun meleğim. Elde edebileceğinin en iyisi olduğuma inanırsan benim için daha iyi olur."

Ona su sıçrattım. İtirazını kolaylıkla reddetmesi de beni yansıttığının bir başka yoluydu. Güçlü yönlerimizi biliyor ve varlıklarımızı öne çıkarıyorduk. Ama bizi gerçekten sevecek kadar eşsiz kılan şeyin ne olduğunu göremiyorduk.

Gideon ileri atıldı ve ellerimi yakaladı. "Şimdi bana Brett Kline ile ne halt ettiğini anlat."

"Dr. Lucas'ın seni için ne yaptığını bana söylemedin." "Evet, söyledim."

"Ayrıntılar değil," diye karşı çıktım.

"Dökülme sırası sende. Çıkar ağzındaki baklayı."

Kelimeleri çıkarmam uzun zaman aldı. Hiçbir erkek iyileşmekte olan bir srtğ kız arkadaşı olarak istemezdi. Ama Gideon sabırla bekledi. İnatla. Ona Brett'i anlatana kadar küvetten çıkmama izin vermeyeceğini biliyordum.

"Brett için uygun bir dzşmeden başka bir şey değildim," diye itiraf ettim aceleyle, "ve buna katlandım, bunun için yolumdan çekildim.
-Çünkü hayatımın o döneminde seks, sevildiğimi hissetmek için bildiğim tek yoldu."

"Senin için bir aşk şarkısı yazdı, Eva."

Başka tarafa baktım. "Gerçek pek trk olmazdı, değil mi?" "Onu sevdin mi?"

"Ben- Hayır." Gideon sesli bir şekilde nefes verdiğinde ona baktım. nefesini tutarak. "Ona ve şarkı söyleme tarzına aşıktım ama bu tamamen yzeyseildi. Onu hiçbir zaman gerçekten tanıyamadım."

Tüm vücudu gözle görülür biçimde gevşedi. "O bir ... evresinin parçası mıydı? Bu Bu mu?"

Başımı salladım ve ellerimi onun ellerinden kurtarmaya çalıştım. utanç duygularımı geride bıraktım. O zamanlar Brett'i ya da hayatıma giren diğerk erkekleri suçlamıyordum. Kendimden başka suçlayacak kimsem yoktu.

"Buraya gel." Gideon beni belimden tutup kendine çekti ve tekrar göğsüne yasladı. Onun beni kucaklaması dünyadaki en harika duyguydu. Elleri omurgamın uzunluğunu okşayarak beni sakinleştirdi. "Yalan söylemeyeceğim. Sana sahip olan her erkeğın canına okumak istiyorum - onları benden uzak tutmakla akıllılık etmiş olursun - ama geçmişindeki hiçbir şey senin hakkında hissettiklerimi değıştirenmez. Ve Tanrı biliyor ki ben aziz değilim."

"Keşke bunu unutturabilseydim," diye fısıldadım. "O zamanki kız halimi hatırlamaktan hoşlanmıyorum."

Çenesini başımın tepesine yasladı. "Anlıyorum. Anne'le birlikte olduktan sonra ne kadar dş aldığımın bir önemi yoktu, hiçbir zaman kendimi temiz hissedecek kadar uzun sürmedi."

Kollarımı beline dolayarak rahatlattım ve kabul ettim. Ve karşılığında her ikisini de minnetle kabul ediyorum.

* * *

Dolapta asılı bulduğum beyaz ipek bornoz muhteşemdi. En yumuşak havlu kumaşla astarlanmıştı ve kol ağzları gümüş iplikle işlenmişti. Onu çok sevdim, ki bu iyi bir şeydi çünkü görünüşe göre tüm evde benim için tek giysi buydu.

Gideon'un bir çift siyah ipek pijama pantolonu çekişini ve büzgüsünü bağlayışını izledim. "Neden sen kıyafet alıyorsun da ben bornoz alıyorum?"

Alnına dökülen bir tutam mürekkepli saçın arasından bana baktı. "Her şeyi ayarlayan ben olduğum için mi?"

"Şeytan."

"Sadece senin doymak bilmez cinsel taleplerini karşılamamı kolaylaştırıyor."

"Doymak bilmeyen isteklerim mi?" Başımdaki havluyu çıkarmak için banyoya yöneldim. "Dün gece yalnız kalmak için yalvardığımı çok net hatırlıyorum. Yoksa bütün gece uyuduktan sonra bu sabah mıydı?"

Arkamdaki kapı aralığını doldurdu. "Bu gece de yalvaracaksın. Gidip kahve yapayım."

Aynada arkasını dönmesini izledim ve yan tarafındaki kararan morluğu gördüm. Sırtının alt kısmındaydı, daha önce görme şansım olmamıştı. Etrafımda döndüm. "Gideon! Yaralanmışsın. Bir bakayım."

"Ben iyiyim." Ben onu durduramadan merdivenlerden inmeye başlamıştı. "Çok uzun sürmesin."

Suçluluk duygusu ve korkunç bir ağlama dürtüsü içimi kapladı. Geniş dişli tarağımı nemli saçlarımda gezdirirken titredi. Banyo her zamanki banyo malzemelerimle doluydu, bu da Gideon'un ne kadar düşünceli ve özenli olduğunu bir kez daha gösteriyordu, ki bu sadece benim eksikliklerimi vurguluyordu. Onun hayatını cehenneme . Zaten çektiği onca acıdan sonra, benim sorunlarım uğraşması gereken son şeydi.

Merdivenlerden birinci kata indim ve kendimi mutfakta Gideon'a katılamazken buldum. Kendimi toparlamak ve mutlu bir yüz ifadesi takınmak için bir dakikaya ihtiyacım vardı. Hafta sonunu onun için de mahvetmek istemiyordum.

Güverteye açılan Fransız kapılarından dışarı adım attım. Sörfün gürültüsü ve ısırın tuz serpintisi bir anda yüzüme çarptı. Bornozumun etekleri okyanus esintisiyle hafifçe dalgalanıyor, beni canlandırıcı bir şekilde serinletiyordu.

Derin bir nefes alarak korkulukları kavradım ve gözlerimi kapattım, Gideon'un endişelenmesini önlemek için ihtiyacım olan huzuru bulmaya çalıştım. Benim sorunum *bendim* ve değiştiremeyeceği bir şey için onu endişelendirmek istemiyordum. Sadece *ben* kendimi daha güçlü bir insan haline getirebilirdim ve eğer onu mutlu etmek ve benden umutsuzca istediği güvenliği ona sunmak istiyorsam bunu yapmalıydım.

Kapı arkamdan açıldı ve gülümseyerek ona dönmeden önce derin bir nefes aldım. Gideon bir elinde dumanı tüten iki fincanla dışarı çıktı; biri sade kahveyle dolu, diğeri ise yarım buçukla hafifletilmişti. Benim damak tadıma uygun ve lezzetli olacağını biliyordum, çünkü Gideon neyi sevdiğimi çok iyi biliyordu. Ona söylediğim için değil, benimle ilgili her şeye dikkat ettiği için.

"Kendini hırpalamayayı bırak," diye sertçe emretti, bardakları korkuluğun üzerine koydu.

İçimi çektim. Tabii ki ruh halimi ondan sadece bir gülümsemeyle saklayamazdım. O benim içimi gördü.

Yüzümü ellerinin arasına aldı ve bana ters ters baktı. "Bitti ve bitti. Unut gitsin."

Uzandım ve parmak uçlarımı çürüğü gördüğüm yerde gezdirdim.

"Bunun olması gerekiyordu," dedi sertçe. "Hayır. Kapa çeneni ve beni dinle. Corinne hakkındaki duygularını anladığımı sanıyordum ve açıkçası bununla iyi başa çıkamadığını düşünüyordum. Ama hiçbir fikrim yoktu. Kendini merkeze koyan bir aptalmışım."

"Bununla iyi başa çıkamıyorum. Ondan nefret ediyorum. Şiddete başvurmadan onu düşünemiyorum."

"Şimdi anlıyorum. Daha önce anlamamıştım." Ağzı alaycı bir şekilde buruştu. "Bazen beni için ciddi bir şey gerekiyor. Neyse ki dikkatimi çekme konusunda her zaman çok iyi oldun."

"Bununla dalga geçmeye çalışma, Gideon. Benim yüzümden ciddi şekilde yaralanabilirdin."

Ben arkamı dönecekken beni belimden yakaladı. "Senin yüzünden ciddi şekilde incindim. Seni başka bir adamın kollarında görmek, onu öpmek ..." Gözleri sıcak ve karanlıktı. "Bu beni parçaladı Eva. Beni kesti ve kanlar içinde bıraktı. Nefsi müdafaa için onun kıcını tekmeledim."

"Tanrım," diye nefes aldım, onun acımasız dürüstlüğü karşısında yıkılmıştım. "Gideon." "Bu konuda daha anlayışlı olamadığım için kendimden iğreniyorum.

Corinne. Eğer bir öpücük beni böyle hissettirebilseydi ..." Kollarını sardı Bir koluyla kalçalarımı sararken diğer koluyla başımın arkasını kavrayabilmek için sırtımı çaprazladı. Beni yakaladı.

"Eğer beni aldatırsan," dedi kısık sesle, "bu beni öldürür."

Başımı çevirerek dudaklarımı boğazına bastırdım. "O aptal öpücüğün hiçbir anlamı yoktu. Hiçbir şeyden daha az."

Eli saçlarımı kavradı ve başımı geriye yatırdı. "Öpücüklerinin benim için ne anlama geldiğini anlamıyorsun Eva. Birini öylece buna aptalca demen-"

Gideon başını eğdi ve ağzını benimkinin üzerine kapattı. Yumuşak, tatlı ve alaycı bir şekilde başladı, dili alt dudağımı okşuyordu. Ağzımı açtım, dilim onunkine dokunmak için dışarı fırladı. Başını eğdi ve ağzımın içine doğru yaladı. Hızlı, sık yalamalar kaynayan bir arzuyu harekete geçirdi.

Uzanıp parmaklarımı nemli saçlarına geçirdim ve öpüşmeyi derinleştirmek için parmak uçlarıma bastım. Dilimi emdiğinde inledim ve ağır bir şekilde ona yaslandım. Dudakları benimkilere doğru hareket etti, ıslandı ve ısındı. Birbirimizi yiyorduk, birbirimizin ağzını sikene kadar her saniye daha da vahşileşiyorduk, dudaklar, diller ve küçük ısırıklarla tutkuyla çiftleşiyorduk. Ona olan açlığımdan nefes nefese kalmıştım, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor, boğazımdan muhtaç sesler dökülüyordu.

Öpücükleri hediye idi. Sahip olduğu her şeyle, güçle, tutkuyla, açlıkla ve aşkla öpüyordu. Hiçbir şeyi saklamadı, her şeyini verdi, her şeyini açığa çıkardı.

Gerginlik güçlü bedenini kavırıyor, pürüzlü saten teni hararetle ısınyordu. Dili ağzıma dalıyor, benimkine karışıyor, hızlanan nefesleri benimkilere karışıyor ve ciğerlerimi dolduruyordu. Duyularım onunla, onun tadı ve kokusuyla sırlıklam olmuştu, başımı eğip daha derin bir tat ararken zihnim dönüyordu. Daha derin yalamak, daha sert emmek istiyordum. Yutmak.

Onu çok istedim.

Elleri titreyerek ve huzursuzca omurgamda bir aşağı bir yukarı dolaştı. İnledi ve seksim cevap olarak sıkılaştı. Bornozumun kemerini çekiştirerek gevşetti, çıplak kalçalarımı elleriyle kavramak için yarılarını açtı. Alt dudağımı çekiştirdi, dişlerini dudağıma batırdı, dili dudağımı okşadı. İnledim, daha fazlasını istiyordum, ağzım şişmiş ve hassaslaşmıştı.

Ne kadar yakın olursak olalım, asla yeterince yakın olamadık.

Gideon kığımın iki yanağını kavradı ve beni sertçe kendine doğru çekti, sıcak çelik gibi ereksiyonu pantolonunun ince ipeği arasından karnımı yakıyordu. Dudağımı bıraktı ve ağzımı tekrar aldı, beni arzusunun ve ihtiyacının tadıyla doldurdu, dili kadife bir zevk kırbaacıydı.

Sert bir titreme onu sarstı ve kalçaları dönerek hırladı. Parmakları arkamı ısırdı ve iniltisi dudaklarımda titreşti. Aletinin sarsıldığını hissettim, sonra kavurucu bir sıcaklık tenime yayıldı. Acı dolu bir iniltiyle boşaldı ve aramızdaki ipeği ıslattı.

Sadece bir öpücükle kontrolünü kaybetmesini sağlayabileceğimi bildiğim için delicesine tahrik olmuş, eriyerek ve acı çekerek haykırdım.

Kavrayışı gevşedi, ciğerleri kabardı. "Öpücüklerin *benimdir*."

"Evet. *Gideon* ..." Sarsılmıştım, hayatımın en erotik anıyla duygusal olarak ham ve açık kalmıştım.

Dizlerinin üzerine çöktü ve beni paramparça eden bir doruk noktasına kadar dilledi.

* * *

Duş aldık ve sabahı uyuyarak geçirdik. Tekrar onun yanında, başımı göğsüne yaslamış, kolumu kaya gibi sert karnına dolamış ve bacaklarımı onunkilere dolamış bir şekilde uyumak çok iyi hissettirdi.

Öğleden sonra birden kısa bir süre sonra uyandığımızda açlıktan ölüyordum. Birlikte mutfağa gittik ve bu alandaki ultra sade modern görünümü sevdiğimi fark ettim. Sulu cam dolap kapakları ve granit, koyu renkli parke ile güzel bir uyum içindeydi. Daha da iyisi, kiler tamamen doluydu. Hiçbir şey için evden çıkmaya gerek yoktu.

Kolay yolu seçtik ve sandviç yaptık, bunları oturma odasına götürdük ve kanepede bağdaş kurup birbirimize bakarak yedik.

Gideon'un sırtıarak beni izlediğini fark ettiğimde yolu yarılamıştım. "Ne?" diye sordum. Bir ısırığın etrafında sordum.

"Arnoldo haklı. Seni yemek yerken izlemek eğlenceli." "Kapa çeneni."

Sırtışı genişledi. O kadar kaygısız ve mutlu görünüyordu ki kalbim incitt

in " nasıl buldun?" Ona sordum. "Ya da Scott nasıl buldu?" "Ben buldum."

mi?" Ağzına bir patates cipsi attı ve tuzunu yaladı.

Dudaklarından çıkan bu çok seksi buldum. "Seni bir yere götürmek istedim kimsenin bizi rahatsız edemeyeceği bir ada. Yolculuk süresi hariç burası ona oldukça yakın. Aslında uçakla gelmeyi planlamıştım."

Uzun yolculuğu hatırlayarak düşünceli bir şekilde yedim. Yolculuk ne kadar delice olsa da, programımızı yeniden düzenleyerek beni saatler boyunca anlamsızca becermesi, ona olan ihtiyacımı engellemiş olduğum bir gerçeğe yüzleşmek için kullanması fikrinde heyecan verici bir şey vardı. Planlarını yönlendirmiş olması gereken tüm hayal kırıklığı ve öfkeyi hayal etmek . . . düşünceleri, tüm o kaynayan tutkuyu benim çaresiz, istekli bedenimde serbest bırakmaya odaklanmıştı . . .

"Yüzünde beni beceren bir ifade var," diye gözlemledi. "Bir de bana seks düşkünü diyorsun."

"Özür dilerim."

"Şikayet etmiyorum."

Düşüncelerimi akşamın erken saatlerine geri sardım. "Arnoldo artık benden hoşlanmıyor."

Koyu renk kaşlarından biri kalktı. "Bana bakıp Arnoldo'yu mu düşünüyorsun? Şimdi onun da kışını tekmelemem mi gerekiyor?"

"Hayır. Tanrım. Bunu dikkatimizi seksten uzaklaştırmak ve ele alınması gerektiği için söyledim."

Omuz silkti. "Onunla konuşacağım."

"Bence yapmalıyım, ne olsun."

Gideon o muhteşem mavi gözleriyle beni inceledi. "Sen ne derdin?"

"Haklı olduğunu. Seni hak etmiyorum ve her şeyi berbat ettim. Ama sana deli gibi aşığım ve ihtiyacın olan şey olabileceğimi ikinize de kanıtlamak için bir şans istiyorum."

"Angel, sana daha fazla ihtiyacım olsaydı, işimi yapamazdım." Parmak uçlarını öpmek için elimi dudaklarına götürdü. "Ve başkalarının ne düşündüğü umurumda değil. Bizim kendi ritmimiz var ve bu bizim için çalışıyor."

"Sende işe yarıyor mu?" Sehpadan buzlu çay şişemi aldım ve bir yudum içtim. "Seni yorduğunu biliyorum. Hiç çok zor ya da çok acı verici olduğunu düşündüğün oldu mu?"

"Bunun kulağa ne kadar müstehcen geldiğinin farkındasın, değil mi?" "Aman Tanrım." Güldüm. "Korkunçsun."

Gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Genelde böyle söylemezsin." Başımı sallayarak yemeğime geri döndüm.

"Başkasıyla gülmektense seninle tartışmayı tercih ederim meleşim."

Tanrım. Ağzımdaki son lokmayı yutabilmem bir dakika sürdü. "Biliyorsun . . . Seni deliler gibi seviyorum."

Gülümsedi. "Evet, biliyorum."

* * *

Öğle yemeğinden kalan pisliği temizledikten sonra süngeri lavaboya attım ve "Cumartesi günü babamla telefon görüşmesi yapmam gerekiyor" dedim.

Gideon başını salladı. "Mümkün değil. Pazartesiye kadar beklemeniz gerekecek."

"Ha? Neden?"

İki yanındaki kenarlardan tutarak beni tezgâha bağladı. "Telefon yok."

"Ciddi misin sen? Cep telefonun ne olacak?" Konsere gitmeden önce benimkini evde bırakmıştım, taşıyacak yerim olmadığını biliyordum ve zaten kullanmaya da niyetim .

"Limuzinle New York'a geri dönüyor. İnternet de yok. Buraya gelmeden önce modemi ve telefonları söktürdüm."

Nutkum tutulmuştu. Onca sorumluluğu ve taahhüdü hafta sonu için kendini kesmesi inanılmazdı. "Vay canına. En son ne zaman bu şekilde dünyadan koptun?"

"Hmm ... bu asla olmazdı."

"En az yarım düzine insan seninle bir şey yapamadıkları için çıldırıyor olmalı."

Bir omzunu dikkatsizce silkerek kaldırdı. "Bununla ilgilenecekler."

İçimde bir zevk dalgası oluştu. "Tamamen bana mı kalacaksın?"

"Tamamen." Ağzı hınzır bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Benimle ne yapacaksın meleşim?"

Ben de mutlu bir şekilde gülümsedim. "bir şeyler düşüneceğim."

* * *

Sahilde yürüyüşe çıktık.

Gideon'un pijama altlarından birini kıvırdım ve beyaz atletimi giydim; sütyenim Gideon'un cep telefonuyla birlikte New York'a geri döneceği için bu uygunsuzdu.

"Öldüm ve cennete gittim," dedi kıyı boyunca yürürken göğsümü kontrol ederek, "ergenliğimin her ıslak rüyasının, şaplak-bank fantezisinin gerçek ve tamamen benim olduğu yerde."

Omzumu onun omzuna çarptım. "Nasıl oluyor da bir saat içinde yıkıcı romantizmden kabalığa geçebiliyorsun?"

"Birçok yeteneğimden biri daha." Bakışları tekrar okyanus esintisine maruz kaldıkları için sertleşmiş olan meme uçlarımla belirgin noktalarına kaydılar. Elimi sıkı ve abartılı bir mutluluk iç çekışı yaptı. "Meleğimle birlikte cennet. Bundan daha iyisi olamaz."

Kabul etmek zorundaydım. Kumsal, bana elini tuttuğum adamı hatırlatan karamsar, evcilleşmemiş bir şekilde güzeldi. Dalgaların sesi ve martıların çığlıkları içimi eşsiz bir hoşnutluk duygusuyla dolduruyordu. Su çıplak ayaklarımda soğuktu ve rüzgâr saçlarımla yüzüme savuruyordu. Kendimi bu kadar iyi hissetmeyeli uzun zaman olmuştu ve birbirimizin tadını çıkarmamız için bize bu zamanı verdiği için Gideon'a minnettardım. Yalnızken birlikte mükemmeldik.

"Burayı seviyorsun," diye belirtti.

"Suya yakın olmayı her zaman sevmişimdir. Annemin ikinci kocasının bir göl evi vardı. Onunla kıyı boyunca böyle ve bir gün kendime su kenarında bir ev almayı düşündüğümü hatırlıyorum."

Elimi bıraktı ve onun yerine kolunu omuzlarıma doladı. "Hadi yapalım şu işi. Buraya ne dersin? Beğendin mi?"

Başımı kaldırıp ona baktım, saçlarının arasından süzülen rüzgârın görüntüsü hoşuma gitmişti. "Satılık mı?"

Önümüzde uzanan sahile baktı. "Doğru fiyata her şey satılıktır."

"Beğendin mi?"

"Ana yatak odasını bu haliyle sevmeme rağmen iç mekan tüm o beyazlarla biraz soğuk. Geri kalan her şeyi değiştirebiliriz. Daha bize özgü bir hale getirebiliriz."

"Biz," diye tekrarlardım, bunun ne olabileceğini merak ederek. Onun eski dünya zarafetine sahip dairesini seviyordum. Sanırım o da daha modern ve geleneksel olan benim evimde kendini rahat hissediyordu. İkisini birleştirmek... "Büyük adım, birlikte bir mülk satın almak."

"Kaçınılmaz adım," diye düzeltti. "Dr. Petersen'a başarısızlığın bir seçenek olmadığını söylediniz."

"Evet, öyle yaptım." Sessizlik içinde biraz daha yürüdük. Gideon'un aramızda daha somut bir bağ olmasını istemesi konusunda ne hissettiğimi anlamaya çalıştım. Ayrıca bunu başarmanın yolu olarak neden ortak mülk sahipliğini seçtiğini de merak ediyordum. "Anladığım kadarıyla sen de burayı seviyorsun?"

"Sahili seviyorum." Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Babamla birlikte kumsalda kumdan bir kale inşa ederken çekilmiş bir fotoğrafımız var."

Adımlarımın sarsılmaması bir mucizeydi. Gideon geçmiş hakkında o kadar az bilgi vermişti ki, bilgi verdiğinde bu neredeyse dünyayı sarsan bir olaydı. "Görmek isterim."

"Annemde var." "Senin için getireyim" demeden önce birkaç adım daha attık.

"Ben de seninle geleceğim." Bana henüz nedenini söylememişti ama bir keresinde Vidal'in evinin onun için bir kâbus olduğunu söylemişti. Parasomnisinin kökeninde yatan şeyin orada gerçekleştiğinden şüpheleniyordum.

Gideon'un göğsü derin bir nefesle genişledi. "Kuryeyle gönderebilirim." ". "

Morarmış parmak eklemlerini öpmek için başımı çevirdim. omzuma yaslandı. "Ama teklifim hâlâ geçerli."

"Annem hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu aniden.

"O çok güzel. Çok zarif. Zarif görünüyordu." Elizabeth Vidal'in simsiyah saçlarını ve çarpıcı mavi gözlerini görerek onu inceledim. "Ayrıca seni çok seviyor gibi görünüyor. Sana baktığında gözlerinden okunuyordu."

Dosdoğru önüne bakmaya devam etti. "Beni yeterince sevmedi."

Nefesim kesildi. Ona bu kadar acı veren kâbusları neyin yaşattığını bilmediğim için, acaba onu çok mu seviyor diye düşünmüştüm. Durumun böyle olmadığını bilmek içimi rahatlatmıştı. Babasının intihar etmesi yeterince korkunçtu. Annesi tarafından da ihanete uğramak, onu toparlayabileceğinden çok daha fazla olabilirdi.

"Ne kadarı yeterli, Gideon?"

Çenesi gerildi. Göğsü derin bir nefesle genişledi. "Bana inanmadı."

Durdum ve yüzümü ona döndüm. "Sana ne olduğunu ona anlattın mı? Ona anlattın ve o sana inanmadı mı?"

Bakışları başımın üzerindeydi. "Artık bir önemi yok. Çoktan bitti."

"Saçmalık. Önemli. Hem de çok önemli." Onun adına öfkeliydim. Bir anne işini yapmadığı ve çocuğunun yanında durmadığı için öfkeliydim. O çocuk Gideon olduğu için öfkeliydim. "Eminim bu da çok acıtıyordur."

Bakışlarını yüzüme indirdi. "Şu haline bak, çok kızgın ve üzgünsün. Hiçbir şey söylememeliydim."

"Daha önce bir şey söylemeliydin."

Omuzlarındaki gerginlik azaldı ve ağzı hüznle kıvrıldı. "Sana hiçbir şey söylemedim."

"Gideon-"

"Ve tabii ki bana inanıyorsun meleğim. Benimle aynı yatakta uyumak zorunda kaldın."

Yüzünü ellerimin arasına aldım ve sertçe gözlerinin içine baktım. "Ben sana inanıyorum. Sana."

Beni kucaklamadan önce yüzü bir anlığına acıyla buruştu. "Eva."

Bacaklarımı beline doladım ve kollarımı omuzlarına doladım. "Sana inanıyorum."

* * *

Eve döndüğümüzde, Gideon bir şişe şarap açmak için mutfığa gitti ve ben de oturma odasındaki kitap raflarını karıştırdım, ona bahsettiğim serinin ilk kitabına rastladığımda gülümsedim.

Kanepeye yayıldık ve ben ona kitap okurken o da dalgınca saçlarımla oynadı. Yürüyüşümüzden sonra dalgın bir ruh hali içindeydi.

benden uzakta. Buna kızmadım. Son birkaç gündür birbirimize düşünecek çok şey vermiştik.

Gelgit geldiğinde, gerçekten de evin altına doğru aktı, kulağa harika geliyordu ve daha da öyle görünüyordu. Güverteye çıktık ve gelgitin evi sörfün içinde bir adaya dönüştürmesini izledik.

"Hadi s'mores yapalım," dedim, Gideon sırtıma sarılmış halde korkuluklara yaslanırken. "Verandadaki portatif şöminenin üzerinde."

Dişleri kulak mememi yakaladı ve "Vücudundaki erimiş çikolatayı yalamak istiyorum" diye fısıldadı.

Evet, lütfen. Ona takıldım, "Bu yakmaz mı?" "Doğru yaparsam yakmaz."

Yüzümü ona döndüm ve beni kaldırıp geniş tırabzanın üzerine oturttu. Sonra bacaklarımın arasına girdi ve beni kalçalarımından kucakladı. Alacakaranlığa eşlik eden harika bir huzur vardı ve ikimiz de onun içine gömüldük. Ellerimi saçlarında gezdirdim, tıpkı gece esintisinin yaptığı gibi.

"İrlanda ile hiç konuştun mu?" Anneleri kadar güzel olan üvey kız kardeşini düşünerek sordum. Onunla Vidal Records'un bir partisinde tanışmıştım ve büyük kardeşiyle ilgili herhangi bir habere ya da söze aç olduğu hemen anlaşılmıştı.

"Hayır."

"Babam şehirdeyken onu akşam yemeğine getirmeye ne dersin?"

Gideon beni izlerken başını yana eğdi. "On yedi yaşında bir çocuğu baban ve benimle yemeğe davet etmek istiyorsun."

"Hayır, senin ailenin benim tanışmasını istiyorum." "Sıkılacak."

"Nereden biliyorsun?" Meydan okudum. "Her , sanırım kız kardeşin sana tapıyor. Ona ilgi gösterdiğin sürece, eminim çok mutlu olacaktır."

"Eva." İçini çekti, bıkkın olduğu belliydi. "Gerçekçi ol. Genç bir kızı nasıl eğlendireceğime dair en ufak bir fikrim yok."

"İreland sıradan bir çocuk değil, o-" "de olabilir!" Bana kaşlarını çattı. O zaman anladım. "Ondan korkuyorsun."

"Hadi ama," diye alay etti.

"Öylesin. Seni korkutuyor." Ve bunun kız kardeşinin yaşıyla ya da kız olmasıyla bir ilgisi olduğundan şüpheliydim.

"Sana ne oldu böyle?" diye yakındı. "İrlanda'ya takılıp kalmışsın. Onu rahat bırakın."

"Sahip olduğun tek aile o, Gideon." Ve ben de bu seçimi desteklemeye hazırdım. Üvey kardeşi Christopher pisliğin tekiydi ve annesi onun hayatında olmasını hak etmiyordu.

"*Seni yakaladım!*"

"Bebeğim." İçimi çektim ve bacaklarımı ona doladım. "Evet, ben varım. Ama hayatında seni seven başka insanlara da yer var."

"Beni sevmiyor," diye mırıldandı. "Beni tanımıyor."

"Bence bu konuda yanılıyorsun, ama eğer yanılmıyorsan, seni tanısaydı severdi. O yüzden bırak seni tanısın."

"Yeter. S'mores hakkında konuşmaya geri dönelim."

Ona dik dik bakmaya çalıştım ama bu imkansızdı. Bir konuyu tükettiğini düşündüğünde, devam ettirmek mümkün değildi. Onun yerine etrafından dolaşmam gerekiyordu.

"S'mores hakkında konuşmak ister misin, ace?" Dilimle alt dudağımda gezindim. "Parmaklarımızdaki tüm o erimiş yapışkan çikolata."

Gideon'un bakışları daraldı.

Parmaklarımı omuzlarında ve göğsünde gezdirdim. "O çikolatayı üzerime sürmen için ikna edilebilirim. Ben de senin üzerine sürmeye ikna edilebilirim."

Kaşları çatıldı. "Bana yine seksle rüşvet vermeye mi çalışıyorsun?"

"Ben öyle bir şey dedim mi?" Masumca göz kırptım. "Öyle bir şey söylediğimi sanmıyorum."

"İma edildi. O yüzden açık olalım." Sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı, eli atletimin eteğinin altından yukarı kayarak çıplak göğsümü avuçlarken gözleri karanlıktı. "İrlanda'yı babanla yemeğe davet edeceğim çünkü bu seni mutlu edecek ve bu da beni mutlu edecek."

"Teşekkür ederim," dedim nefes nefese, çünkü göğüs ucumu ritmik bir şekilde çekiştirmeye başlamıştı, bu da beni zevkle inletiyordu.

"Erimiş çikolata ve senin vücudunla ne istersem yapacağım çünkü bu beni memnun edecek ve bu da seni memnun edecek. Ne zaman yapacağımı ben söylerim, nasıl yapacağımı ben söylerim. Bunu tekrarla."

"Diyorsun ki-" Ağzı yırtmaçlı pamuğun arasından diğer meme ucuma dolandığında nefesim kesildi. "Oh, Tanrım."

Beni dişleriyle ısırıldı. "Bitir."

Tüm vücudum gerildi, bu otoriter ses tonuna cevap vermek için çok hızlıydım. "Ne zaman olduğunu sen söyle. Nasıl olacağını sen söyle."

"Pazarlık edebileceğin şeyler var meleşim, ama bedenim ve seksim pazarlığa tabi değil."

Ellerim saçlarını kavradı, hassas meme ucumu acımasızca, lezzetli bir şekilde sağmasına içgüdüsel bir tepkiydi. Neden kontrolün onda olmasını istediğimi anlamaya çalışmaktan vazgeçtim. Sadece istedim. "Başka neyle pazarlık edebilirim ki? Her şeye sahipsin."

"Kaldıraç olarak kullanabileceğiniz iki şey zamanınız ve ilginiz. Onlar için her şeyi yaparım."

İçimden bir ürperti geçti. "Senin için ıslandım," diye fısıldadım.

Gideon parmaklıklardan uzaklaştı ve beni de yanında taşıdı. "Çünkü ben seni böyle istiyorum."

Bölüm 12

Gideon ve ben Pazar günü gece yarısından hemen önce Manhattan'a geri döndük. Önceki geceyi ayrı uyuyarak geçirmiştik ama günün büyük bölümünü ana yatakta birlikte geçirmiştik. Öpüştük ve dokunduk. Gülüştük ve fısıldaştık.

Sessiz bir anlaşmayla, uzakta geçirdiğimiz zamanın geri kalanında acı verici şeyler hakkında konuşmadık. Televizyonu ya da radyoyu açmadık, çünkü zamanımızı birileriyle paylaşmak yanlış geliyordu. Yine sahilde yürüdük. Üçüncü kattaki güvertede uzun, yavaş, tembel sevişmeler yaptık. Kart oynadık ve her eli o kazandı. Yeniden şarj olduk ve birbirimizde bulduğumuz şeyin uğruna savaşıma değer olduğunu kendimize hatırlattık.

Hayatımın en mükemmel günüydü.

Şehre döndüğümüzde benim daireme geri döndük. Gideon ona verdiğim anahtarla kapıyı bizim için açtı ve Cary'yi uyandırmamak için karanlık odaya mümkün olduğunca sessizce girdik. Gideon bana ruhumu eriten iyi geceler öpücüklerinden birini verip misafir odasına yöneldi ve ben onsuz yalnız yatağıma sürünerek girdim. Onu özlüyordum. Birbirimizden ne kadar ayrı uyuyacağımızı merak ediyordum. Aylar mı? Yıllar mı?

Bunu düşünmekten nefret ederek gözlerimi kapattım ve sürüklenmeye başladım. Işık yandı.

"Eva. Kalk ayağa." Gideon odaya girdi ve doğruca şifonyerime yöneldi, kıyafetlerimi karıştırıyordu.

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım, pantolonunu ve düğmeli gömleğini değiştirdiğini fark ettim. "Sorun nedir?"

"Ben Cary," dedi suratsızca. "O hastanede."

* * *

Apartmandan çıktığımızda kaldırımında bir taksi bizi bekliyordu. Gideon beni içeri aldı, sonra yanıma kayd.

Taksi çok yavaş uzaklaşıyor gibiydi. Her şey yavaş hareket ediyor gibiydi.

Gideon'un koluna yapıştım. "Ne oldu?" "Cuma gecesi saldırıya uğradı."

"Nereden biliyorsun?"

"Annen ve Stanton cep telefonuma mesaj bırakmışlar." "Annem . . . ?"

Ona boş boş baktım. "Neden o ?"

Hayır, beni arayamazdı. Telefonum yanımda değildi. Suçluluk duygusu ve endişe beni boğuyor, nefes almamı zorlaştırıyordu.

"Eva." Kolunu omuzlarıma doladı ve başımı ona yaslamam için beni teşvik etti. "Daha fazlasını öğrenene kadar endişelenme."

"*Günler* oldu, Gideon. Ve ben burada değildim."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı döküldü ve hastaneye sonra bile durmadı. Binanın dışını zar zor fark ettim, dikkatim içimdeki sert kaygıyla körelmişti. Çok sakin ve kontrollü olan Gideon için Tanrı'ya şükrettim. Bir personel Cary'nin odasının numarasını verdi ama yardımseverliği burada sona erdi. Gideon gece yarısı birkaç telefon görüşmesi yaparak, ziyaret saatleri dışında olmasına rağmen Cary'yi görmemi sağladı. Gideon zaman zaman çok cömert bir hayırsever olmuştu ve bu kolay kolay göz ardı edilemez ya da unutulamazdı.

Cary'nin özel odasına girip onu gördüğümde kalbim öyle bir parçalandı ki dizlerimin bağı çözüldü. Düşmemi sadece Gideon engelledi. Kardeşim olarak gördüğüm adam, sahip olduğum ve olabileceğim en iyi dostum, yatakta sessiz ve hareketsiz yatıyordu. Başı sargılıydı ve gözleri kararmıştı. Bir koluna damar yolu açılmıştı, diğer kolu ise alçıdaydı. Kim olduğunu bilmesem onu tanıyamazdım.

Çiçekler her düz yüzeyi kaplamıştı, neşeli ve renkli buketler. Balonlar ve birkaç kart da vardı. Bazılarının Cary'nin bakım masraflarını da karşılayan annem ve Stanton'dan geldiğini biliyordum.

Biz onun ailesiydik. Ve ben hariç herkes onun yanındaydı.

Gideon beni daha yakına götürdü, beni tutmak için kolunu belime doladı. Hıçkırığa hıçkırığa ağılıyordum, gözyaşlarım yoğun ve sıcak akıyordu. Sessiz kalmak için elimden gelen her şeyi yaptım.

Yine de Cary beni duymuş ya da hissetmiş olmalıydı. Göz kapakları titredi, sonra açıldı. Güzel yeşil gözleri kan çanağına dönmüştü ve odaklanmamıştı. Beni bulması bir dakika sürdü. Bulduğunda birkaç kez gözlerini kırptırdı ve sonra gözyaşları şakaklarından aşağı süzölmeye başladı.

"Cary." Ona doğru koştum ve elimi onunkinin içine soktum. "Ben buradayım." Beni o kadar sıkı kavradı ki acı veriyordu. "Eva."

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Telefonum yanımda değildi. Hiçbir fikrim yoktu. Bilseydim burada olurdum."

"Tamam. Artık buradasın." Boğazı yutkunmaya çalıştı. "Tanrım... her şey acıyor."

"Bir hemşire çağırayım," dedi Gideon ve sessizce odadan çıkmadan önce elini sırtımda gezdirdi.

Tekerlekli tepsi masasının üzerinde küçük bir sürahi ve pipetli bir fincan gördüm. "Susadınız mı?"

"Çok."

"Seni miyim? Yoksa hayır mı?" Onu üzecek bir şey yapmaktan korkuyordum. Acı.

"Evet."

Elinin yanında duran kumandayı kullanarak yatağın üst kısmını kaldırdım, böylece yaslanmıştı. Sonra pipeti dudaklarına götürdüm ve açgözlülükle içmesini izledim.

İç çekerek rahatladı. "Seni görmek çok güzel, bebeğim." "Ne oldu böyle?"

Boş fincanı yere bıraktım ve elini tuttum. tekrar elini.

"Biliyorsam ne olayım." Sesi zayıftı, neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Saldırıya uğradım. Bir sopayla."

"Sopayla mı?" Düşüncesi bile beni fiziksel olarak hasta etti. Bu vahşet. Şiddet. "Deli miydi?"

"Elbette," diye tersledi, kaşlarının arasında derin bir acı çizgisi vardı. Yarım adım geri çekildim. "Özür dilerim."

"Hayır, yapma. Kahretsin. Ben-" Gözleri kapandı. "Çok yoruldum."

Tam o sırada hemşire, çizgi film dil bastırıcıları ve hareketli stetoskoplarla süslenmiş önlükler giyerek içeri girdi. Genç ve güzeldi, siyah saçları ve sapsarı gözleri vardı. Cary'yi kontrol etti, tansiyonunu ölçtü, sonra korkuluklara sarılı bir kumandanın düğmesine bastı.

"Ağrı için her otuz dakikada bir kendi kendine ilaç verebilirsin," dedi ona. "Sadece bu düğmeye bas. Zamanı gelmediyse doz vermeyecektir, bu yüzden çok sık basma konusunda endişelenmene gerek yok."

Bana bakarak, "Bir kez çok sık," diye mırıldandı.

İsteksizliğini anlıyordum; bağımlı bir kişiliği vardı. Ben aklını başına getirene kadar esrarkeşlik yolunda kısa bir yol kat etmişti.

Ama alnındaki acı çizgilerinin yumuşadığını ve nefes alış verişinin daha derin bir ritme oturduğunu görmek rahatlatıcıydı.

Hemşire bana baktı. "Dinlenmeye ihtiyacı var. Ziyaret saatlerinde geri gelmelisiniz."

Cary umutsuzca bana baktı. "Gitme."

Gideon odaya yeniden girerek, "Hiçbir yere gitmiyor," dedi. "Bu gece bir karyola getirilmesini ayarladım."

Gideon'u zaten sevdiğimden daha fazla sevmenin mümkün olduğunu düşünmüyordum ama o bir şekilde yanıldığımı kanıtlamanın yollarını bulmaya devam etti.

Hemşire Gideon'a utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Cary biraz daha su içebilir," dedim ona ve bakışlarını isteksizce erkek arkadaşımın çekip bana bakmasını izledim.

Sürahiyi aldı ve odadan çıktı.

Gideon yatağa yaklaştı ve Cary ile konuştu. "Bana neler olduğunu anlat."

Cary iç çekti. "Trey ve ben Cuma günü dışarı çıktık ama erken çıkmak zorunda kaldı. Taksiye binmesi için ona eşlik ettim ama taksi tam kulübün önünde duruyordu, biz de köşeyi döndük. Daha yeni çıkmıştı ki kafamın arkasına bir tane yedim. Beni doğruca yere yatırdı ve birkaç kez vurdu. Kendimi savunmak için hiç şansım olmadı."

Ellerim titremeye başladı ve Cary'nin başparmağı sırtımı yatıştırıcı bir şekilde ovdu.

"Hey," diye mırıldandı. "Bana öğretiyor. Sikimi yanlış hatuna sokmamayı."

"Ne?"

Cary'nin gözlerinin kapanışını izledim ve bir an sonra uyuduğu anlaşıldı. Çaresizce yatağın karşısındaki Gideon'a baktım.

"Bakacağım," dedi. "Bir dakikalığına benimle dışarı çık."

Onu takip ettim, bakışlarım sürekli Cary'ye dönüyordu. Kapı arkamızdan kapandığında, "Tanrım, Gideon. Korkunç görünüyor."

"İyi bir darbe almış," dedi acımasızca. "Kafatası kırığı, kötü bir beyin sarsıntısı, üç kırık kaburga kemiği ve kırık bir kolu var."

Yaralanmaların listesini korkunç derecede acı vericiydi. "Birinin bunu neden yaptığını anlamıyorum."

Beni kendine çekti ve dudaklarını alnıma bastırdı. "Doktor, Cary'nin bir ya da iki gün içinde ayrılmasına izin verilebileceğini söyledi, bu yüzden evde bakım için ayarlamalar yapacağım. İşyerine de gelmeyeceğini bildireceğim."

"Cary'nin ajansının bilmesi

gerekiyor." "Bunu göreceğim."

"Teşekkür ." Ona sıkıca sarıldım. "Sensiz ben ne yapardım?" "Bunu asla öğrenemeyeceksin."

* * *

Annem ertesi sabah dokuzda beni uyandırdı ve ziyaret saati başlar başlamaz telaşla Cary'nin odasına girdi. Beni koridora çıkardı ve çevredeki herkesin dikkatini çekti. Saat erkendi ama göz alıcı kırmızı tabanlı Louboutin'leri ve fildişi kolsuz kılıf elbisesiyle harika görünüyordu.

"Eva. Bütün hafta sonunu cep telefonun olmadan geçirdiğine inanamıyorum! Aklından ne geçiyordu? Ya acil bir durum olsaydı?"

"Acil bir durum vardı."

"Kesinlikle!" Bir elini havaya kaldırdı, çünkü diğer kolu onun altında sıkışmıştı. "Kimse sana ya da Gideon'a ulaşamadı. Seni hafta sonu için götüreceğini söyleyen bir mesaj bıraktı ama kimse nerede olduğunu bilmiyordu. Bu kadar sorumsuz olduğuna inanamıyorum! Aklından ne geçiyordu?"

"Teşekkür ederim," diye araya girdim, çünkü sinirlenmeye başlamıştı ve kendini tekrarlıyordu, "Cary ile ilgilendiğin için. Bunun benim için anlamı çok büyük."

"Tabii ki." Annem bir çentik aşağı indirdi. "Biz de onu seviyoruz, biliyorsun. Böyle bir şey olduğu için çok üzgünüm."

Alt dudağı titredi ve her zaman hazır olan mendilini almak için çantasını karıştırdı.

"Polis soruşturuyor mu?" Ben sordum.

"Evet, elbette, ama ne kadar işe yarayacağını bilmiyorum." Gözlerinin kenarlarını sildi. "Cary'yi çok seviyorum ama o bir serseri. Birlikte olduğu tüm kadınları ve erkekleri şüpheliyim. Gideon'la katıldığınız hayır hatırlıyor musunuz? Sana o göz alıcı kırmızı elbiseyi aldığım zamanı?"

"Evet." Bunu asla unutmayacağım. Gideon ve ben ilk kez o gece Aşk.

"Cary'nin o gece dans ettiği sarışınla yattığından eminim. Oradaydılar! Ortadan kayboldular ve geri geldiklerinde . . . Tatmin olmuş bir adamın neye benzediğini bilirim. Kadının adını bilseydi şaşırırdım."

Cary'nin uyumadan önce söylediklerini hatırladım. "Sence bu saldırının yattığı biriyle bir ilgisi var mı?"

Annem hiçbir şey bilmediğimi hatırlamış gibi gözlerini kırıştıtararak bana baktı. "Cary'ye ellerini 'kadın'dan -'kadın' her kimse- uzak tutması söylendi. Dedektifler bugün ilerleyen saatlerde gelip ondan bazı isimler öğrenmeye çalışacaklar."

"Tanrım." Gözlerimi ovuşturdum, yüzümü yıkamaya ve bir fincan kahveye daha da çok ihtiyacım vardı. "Tatiana Cherlin ile konuşmaları gerekiyor."

"Kim o?"

"Cary'nin görüştüğü biri. Sanırım böyle bir şey onun hoşuna giderdi. Cary'nin erkek arkadaşı onları birlikte yakaladı ve o da bunu kaşıkla yedi. Dram yaratmaya bayılırdı."

Boynumun arkasını ovuşturdum, sonra hissettiğim karıncalanmanın tamamen başka bir nedenden kaynaklandığını fark ettim. Omzumun üzerinden baktım ve Gideon'un yaklaştığını gördüm, uzun bacakları o ölçülü adımlarıyla aramızdaki mesafeyi kapatıyordu. Takım elbise giymiş, bir elinde büyük bir fincan kahve, diğerinde küçük siyah bir çanta, tam da ona ihtiyacım olduğu anda ihtiyacım olan şeydi.

"Affedersiniz." Gideon'a doğru yürüdüm ve doğruca kollarına girdim.

"Selam," diye selamladı beni, dudakları saçlarımdaydı. "Nasılsın bakalım? yukarı?"

"Bu korkunç. Ve anlamsız." Gözlerim yandı. "Başka birine ihtiyacı yoktu hayatında felaket. Payına düşenden fazlasını yaşadı."

"Sen de öyle ve sen de onunla birlikte acı çekiyorsun."

"Ve sen de aynısını bana yapıyorsun." Parmak uçlarımda yükseldim ve çenesini öptüm, sonra geri çekildim. "Teşekkür ederim."

Kahveyi bana uzattı. "Senin için birkaç şey getirdim; kıyafetlerini değiştir, cep telefonun ve tabletin, banyo malzemeleri."

Onun bu düşünceliliğinin bir bedeli olduğunu biliyordum - kelimenin tam anlamıyla. Bir hafta sonu tatilinden sonra, milyonlar değerindeki küçük bir dağın içinden çıkmaya çalışıyor olmalıydı, benimle ilgilenmek için koşturuyor değil. "Tanrım. Seni seviyorum."

"Eva!" Annemin irkilerek haykırması beni irkiltti. *Seni seviyorum* sözlerini düğün gecesine kadar saklamayı savunurdu.

"Üzgünüm anne. değil."

Gideon kahvenin ısıttığı parmak uçlarını yanağımda gezdirdi.

Annem yanıma gelerek, "Gideon," diye söze başladı, "Eva'yı yardım çağırma imkânı olmadan alıp götürmemen gerektiğini bilmelisin. Sen daha iyi *bilirsin*."

Açıkça geçmişimden bahsediyordu. Neden kendi başıma hareket edemeyecek kadar hassas olduğumu düşündüğünden emin değildim. O çok daha kırılıyordu.

Gideon'a sempatik bir bakış attım.

Benim için getirdiği çantayı uzattı, yüzündeki sakin ve kendinden emin ifade annemle başa çıkma konusunda tamamen rahat olduğunu gösteriyordu. Ben de onu yalnız bıraktım. Kafein almadan onunla uğraşacak halim yoktu.

Gizlice Cary'nin odasına girdim ve onu uyanık buldum. Onu görmek bile gözyaşlarımın akmasına ve boğazımın düğümlenmesine neden oldu. O kadar güçlü ve canlı bir adamdı ki, hayat dolu ve yaramazdı. Onu böyle yıkılmış görmek en büyük acıydı.

"Hey," diye mırıldandı. "Beni her gördüğünde su dökmeyi bırak. Ölecekmişim gibi hissettiriyor."

Cehenneme kadar yolu var. O haklıydı. Gözyaşlarımın ona hiçbir faydası olmadı. Aksine, beni biraz olsun rahatlatarak ona daha fazla yük bindirdi. Bundan daha iyi bir arkadaş olmalıydım.

"Elimde değil," dedim burnumu çekerek. "Berbat bir şey. Biri benden önce davrandı ve benden önce senin kışını tekmeledi."

"Bu doğru mu?" Kaşları . "Şimdi ne yaptım?" "Bana

Brett ve Six-Ninths'ten bahsetmedin."

"Ah evet..." Gözlerine eski ışıltısından bir parça geri geldi. "Nasıl görünüyordu?"

"İyi. Gerçekten iyi." Çok ateşliydi ama bu düşüncemi kendime sakladım. "Gerçi şu anda senden çok daha iyi görünmüyor olabilir."

Ona öpücüğü ve ardından çıkan kavgayı anlattım.

"Cross aşağı attı, ha?" Cary başını salladı, sonra yüzünü buruşturdu ve durdu. "Brett'le kapışmak cesaret ister - iyi bir kavgayı seven bir bar kavgacıdır."

"Gideon da eğitimli bir karma dövüş sanatçısı." Gideon'un getirdiği çantayı başladım. "Captive Soul'un büyük bir plak şirketiyle anlaştığını bana neden söylemedin?"

"Çünkü o çukura tekrar düşmene gerek yoktu. Rock yıldızlarıyla çıkabilecek kızlar var; sen onlardan biri değilsin. Yolda geçen onca zaman, onca hayran. Kendini ve onu çıldırtacaktın."

Ona bir bakış attım. "Seninle tamamen aynı fikirdeyim. Ama sırf büyük başarı elde etti diye ona geri döneceğimi düşünmen beni aşağıladı."

"Nedeni bu değil. Elimden gelse ilk single'larını dinlemeni istemezdim."

"Altın' mı?"

"Evet..." Ben banyoya doğru yönelirken beni inceledi. "Ne düşünüyorsun?"

"Tapped That' adlı bir şarkıdan daha iyi."

"Ha!" Ben yüzümü yıkamış ve saçlarımı taramış olarak tekrar dışarı çıkana kadar bekledi. "Demek onu öptün."

"Bu hikâyenin başı da sonu da bu," dedim kuru bir sesle. "Cuma gününden beri Trey'le konuştun mu?"

"Hayır. Telefonum bir yerlerde. Sanırım cüzdanım da öyle. Kendime geldiğimde buradaydım, üzerimde bu vardı" - hastane önlüğünü mıncıkladı - "lanet şey."

"Senin için eşyalarını getireyim." Tuvalet malzemelerimi çantaya geri koydum, sonra elimde kahvemle yanındaki sandalyeye oturdum. "Gideon seni özel bir hemşireyle eve götürmek için ayarlamalar yapıyor."

"Ooh . . . bu benim fantezim. Hemşirenin ateşli olduğundan emin olabilir misin? Ve bekar?"

Kaşlarım kalktı. Yine de içten içe, onu daha kendisi gibi görünüp konuşurken gördüğüm için çok rahatlamıştım. "Belli ki kendini daha iyi hissediyorsun, eğer oynak hissediyorsan. Trey'le işler nasıl gitti?"

"Güzel." İç çekti. "Partinin onun sahnesi olmayacağından endişelenmiştim. Birçok insanı zaten tanıdığını unutmuşum."

Cary ve Trey bir fotoğraf çekiminde tanışmışlardı; Cary modellik yapıyor, Trey de kamera arkasında fotoğrafçıya yardımcı oluyordu. "İyi vakit geçirdiğine sevindim."

"Evet. *Sevişmemeye* kararlıydı." "Yani denedin..."

yapmayacağını söyledikten sonra."

"kişi *benim*." Gözlerini devirdi. "Evet, ben Denedim. Ateşli ve yatakta harika-" "-

ve sana aşık."

Bastırdığı nefesini aceleyle bıraktı, göğsü genişlerken yüzünü buruşturdu. "Kimse mükemmel değildir."

Gülmek için kendimi zor tuttum. "Cary Taylor. Seni sevmek bir karakter kusuru değil."

"Pek akıllıca değil. Ona tam bir pislik gibi davrandım," diye mırıldandı, hoşnutsuz görünüyordu. "Çok daha iyisini yapabiliirdi."

"Bu kararı onun adına sen veremezsin." "Birinin vermesi gerekiyor."

"Ve sen de onu sevdiğin için gönüllü oluyorsun." Ağzım kıvrıldı. "Sence de bu kulağa saçma gelmiyor mu?"

"Onu yeterince sevmiyorum." Yüzündeki tüm ciddiyet izleri silinmiş, geride çok iyi tanıdığım yaralı ve yalnız adam kalmıştı. "Onun istediği gibi sadık olamam. Sadece o ve ben. Kadınlardan hoşlanıyorum. Aslında onları seviyorum. Kim olduğumun yarısını kesmiş olurum. Bunu düşünmek bile ona kızmama neden oluyor."

"Kendini kabul etmek için çok mücadele ettin," dedim usulca, o zamanı biraz üzüntüyle hatırlayarak. "Seni tamamen anlıyorum ve aynı fikirdeyim ama bu konuyu Trey'le konuşmayı denedin mi?"

"Evet, onunla bu konu hakkında konuştum. Beni dinledi." Parmaklarını kaşlarının üzerinde gezdirdi. "Anlıyorum, gerçekten. Benimle görüşürken başka bir adamla yatmak istediğini söyleseydi, bu beni çok rahatsız ederdi."

"Ama bir kadın olsaydı olmaz mıydı?"

"Hayır. Bilmiyorum. Kahretsin." Kan çanağına dönmüş yeşil gözleri bana yalvardı. "Cross başka bir adamla yatıyor olsaydı senin için fark eder miydi? Ya da sadece başka bir kadınla?"

Kapı açıldı ve Gideon içeri girdi. "Eğer Gideon'un aleti eli ya da benim dışımda bir şeye değseydi, işimiz biterdi" derken bakışlarını tuttum.

Kaşları kalktı. "Peki o zaman."

Tatlı tatlı gülümsedim ve göz kırptım. "Selam, as."

"Angel." Cary'ye baktı. "Bu sabah kendini nasıl hissediyorsun?" Cary'nin dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Otobüs çarpmış gibi... ya da bir sopa."

"Sizi eve yerleştirmek için çalışıyoruz. Görünüşe göre Çarşamba gününe kadar bunu gerçekleştirin."

"Büyük memeler lütfen," dedi Cary. "Ya da şişkin kaslar. de olur." Gideon bana baktı.

Sırıttım. "Özel hemşire."

"Ah."

"Eğer kadınsa," diye devam etti Cary, "şu önü fermuarlı beyaz hemşire elbiselerinden birini giymesini sağlayabilir misin?"

Gideon kuru bir sesle, "Şu cinsel taciz davası yüzünden medyada yaşanan çılgınlığı hayal edebiliyorum," dedi. "Bunun yerine yaramaz hemşire pornosu koleksiyonuna ne dersiniz?"

"Dostum." Cary genişçe gülümsedi ve bir an için eski haline döndü. "Adamımsın."

Gideon bana baktı. "Eva."

Ayağa kalktım ve Cary'yi yanağından öpmek için eğildim. "Hemen döneceğim."

Odadan çıktık ve annemin doktorla sohbet ettiğini gördüm, doktor ondan etkilenmiş görünüyordu.

"Bu sabah Garrity ile konuştum," dedi Gideon, patronum Mark'ı kastederek. "Bu konuda endişelenme."

Olmamıştım, çünkü o halledeceğini söylemişti. "Teşekkür ederim. Yarın gitmem gerekecek. Cary'nin erkek arkadaşı Trey'e ulaşabilir miyim diye bakacağım. Belki ben isteyken uğrayabilir."

"Bu konuda yardıma ihtiyacın olursa haber ver." Gideon saatine baktı. "Bu gece yine burada mı kalmak istiyorsun?"

"Evet, eğer mümkünse. Cary eve gelene kadar."

Yüzümü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Pekâlâ. Yetiştirmem gereken bir sürü iş var. Telefonunu şarj et ki sana ulaşabileyim."

Hafif bir vızıltı duydum. Gideon geri çekildi ve ceketinin iç cebine uzanıp telefonunu çıkardı. Ekranı okudu, sonra da "Buna bakmam gerek. Seninle sonra konuşuruz."

Sonra gitmiş, geldiği gibi hızla koridorda ilerlemeye başlamıştı.

"Seninle evlenecek," dedi annem yanıma gelerek. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

Hayır, hissetmedim. Yine de her sabah uyandığımda ve hâlâ birlikte olduğumuzu fark ettiğimde içimde küçük bir şükran parıltısı hissediyordum. "Bunu sana söyleten ne?"

Annem bana bebek mavisi gözleriyle baktı. Bu, paylaşmadığımız nadir fiziksel özelliklerden biriydi. "Seni tamamen ele geçirdi ve her şeyin kontrolünü üstlendi."

"Bu onun doğasında var."

"Bu tüm güçlü erkeklerin doğasında vardır," dedi ve uzanıp saçlarımı karıştırdı. "Ve seni şımartacak, çünkü yatırım yapıyor. Sen onun için bir değersin. Güzelsin, iyi yetiştirilmişsin, iyi bağlantıların var ve bağımsız olarak varlıklısın. Ayrıca ona aşıksın ve gözlerini senden alamıyor. Bahse girerim ellerini de senden tutamıyordur."

"Anne, lütfen." Zengin bir adamı yakalamanın ve onunla evlenmenin incelikleri üzerine verdiği derslerden birini dinleyecek havada değildim.

"Eva Lauren," diye azarladı, doğrudan bana bakarak. "Beni annen olduğum ve dinlemek zorunda olduğun için mi yoksa onu sevdiğin ve kaybetmek istemediğin için mi dinlediğin umurumda değil ama dinleyeceksin."

"Sanki başka seçeneğim varmış gibi," diye mırıldandım.

"Sen artık bir varlıksın," diye tekrarladı. "Hayatındaki tercihlerin seni bir yük haline getirmesin."

"Cary'den mi bahsediyorsun?" Öfke sesimi keskinleştirdi.

"Gideon'un çenesindeki morluktan bahsediyorum! Bana bunun seninle bir ilgisi olmadığını söyle."

Kızardım.

Cık cık etti. ". Evet, o senin sevgilin ve sen onun çok az kişinin görebileceği samimi bir yönünü görüyorsun ama onun aynı zamanda Gideon Cross olduğunu asla unutma. Onun gibi bir adam için mükemmel bir eş olmak için gereken her şeye sahipsindir ama yine de değiştirilebilirsiniz Eva. Onun kurduğu şey değil. Onun imparatorluğunu tehlikeye atarsan seni terk eder."

Çenem gerildi. "İşin bitti mi?"

Parmak uçlarını kaşlarımın üzerinde gezdirdi, bakışları kurnaz ve değerlendirciydi. Zihninde bana mini bir makyaj yaptığını, bana doğuştan verdiği şeyi daha iyi hale getirmenin yollarını düşündüğünü biliyordum. "Benim taş kalpli bir servet avcısı olduğumu düşünüyorsun, ama ister inan ister inanma, benim endişem anaç. Seni her şeyiyle koruyacak paraya ve güce sahip bir adamla birlikte olmanı çok istiyorum, böylece güvende olduğuna bileceğim. Ve sevdiğin bir adamla birlikte olmanı istiyorum."

"Onu buldum."

"Ve ne kadar heyecanlandığımı anlatamam. Genç ve hâlâ risk almaya açık olduğu için senin tuhaflıklarına karşı daha bağışlayıcı ve anlayışlı olduğu için çok heyecanlıyım. Ve o *biliyor*," diye fısıldadı, bakışları yumuşadı ve sıvılaştı. "Sadece dikkatli ol. Tüm söylemeye çalıştığım bu. Ona senden uzaklaşması için bir neden verme."

"Öyle olsaydı, bu aşk olmazdı."

Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Gel artık. Sen benim kızımsın. Bu kadar saf olamazsın."

"Eva!"

Adımın sesiyle döndüm ve Trey'in bana doğru hızla geldiğini görünce rahatlardım. Orta boylu ve oldukça kaslıydı, düzensiz sarı saçları, ela gözleri ve burnunun bir noktada kırıldığını gösteren hafif bir açısı vardı. Solmuş, yıpranmış bir kot pantolon ve tişört giymişti ve Cary'nin her zamanki gösterişli tiplerinden biri olmaması dikkatimi çekmişti. Görünüşe bakılırsa aramızdaki çekim bir kez olsun derinden olmamıştı.

"Yeni öğrendim," dedi bana ulaştığında. "Dedektifler bu sabah iş yerime geldi ve beni sorguladı. Bunun Cuma gecesi olduğuna ve benim bunu yeni öğrendiğime inanmıyorum."

Hafif suçlayıcı tonunu ona karşı kullanamazdım. "Ben de bu sabah erkenden öğrendim. Şehir dışındaydım."

Annem ve Trey arasında hızlı bir tanışma faslından sonra, annem Cary ile oturmak için izin istedi ve Trey'in dedektiflerden aldığı bilgileri detaylandırmam için beni yalnız bıraktı.

Trey ellerini saçlarında gezdirerek saçlarının daha da dağınık görünmesini sağladı. "Giderken onu da yanımda götürseydim bunlar olmazdı."

"Bunun için kendini suçlayamazsın."

"Başka bir adamın kızıyla yattığı için başka kimi suçlayabilirim ki?" Boynunun arkasını kavradı. "Onun için yeterli olmayan benim. Onda hormonlu bir ergenin dürtüsü var ve ben sürekli çalışıyorum ya da okuldayım."

Ugh. Toplam TMI. Yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tuttum. Ama Trey'in muhtemelen Cary'yi rahatça konuşabileceği başka kimsesi olmadığını anladım.

"O biseksüel, Trey," dedim yumuşak bir sesle, uzanıp rahatlatıcı bir eli pazularından aşağıya doğru gezdirdim. "Bu senin eksik olduğun anlamına gelmez."

"Bununla nasıl yaşayacağımı bilmiyorum."

"Danışmanlık almayı düşünür müsünüz? İkinizle de yani."

Uzun bir dakika boyunca lanetli gözlerle bana baktı; sonra omuzları çöktü. "Bilmiyorum. Sanırım onun aldatmasıyla yaşayıp yaşayamayacağıma karar vermeliyim. Sen bunu yapabilir miydin Eva? Başka bir yerde olduğunu bile bile evde oturup erkeğini bekleyebilir miydin?"

"Hayır." Sadece bu kelimeyle bile içimi buz gibi bir ürperti kapladı. "Hayır, yapamam."

"Ve Cary'nin danışmanlık almayı kabul edip etmeyeceğini bile bilmiyorum. Beni itip duruyor. Beni istiyor ama sonra istemiyor. Kendini bağlıyor, sonra bağlı değil. Seni içeri aldığı gibi ben de içeri girmek istiyorum Eva, ama o beni sürekli dışarıda bırakıyor."

"Ona ulaşmam uzun zaman aldı. Beni seksle uzaklaştırmaya çalıştı, sürekli üzerime geldi, benimle alay etti. Bence Cuma günü platonik kalmakla doğru bir karar verdin. Cary görünüşüne ve seksapeline değer veriyor. Ona istediğinin sadece vücudu olmadığını göstermelisin."

Trey içini çekti ve kollarını kavuşturdu. "Siz ikiniz böyle mi yakınlaştınız? Onunla yatmadığın için mi?"

"Kısmen. Çoğunlukla dağınık olduğum için. Şimdi tanıştığımız zamanki kadar belirgin değil ama mükemmel olmadığımı biliyor."

"Ben de değilim! Kimmiş o?"

"Senin ondan daha iyi olduğuna, daha iyisini hak ettiğine inanıyor." Sırıttım. "Ben ... şey, eminim bir parçası onu hak ettiğimi düşünüyordur. Birbirimizi hak ettiğimizi."

"Deli ," diye mırıldandı.

"Öyle biri," diye kabul ettim. "Onu bu yüzden seviyoruz, değil mi? İçeri girip onu görmek ister misin? Yoksa eve gidip düşünmek mi istersin?"

"Hayır, onu görmek istiyorum." Trey'in omuzları geriye yuvarlandı ve çenesi kalktı. "Onu buraya neyin getirdiği umurumda değil. O bunları yaşarken yanında olmak istiyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim." Kolumu onunkiyle birleştirdim ve onu Cary'nin odasına götürdüm.

İçeri annemin cıvılcıvılcı, kız gibi kahkahalarıyla girdik. Yatağın kenarına oturmuş, Cary ona hayranlıkla gülümsüyordu. Annem de

Benim için olduğu kadar onun için de bir anneydi ve bu yüzden onu çok seviyordu. Kendi annesi ondan nefret etmiş, onu istismar etmiş ve başkalarının onu istismar etmesine izin vermişti.

Başını çevirip bizi gördü ve o anda yüzünü kaplayan duygular göğsümde bir sıkışma yarattı. Cary'nin durumunu ilk kez gören Trey'in nefesinin kesildiğini duydum. Ona benim gibi ağlamaklı olma hatasını yapmamasını önceden söylemediğim için kendime kızdım.

Trey boğazını temizledi. "Drama kraliçesi," dedi huysuz bir şefkatle. "Eğer çiçek istiyorsan, sadece istemeliydin. Bu çok aşırı."

"Ve görünüşe göre etkisiz," diye tekrarladı Cary kısık sesle, belli ki kendini toparlamaya çalışıyordu. "Ben hiç çiçek göremiyorum."

"Bir ton görüyorum." Trey'in bakışları odada kısa bir gezinti yaptıktan sonra tekrar Cary'ye döndü. "Sadece neyle karşı karşıya olduğumu görmek istedim, böylece rakiplerimi alt edebilirim."

Bu ifadedeki çifte anlamı gözden kaçırmak mümkün değildi.

Annem yataktan kalktı. Eğildi ve Cary'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Eva'yı kahvaltıya götüreceğim. Bir saat kadar sonra görüşürüz."

"Bana bir saniye verin," dedim yatağın yanından hızlıca geçerken, "sonra saçlarınızdan çekileceğim, çocuklar."

Çantamdan telefonumu ve şarj cihazımı çıkardım ve pencerenin yanındaki prize taktım.

Ekran titreyerek canlanır canlanmaz Shawna ve babama hızlı bir grup mesajı gönderdim ve basitçe "Sonra arayacağım" dedim. Sonra telefonumun sesinin kapalı olduğundan emin oldum ve pencere kenarına bıraktım.

"Hazır mısın?" diye sordu
annem. "Hiç olamayacağım
kadar."

Bölüm 13

Salı sabahı şafak sökmeden kalkmam gerekiyordu. Cary'ye uyanır uyanmaz görebileceği bir yere not bıraktım, sonra da taksiyle evimize dönmek üzere yola çıktım. Duş aldım, giyindim, kahve yaptım ve kendimi bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtarmaya çalıştım. Stresliydim ve uykusuzluk çekiyordum, bu da her zaman küçük depresyon nöbetlerine yol açıyordu.

Kendime bunun Gideon'la bir ilgisi olmadığını söyledim ama midemdeki düğüm aksini söylüyordu.

Saate baktığımda saatin sekizi biraz geçtiğini gördüm. Birazdan yola çıkmam gerekecekti çünkü Gideon beni bırakacağını söylemek için ne aramış ne de mesaj atmıştı. Onu son gördüğümünden, hatta onunla gerçekten konuştuğumdan bu yana neredeyse yirmi dört saat geçmişti. Bir gece önce saat dokuzda onu aradığımda çok kısa konuşmuştuk. Bir işin ortasındaydı ve ancak merhaba ya da hoşça kal diyebilmişti.

Yapacak çok iş olduğunu biliyordum. İşlerini yetiştirmek için fazladan saatler harcamak zorunda kaldığı için ona kızmamam gerektiğini de biliyordum. Cary'nin durumuyla başa çıkmama yardımcı olmak için herkesin bekleyebileceğinden çok daha fazlasını yapmıştı. Bu konuda hissettiklerimle başa çıkmak bana kalmıştı.

Kahvemi bitirdikten sonra fincanımı çalkaladım ve çantamı alıp dışarı çıktım. Ağaçlarla çevrili sokağım sessizdi, ama New York'un geri kalanı uyanıktı, bitmek bilmeyen enerjisi elle tutulur bir güçle gümbürdüyordu. Şık ofis kıyafetleri içindeki kadınlar ve takım elbiseli erkekler hızla geçen taksilere binmeye çalışıyor, sonra da tıka basa dolu otobüsleri ya da metroyu tercih ediyorlardı. Çiçek stantları renk cümbüşü içindeydi, onları görmek sabahları beni her zaman neşelendirirdi, tıpkı o saatte iş yapan mahalle fırınına görmek ve koklamak gibi.

Telefonum çalmadan önce Broadway'in biraz aşağısındaydım.

Gideon'un adını gördüğümde içimde oluşan küçük heyecan adımlarımı hızlandırdı. "Hey, yabancı."

"Hangi cehennemdesin sen?" diye tersledi.

İçimdeki tedirginlik heyecanımı azalttı. "İşe gidiyorum."

"Neden?" Çevrimdışı konuştu, sonra da "Takside misin?" diye sordu.

"Yürüyorum. Tanrım. Yatağın ters tarafından mı uyandın yoksa?"

"Alınmayı beklemeliydin."

"Senden haber alamadım ve dün işi kaçırdıktan sonra geç kalmak istemedim."

"Öylece çekip gitmek yerine beni arayabilirdin." Sesi alçak ve öfkeliydi.

Ben de sinirlenmiştim. "Son aradığımda bana bir dakikadan fazla zaman ayıramayacak kadar meşguldünüz."

"İlgilenmem gereken şeyler var Eva. Beni rahat bırak."

"Elbette. Peki ya şimdi?" Telefonu kapattım ve çantama geri koydum.

Hemen tekrar çalmaya başladı ve kanım kaynadığı için duymazdan geldim. Birkaç dakika sonra Bentley yanıma yanaştığında yürümeye devam ettim. Ön yolcu camı aşağı kayarak beni takip etti.

Angus . "Bayan Tramell, lütfen." Durakladım, ona baktım. "Yalnız mısınız?" "Evet."

İç çekerek arabaya bindim. Telefonum hâlâ durmadan çalışıyordu, ben de uzanıp zili kapattım. Bir blok sonra arabanın hoparlörlerinden Gideon'un sesini duydum.

"Onu yakaladınız mı?"

"Evet, efendim," diye

yanıtladı Angus. Hat

kesildi.

"Ne oldu da kışına girip öldü?" Angus'a bakarak sordum dikiz aynasında.

"Aklında çok şey var."

Her neyse, ben olmadığım kesindi. Nasıl bir pislik olduğuna inanamıyordum. Bir gece önce de telefonda ters konuşmuştu ama kaba değildi.

İşe geldikten birkaç dakika sonra Mark odama geldi. "Oda arkadaşına olanları duyduğuma üzüldüm," dedi ve masama taze bir fincan kahve koydu. "O iyi olacak mı?"

"Sonunda. Cary güçlüdür; üstesinden gelecektir." Eşyalarımı masamın alt çekmecesine bıraktım ve dumanı tüten kupayı minnetle elime aldım. "Teşekkür ederim. Dün için de teşekkürler."

Koyu renk gözleri endişeyle sıcacıktı. "Bugün burada olmana şaşırdım."

"Çalışmam gerek." İçim burkulmuş ve ağrımış olmasına rağmen gülümsemeyi başardım. Gideon'la aramda bir şeyler yolunda gitmediğinde dünyamda hiçbir şey yolunda gitmiyordu. "Neler kaçırdığımı anlat bana."

* * *

Sabah hızla geçti. Elimde bir hafta öncesinden bekleyen bir takip listesi vardı ve Mark'ın bir promosyon ürünleri üreticisi için teklif talebini teslim etmesi gereken son tarih on bir buçuktu. RFP'yi gönderdiğimizizde, yeniden havaya girmiştim ve Gideon'un o sabahki ruh halini unutmaya istekliydim. Acaba yine bir kabus mu gördü ve iyi uyuyamadı mı diye merak ettim. Her ihtimale karşı öğle yemeği vakti geldiğinde onu aramaya karar verdim.

Sonra gelen kutumu kontrol ettim.

Gideon'un adı için kurduğum Google uyarısı beni bekliyordu. Ne üzerinde çalışıyor olabileceğine dair bir fikir edinmek umuduyla e-postayı açtım. Bazı başlıklarda geçen *eski nişanlı* kelimeleri gözüme çarptı. Daha önce içimde oluşan düğüm, eskisinden daha sıkı bir şekilde geri döndü.

İlk linke tıkladım ve beni Gideon ve Corinne'in Tableau One'da akşam yemeği yerken çekilmiş fotoğraflarının olduğu bir dedikodu bloguna götürdü. Pencerenin önünde birbirlerine yakın oturuyorlardı, kadının eli adamın kolunun üzerindeydi. üzerinde bir gün önce hastaneye giderken giydiği takım elbise vardı,

Ama yine de tarihi kontrol ettim, umutsuzca fotoğrafların eski olduğunu umuyordum. Değillermiş.

Avuçlarım terlemeye başladı. Tüm linklere tıklayarak ve bulduğum her fotoğrafı inceleyerek kendime işkence ettim. Fotoğrafların birkaçında gülümsüyordu, kız arkadaşı ölümüne dövülmüş en yakın arkadaşıyla hastanede olan bir adam için oldukça mutlu görünüyordu. Kusacak gibi hissettim. Ya da çığlık atmak. Ya da Gideon'un ofisine gidip ona neler olduğunu sormak.

Bir gece önce eski sevgiliyle yemeğe gitmek için onu aradığımda beni başından savmıştı.

Masa telefonum çaldığında sıçradım. Telefonu açtım ve "Mark Garrity'nin ofisi, ben Eva Tramell." diye ezbere konuştum.

"Eva." Resepsiyondaki Megumi'ydi, sesi her zamanki gibi neşeliydi. "Aşağıda seni soran biri var-Brett Kline."

Uzun bir süre öylece oturdum ve bunun hararetli beynime kazınmasına izin verdim. Uyarı özetini Gideon'un e-postasına gönderdim, böylece bildiğimi öğrenecekti. Sonra da "Hemen geliyorum." dedim.

* * *

Güvenlik turnikelerinden geçtiğim anda lobide Brett'i gördüm. Siyah kot pantolon ve Six-Ninths tişörtü giymişti. Güneş gözlükleri gözlerini gizliyordu ama ağartılmış uçlarıyla dikenli saçları ve vücudu dikkat çekiciydi. Brett uzun boylu ve kaslıydı, cüssesi olmasa da güçlü olan Gideon'dan daha kaslıydı.

Geldiğimi görünce Brett'in elleri ceplerinden çıktı, duruşu düzeldi. "Hey. Şu haline bak."

Kolları büzgülü elbiseme baktım ve beni hiç böyle giyinik görmediğini fark ettim. "Hâlâ şehirde olmana şaşırdım."

Beni aramış olmasına daha çok şaşırdım ama bunu söylemedim. Aradığına sevinmişim çünkü onun için endişelenmişim.

"Hafta sonu Jones Beach konserimizin biletleri tükendi, ardından dün gece Meadowlands'de çaldık. Çocukları atladım çünkü güneye gitmeden önce seni görmek istedim. İnternette seni aradım, nerede çalıştığını öğrendim ve geldim."

Eski güzel Google, diye düşündüm sefilce. "Her şeyin yolunda gitmesine çok sevindim. Öğle yemeği için vaktin var mı?"

"Evet."

Cevabı hızlı ve hararetle bir şekilde geldi, bu da küçük bir uyarıyı tetikledi. Kızgındım, çok incinmişim ve Gideon'dan intikam almak istiyordum ama Brett'i yanlış yönlendirmek istemiyordum. Yine de, paparazzilere tekrar yakalanma umuduyla onu bir zamanlar Cary ile birlikte fotoğraflarımızın çekildiği restorana götürmekten kendimi alamadım. Nasıl bir his olduğunu görmek Gideon'a iyi gelecekti.

Taksiye binerken Brett Cary'yi sordu ve en iyi arkadaşımın benimle birlikte ülkenin öbür ucuna taşındığını öğrenince şaşırmadı.

"Siz ikiniz her zaman birbirinizden ayrılmazdınız," dedi. "Onunla yattığı zamanlar hariç. Ona selamımı söyle."

"Elbette." Cary'nin hastanede olduğundan bahsetmedim, çünkü bu paylaşılamayacak kadar özel bir durumdu.

Restoranda oturana kadar Brett gözlüklerini çıkarmadı, bu yüzden sağ kaşından elmacık kemiğine kadar olan bölgeyi kaplayan morluğu ilk kez o zaman görebildim.

"Tanrım," diye nefes aldım, yüzümü buruşturarak. "Özür dilerim."

Omuz silkti. "Makyaj sahnede kaybolmasını sağladı. Ve beni daha kötüleriyle de gördün. Ayrıca, birkaç iyi hit yaptım, değil mi?"

Gideon'un çenesindeki ve sırtındaki morlukları hatırlayarak başımı salladım. "Sen yaptı."

"Yani ..." Garson gelip iki bardak bırakınca durakladı. ve soğuk bir şişe su. "Gideon Cross'la çıkıyorsun."

Bu sorunun neden hep ilişkimizin bir dakika daha süreceğinden emin olmadığım bir anda ortaya çıktığını merak ediyordum. "Birbirimizi görüyorduk."

"Ciddi bir şey mi?"

"Bazen öyle görünüyor," dedim dürüstçe. "Görüştüğün biri var mı?"

"Şimdi olmaz."

Menüyü okumak ve siparişlerimizi vermek için biraz zaman ayırdık. Restoran kalabalık ve gürültülüydü; arka plandaki müzik, yakındaki mutfaktan gelen sohbet uğultusu ve tabak takırtıları arasında zar zor duyuluyordu. Masanın karşısından birbirimize baktık, birbirimizi ölçüp biçiyorduk. Aramızdaki çekimin titreşimini hissettim. Dilinin ucuyla dudaklarını ıslattığında onun da bunun farkında olduğunu anladım.

"Neden 'Altın' yazdınız?" Merakımı bir an daha bastıramayarak aniden sordum. Hem Gideon'a hem de Cary'ye önemli bir şey değilmiş gibi davranıyordum ama bu beni deli ediyordu.

Brett sandalyesine geri oturdu. "Çünkü seni çok düşünüyorum. Aslında seni düşünmeden duramıyorum."

"Nedenini anlamıyorum."

"Altı ay boyunca devam ettik Eva. Bu, biriyle birlikte olduğum en uzun süre."

"Ama birbirimizle *birlikte* değildik," diye karşı çıktım. Sesim alçaldı. "Cinselliği saymazsak."

Ağzı inceldi. "Senin için ne olduğumu anlıyorum ama bu incinmediğim anlamına gelmiyor."

Uzun bir dakika boyunca ona baktım, kalbim göğsümde çok hızlı atıyordu. "Kafam güzelmiş gibi hissediyorum. Hatırladığım kadarıyla şovlardan sonra takılırdık, sonra sen kendi işine bakardın. Ve eğer ben orada olmazsam, başka birini kapardın."

Öne doğru eğildi. "Saçmalık. Seni takılmaya ikna etmeye çalıştım. Senden hep buralarda olmanı istiyordum."

Kendimi sakinleştirmek için birkaç hızlı, derin nefes aldım. Şimdi, neredeyse dört yıl geçtikten sonra, Brett Kline'in bir zamanlar ondan istediğim gibi inanamıyordum. Birlikte toplum içindeydik.

yemek, neredeyse bir randevu gibi. Gideon yüzünden zaten karışık ve dağınık olan kafamı iyice karıştırıyordu.

"Senden çok hoşlanıyordum, Brett. Adını aşk acısı çeken bir genç gibi etrafına küçük kalplerle yazdım. Umutsuzca senin kız arkadaşın olmak istiyordum."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Uzandı ve elimi tuttu. "Ne oldu o zaman?"

Gideon'un bana verdiği yüzüğü dalgınca çevirdiği yere baktım. "Bilardo salonuna gittiğimiz zamanı hatırlıyor musun?"

"Evet. Bunu nasıl unutabilirim?" Alt dudağını ısırды, arabasının arkasında beynini nasıl siktiğimi açıkça hatırlıyordu, başka kızlarla uğraşmaması için sahip olduğu en iyi yatağı olmaya kararlıydı. "Birbirimizi barın dışında görmeye başlayacağımızı sanıyordum ama içeri girer girmez beni ektin."

"Tuvalete gittim," dedim sessizce, sanki olay yeni olmuş gibi acıyı ve utancı hatırlayarak, "ve dışarı çıktığımda sen ve Darrin para bozma makinesinin başında masalar için bozuk para alıyordunuz. Sırtınız bana dönüktü, bu yüzden beni görmediniz. Konuştuğunuzu ve gülüşüğünüzü duydum."

Derin bir nefes aldım ve elimi ondan çektim.

Brett'in utandığı her halinden belliydi. "Tam olarak ne söylendiğini hatırlamıyorum ama Kahretsin, Eva. Yirmi bir yaşındaydım. Grup yeni yeni popüler olmaya başlamıştı. Piliçler her yerdeydi."

"Biliyorum," dedim kuru bir sesle. "Ben de onlardan biriydim."

"O zamana kadar seninle birkaç kez birlikte olmuşum. Seni bilardo salonuna getirmem, aramızdaki ilişkinin ilerlediğini gösteriyordu." Çok tanıdık bir hareketle kaşlarını ovuşturdu. "Sana karşı hissettiklerimi itiraf edecek cesareti kendimde bulamadım. Meseleyi sekse getirdim ama bu doğru değildi."

Bardağımı kaldırdım ve boğazımdaki yumruyu bastırarak içtim.

Elini kolçağın üzerine bıraktı. "Ben de koca ağzımla her şeyi berbat ettim. O gece bu yüzden kaçtın. Bu yüzden bir daha benimle hiçbir yere gitmedin."

", Brett," diye itiraf ettim, "ama bunu göstermek istemedim."

Garson yemeğimizi getirdi. Neden bir şey sipariş ettiğimi merak ettim, yemek yiyemeyecek kadar huzursuzdum.

Brett bifeğini kesmeye başladı, gerçekten saldırıyordu. Birden bıçağını ve çatalını yere bıraktı. "O zamanlar batırmıştım ama şimdi herkes o sırada kafamdan neler geçtiğini biliyor. 'Golden' bizim en büyük single'ımız. Vidal ile anlaşmamızı sağlayan şeydi."

Kapanış fikri beni gülümsetti. "Çok güzel bir şarkı ve söylerken sesin harika çıkıyor. Yola çıkmadan önce gelip beni tekrar görmene gerçekten çok sevindim. Bu konuyu konuşmamız benim için çok anlamlı."

"Ya sadece yola çıkıp gitmek istemezsem?" Derin bir nefes aldı ve aceleyle bıraktı. "Son birkaç yıldır benim ilham perim oldun Eva. Senin sayende grubun şimdiye kadarki en iyi materyallerini yazdım."

"Bu çok gurur verici," diye başladım.

"Birlikte cızırdadık. Hâlâ da öyle. Bunu hissettiğini biliyorum. Geçen gece beni öpme şeklin ..."

"Bu bir hataydı." Ellerim masanın altında kenetlendi. Daha fazla dramla başa çıkamazdım. Cuma günkü gibi bir gece daha geçiremezdim. "Ve Gideon'un şirketini kontrol ettiği gerçeğini de düşünmelisin. Orada herhangi bir sürtüşme istemezsin."

"Siktir et. Ne yapacak ki?" Parmak uçları masaya vuruyordu. "Seninle bir şans daha istiyorum."

Başımı salladım ve çantama uzandım. "Bu imkânsız. Erkek arkadaşım olmasaydı bile senin yaşam tarzına uygun bir kız değilim Brett. Çok bakımlıyım."

"Hatırlıyorum," dedi kabaca. "Tanrım, hatırlıyorum."

Kızardım. "Kastettiğim bu değildi."

"Ve tek istediğim bu değil. Senin için burada olabilirim. Şu halime bak, grup yolda ama sen ve ben birlikteyiz. Zaman ayırabilirim. Bunu istiyorum."

"O kadar kolay değil." Cüzdanımdan para çıkardım ve masanın üzerine bıraktım. "Beni tanımıyorsun. Benimle bir ilişki kurmanın ne anlama geleceği, ne kadar emek gerektireceği hakkında hiçbir fikrin yok."

"Dene beni," diye meydan okudu.

"Muhtaç, yapışkan ve delicesine kıskanç biriyim. Seni bir hafta içinde çıldırtırım."

"Beni hep çıldırttın. Bu hoşuma gidiyor." Gülümsemesi soldu. "Kaçmayı bırak Eva. Bana bir şans ver."

Bakışlarıyla buluştum ve onu tuttum. "Gideon'a aşığım."

Kaşları kalktı. Hırpalanmış olsa bile yüzü nefes kesiciydi. "Sana inanmıyorum."

"Özür dilerim. Gitmem gerekiyor." Ayağa kalktım ve onu geçmek için hamle yaptım. Dirseğimi yakaladı. "Eva-"

"Lütfen olay çıkarma," diye fısıldadım, popüler bir yerde yemek yeme konusundaki aceleci kararımdan pişmanlık duyarak.

"Yemek yemedin."

"Yapamam. Gitmem gerek."

"Tamam. Ama pes etmeyeceğim." Beni serbest bıraktı. "Hatalar yapıyorum ama onlardan ders çıkarıyorum."

Eğildim ve sertçe, "Hiç şansın yok. Hem de hiç." Brett çatalını bifteğinin bir dilimine sapladı. ". "

* * *

Restorandan çıktığımda Bentley kaldırımında bekliyordu. Angus dışarı çıktı ve benim için arka kapıyı açtı.

"Nerede olduğumu nasıl bildin?" Beklenmedik görünüşünden tedirgin olarak sordum.

Cevabı nazikçe gülümsemek ve şoförünün şapkasının ağzına dokunmak oldu.
Şap
ka.

Arka koltuğa kayarken, "Bu çok ürkütücü, Angus," diye yakındım.

"Aynı fikirde değilim Bayan Tramell. Ben sadece işimi yapıyorum."

Crossfire'a dönerken Cary'ye mesaj attım: Cary ile öğle yemeği yedim.
Brett. Benimle bir şans daha istiyor.

Cary cevap verdi, "Yağmur yağdığında dökülür. . .

Bütün gün = boku yedim, yazdım. Tekrar yapmak istiyorum.

Telefonum çaldı. Arayan Cary'di.

"Bebeğim," diye mırıldandı. "Sempatî duymak istiyorum, gerçekten, ama aşk üçgeni olayı çok lezzetli. Kararlı rock yıldızı ve sahiplenici milyarder. Rawr."

"Aman Tanrım. Şimdi

kapatıyorum." "Akşama

görüşür müyüz?"

"Evet. Lütfen beni pişman etme." Telefonu onun kahkaha sesiyle kapattım, sesinin bu kadar mutlu çıkmasından içten içe heyecan duyuyordum. Trey'in ziyareti mucizeler yaratmış olmalıydı.

Angus beni Crossfire'ın önündeki kaldırıma bıraktı ve ben de aceleyle sıcaktan çıkıp serin lobiye girdim. Kapılar kapanmadan hemen önce açık bir asansörü yakalamayı başardım. Arabada benimle birlikte yarım düzine insan daha vardı ve kendi aralarında sohbet eden iki grup oluşturmuşlardı. Ön köşede durdum ve özel hayatımı aklımdan çıkarmaya çalıştım. İsteyken bununla uğraşamazdım.

"Hey, bizim katı geçtik," dedi yanımdaki kız. Kapının üzerindeki iğneye baktım.

Kontrol paneline en yakın olan adam, bütün ama hiçbirini yanmıyordu ... en üst kattaki hariç. "Düğmeler çalışmıyor."

Nabzım hızlandı.

"Acil durum telefonunu kullan," dedi diğer kızlardan .

Araba hızla yukarı çıktı ve geçtiğimiz her katta midemdeki kelebekler daha da arttı. Asansör nihayet tepede süzülerek durdu ve kapılar açıldı.

Gideon eşikte duruyordu, yüzü muhteşem, kayıtsız bir maskeydi. Gözleri parlak mavi ve buz gibi soğuktu. Onu görmek nefesimi kesmişti.

Arabadaki hiç kimse tek kelime etmedi. Kıpırdamadım, kapıların acele edip kapanması için dua ettim. Gideon içeri uzandı, dirseğini tuttu ve beni dışarı çekti. Mücadele ettim, onunla bir şey yapmak istemeyecek kadar öfkeliydim. Kapılar arkamdan kapandı ve beni bıraktı.

"Bugünkü davranışların dehşet vericiydi," diye hırladı.

"*Benim davranışım mı? Peki ya seninki?*"

Çağrı düğmelerine geçtim ve aşağı düğmesine bastım. Olmadı. Yanık kal.

"Seninle konuşuyorum, Eva."

Cross Industries'in güvenlik kapılarına bir göz attım ve kızıl saçlı resepsiyon görevlisinin yerinde olmadığını görünce rahatladım.

"Gerçekten mi?" Ona baktım, bu kadar çirkinken onu hâlâ karşı konulmaz derecede çekici bulabildiğim için nefret ediyordum. "Bunun, dün gece Corinne'le çıkman gibi bir şeyi öğrenmeme yol açmaması ne kadar komik."

"İnternette benim hakkımda araştırma yapmamalısın," diye çıkıştı. "Kasıtlı olarak üzülecek bir şey bulmaya çalışıyorsun."

"Yani sorun senin davranışların değil mi?" Boğazımın arkasında gözyaşlarımın baskısını hissederek karşılık verdim. "Sadece benim onları öğrenmem mi?"

Kollarını kavuşturdu. "Bana güvenmelisin Eva."

"Bunu imkânsız hale getiriyorsun! Neden bana Corinne ile yemeğe çıkacağını söylemedin?"

"Çünkü bundan hoşlanmayacağını biliyordum."

"Ama yine de yaptın." Ve bu canımı yaktı. Hafta sonu boyunca konuştuğumuz onca şeyden sonra... nasıl hissettiğimi anladığını söyledikten sonra...

"Ve benim hoşuma gitmeyeceğini bile bile Brett Kline ile çıktın."

"Sana ne demiştim? Eski sevgililerimle nasıl başa çıkacağımı sen belirliyorsun."

"Kısasa mı? Ne kadar dikkate değer bir olgunluk gösterisi."

Tökezleyerek ondan uzaklaştım. Karşımdaki adamda tanıdığım Gideon'dan hiçbir şey yoktu. Sanki sevdiğim adam yok olmuştu ve karşımda duran adam Gideon'un bedenine bürünmüş tamamen yabancı biriydi.

"Senden nefret etmeme neden oluyorsun," diye fısıldadım. "Kes ."

Gideon'un yüzünden kısa bir süre bir şey geçti ama ben onu tanımlayamadan kayboldu. Beden dilinin onun yerine konuşmasına izin verdim. Benden uzakta duruyordu, omuzları kaskatı ve çenesi gergindi.

Kalbim kanadı ve bakışlarım düştü. "Şu anda senin yanında olamam. Bırakın gideyim."

Gideon asansörlerin diğer tarafına geçti ve çağrı düğmesine bastı. Sırtı bana dönük ve dikkati gösterge , "Angus seni her sabah alacak. Onu bekle. Öğle yemeğini de masanda yemeni tercih ederim. Şu anda etrafta koşturmaman en iyisi."

"Neden olmasın?"

"Şu anda tabağımda bir sürü şey var-" "Corinne ile akşam yemeği gibi mi?"

"-ve ben senin için endişelenemem," diye etti, beni görmezden gelerek. kesinti. "Çok fazla şey istediğimi sanmıyorum."

Yanlış bir şeyler vardı.

"Gideon, neden benimle konuşmuyorsun?" Uzanıp omzuna dokundum ama sanki onu yakmışım gibi irkilerek uzaklaştı. Her şeyden çok, dokunuşumu reddetmesi beni derinden yaralamıştı. "Bana neler olduğunu anlat. Eğer bir sorun varsa-"

"Sorun şu ki, zamanın yarısında hangi cehennemde olduğunu bilmiyorum!" diye tersledi ve asansör kapıları açılırken kaşlarını çatarak bana baktı. "Oda arkadaşın hastanede. Baban ziyarete geliyor. Sadece buna odaklan."

Gözlerim yanarak asansöre adım attım. Asansör ilk geldiğinde beni dışarı çekmesi dışında Gideon bana dokunmamıştı. Parmak uçlarını yanağımda gezdirmemiş ya da beni öpmek için herhangi bir girişimde bulunmamıştı. Ve beni daha sonra görmek istediğinden hiç bahsetmemiş, günün geri kalanını atlayarak Angus'un sabah beni beklediğini söylemişti.

Hiç bu kadar kafam karışmamıştı. Neler olduğunu, neden birdenbire aramızda büyük bir uçurum oluştuğunu, Gideon'un neden bu kadar gergin ve öfkeli olduğunu, Brett'le öğle yemeği yemiş olmamı neden umursamıyor gibi görüldüğünü anlayamıyordum.

Neden şey umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

Kapılar kapanmaya başladı. *Güven bana, Eva.*

Kapılar kapanmadan bir saniye önce bu sözleri söylemiş miydi? Yoksa sadece öyle olmasını mı diledim?

* * *

Cary'nin özel odasına girdiğim andan itibaren, tükenmekte olduğumu anlamıştı. Parker'la zorlu bir Krav Maga seansına katlanmış, ardından daireye sadece düşecek ve tatsız bir hazır ramazan yemeği yiyecek kadar uğramıştım. Yemeksiz geçen bir günün ardından tuz ve karbonhidratın sistemimde yarattığı şok, beni geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar yormak için yeter de artardı bile.

"Bok gibi görünüyorsun," dedi ve televizyonun sesini kısıtı.

"Bakın kim konuşuyor," diye karşılık verdim, kendimi eleştiriye dayanamayacak kadar çığ hissediyordum.

"Beyzbol sopasıyla vuruldum. Senin bahanen ne?"

Yastığı ve cızırtılı battaniyeyi karyolama yerleştirdim, sonra ona günümü başından sonuna kadar anlattım.

"Ve o zamandan beri Gideon'dan haber almadım," diye bitirdim yorgun bir şekilde. "Brett bile öğle yemeğinden sonra benimle temasa geçti. Güvenlik masasına içinde telefon numarası olan bir zarf bıraktı."

Restoranda bıraktığım parayı da eklemişti. "Onu arayacak mısın?" Cary sordu.

"Brett hakkında düşünmek istemiyorum!" Karyolaya sırt üstü uzandım ve ellerimi saçlarımda gezdirdim. "Gideon'un nesi olduğunu bilmek istiyorum. Son otuz altı saat içinde tam bir kişilik nakli geçirdi!"

"Belki de budur."

Başımı yastıktan kaldırdım ve başucundaki masanın üzerinde duran bir şeyi işaret ettiğini gördüm. Ayağa kalkıp kontrol ettim, yerel bir eşcinsel dergisiydi.

"Trey bunu bugün getirdi," dedi.

Cary'nin fotoğrafı, saldırının bir nefret suçu olabileceğine dair spekülasyonlar da dahil olmak üzere, saldırıyı ele alan bir ön sayfa haberinin başlığını oluşturuyordu. Benimle olan ilişkisinden ve Gideon Cross'la olan romantik ilişkimden de bahsediliyordu, öyle görünüyordu ki bunun müstehcen bir yumruktan başka bir nedeni yoktu.

"İnternet sitelerinde de var," diye ekledi sessizce. "Sanırım ajanstan biri dedikodu yaptı ve bu yayıldı ve birilerinin siyasi saçmalıklarına dönüştü. Dürüst olmak gerekirse, Cross'un bunu umursadığını hayal etmekte zorlanıyorum."

"Cinsel yöneliminiz hakkında mı? Etmiyor. O öyle biri değil."

"Ama halkla ilişkiler çalışanları farklı düşünüyor olabilir. Bu yüzden seni radarın altında tutmak istiyor olabilir. Ve eğer birinin bana ulaşmak için senin peşine düşeceğinden endişeleniyorsa, bu seni neden sokaklardan uzak tutmak istediğini açıklıyor."

"Bunu bana neden söylemedi?" Kağıdı yere bıraktım. "Neden böyle bir pislik gibi davranıyor? Biz yokken her şey çok güzeldi. O harikaydı. Köşeyi döndüğümüzü sanmıştım. İlk tanıştığım adama hiç benzemediğini düşünüp duruyordum ama şimdi daha da kötüleşti. Bir de şu var. Bilmiyorum. Artık benden milyonlarca kilometre uzakta. Bunu anlayamıyorum."

"Bunu soracak kişi ben değilim Eva." Cary elimi tuttu ve sıktı. "Cevapları olan kişi o."

"Haklısın." Çantama gittim ve telefonumu çıkardım. "Birazdan dönerim."

Ziyaretçilerin bekleme alanındaki küçük kapalı balkona gittim ve Gideon'u aradım. Telefon çaldı, çaldı ve sonunda telesekretere düştü. Onun yerine ev numarasını denedim. Üçüncü çalıştan sonra Gideon cevap verdi.

"Cross," dedi sertçe.

"Merhaba."

Bir kalp atışı kadar sessizlik oldu, sonra "Bekle" dedi.

Bir kapının açıldığını duydum. Telefondaki ses değişti, bulunduğu yerden uzaklaşmıştı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Hayır." Yorgun gözlerimi ovuşturdum. "Seni özlüyorum." İç çekti. "I . . . Şimdi konuşamam Eva."

"Neden olmasın? Bana karşı neden bu kadar soğuk davrandığını anlamıyorum. Yanlış bir şey mi yaptım?" Mırıltılar duydum ve başka biriyle konuşmak için ahizeyi kapattığını fark ettim. Korkunç bir ihanet hissi göğsümü sıktı ve nefes almamı zorlaştırdı. "Gideon. Evinde seninle birlikte kim var?"

"Gitmem gerek."

"kim var söyle bana!"

"Angus saat yedide hastanede olacak. Biraz uyu meleğim." Hat kesildi.

Elimi indirdim ve telefonuma baktım, sanki az önce ne olduğunu bana bir şekilde açıklayabilirmiş gibi.

Cary'nin odasına geri döndüm, kapıyı iterek açtığımda kendimi ağırlaşmış ve perişan hissettim.

Cary bana şöyle bir baktı ve iç çekti. "Yavru köpeğin yeni ölmüş gibi görünüyorsun, bebeğim."

Baraj yıkıldı. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım.

Bölüm 14

Bütün gece zor uyudum. Bir o yana bir bu yana dönüp durdum, bilincim gidip geldi. Cary'yi kontrol etmek için sık sık gelen hemşire ziyaretleri de beni uyandırdı. Beyin taramaları ve laboratuvar raporları iyi görünüyordu ve endişelenecek kesin bir şey yoktu ama ilk yaralandığında yanında olamamıştım. Uyusa da uyumasa da şimdi onun yanında olmam gerektiğini hissediyordum.

Altıdan hemen önce pes ettim ve yataktan kalktım.

Tabletimi ve kablolu klavyemi kaptığım gibi kahve içmek için kafeteryaya yöneldim. Masalardan birine bir sandalye çektim ve Gideon'a bir mektup yazmaya hazırlandım. Son birkaç gündür onu sıkıştırmayı başardığım kısa süre içinde düşüncelerimi ona aktaramamıştım. Her şeyi yazarak halletmem gerekiyordu. Bir çift olarak hayatta kalabilmemizin tek yolu istikrarlı ve açık bir iletişim kurmaktı.

Kahvemini yudumladım ve yazmaya başladım, güzel hafta sonu tatili için teşekkürlerimle ve bunun benim için ne kadar önemli olduğuyla başladım. Ona yolculuk sırasında ilişkimizin nasıl büyük bir sıçrama yaptığını düşündüğümü anlattım, ki bu sadece haftanın gerilemesine katlanmayı zorlaştırdı-

"Eva. Ne hoş bir sürpriz!"

Başımı çevirdiğimde Dr. Terrence Lucas'ın arkamda durduğunu ve elinde benim doldurduğum gibi tek kullanımlık bir kahve fincanı tuttuğunu gördüm. İş kıyafeti olarak pantolon giymiş, kravat takmış ve beyaz bir laboratuvar önlüğü giymişti. "Merhaba," diye selamladım onu, çekingenliğini gizlediğini umarak.

"Size katılmamın bir sakıncası var mı?" diye

sordu dolanırken. "Hiç de değil."

Yanımdaki koltuğa oturmasını izledim ve görünüşüne dair hafızamı tazeledim. Saçları bembeyazdı, kır düşmemişti ama yakışıklı yüzü çizgisizdi. Gözleri yeşilin alışılmadık bir tonundaydı ve zeka doluydu. Gülümsemesi hem güven verici hem de çekiciydi. Hastaları ve anneleri arasında popüler olduğundan şüpheleniyordum.

"Ziyaret saatinden çok önce hastanede olmanız için özel bir neden olmalı," diye söze başladı.

"Oda arkadaşım burada." Daha fazla bilgi vermedim ama o tahmin etti.

"Yani Gideon Cross parasını saçı ve senin için ayarlamalar yaptı." Başını salladı ve kahvesinden bir yudum aldı. "Ve sen de minnettarsın. Ama bu sana neye mal olacak?"

Arkama yaslandım ve Gideon'un cömertliğinin gizli bir nedene indirgenmesine onun adına gücendim. "Siz ikiniz neden birbirinizden bu hoşlanmıyorsunuz?"

Gözleri yumuşaklığını kaybetti. "Bana çok yakın birini incitti."

"Karınız. Bana o söyledi." Bunun onu ürküttüğünü söyleyebilirdim. "Ama bu başlangıç değildi, değil mi? Bu bir sonuçtu."

"Ne yaptığını biliyorsun ve hâlâ onunla mısın?" Lucas dirseklerini masanın üzerine koydu. "O da sana aynı şeyi yapıyor. Bitkin ve depresif görünüyorsun. Bu onun için oyunun bir parçası, biliyorsun. Bir kadına sanki nefes almak için ona ihtiyacı varmış gibi tapma konusunda uzman. Sonra birden onu görmeye dayanamıyor."

Bu ifade, Gideon'la şu anki gerçekliğimin acı verici derecede doğru bir tanıımıydı. Nabzım hızlandı.

Bakışları boğazıma kaydı, sonra tekrar yüzüme döndü. Ağzı alaycı, bilmiş bir gülümsemeye kıvrıldı. "Bahsettiğim şeyi deneyimledin. Sen kendi ruh halini ölçmek için onun ruh haline güvenene kadar seninle oynamaya devam edecek. Sonra sıkılacak ve seni terk edecek."

"Aranızda ne oldu?" Bunun anahtar olduğunu bildiğim için tekrar sordum.

"Gideon Cross narsist bir sosyopat," devam etti, sanki ben konuştum. "Onun bir kadın düşmanı olduğuna inanıyorum. Parasını kadınları baştan çıkarmak için kullanıyor, sonra da zenginliğini çekici bulacak kadar sık oldukları için onları küçümsüyor. Seksi kontrol etmek için kullanıyor ve onu nasıl bir ruh hali içinde bulacağınızı asla bilemezsiniz. Bu da heyecanın bir parçası - kendinizi her zaman en kötüsüne hazırladığınızda, o en iyi halindeyken kendinizi bir rahatlama dalgası için hazırlıyorsunuz."

"Onu tanımıyorsun," dedim yumuşak bir sesle, yemi yutmayı reddederek. "Karin da tanımıyor."

"Sen de öyle." Arkasına yaslandı ve kahvesini içti, benim olmaya çalıştığım kadar sinirli görünmüyordu. "Kimse bilmiyor. O usta bir manipülatör ve yalancı. Onu hafife alma. O her şeyi yapabilecek, sapkın ve tehlikeli bir adam."

"Size karşı olan kinini açıklamamanız bana sizin hatalı olduğunuzu düşündürüyor."

"Varsayımlarda bulunmamalısınız. Tartışma özgürlüğüne sahip olmadığım bazı şeyler var."

"Bu çok uygun."

İçini çekti. "Ben senin düşmanın değilim Eva ve Cross'un da savaşmak için kimseye ihtiyacı yok. Bana inanmak zorunda değilsin. Açıkçası, o kadar acı çekiyorum ki, senin yerinde olsam bana inanmazdım. Ama sen güzel ve akıllı bir genç bayansın."

Son zamanlarda gitmemiştim ama bunu düzeltmek benim sorumluluğumdu.

Ya da yürümek. "Eğer bir adım geri çekilirsen," diye devam etti, "ve onun ne yaptığına bakarsan Onunla birlikte olduğunuzdan beri kendinizi nasıl hissettiğiniz ve ilişkinizden gerçekten tatmin olup olmadığınız konusunda kendi sonuçlarınıza varacaksınız."

Bir şey bipledi ve adam ceketinin cebinden akıllı telefonunu çıkardı. "Ah, son hastam az önce dünyaya geldi."

Ayağa kalktı ve elini omzuma koyarak bana baktı. "Kaçan sen olacaksın. Buna sevindim."

Kafeteryadan hızlı adımlarla çıkışını izledim ve gözden kaybolduğu anda yorgunluk ve kafa karışıklığı nedeniyle koltuğun arkasına yığıldım. Bakışlarım tabletimin uyuyan ekranına kaydı. Mektubumu bitirecek enerjim yoktu.

Toparlandım ve Angus'un gelişi için hazırlanmaya gittim.

* * *

"Çin yemeği ister misin?"

Masamdaki yaban mersinli kahve reklamının düzeninden başımı kaldırıp patronumun sıcak kahverengi gözlerine baktım. Bugünün Çarşamba olduğunu fark ettim, Steven'la yemeğe gittiğimiz her zamanki gün.

Bir an için, Gideon'u mutlu etmek istediğim için masamda yemekten vazgeçmeyi düşündüm. Ama aynı hızla, bunu yaparsam ona kızacağımı da biliyordum. Hâlâ New York'ta yeni bir hayat kurmaya çalışıyordum ve bu, arkadaş edinmeyi ve onunla paylaştığım hayatın dışında planlar yapmayı da içeriyordu.

"Çin yemeği için her zaman hazırım," dedim. Mark ve Steven'la ilk yemeğimizi ofiste Çin yemeği olarak yemiştik, kapanıştan çok sonra çalıştığımız bir gece Steven bizi doyurmak için uğramıştı.

Mark ve ben öğle vakti yola çıktık ve bu kadar keyif aldığım bir şey için kendimi suçlu hissetmeyi reddettim. Steven restoranda bizi bekliyordu, ortasında lake bir tembel Susan olan yuvarlak bir masaya oturmuştu.

"Hey, sen." Beni kocaman bir ayı kucaklamasıyla karşıladı, sonra bana bir sandalye çekti. İkimiz de otururken beni inceledi. "Yorgun görünüyorsun."

Herkes bana bunu söyleyip durduğuna göre gerçekten bok gibi görünüyor olmalıyım diye düşündüm. "Şimdiye kadar zor bir hafta oldu."

Garson kız geldi ve Steven bir dim sum mezesi ve akşam geç saatlerde yediğimiz ilk yemek olan kung pao tavuğu ve brokoli bifteği sipariş etti. Tekrar yalnız kaldığımızda Steven, "Oda arkadaşınızın eşcinsel olduğunu bilmiyordum. Bunu bize sen mi söyledin?" dedi.

"O aslında biseksüel." Steven'ın ya da tanıdığı birinin Cary'nin bana gösterdiği gazeteyi görmüş olması gerektiğini fark ettim. "Bunun gündeme geldiğini sanmıyorum."

"Nasıl hissediyor?" Mark gerçekten endişeli görünerek sordu. "Daha iyi.

Bugün eve gelebilir." Bu da onun için Gideon beni arayıp öyle ya da böyle kesin bir şey söylemediği için sabahtan beri kafamı kurcalıyordu.

"Yardıma ihtiyacın olursa bize haber ver," dedi Steven, tüm ciddiyet izleri kaybolmuştu. "Senin için buradayız."

"Teşekkür ederim. Bu bir nefret suçu değildi," diye açıklık getirdim. "Muhabirin bunu nereden çıkardığını bilmiyorum. Eskiden gazetecilere saygı duyardım. Şimdi çok azı ev ödevini yapıyor ve yine çok azı objektif yazabiliyor."

"Medyanın ilgi odağında yaşamamanın zor olduğuna eminim." Steven masanın üzerinde elimi sıktı. Girişken, şakacı bir adamdı ama bu eğlenceli dış görünüşünün altında iyi kalpli, sağlam bir adam vardı. "Ama rock yıldızları ve milyarderlerle hokkabazlık yaparken bunu beklemek zorundasınız."

"Steven," diye azarladı Mark kaşlarını çatarak.

"Ugh." Burnum kırıştı. "Shawna sana söyledi."

"Tabii ki yaptı," dedi Steven. "Beni konsere davet etmedikten sonra en azından bunu yapabilirdi. Ama endişelenmeyin. O bir dedikoducu değil. Başka kimseye söylemeyecektir."

Başımı salladım, bu konuda hiçbir endişem yoktu. Shawna iyi insanlardı ama yine de patronumun bir adamla çıkarken başka bir adamla öpüştüğümü bilmesi utanç vericiydi.

Steven, "Cross'un kendi ilacının tadına bakmasının kötü bir şey olacağından değil," diye mırıldandı.

Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı. Sonra Mark'ın sempatik bakışlarını yakaladım.

Gördükleri tek haberin gey gazetesi olmadığını fark ettim. Gideon ve Corinne'in fotoğraflarını da görmüş olmalılar. Yüzümün utançla kızardığını hissettim.

"Tadına bakacak," diye mırıldandım. "Eğer boğazına tıkmak zorunda kalırsam."

Steven'ın kaşları havaya kalktı ve sonra gülerek elimi okşadı. "Yakala onu, kızım."

* * *

İş telefonum çaldığında masama daha yeni dönmüştüm. "Mark

Garrity'nin ofisi, Eva-"

"Emirlere uymak senin için neden bu kadar zor?" Gideon sordu sert bir şekilde.

Orada öylece oturmuş, bana verdiği fotoğraflardan oluşan kolaja bakıyordum, birbirimize bağlı ve aşık göründüğümüz fotoğraflara.

"Eva?"

"Benden ne istiyorsun, Gideon?" Sessizce sordum.

Bir an sessizlik oldu, sonra nefes verdi. "Cary bu öğleden sonra doktoru ve özel bir hemşirenin gözetiminde sizin dairenize taşınacak. Siz eve geldiğinizde orada olacak."

"Teşekkür ." hat bir süre daha sessiz kaldı ama telefonu kapatmadı. Sonunda, "İşimiz bitti mi?" diye sordum.

Sorunun çifte anlamı vardı. Bunu anlayıp anlamadığını ya da umursayıp umursamadığını merak ettim.

"Angus seni eve bırakacak."

Telefonu sıkıca kavradım. "Güle güle, Gideon." Telefonu kapattım ve işimin başına döndüm.

* * *

Eve gelir gelmez Cary'yi kontrol ettim. İsteddiği zaman ayarlayabileceği bir hastane yatağına yer açmak için yatağı kenara çekilmiş ve dikey olarak duvara yaslanmıştı. İçeri girdiğimde uyuyordu, hemşiresi yeni bir koltuğa oturmuş e-kitap okuyordu. Hastanedeki ilk gece gördüğüm hemşirenin aynısıydı, gözlerini Gideon'dan ayırmakta zorlanan güzel ve egzotik görünümlü hemşire.

Onunla ne zaman konuştuğunu -kendisi mi yaptı yoksa başkasını mı gönderdi- ve para için mi yoksa Gideon için mi ya da her ikisi için mi kabul ettiğini merak ettim.

Öyle ya da böyle umursamayacak kadar yorgun olmam, kendi kopukluğum hakkında çok şey söylüyordu. Belki dışarıda sevgisi her şeye dayanabilen insanlar vardı ama benimki kırılıyordu. Gelişip büyümesi için beslenmesi gerekiyordu.

Uzun, sıcak bir duş aldım, sonra yatağa girdim. Tabletimi kucağıma aldım ve Gideon'a yazdığım mektuba devam etmeye çalıştım. Anlatmak istediğim

Düşüncelerimi ve çekincelerimi olgun ve mantıklı bir şekilde ifade ettim. Yaptığı ve söylediği bazı şeylere karşı tepkilerimi anlamasını kolaylaştırmak istedim, böylece olayları benim bakış açımdan görebilecekti.

Sonunda, enerjim kalmadı.

Daha fazla detay vermeyeceğim, onun yerine yazdım, çünkü devam edersem yalvaracağım. Ve eğer beni incittiğini bilecek kadar iyi tanımıyorsan, bir mektup sorunlarımızı çözmez.

Senin için çaresizim. Sensiz perişan haldeyim. Hafta sonunu ve birlikte geçirdiğimiz saatleri düşünüyorum ve sana tekrar sahip olmak için yapamayacağım hiçbir şey gelmiyor aklıma. Onun yerine, ben sensiz dördüncü gecemde yalnızken, sen onunla vakit geçiriyorsun.

Onunla birlikte olduğunu bilsem bile, senin için dizlerimin üzerine çöküp yalvarmak istiyorum. Bir dokunuş. Bir öpücük. Şefkatli bir kelime. Beni o kadar zayıf düşürdün.

Kendimden bu şekilde nefret ediyorum. Sana bu kadar ihtiyacım olmasından nefret ediyorum. Sana bu kadar takıntılı olduğum için nefret ediyorum.

*Seni sevmekten nefret
ediyorum. Eva*

bir e-posta ile konu satır *düşüncelerimi ekledim-*
sansürsüz ve gönder tuşuna bas.

* * *

"Korkma."

Bu üç kelimeye ve zifiri karanlığa uyandım. Gideon yanıma oturup kollarıyla bedenimi sararak üzerime eğildiğinde ve aramızdaki battaniye, zihnimin korkusuzca uyanmasına izin veren bir koza ve bariyer oluşturduğunda yatak alçaldı. Sabun ve şampuanının lezzetli ve kusursuz kokusu teninin kokusuna karışıyor, sesiyle birlikte beni yatıştırıyordu.

"Angel." Ağzımı aldı, dudakları dudaklarımın üzerinde gezindi.

Parmaklarımla göğsüne dokundum, çıplak tenini hissettim. İnledi ve ayağa kalktı, üzerime eğildi, böylece battaniyeleri çekip uzaklaştırırken ağzı benimkine bağlı kaldı.

Sonra üzerime yerleşti, vücudu çıplaktı ve dokunulamayacak kadar sıcaktı. Ateşli ağzı boğazımdan aşağıya doğru hareket etti, elleri göğüslerime ulaşabilmek için kaşkolümü yukarı itti. Dudakları meme ucumu çevreledi ve emdi, ağırlığı bir ön koluyla şilteden destek alırken diğer eli bacaklarımın arasını itiyordu.

Seksimi avuçladı, parmak uçları yarığımın dikişi boyunca satenin üzerinde kayıyordu. Dili meme ucumun üzerinde gezinerek onu sert ve sıkı hale getirdi, dişleri gergin ete hafifçe battı.

"Gideon!" Gözyaşları şakaklarımdan aşağıya süzüldü, daha önce hissettiğim koruyucu uyuşukluk kayboldu ve beni savunmasız bıraktı. Onsuz solup gidiyordum, etrafımdaki dünya canlılığını yitiriyor, bedenim ondan ayrı kaldığı için acı çekiyordu. Onun yanımda olması... bana dokunması... kuraklıkta yağın yağmur gibiydi. Ruhum onun için açıldı, onu içine çekmek için genişçe açıldı.

Onu çok sevdim.

Açık ağzı göğüs dekoltemin üzerinde kayarken saçları tenimi gıdıklıyor, beni içine çekerken göğsü genişliyor, kokumu içine çekip yuvarlanıyordu. Diğer göğsümün ucunu sert ve derin bir emişle yakaladı. Zevk içimden fırladı, onun alaycı parmak ucuna karşı seksimin sıkılmasında yankılandı.

Gövdemde aşağı doğru hareket etti, karnımda bir yol yaladı ve kemirdi, omuzlarının genişliği bacaklarımı daha da açmaya zorladı, ta ki sıcak nefesi kaygan yarığımın üzerinden geçene kadar. Burnunu ıslak satene bastırarak beni okşadı. Bir iniltiyle nefesini içine çekti.

"Eva. Sana hasret kaldım."

Gideon sabırsız parmaklarıyla külotumun ağ kısmını kenara itti ve ağzı üzerimdeydi. Başparmaklarıyla beni açık tuttu, dili zonklayan klitorisimin üzerinde geziniyordu. Sırtım bir çığlıkla kamburlaştı, görme duyum olmadan tüm duyularım acı verici bir şekilde keskinleşti. Başını eğerek, içime girdi

Seksimin titreyen açıklığı, ritmik bir şekilde sikişiyor, sık dalmalarla beni kızdırıyor.

"Oh Tanrım!" Zevkten kıvrandım, göbeğim orgazmın ilk karıncalanmalarıyla sıkıştı ve serbest kaldı.

Şiddetli bir telaşla boşaldım, ter cildimi buğulandırdı, nefes almak için savaşıırken ciğerlerim yandı. Dudakları titreyen açıklığımın etrafındaydı, emiyor, dili delip geçiyordu. Beni çaresiz kaldığım bir yoğunlukla yiyordu. Bacaklarımın arasındaki et o kadar şişmiş ve hassastı ki, onun doymak bilmez açlığına karşı çok savunmasızdı. Birkaç dakika içinde tekrar doruğa ulaştım, tırnaklarım çarşafı ovuyordu.

İç çamaşırımı üzerimden çıkarıp üzerime süründüğünde gözlerim açıldı ve karanlıktan kör oldu. Sikinin geniş tepesinin yarığıma girdiğini hissettim ve sonra hayvani bir hırıltıyla içime doğru ilerledi. Haykırdım, saldırganlığı karşısında şok olmuştum ve bundan tahrik olmuştum.

Gideon şaha kalktı, topuklarının üzerinde geriye yaslandı, kalçalarım onunkilerin üzerine yayıldı. Kalçalarımı kavradı, onları kaldırdı ve beni istediği açığa getirdi. Kalçalarını döndürdü, sikini içimde oynattı, ne kadar derin olduğunu görünce acıdan nefesim kesilene kadar beni kendine çekti. Seksimin dudakları penisinin dibine yapışmış, kalın kökünü sarmak için genişçe açılmıştı. Her santimini, tamamını içime almıştım, tıka basa doluydum ve buna bayılıyordum. Günlerdir boştum, o kadar yalnızdım ki canım acıyordu.

Adımı inledi ve boşaldı, sıcak ve kalın bir şekilde fişkırdı, kremsi ısı uzunluğu boyunca yukarı doğru yayıldı çünkü içimde yer yoktu. Şiddetle titredi, terini tenime damlattı ve beni sular altında bıraktı. "Senin için Eva," diye nefesini tuttu. "Her damlası için."

Aniden çekerek beni karnımın üzerine çevirdi ve kalçalarımı yukarı çekti. Başlığımı kavradım, nemli yüzümü yastığıma bastırdım. İçime girmesini bekledim ve nefesini kalçalarımda hissettiğimde titredim. Sonra dikiş boyunca yaladığını hissedince şiddetle sarsıldım. Dilinin ucuyla kırımın kenarlarını yaladı ve kırımın büzülmüş açıklığını uyardı.

Kırık bir ses benden kaçtı. *Anal oyun oynamıyorum, Eva.*

Sözlerini hatırladıkça kaslarımın sıkı halkası esniyor, narin çırpınıslara çaresizce karşılık veriyordum. Yatağımızda bizden başka hiçbir şey yoktu. Biz birbirimize dokunurken hiçbir şey bize dokunamazdı.

Gideon iki yanağımı da elleriyle sıkarak beni o ana hapsedti. Onun için her yönden açık ve ayrılmıştım, yemyeşil karanlık öpücüğüne tamamen maruz kalmıştım.

"Oh!" Her tarafım gerildi. Dili içimdeydi ve beni itiyordu. Tüm vücudum bu hisle titremeye başladı, ayak parmaklarım kıvrıldı, ciğerlerim beni utanmadan ve çekinmeden ele geçirirken kabardı. *"Ah . . . Tanrım."*

Ağzına doğru yükseldim, kendimi ona verdim. Aramızdaki yakınlık acımasız ve çiğdi, neredeyse dayanılmazdı. Onun arzusuyla kavrulduğumu hissettim, tenim ateşler içindeydi, göğsüm tutamadığım hıçkırıklarla titriyordu.

Altıma uzandı, parmaklarının düz kısmını ağrıyan klitorisime bastırdı ve ovuşturdu, masaj yaptı. Dili beni çıldırtıyordu. İçimde kaynayan orgazm, artık onun için bedenimle ilgili herhangi bir sınır olmadığı bilgisiyle teşvik edildi. İsteddiği her şeyi yapabilirdi; ona sahip olabilir, onu kullanabilir, ondan zevk alabilirdi. Yüzümü yastığıma gömüp boşalırken çılgılık attım, coşku o kadar şiddetliydi ki bacaklarım tutmadı ve yatağın içinde eridim.

Gideon sırtımdan kayarak diziyle bacaklarımı araladı, terden kayganlaşmış vücudu benimkini örttü. Üzerime çıktı, sikini içime soktu, parmakları benimkilerle birleşti ve ellerimi yatağa sabitledi. Onunla sırılsıklam olmuşum ve bana karşı sallandı, içeri girip çıktı.

"Senin için çaresizim," dedi kısıp sesle. "Sensiz perişan haldeyim."

Gerildim. "Benimle alay etme."

"Benim de sana ihtiyacım var." Saçlarıma sokuldu, beni yavaş ve kolay bir şekilde becerdi. "Ben de aynı şekilde takıntılıyım. Neden bana güvenemiyorsun?"

Gözlerimi sıkarak kapattım, sıcak gözyaşları dışarı sızıyordu. "Seni anlamıyorum. Beni parçalara ayırıyorsun."

Başını çevirdi ve dişleri omzumun üst kısmına battı. Göğsünden acı dolu bir homurtu yükseldi ve onun geldiğini hissettim, siki

Beni kavurucu meniyle doldururken sarsılıyordu.

Çenesi gevşedi ve beni serbest bıraktı. Nefes nefese kaldı, kalçaları hâlâ çalkalanıyordu. "Mektubun içimi parçaladı."

"Benimle konuşmayacaksın ... dinlemeyeceksin ..."

"Yapamam." İnledi, kollarını benimkilere doladı, böylece tamamen onun merhametine kalmıştım. "Ben sadece ... Bu şekilde olmak zorunda."

"Bu şekilde yaşayamam, Gideon."

"Ben de acı çekiyorum Eva. Bu beni de öldürüyor. Bunu göremiyor musun?" "Hayır." Yastığım yanağımın altında ıslanırken ağladım.

"O zaman fazla düşünmeyi bırak ve *hisset*! Hisset *beni*."

Gece bir bulanıklık içinde geçti. Onu açgözlü ellerim ve dişlerimle cezalandırdım, O acı içinde tıslayana kadar tırnaklarım terden kayganlaşmış derisini ve kaslarını tırmıklıyordu.

Şehveti çılgınca ve doyumsuzdu, ihtiyacı beni korkutan bir çaresizlikle doluydu çünkü umutsuz hissettiriyordu. Elveda gibi hissettiriyordu.

"Aşkına ihtiyacım var," diye fısıldadı tenime karşı. "Sana ihtiyacım var."

Her yerime dokundu. Sürekli içimdeydi, sikiyle, parmaklarıyla ya da diliyle.

Meme uçlarım yanıyor, onun emmesiyle çiğ kalıyordu. Seksim zonkluyor ve onun vahşi, sert dürtüleri yüzünden morarmış hissediyordum. Çenesinin üzerinde diken diken olan kirli sakallar tenimi yıpratmıştı. Kalın sikini emmekten çenem ağrıyordu. Son hatırladığım, arkamda kaşıkla oturduğu, beni arkamdan doldururken kolunu belime doladığı, ikimizin de acı çektiği, bitkin düştüğü ve duramadığımızdı.

," diye yalvardım, bırakmayacağıma yemin ettikten sonra. Alarmla uyandığımda gitmişti.

Bölüm 15

Perşembe sabahı işe gitmeden önce Cary'nin odasına uğradım. Kapıyı aralayıp içeri baktım. Uyuduğunu görünce geri çekilmeye başladım.

"Hey," diye mırıldandı, gözlerini kırıştırarak bana baktı. "Selam." İçeri girdim. "Nasıl hissediyorsun?"

"Evde olduğum için mutluyum." Gözlerinin kenarlarını ovuşturdu. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. İşe gitmeden önce seni kontrol etmek istedim. Sekiz gibi evde olurum. Dönüşte yemek yiyeceğim, o yüzden yedi gibi mesaj atıp aç olup olmadığını sorarım-" Esnemekle sözümü kestim.

"Cross ne tür vitaminler alıyor?" "Ha?"

"Asla azgın değilim ve ben bile bütün gece böyle yığılıp kalamam. 'Artık işi bitmiş olmalı' diye düşünüp durdum. Sonra tekrar başlıyordu."

Kızardım ve ayaklarımın üzerinde kaydım.

Kahkahalarla uludu. "Burası karanlık ama kızardığını biliyorum."

"Kulaklıklarını takmalıydın," diye mırıldandım.

"Bu konuda stres yapma. Ekipmanlarımın hâlâ çalıştığını öğrenmek güzeldi. Saldırı öncesinden beri hiç tumbul olmamıştım."

"Eww . . . İğrenç, Cary." Odadan geri geri çıkmaya başladım. "Babam bu gece geliyor. Teknik olarak yarın. Uçağı beşte iniyor."

"Onu mısın?" "Tabii ki."

Gülümsemesi soldu. "Bu hızla gidersen kendini öldüreceksin. "Bu gidişle kendini öldüreceksin.

Bütün hafta hiç uyumadım."

"Ben yetişirim. Görüşürüz."

"Hey," diye seslendi arkamdan. "Dün gece Cross'la aranızın tekrar düzeldiği anlamına mı geliyor?"

İç çekerek kapı pervazına yaslandım. "Bir sorun var ve benimle bu konuda konuşmuyor. Ona tüm güvensizliklerimi ve nevrozlarımı kusan bir mektup yazdım."

"Böyle şeyleri *asla* yazıya dökme, bebeğim."

"Evet, şey... sorunun ne hakkında daha iyi bir fikrim olmadan beni yarı ölüme kadar becerdi. Bu şekilde olması gerektiğini söyledi. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum."

Başını salladı.

"gibi davranıyorsun," dedim.

"Sanırım seksi anlıyorum."

Bu omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. "Sisteminizden çıkın seksi mi?"

"Bu mümkün," diye yumuşak bir sesle kabul etti.

Gözlerimi kapattım ve onaylamanın geçmesine izin verdim. Sonra doğruldum. "Gitmem gerek. Sonra görüşürüz."

* * *

Kabuslarla ilgili olan şey, onlara hazırlanamamanızdı. En savunmasız olduğunuz anda size sinsice yaklaşır, tamamen savunmasız olduğunuz bir anda ortalığı kasıp kavururlardı.

Ve bunlar her zaman siz uyurken gerçekleşmiyordu.

Mark ve Bay Waters, Kingsman Votka reklamlarının ince noktalarını gözden geçirirken, masanın başında siyah takım elbisesi, beyaz gömleği ve kravatıyla oturan Gideon'un acı verici bir şekilde farkındaydım.

Cross Industries konferans salonuna girdiğim andan itibaren, Bay Waters bizi tanıştırdığında üstünkörü bir el sıkışma dışında beni görmezden geliyordu. Teninin tenime değdiği o kısa dokunuş bir yük farkındalık göndermişti içimden, bedenimden hemen

Bütün gece onu memnun eden kişi olarak onunkini tanıdım. Gideon bu teması hiç fark etmemiş gibiydi, "Bayan Tramell" derken bakışları başımın üzerindeydi.

Bu odada en son bulunduğumuz zamana kıyasla derin bir tezat vardı. O zaman gözlerini benden alamamıştı. Odaklanması yakıcı ve barizdi ve odadan çıktığımızda bana beni becermek istediğini ve bunu yapmasına engel olan her şeyi ortadan kaldıracağını söylemişti.

Bu kez, toplantı sona erdiğinde aniden ayağa kalktı, Mark ve Bay Waters'ın ellerini sıktı ve bana sadece kısa ve anlaşılabilir bir bakış atarak kapıdan çıktı. Her ikisi de çekici esmer olan iki müdürü arkasından koşuşturdu.

Mark masanın üzerinden bana sorgulayan bir bakış fırlattı. Ben de başımı salladım.

Masama geri dönmeyi başardım. Günün geri kalanında çalışkan bir şekilde çalıştım. Öğle tatilinde evde kalıp babamla yapabileceğim şeyleri araştırdım. Üç olasılık üzerinde karar kıldım: Empire State Binası, Özgürlük Heykeli ve bir Broadway oyunu... Ellis Adası'na gitmeyi, *gerçekten* gitmek isterse diye düşündüm. Aksi takdirde, feribotu atlayıp sadece kıyıda onu kontrol düşündüm. Şehirde geçireceği zaman kısıydı ve etrafta bir sürü koşuşturmayla aşırı yüklenmek istemedim.

Günün son molasında Gideon'un ofisini aradım.

"Merhaba Scott," diye selamladım sekreterini. "Patronunuzla hızlıca konuşmam mümkün mü?"

"Bir dakika bekle, bakacağım."

Aramamın reddedilmesini bekliyordum ama birkaç dakika sonra bağlandım.

"Evet, Eva?"

Sesinin tadını çıkarmak için bir kalp atışı kadar zaman ayırdım. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Muhtemelen aptalca bir soru olacak ama... yarın babamla tanışmak için yemeğe geliyor musun?"

"Orada olacağım," dedi huysuzca.

"İrlanda'yı mı getiriyorsun?" Hissettiğim büyük rahatlama göz önüne alındığında sesimde bir titreme olmamasına şaşırmıştım.

Bir duraklama oldu. Sonra,

"Evet." "Tamam."

"Bu akşam geç saatte bir toplantım var, o yüzden sizinle Dr.'de buluşmak zorundayım.

Petersen's. Angus seni oraya götürür. Ben bir taksi tutarım."

"Pekâlâ." Bir umut kıvılcımı hissederek koltuğuma çöktüm. Terapiye devam etmek ve babamla tanışmak sadece olumlu işaretler olarak görülebilirdi. Gideon ve ben mücadele ediyorduk. Ama o henüz pes etmemişti. "Görüşürüz o zaman."

* * *

Angus beni saat altıya çeyrek kala Dr. Petersen'in ofisine bıraktı. İçeri girdim ve Dr. Petersen açık ofis kapısından bana el salladı, elimi sıkmak için masasının arkasındaki koltuğundan kalktı.

"Nasılsın Eva?" "Daha

iyiyim."

Bakışları yüzümde gezindi. "Yorgun

görünüyorsun." "Herkes bana bunu söyleyip

duruyor," dedim kuru bir sesle.

Omzumun üzerinden baktı. "Gideon nerede?"

"Geç saatte bir toplantısı vardı, o yüzden ayrı geliyor."

"Pekâlâ." Kanepeyi işaret etti. "Bu baş başa konuşabilmemiz için güzel bir fırsat. O gelmeden önce konuşmak istediğin özel bir şey var mı?"

Koltuğa yerleştim ve Dr. Petersen'a Outer Banks'e yaptığımız muhteşem geziyi ve o günden bu yana yaşadığımız tuhaf, açıklanamaz haftayı anlatarak içimi döktüm. "Bir türlü anlamıyorum. Başının belada olduğunu hissediyorum ama ona bir türlü açılmıyorum. Beni duygusal olarak tamamen kopardı. Dürüst olmak gerekirse, başım dönmeye başladı. Davranışlarındaki değişikliğin Corinne yüzünden olmasından da endişeleniyorum. Ne zaman bu duvarlardan birine çarpsak, onun yüzünden oluyor."

Birbirine dolanmış parmaklarıma baktım. Bana annemin mendil bükme alışkanlığını hatırlattılar ve ellerimi gevşemeye zorladım. "Sanki onu bir şekilde etkisi altına almış ve benim hakkımda ne hissederse hissetsin bundan kurtulamıyor gibi görünüyor."

Dr. Petersen daktilosundan başını kaldırıp beni inceledi. "Salı günkü randevusuna gelmeyeceğini size söyledi mi?"

"Hayır." Bu haber beni çok etkiledi. "Hiçbir şey söylemedi."

"Bana da söylemedi. Bunun onun için tipik bir davranış olduğunu söyleyemem, sizce de öyle değil mi?"

Başımı salladım.

Dr. Petersen ellerini kucağında kavuşturdu. "Zaman zaman biriniz ya da ikiniz de biraz geri adım atacaksınız. İlişkinizin doğası göz önüne alındığında bu beklenen bir şey - sadece bir çift olarak değil, aynı zamanda bir çift olabilmeniz için bireyler olarak da çalışıyorsunuz."

"Yine de bununla başa çıkamıyorum." Derin bir nefes aldım. "Bu yo-yo şeyini yapamam. Beni delirtiyor. Ona gönderdiğim mektup... Korkunçtu. Hepsi doğru ama berbattı. Birlikte çok güzel anlar yaşadık. Bazı şeyler söyledi-"

Bir dakika durmak zorunda kaldım ve devam ettiğimde sesim boğuk çıkıyordu. "Bana harika şeyler söyledi. Bu anıları bir sürü çirkin anının içinde kaybetmek istemiyorum. Öndeyken bırakıp bırakmamayı tartışıp duruyorum ama ona ve kendime artık kaçmayacağıma dair söz verdiğim için burada kalıyorum. Ayaklarımı yere sağlam basacak ve bunun için savaşıyordum."

"Bu üzerinde çalıştığın bir şey mi?"

"Evet. Evet, öyle. Ve bu hiç kolay değil. Çünkü yaptığı bazı şeylere Kaçınmayı öğrendiğim şekillerde tepki veriyorum. Kendi akıl sağlığım için! Bir noktada elinizden gelenin en iyisini yaptığınızı ve işe yaramadığını söylemek zorundasınız. Değil mi?"

Dr. Petersen'in başı yana eğildi. "Peki ya yapmazsanız, en kötü ne olabilir?"

"Bana mı soruyorsun?"

"Evet. En kötü senaryo."

"Şey ..." Parmaklarımı üzerinde gezdirdim. "Benden uzaklaşmaya devam ediyor, bu da benim daha sıkı sarılmama ve tüm öz değer duygumu kaybetmememe neden oluyor. Ve sonunda o bildiği hayata geri , ben de terapiye gidip kafamı toparlamaya çalışıyorum."

Bana bakmaya devam etti ve sabırlı dikkatiyle ilgili bir şey beni konuşmaya devam etmeye teşvik etti.

"Zamanı geldiğinde beni bırakmayacağından ve daha iyisini bilmeyeceğimden korkuyorum. Batan gemiye tutunmaya devam edeceğimden ve onunla birlikte batacağımdan. Keşke iş o noktaya gelirse, buna bir son vereceğine güvenilebilsem."

"Sence bunun olması gerekiyor mu?"

"Bilmiyorum. Belki de." Bakışlarımı duvardaki saatten ayırdım. "Ama saatin neredeyse yedi olduğunu ve bu gece ikimizi de ektiğini düşünürsek, bu olası görünüyor."

* * *

Sabahın beşine çeyrek kala Bentley'i evimin önünde beklerken bulmak beni *hiç* şaşırtmadı. Dışarı çıktığımda direksiyonun arkasından inen sürücü bana tanıdık gelmedi. Angus'tan çok daha gençti; tahminimce otuzlu yaşların başındaydı. Latin kökenli görünüyordu; karamel rengi teni, koyu renk saçları ve gözleri vardı.

"Teşekkürler," dedim ona, aracın önüne geldiğinde, "ama ben bir taksi tutacağım."

Bunu duyan apartmanımın gece kapıcısı sokağa çıkıp benim için birini işaret etti.

Şoför, "Bay Cross sizi La Guardia'ya götüreceğimi söyledi," dedi.

"Bay Cross'a ne şimdi ne de gelecekte onun ulaşım hizmetlerine ihtiyaç duymayacağımı söyleyebilirsiniz." Kapıcının çağırdığı taksiye doğru ilerledim ama durup geri döndüm. "Ona da söyle, gitsin kendini becersin."

Taksiye bindim ve araç uzaklaşırken arkama .

* * *

Babamın kalabalıkta öne çıktığını söylerken biraz önyargılı olduğumu kabul ediyorum, ancak bu daha az doğru yapmadı.

Güvenli güvenlik alanından çıkarken Victor Reyes dikkatleri üzerine çekiyordu. Bir metre boyunda, fit ve yapılıydı ve rozet takan bir adamın hükmedici duruşuna sahipti. Bakışları etrafını tarıyordu, görevde olmasa bile her zaman bir polisti. Omzuna asılı bir spor çantası vardı ve siyah düğmeli bir gömlekle mavi kot pantolon giymişti. Saçları koyu ve dalgalı, gözleri benimkiler gibi fırtınalı ve griydi. Düşünceli, tehlikeli, kötü çocuk tarzında cidden ateşliydi ve onu annemin kırılgan, mağrur güzelliğinin yanında hayal etmeye çalıştım. Onları hiç birlikte görmemiştim, fotoğraflarda bile ve gerçekten görmek istiyordum. Sadece bir kez.

"Babacığım!" El sallayarak bağırdım.

Beni gördüğünde yüzü aydınlandı ve geniş bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "İşte benim kızım." Beni öyle bir kucakladı ki ayaklarım sallanıyordu.
zeminin üstünde. "Seni deli gibi özledim."

Ağlamaya başladım. Elimde değildi. Onunla tekrar birlikte olmak bardağı taşıran son damla oldu.

"Hey." Beni salladı. "Bu gözyaşları da ne?"

Kollarımı boynuna daha sıkı doladım, yanımda olduğu için çok minnettardım, o yanımdayken hayatımdaki diğer tüm sıkıntıların arka planda kalacağını biliyordum.

"Ben de seni deli gibi özledim," dedim burnumu çekerek.

Evime dönmek için bir taksi tuttuk. Yolda babam bana Cary'nin saldırısıyla ilgili olarak dedektiflerin hastanede Cary'ye sordukları türden soruşturma soruları sordu. Binamın önünde durduğumuzda onu bu tartışmayla oyalamaya çalıştım ama işe yaramadı.

Babamın kartal gözleri binanın tuğla cephesine iliştirilmiş modern cam çıkıntıya takıldı. Kapıcı Paul'e baktı.

şapkasının kenarını kaldırdı ve bize kapıyı açtı. Resepsiyonu ve kapıcıyı inceledi ve biz asansörü beklerken topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı.

Hiçbir şey söylemedi ve poker suratını takınmaya devam etti ama New York gibi bir şehirde benim evimin ne kadar tutması gerektiğini düşündüğünü biliyordum. Ona dairemi gösterdiğimde, geniş bakışları evin büyüklüğünü kavradı. Devasa pencereler şehrin çarpıcı bir manzarasına sahipti ve duvara monte edilmiş düz ekran televizyon, sergilenen birçok üst düzey elektronik cihazdan sadece biriydi.

Burayı tek başıma karşılayamayacağımı biliyordu. Annemin kocasının, kendisinin asla yapamayacağı şekilde bana baktığını biliyordu. Annemi düşünüp düşünmediğini ve onun ihtiyaçlarının da kendi imkânlarının ötesinde olduğunu merak ettim.

"Burada güvenlik gerçekten çok sıkı," dedim ona açıklama olarak. "Listede adınız yoksa ve size kefil olacak bir sakine ulaşılamıyorsa resepsiyonu geçmeniz imkansız."

Babam telaşla nefesini verdi. "Bu çok iyi."

"Evet. Annemin başka türlü geceleri uyuyabileceğini sanmıyorum." Bu, omuzlarındaki gerginliğin bir kısmının gitmesini sağladı.

"Size odanızı göstereyim." Onu koridordan geçirerek misafir odası süitine götürdüm. Kendi banyosu ve buzdolabı ile mini barı vardı. Çantasını büyük boy yatağın üzerine bırakmadan önce bunları not ettiğini gördüm. "Yorgun musun?"

Bana baktı. "Öyle olduğunu biliyorum. Bugün çalışman gerekiyor, değil mi? Neden sen kalkmadan önce biraz kestirmiyoruz?"

Bir esnemeyi bastırdım ve birkaç saatlik uykunun işime yarayacağını bilerek başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor."

"Kalktığında beni uyandır," dedi omuzlarını geriye atarak. "Sen hazırlanırken ben de kahve yaparım."

"Harika." Sesim bastırılmış gözyaşlarıyla boğuk çıkıyordu. Gideon geceyi geçirdiği günlerde neredeyse her zaman beni bekleyen bir kahvesi olurdu, çünkü benden önce kalkardı. Bu küçük ritüelimizi özlemiştim.

Bir şekilde onsuz yaşamayı öğrenmeliyim.

Parmak uçlarıma basarak babamın yanağına bir öpücük kondurdum.
"Burada olduğun için çok mutluyum baba."

Bana sarıldığında gözlerimi kapattım ve sıkıca sarıldım.

* * *

Elimde akşam yemeği için gerekli malzemelerle küçük marketten çıktım ve Angus'u kaldırımda boş boş beklerken görünce kaşlarımı çattım. Sabah ve Crossfire'dan ayrıldığımda beni bırakmayı reddetmişim ama o hâlâ beni takip ediyor ve gölge gibi izliyordu. Bu çok saçmaydı. Gideon artık beni kız arkadaşı olarak istemiyor muydu diye düşünmeden edemiyordum ama vücuduma duyduğu nevroitik şehvet, başka kimsenin bana sahip olmasını istemediği anlamına geliyordu - yani Brett'in.

Eve doğru yürürken Brett'i akşam yemeğine çağırmayı düşündüm, Brett evime geldiğinde Angus'un Gideon'u aramak zorunda kaldığını hayal ettim. Bu sadece hızlı bir intikam fantezisiydi, çünkü Brett'i o şekilde yönlendirmezdim ve zaten Florida'daydı, ama işe yaradı. Adımlarım hafifledi ve daireme girdiğimde günlerdir ilk kez gerçekten iyi bir ruh halindeydim.

Bütün akşam yemeği malzemelerini mutfığa bıraktım, sonra da babamı bulmaya gittim. Cary'nin odasında takılıyor, video oyunu oynuyordu. Cary diğer eli alçıda olduğu için tek elle nunchuk kullanıyordu.

"Woo!" diye bağırdı babam. "Şaplak."

"Kendinden utanmalısın," diye karşılık verdi Cary, "yatalak birinden faydalanıyorsun."

"Burada nehir gibi ağlıyorum."

Cary kapı aralığından bana baktı ve göz kırptı. O anda onu o kadar çok sevdim ki, yanına gidip morarmış alnına bir öpücük kondurmaktan kendimi alamadım.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Bana yemekle teşekkür et. Açlıktan ölüyorum."

Doğrudum. "Enchiladas yapmak için malzemelerim var."

Babam gülümseyerek bana baktı, yardımına ihtiyacım olduğunu biliyordu. "Öyle mi?"

"Hazır olduğunda," dedim ona. "Ben bir duş alacağım."

Kırk beş dakika sonra, babam ve ben mutfakta domuz yağına batırılmış beyaz mısır ekmeğinin içine peynir ve mağazadan alınmış tavuk çevirme - zamandan tasarruf etmek için yaptığım küçük hile- koyuyorduk. Oturma odasında, CD değiştirici bir sonraki diski taktı ve Van Morrison'ın duygulu sesi surround ses hoparlörlerinden geldi.

"Evet," dedi babam, elime uzanıp beni tezgâhtan çekerek. "Hum-de-rum, hum-de-rum, moondance," diye derin baritonuyla şarkı söyleyerek beni döndürdü.

Güldüm, sevindim.

Yağlı parmaklarını üzerimden uzak tutmak için elinin tersini omurgama dayayarak beni adanın etrafında dans ettirdi, ikimiz de şarkıyı söyleyip gülüyorduk. Kahvaltı barında duran iki kişi yi fark ettiğimde ikinci dönüşümüzü yapıyorduk.

Gülümsemem kayboldu ve tökezleyerek babamı beni yakalamaya zorladım. "İki sol ayağın mı var?" diye alay etti, gözleri sadece benim zerimdeydi.

"Eva harika bir dansçı," diye araya girdi Gideon, yüzü nefret ettiğim o amansız maskeye bürünmüştü.

Babam döndü, onun da gülümsemesi soldu.

Gideon barın etrafından dolaştı ve mutfağa girdi. Bu durum için kot pantolon ve Yankees tişörtü giymişti. Babam sıkı bir Padres taraftarı olduğu için, uygun bir rahatlık ve sohbet başlatıcı bir seçimdi.

"Onun da bu kadar iyi bir şarkıcı olduğunu fark etmemiştim. Gideon Cross," elini uzatarak kendini tanıttı.

"Victor Reyes." Babam parlak parmaklarını salladı. "Biraz dağınık biriyim." "Benim için sorun değil."

Babam omuz silkerek elini tuttu ve onu tarttı.

Bulaşık havlusunu çocuklara fırlattım ve kesinlikle parlayan İrlanda'ya doğru ilerledim. Mavi gözleri ışıl ışıldı, yanakları zevkten kızarmıştı.

"Gelebilmene çok sevindim," dedim ve ona dikkatle sarıldım. "Muhteşem görünüyorsun!"

"Sen de öyle!"

Bu bir yalandı ama yine de takdir ettim. Duştan sonra yüzüme ya da saçıma hiçbir şey yapmamıştım çünkü babamın umursamayacağını biliyordum ve Gideon'un gelmesini beklemiyordum. Ne de olsa ondan en son, benimle Dr. Petersen'in ofisinde buluşacağını söylediği zaman haber almıştım.

Her şeyi attığım tezgâha baktı. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Tabii. Sadece kafanda kalori sayma, patlarsın." Onu Gideon'a olduğundan çok daha sıcak davranan babamla tanıştırdım ve sonra onu lavaboya götürüp yıkadım.

Kısa süre içinde, babam Gideon'un getirdiği soğutulmuş Dos Equis'i buzdolabına koyarken, ben de onun son birkaç enchiladayı açmasına yardım ettim. Gideon'un akşam yemeğinde Meksika yemeği servis ettiğimi nereden bildiğini merak etme zahmetine bile girmedim. Tek merak ettiğim, randevularından kaçmak gibi yapacak başka işleri olduğu çok açıkken neden bunu öğrenmek için zaman harcadığıydı.

Babam elini yüzünü yıkamak için odasına gitti. Gideon arkamdan geldi ve ellerini belime koydu, dudakları şakağıma değdi. "Eva."

Ona doğru eğilmek için duyduğum neredeyse karşı konulmaz dürtüye karşı gerildim. "Yapma," diye fısıldadım. "Rol yapmamayı tercih ederim."

Nefesi saçlarımı karıştıran bir telaşla onu terk etti. Parmakları kalçalarımnda sıkılaştı, bir süre yoğurdu. Sonra telefonunun titrediğini hissettim ve beni bırakıp ekrana bakmak için geri çekildi.

"Affedersiniz," dedi hışımla ve cevap vermeden mutfaktan çıktı.

Ireland yanaştı ve fısıldadı, "Teşekkür ederim. Beni de yanında getirmesini sağladığını biliyorum."

Onun için gülümsemeyi başardım. "Kimse Gideon'a istemediği bir şeyi yaptıramaz."

"Yapabilirsin." Beline kadar uzanan siyah saçlarını omzunun üzerinden atarak başını savurdu. "Seninle dans ederken onu görmedin."

Baban. Gözleri parladı. Ağlayacak sandım. Buraya gelirken, asansörde, rol yapmaya çalıştı ama gergin olduğu her halinden belliydi."

Elimdeki enchilada sosu kutusuna baktım ve kalbimin biraz daha kırıldığını hissettim.

"Ona , değil mi?" Ireland sordu.

Boğazımı temizledim. "Bazı insanlar sadece arkadaş olarak daha iyidir."

"Ama onu sevdiğini söylemiştin."

"Bu her zaman yeterli değildir." Konserve açacağına ulaşmak için arkamı döndüm. ve Gideon'u adanın diğer ucunda durmuş bana bakarken buldum. Donup kaldım.

Çenesindeki bir kas seğirdi, sonra onu çözdü. "Bira ister misin?" diye sordu hoyratça.

Başımı salladım. Ben de bir tek atabilirdim. Belki birkaç tane. "Bir bardak ister misin?"

"Hayır."

İrlanda'ya baktı. "Susadın mı? Soda, su, süt var."

"Şu biralardan birine ne dersin?" diye karşılık verdi, tatlı bir gülümsemeyle.

"Tekrar dene," dedi alaycı bir tavırla.

İrlanda'yı izledim, Gideon ona odaklandığında nasıl parladığını fark ettim. Onun kendisini nasıl sevdiğini görmediğine inanamıyordum. Belki şu anda yüzeysel şeylere dayanıyordu ama oradaydı ve biraz teşvikle büyüyecekti. Bunun üzerinde çalışacağını umuyordum.

Gideon bana soğuk birayı uzattığında parmakları benimkilere değdi. Bir dakika boyunca gözlerimin içine baktı. Geçen geceyi düşündüğünü biliyordum.

Sanki ziyareti hiç olmamış gibi, şimdi bir rüya gibi görünüyordu. Neredeyse bunu çaresiz bir sanrı içinde uydurduğuma inanacaktım, onun dokunuşuna ve sevgisine o kadar açtım ki, bir dakikamı daha ona vermeden geçiremezdim.

Zihnim isteme ve arzulama çılgınlığından kurtuldu. Eğer içimde süregelen acı olmasaydı, neyin gerçek neyin sahte umuttan başka bir şey olmadığını bilemezdim.

Birayı elinden aldım ve arkamı döndüm. İlişkimizin bittiğini söylemek istemiyordum ama artık birbirimize ara vermemiz gerektiği kesindi. Gideon'un ne yaptığını, ne ve benim onun hayatında anlamlı bir yerim olup olmadığını anlamaya ihtiyacı vardı. Çünkü içinde bulunduğumuz bu inişli çıkışlı yolculuk beni mahvedecekti ve bunun olmasına izin veremezdim. İzin veremezdim.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordu.

Ona bakmadan cevap verdim, çünkü bunu yapmak çok acı vericiydi. "Cary'yi buraya getirebilir miyiz diye bakabilir misin? Tekerlekli sandalyesi var."

"Pekala."

Odadan çıktı ve ben aniden tekrar derin nefes alabildim. Ireland aceleyle yanıma geldi. "Cary'ye ne oldu?"

"Masayı hazırlarken sana anlatırım."

* * *

Yemek yiyebildiğime şaşırmıştım. Sanırım babamla Gideon arasındaki sessiz hesaplaşmadan o kadar etkilenmişim ki ağzıma yemek tıktırdığımı fark edemiyordum. Masanın bir ucunda Cary, İrlanda'yı kahkahalara boğarak beni gülümsetmeye devam ediyordu. Diğer uçta ise babam masanın başında oturuyordu; Gideon solunda, ben de sağındaydım.

Konuşuyorlardı. Konuşma beklediğim gibi beyzbolla başlamış, sonra golfe geçmişti. Görünüşte iki adam da rahat görünüyordu ama etraflarındaki hava oldukça gergindi. Gideon'un pahalı saatini takmadığını fark ettim. Mümkün olduğunca "normal" görünmek için dikkatlice plan yapmıştı.

Ama Gideon'un yaptığı hiçbir şey içeride kim olduğunu değiştiremezdi. Ne olduğunu saklamak imkânsızdı: baskın bir erkek, bir sanayi kaptanı, bir ayrıcalıklı adam. Yaptığı her harekette, konuştuğu her kelimede, attığı her bakışta bu vardı.

Bu yüzden o ve babam kimin alfa olacağını bulmak için mücadele etme pozisyonundaydılar ve dengede asılı *kaldığımdan* şüpheleniyordum. Sanki hayatımın kontrolü benden başka birinin elindeymiş gibi.

Yine de babamın sadece son dört yıldır gerçekten baba *olmasına* izin verildiğini ve bundan vazgeçmeye hazır olmadığını anlıyordum. Ancak Gideon, artık ona vermeye hazır olmadığım bir pozisyon için mücadele ediyordu.

Ama ona verdiğim yüzüğü takıyordu. Bundan bir şey çıkarmamaya çalıştım ama umut etmek istedim. İnanmak istedim.

Hepimiz ana yemeği bitirmiştik ve ben tatlı için masayı toplamak üzere ayağa kalkıyordum ki dahili telefon çaldı. Cevap verdim.

"Eva? NYPD dedektifleri Graves ve Michna burada," dedi resepsiyondaki kadın.

Cary'ye baktım, dedektiflerin ona kimin saldırdığını bulup bulmadıklarını merak ediyordum. Yukarı gelmeleri için işaret verdim ve aceleyle yemek masasına döndüm.

Cary kaşlarını kaldırarak merakla bana baktı.

"Dedektifler," diye açıkladım. "Belki haberleri vardır." Babamın odağı hemen değişti. Düzeldi. "Onları içeri alacağım."

İreland ortalığı toplamama yardım etti. Kapı bardakları daha yeni lavaboya boşaltmıştık. Ellerimi bulaşık havlusuyla sildim ve oturma odasına çıktım.

İçeri giren iki dedektif beklediğim kişiler değildi, çünkü Pazartesi günü hastanede Cary'yi sorgulayanlar onlar değildi.

Gideon telefonunu cebine sokarak koridorda belirdi. Bütün gece onu kimin aradığını merak ettim.

"Eva Tramell," dedi kadın dedektif, dairemin derinliklerine doğru adım atarken. Sert bir yüzü ve en iyi özelliği olan keskin zekâlı mavi gözleri olan zayıf bir kadındı. Saçları kahverengi ve kıvrıktı, yüzü makyajsızdı. Koyu renk babetlerin üzerine pantolon, poplin gömlek ve kemerine takılı rozeti ve silahı gizlemeyen hafif bir ceket giymişti.

"Ben NYPD'den Dedektif Shelley Graves. Bu da ortağım Dedektif Richard Michna. Cuma gecesi sizi rahatsız ettiğimiz için özür dileriz."

Michna daha yaşlı, uzun boylu ve iriydi. Saçları şakaklarından ağarmış ve tepeye doğru dökülmüştü ama güçlü bir yüzü ve Graves bana odaklanırken odayı tarayan koyu renk gözleri vardı.

"Merhaba," diye selamladım onları.

Babam kapıyı kapattı ve hareketleri ya da duruşuyla ilgili bir şey Michna'nın dikkatini çekti. "İş üstünde misin?"

"Kaliforniya'da," diye onayladı babam. "Kızım Eva'yı ziyaret ediyorum. Bu da ne demek oluyor?"

"Size birkaç soru sormak istiyoruz Bayan Tramell," dedi Graves. Gideon'a baktı. "Size de Bay Cross."

"Bunun Cary'ye yapılan saldırıyla bir ilgisi var mı?" diye sordum. Ona baktı. "Neden oturmuyoruz?"

Hepimiz oturma odasına taşındık, ama sadece Ireland ve ben oturuyordu. Diğer herkes ayakta kaldı, babam da Cary'nin tekerlekli sandalyesini itti.

"Burası güzel bir yermiş," dedi Michna.

"Teşekkür ." olduğunu merak ederek Cary'ye baktım. Dedektif babama, "Ne zamandır şehirdesiniz?" diye sordu.

"Sadece hafta sonu için."

Graves bana gülümsedi. "Babanı görmek için sık sık Kaliforniya'ya mı gidiyorsun?" "Oradan birkaç ay önce taşındım."

"Çocukken bir kez Disneyland'e gitmişim," dedi. "Bu uzun zaman önceydi tabii ki. Oraya geri dönmek istiyordum."

Kaşlarımı çattım, neden havadan sudan konuştuğumuzu anlamamıştım.

Michna ceketinin iç cebinden bir not defteri çıkararak, "Size sadece birkaç soru sormamız gerekiyor," dedi. "Sizi daha fazla bekletmek istemiyoruz."

Graves başını salladı, gözleri hâlâ bendeydi. "Nathan Barker adında bir adamı tanıyıp tanımadığınızı söyleyebilir misiniz Bayan Tramell?"

Oda dönmeye başladı. Cary küfrederek dengesizce ayağa kalktı ve birkaç adım atarak yanımdaki koltuğa ulaştı. Elimi tuttu.

"Bayan Tramell?" Graves diğer ucuna oturdu. "Onun eski üvey kardeşi," diye tersledi Cary. "Bu da ne demek oluyor?" "Barker'ı en son ne zaman gördünüz?" Michna sordu.

Bir mahkeme salonunda . . . Yutkunmaya çalıştım ama ağzım kupkuruydu. talaş. "Sekiz yıl önce," dedim kısık sesle. "Burada,

New York'ta olduğunu biliyor muydun?"

Aman Tanrım. Başımı şiddetle salladım.

"Nereye gidiyor bu?" diye sordu babam.

Çaresizce Cary'ye, sonra da Gideon'a baktım. Babam Nathan'ı bilmiyordu. Bilmesini de istemedim.

Cary elimi sıktı. Gideon bana bakmadı bile. "Bay Cross," dedi

Graves. "Peki ya siz?"

"Peki ya ben?"

"Nathan Barker'ı tanıyor musun?"

Gözlerim Gideon'a babamın önünde bir şey söylememesi için yalvardı ama bir kez bile bana doğru bakmadı.

"Cevabı zaten bilmiyor olsaydın bu soruyu sormazdın," diye yanıtladı.

Midem bulandı. İçimden şiddetli bir ürperti geçti. Gideon hâlâ bana bakmıyordu. Beynim neler olduğunu, bunun ne anlama geldiğini, neler olup bittiğini anlamaya çalışıyordu.

"Bu soruların bir anlamı var mı?" diye sordu babam.

Kan kulaklarımda uğulduyordu. Kalbim dehşete benzer bir şeyle çarpıyordu. Nathan'ın bu kadar yakın olduğunu düşünmek bile

beni paniğe sevk etmeye yetti. Nefes nefese kalmıştım. Oda gözlerimin önünde yüzüyordu. Bayılacağımı sandım.

Graves beni bir şahin gibi izliyordu. "Bize dün nerede olduğunuzu söyleyebilir misiniz Bayan Tramell?"

"Nerede olduğumu mu?" Tekrar ettim. "Dün mü?"

"Buna cevap verme," diye emretti babam. "Bunun ne hakkında olduğunu öğrenene kadar bu görüşme daha ileri gitmeyecek."

Michna sanki bu kesintiyi bekliyormuş gibi başını salladı. "Nathan Barker bu sabah ölü bulundu."

Bölüm 16

Dedektif Michna cümlesini bitirir bitirmez babam sorgulamayı . "Burada işimiz bitti," dedi acımasızca. "Başka sorunuz varsa, kızımın avukatla birlikte gelmesi için randevu alabilirsiniz."

"Peki ya siz, Bay Cross?" Michna'nın bakışları Gideon'a kaydı. "Dün nerede olduğunuzu bize söyleyebilir misiniz?"

Gideon koltuğun arkasındaki pozisyonundan kalktı. "Neden ben sana çıkışı gösterirken konuşmuyoruz?"

Ona baktım ama hâlâ bana bakmıyordu.

Başka neyi bilmemi istemiyordu? Benden ne kadarını saklıyordu?
Ben mi?

Ireland'ın parmakları benimkilerle birleşti. Cary bir yanıma oturdu ve Diğer tarafta İrlanda, sevdiğim adam ise birkaç metre ötemde duruyordu ve neredeyse yarım saattir bana bakmamıştı. İçime soğuk bir taş oturmuş gibi hissediyordum.

Dedektifler telefon numaralarımı aldılar, sonra da Gideon'la birlikte gittiler. Üçünün dışarı çıkışını izledim, babamın Gideon'a sert ve spekülatif bir bakışla baktığını gördüm.

"Belki de sana bir nişan yüzüğü alıyordu," diye fısıldadı Ireland. "Ve bu sürprizi bozmak istemiyordur."

Tatlı olduğu ve kardeşini bu kadar çok düşündüğü için elini sıktım. Umarım onu asla hayal kırıklığına uğratmaz ya da hayal kırıklığına uğratmazdı. Tıpkı *benim* şimdi hayal kırıklığına *uğradığım* gibi. Eğer bana karşı dürüst olamazsa Gideon ve ben bir hiçtik -birlikte hiçbir şeyimiz yoktu-.

Neden bana Nathan'dan bahsetmemişti?

Cary ve Ireland'ı bırakarak ayağa kalktım ve mutfığa gittim. Babam da beni takip etti.

"Bana olduğunu anlatmak ister misin?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok. Bunların hepsi benim için yeni."

Kalçasını tezgâha yasladı ve beni inceledi. "Nathan Barker ile aranızdaki geçmiş nedir? Adını duyunca bayılacak gibi oldun."

Bulaşıkları durulamaya ve bulaşık makinesini doldurmaya başladım. "O bir kabadayıydı, baba. Hepsi bu. Babasının yeniden evlenmesinden hoşlanmadı ve özellikle yeni üvey annesinin zaten bir çocuğu olmasından hoşlanmadı."

"Gideon'un onunla ne işi olabilir ki?"

"Bu gerçekten güzel bir soru." Lavabonun kenarına tutunurken başımı öne eğdim ve gözlerimi kapattım. Gideon-Nathan'la aramızı açan şey buydu. Bunu biliyordum.

"Eva?" Babamın elleri omuzlarıma yerleşti ve sert, ağrıyan kaslarımı yoğurdu. "İyi misin?"

"Yorgunum. İyi uyuyamadım." Suyu kapattım ve kalan bulaşıkları oldukları yerde bıraktım. Vitaminlerimizi ve reçetesiz satılan ilaçlarımızı sakladığımız dolaba gittim ve iki gece ağrı kesicisi çıkardım. Derin, rüyasız bir uyku istiyordum. Buna ihtiyacım vardı, böylece ne yapmam gerektiğini anlayabilecek bir durumda uyanabilecektim.

Babama baktım. "Gideon dönene kadar İrlanda'ya bakabilir misin?"

"Elbette." Alnımdan öptü. "Sabah konuşuruz." Ben onu bulamadan İrlanda beni buldu. "İyi misin?" diye sordu, mutfağa adım atıyor.

"yoksa uzanacağım. Bunun kaba olduğunu biliyorum." "Hayır, sorun değil."

"Gerçekten, özür dilerim." Sarılmak için onu kendime çektim. "Bunu tekrar yapacağız. Belki bir kızlar günü? Spaya ya da alışverişe gideriz?"

"Tabii. Beni arar mısın?"

"Yapacağım." Gitmesine izin verdim ve koridora çıkmak için oturma odasından geçtim.

Ön kapı açıldı ve Gideon içeri girdi. Bakışlarımız buluştu ve tutuştu. Onunkinde hiçbir şey okuyamadım. Gözlerimi kaçırdım, odama gittim ve kapıyı kilitledim.

Kapı.

* * *

Ertesi sabah dokuzda kalktım, kendimi halsiz ve huysuz hissediyordum ama artık aşırı yorgun değildim. Stanton'ı ve annemi aramam gerektiğini biliyordum ama önce kafeine ihtiyacım vardı.

Yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçaladım ve oturma odasına doğru yürüdüm. Neredeyse mutfağa varmıştım ki, kapı zili çaldı. Kalbim küt küt atmaya başladı. Resepsiyonu geçecek listedeki üç kişiden biri olan Gideon'u düşününce içgüdüsel olarak verdiğim tepkiye engel olamadım.

Ama kapıyı açtığımda annemle karşılaştım. Çok hayal kırıklığına uğramış görünmediğimi umuyordum ama yine de fark ettiğini sanmıyorum. Üzerinde boyanmış gibi duran deniz köpüğü yeşili bir elbiseyle yanımdan geçip gitti ve çok az kadının yapabileceği gibi, kıyafeti bir şekilde seksi, zarif ve yaşına uygun hale getirdi. Tabii ki kız kardeşim olacak kadar genç görünüyordu.

"Eva," demeden önce rahat SDSU eşofman altına ve kombinezonuma şöyle bir göz gezdirdi. Aman Tanrım. Hiçbir fikrin yok-"

"Nathan öldü." Kapıyı kapattım ve koridordaki misafir yatak odasına endişeyle baktım, babamın hâlâ Batı Yakası saatine göre çalışıyor ve uyuyor olması için dua ettim.

"Oh." Arkasını dönüp bana baktı ve ben de ona ilk kez iyice bakabildim. Ağzı endişeyle incelmışti, mavi gözleri periliydi. "Polis çoktan geldi mi? Bizi daha yeni terk ettiler."

"Dün gece buradaydılar." Mutfaka girdim ve doğruca kahve makinesine yöneldim.

"Neden bizi aramadınız? Yanında olmalıydık. En azından yanında *bir avukat* olmalıydı."

"Gerçekten hızlı bir ziyarette anne. Biraz ister misin?" Sürahiye kaldırdım.

"Hayır, teşekkür . O kadar çok . O kadar çok içmemelisin. Senin için iyi olur."

Sürahiye yerine koydum ve buzdolabını açtım.

"Yüce Tanrım, Eva," diye mırıldandı annem beni izlerken. "Yarım buçukta kaç kalori olduğunun farkında mısın?"

Önüne bir şişe su koydum ve kahvemi hafifletmek için geri çekildim. "Yaklaşık otuz dakika burada kaldılar ve sonra gittiler. Nathan'ın eski üvey kardeşim olduğu ve onu sekiz yıldır görmediğim dışında benden bir şey öğrenemediler."

"Tanrıya şükür daha fazlasını söylemedin." Suyunu çevirerek açtı.

Bardağımı aldım. "Oturma odama geçelim."

"Ne var? Neden? Sen oraya hiç oturmazsın."

Haklıydı, ama bunu kullanmak ailemle sürpriz bir karşılaşmayı önlemeye yardımcı olacaktı.

"Ama *sen* seviyorsun," diye belirttim. Yatak odama girdik ve rahat bir nefes alarak kapıyı arkamızdan kapattım.

"Hoşuma gitti," dedi annem, her şeyi kavramak için dönerek.

Tabii ki beğendi; süslemişti. Ben de beğendim ama pek işime yaramadı. Burayı Gideon için bitişik bir yatak odasına dönüştürmeyi düşünmüştüm ama artık her şey değişebilirdi. Benden uzaklaşmış, Nathan'ı ve Corinne'le akşam yemeğini benden saklamıştı. Bir açıklama istiyordum ve bunun ne olduğuna bağlı olarak ya ilerlemeye devam edecektik ya da birbirimizden uzaklaşmak için acı verici adımlar atacaktık.

Annem zarif bir şekilde şezlonga yerleşti ve bakışları üzerimde durdu. "Polise karşı çok dikkatli olmalısın Eva. Eğer seninle tekrar konuşmak isterlerse Richard'a haber ver ki avukatları da hazır bulunsun."

"Neden? Söylediklerim ya da söylemediklerim konusunda neden endişelenmem gerektiğini anlamıyorum. Ben yanlış bir şey yapmadım. Onun şehirde olduğunu bile bilmiyordum." Bakışlarının benimkilerden uzaklaştığını gördüm ve ses tonum sertleşti. "Neler oluyor anne?"

Konuşmadan önce bir içki aldı. "Nathan geçen hafta Richard'ın ofisine geldi. İki buçuk milyon dolar istedi."

Kulaklarımda ani bir uğultu vardı. "*Ne?*"

"Para istedi," dedi sertçe. "Hem de çok." "Neden para alacağını düşünsün ki?"

"Fotoğrafları *var*, Eva." Alt dudağı titremeye başladı. "Ve Video. Senin."

"Aman Tanrım." Titreyen ellerimle kahvemi bir kenara bıraktım ve başımı dizlerimin arasına alarak eğildim. "Tanrım, hasta olacağım."

Ve Gideon Nathan'ı görmüştü - dedektiflerin sorularını yanıtlarken bunu itiraf etmişti. Eğer resimleri gördüyse. .. onlardan iğrendiyse... bu beni neden terk ettiğini açıklardı. Yatağıma geldiğinde neden bu kadar acı çektiğini. Beni hâlâ istiyor olabilirdi ama şu anda kafasını dolduran görüntülerle yaşayamayabilirdi.

Bu şekilde olması gerektiğini söylemişti.

Benden korkunç bir ses kaçtı. Nathan'ın ne yakalamış olabileceğini hayal bile edemiyordum. Hayal etmek de istemedim.

Gideon'un bana bakmaya dayanamamasına şaşmamalı. Benimle son kez seviştiğinde, beni duyabildiği, koklayabildiği ve hissedebildiği ama göremediği zifiri karanlıkta sevişmiştik.

Ön kolumu ısırarak acı dolu bir çığlığı bastırdım.

"Bebeğim, hayır!" Annem önümde dizlerinin üzerine çöktü, beni sandalyeden yavaşça kaldırdı ve beni sallayabileceği yere yatırdı. "Sus. Her şey bitti. O öldü."

Kucağına kıvrıldım, hıçkırığa hıçkırığa ağladım, her şeyin gerçekten bittiğini fark ettim - Gideon'u kaybetmişim. Bana sırtını döndüğü için kendinden nefret edecekti ama neden kendini durduramayabileceğini anlıyordum. Eğer şimdi bana bakmak ona kendi acımasız geçmişini hatırlatıyorsa, buna nasıl dayanabilirdi? Ben nasıl dayanabilirdim?

Annemin eli saçlarımı okşadı. Onun da ağladığını hissettim. "Şşşt," diye susturdu beni, sesi titriyordu. "Şşş, bebeğim. Ben . Seninle ilgileneceğim."

Sonunda ağlayacak gözyaşım kalmamıştı. Boştum ama bu boşlukla birlikte yeni bir netlik geldi. Olanları değiştiremezdim ama sevdiğim hiç kimsenin bu yüzden acı çekmemesi için gerekeni yapabilirdim.

Doğrudum ve gözlerimi sildim.

"Bunu yapmamalısın," diye azarladı annem. "Gözlerini böyle ovuşturursan kırışırsın."

Nedense onun gelecekteki karga ayaklarım için duyduğu endişeyi histerik buldum. Kendimi tutmaya çalıştım ama bir kahkaha koptu.

"Eva Lauren!"

Ben de onun öfkesinin komik olduğunu düşündüm. Biraz daha güldüm ve bir kez başladıktan sonra duramadım. Yanlarım ağrıyana ve düşene kadar güldüm.

"Oh, kes !" Omzumu itti. "Hiç komik değil." Birkaç damla gözyaşı daha akıtmayı başarana kadar güldüm. "Eva, gerçekten!" Ama gülümsemeye başlamıştı.

Gülmekten çok hıçkırığa ağılayana kadar güldüm, kuru ve sessiz. Annemin kıkırdadığını duydum ve bu bir şekilde benim acıma mükemmel bir şekilde karıştı. Bunu açıklayamıyordum ama kendimi ne kadar korkunç ve umutsuz hissetsem de, annemin varlığı -tüm küçük tuhaflıkları ve beni çıldırtan öğütleriyle birlikte- tam da ihtiyacım olan şeydi.

Ellerim kramp giren karnımın üzerinde, derin ve temiz bir nefes aldım. "Bunu o mu ayarladı?" Yumuşak bir sesle sordum.

Gülümsemesi soldu. "Kim? Richard mı? Neyi ayarladın? Parayı mı? Oh . . ."

Bekledim.

"Hayır!" diye itiraz etti. "Yapmaz. Onun aklı bu şekilde çalışmaz."

"Tamam. Sadece bilmem gerekiyordu." Stanton'ın bir vur emri verdiğini de göremiyordum.
Ama Gideon . . .

Kabuslarından intikam arzusunun şiddetle renklendiğini biliyordum. Ve onu Brett'le dövüşürken görmüştüm. Bu anı zihnime kazınmıştı. Gideon yetenekliydi ve geçmişiyle-

Derin bir nefes aldım, sonra üfledim. "Polis ne kadarını biliyor?"

"Her şeyi." Gözleri yumuşaktı ve suçluluk duygusuyla ıslanmıştı. "Nathan'ın kayıtlarındaki mühür o öldüğünde kırılmıştı."

"Peki nasıl öldü?"

"Söylemediler."

"Sanırım bu önemli değil. Bir nedenimiz var." Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Kişisel olarak fırsatımızın olmaması muhtemelen önemli değil. Sizin zamanınız hesaba katıldı, değil mi? Ya Stanton'ın?"

"Evet. Seninki de mi?"

"Evet." Ama Gideon'unkini bilmiyordum. Önemi de yoktu zaten. Kimse Gideon ve Stanton gibi adamların Nathan gibi bir pisliği temizlemek için ellerini kirletmelerini beklemezdi.

Birden fazla nedenimiz -şantaj ve bana yaptıklarının intikamını almak- ve araçlarımız vardı ve araçlar bize fırsat verdi.

* * *

Saçlarımı tekrar taradım ve yüzüme su çarptım, bir yandan da annemi fark edilmeden dairemde nasıl çıkaracağımı düşünüyordum. Onu yatak odamdaki dolabı karıştırırken bulduğumda -her zamanki gibi tarzım ve görünüşüm hakkında endişeliydi- ne yapacağımı biliyordum.

"Macy's'den aldığım eteği hatırlıyor musun?" Ona sordum. "Yeşil olanı mı?"

"Oh, evet. Çok güzel."

"Onu giyemedim, çünkü onunla birlikte giyebileceğim bir şey gelmiyor. Bir şeyler bulmama yardım edebilir misin?"

"Eva," dedi kızgınlıkla. "Şimdiye kadar kişisel bir tarz oluşturmuş olmalıydın ve bu eşofman olmamalıydı!"

"Bana yardım et, anne. Hemen döneceğim." Ondan ayrılmak için bir amacım olsun diye kahve fincanımı yanıma aldım. "Hiçbir yere gitme."

"Nereye gidebilirim ki?" cevap verdi, gömme dolabımın derinliklerine indiği için sesi boğuk çıkıyordu.

Oturma odasını ve mutfağı hızlıca kontrol ettim. Babam ortalıkta görünmüyordu ve yatak odasının kapısı da Cary'ninki gibi kapalıydı. Aceleyle odama geri döndüm.

"Bu nasıl?" diye sordu, şampanya rengi ipek bir bluz tutarak. Kombinasyon muhteşem ve şıktı.

"Bayıldım! Harikasın! Teşekkür ederim. Ama eminim artık gitmen gerekiyordur, değil mi? Seni bekletmek istemem."

Annem kaşlarını çattı. "Acelem yok."

"Peki ya Stanton? Bu onun aklını kurcalıyor olmalı. Hem bugün Cumartesi, hafta sonlarını hep sana ayırır. Seninle vakit geçirmeye ihtiyacı var."

Ve Tanrım, onun stresi için kendimi çok kötü hissediyordum. Stanton annemle evli olduğu dört yıl boyunca zamanının ve parasının büyük bir kısmını ben ve Nathan'la ilgili konulara harcamıştı. Bu birinden istenmeyecek kadar çok şeydi ama o bizim için her şeyi yapmıştı. Hayatımın geri kalanında, annemi bu kadar çok sevdiği için ona borçlu olacaktım.

"Bu senin de aklını kurcalıyor," diye karşı çıktı. "Senin için burada olmak istiyorum Eva. Sana destek olmak istiyorum."

Boğazım düğümlendi, kendini affedemediği için bana olanları telafi etmeye çalıştığını anladım. "Sorun yok," dedim kısık sesle. "İyi olacağım. Ve dürüst olmak gerekirse, bizim için yaptığı onca şeyden sonra seni Stanton'dan uzak tuttuğum için kendimi kötü hissedirdim. Sen onun ödülüsün, bitmek bilmeyen bir iş haftasının sonundaki küçük cennet parçasısın."

Dudakları büyüleyici bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ne kadar hoş bir söz."

Evet, ben de öyle düşünmüştüm, Gideon'un ona benzer şeyler söylediği zamanlarda.

Ben.

Sadece bir hafta önce sahilde olmamız imkansız görünüyordu. ev, delicesine aşık ve ilişkimizde sağlam, emin adımlarla ilerliyoruz.

Ama şimdi bu ilişki bozulmuştu ve artık nedenini biliyordum. Gideon'un Nathan'ın New York'ta olması kadar önemli bir şeyi benden saklamasına kızmış ve incinmişim. Ne düşündüğü ve hissettiği hakkında benimle konuşmadığı için öfkeliydim. Ama ben de anladım. O bir

Yıllar ve yıllar boyunca kişisel bir şey hakkında konuşmaktan kaçınan bir adamdı ve bu ömür boyu süren alışkanlığın değişmesi için yeterince uzun süredir birlikte değildik. Olduğu kişi olduğu için onu suçlayamazdım, tıpkı benim olduğum şeyle yaşayamayacağına karar verdiği için onu suçlayamadığım gibi.

İç çekerek annemin yanına gittim ve ona sarıldım. "Senin burada olman . . . ihtiyacım olan şey buydu, anne. Ağlamak, gülmek ve sadece seninle oturmak. Bundan daha mükemmel bir şey olamaz. Teşekkür ederim."

"Gerçekten mi?" Bana sıkıca sarıldı, aynı boyda olmamıza ve topuklu ayakkabılarının onu daha uzun göstermesine rağmen kollarımda kendini çok küçük ve narin hissetti. "Delirdiğini düşünmüştüm."

Geri çekildim ve gülümsedim. "Sanırım bir süreliğine öyle oldu ama sen beni geri getirdin. Ve Stanton iyi bir adam. Bizim için yaptığı her şey için minnettarım. Lütfen ona bunu söylediğimi ilet."

Kolumu onunkine bağladım, yatağımdan tutup onu ön kapıya götürdüm. Bana tekrar sarıldı, elleri sırtımı aşağı yukarı okşadı. "Beni bu gece ve yarın ara. İyi olduğundan emin olmak istiyorum."

"Pekala."

Beni inceledi. "Ve gelecek hafta bir spa günü planlayalım. Eğer doktor Cary'nin gitmesini onaylamazsa, teknisyenleri buraya çağırırız. Bence şu anda hepimizin biraz şımartılmaya ve cilalanmaya ihtiyacı var."

"Bok gibi görüldüğümü söylemenin çok güzel bir yolu bu." Her ne kadar o bunu benden çok daha iyi saklasa da, ikimiz de pürüzlü yanlara sahiptik. Nathan hâlâ kara bir bulut gibi üzerimizde dolaşıyor, hayatlarımızı mahvetmeye ve huzurumuzu bozmaya devam ediyordu. Ama olduğumuzdan daha iyi durumdaymışız gibi davranırdık. İşleri böyle yürütüyorduk. "Ama haklısın, bizim için iyi olacak ve Cary sadece manikür pedikür yaptırabilse bile kendini çok daha iyi hissedecek."

"Ayarlamaları yapacağım. Sabırsızlanıyorum!" Annem o kendine özgü megawatt gülümsemesiyle parladı.

-Ön kapıyı açtığımda babamın başına gelen de buydu. Elinde Cary'nin anahtarlarıyla eşikte duruyordu, tam birini kilide sokmak üzereyken yakalanmıştı. Üzerinde koşu şortu ve

Spor ayakkabıları, terden sırılsıklam olmuş gömleği dikkatsizce omzuna atılmıştı. Hâlâ biraz hızlı nefes alan, bronzlaşmış teni ve dalgalanan kasları terden parıldayan Victor Reyes, seksi ve iri yarı bir adamdı.

Ve anneme tamamen uygunsuz bir şekilde bakıyordu.

Bakışlarımı ciddi şekilde sigara içen babamdan ayırıp göz alıcı anneme baktığımda, onun da babama, babamın ona baktığı gibi baktığını görünce şok oldum.

Annemle babamın birbirlerine aşık olduklarını fark ettiğim onca zamandan sonra. Babamın annem için kalbinin kırıldığından şüpheleniyordum ama annemin babamdan utandığını sanıyordum, sanki babam annemin geçmişindeki büyük bir hata ve yanlış kararmış gibi.

"Monica." Babamın sesi daha önce hiç duymadığım kadar alçak ve derindi, aksanlı olduğu da çok açıktı.

"Victor." Annemin nefesi kesilmişti. "Burada ne işin var?"

Kaşlarından biri kalktı. "Kızımızı ziyarete geldim."

"Ve şimdi annemin gitmesi gerekiyor," diye dürttüm, annemle babamı bir arada görmenin verdiği yenilik ile annemin tam da ihtiyacı olan kişi olan Stanton'a duyduğum sadakat arasında kalmıştım. "Seni sonra ararım anne."

Babam bir an kıpırdamadı, bakışları annemi tepeden tırnağa süzdükten sonra tekrar yukarı doğru kaydı. Sonra derin bir nefes aldı ve kenara çekildi.

Annem koridora çıktı ve asansöre doğru döndü, sonra son anda geri döndü. Avucunu babamın kalbinin üzerine koydu ve parmak uçlarına kalkarak önce bir yanağını, sonra da diğer yanağını öptü.

"Güle güle," diye nefes aldı.

Dengesiz bir şekilde asansöre doğru yürümesini ve sırtı bize dönük bir şekilde düğmeye basmasını izledim. Babam arabanın kapıları arkasından kapanana kadar kafasını çevirmedi.

Aceleyle nefesini verdi ve daireme girdi.

Kapıyı kapattım. "Birbirinize deli gibi aşık olduğunuzu nasıl bilemedim?"

Gözlerindeki bakışa tanık olmak acı vericiydi. Çiğ ıstırap açık bir yara gibiydi. "Çünkü bunun hiçbir anlamı yok."

"Ben buna inanmıyorum. Aşk her şey demektir."

"Söyledikleri gibi her şeyi fethetmiyor." Homurdandı. "Annenin bir polis karısı olduğunu görebiliyor musun?"

Yüzümü buruşturdum.

"Doğru," dedi kuru bir sesle, gömleğiyle alnını silerek. "Bazen aşk yeterli değildir. Ve eğer yeterli değilse, ne işe yarar ki?"

Sözlerinde duyduğum acı, benim de çok iyi bildiğim bir şeydi. Onu geçtim ve mutfağa gittim.

Babam beni takip etti. "Gideon Cross'a aşık mısın?" "Belli değil mi?"

"Sana aşık mı?"

Enerjim olmadığı için kupamı lavaboya attım ve kendim ve babam için yenilerini çıkardım. "Bilmiyorum. Beni istediğini ve bazen bana ihtiyacı olduğunu biliyorum. Sanırım istesem benim için elinden gelen her şeyi yapardı, çünkü onu biraz kızdırdım."

Ama bana beni sevdiğini söyleyemedi. Bana geçmişinden bahsetmedi. Ve görünüşe göre, *benim* geçmişimin kanıtlarıyla yaşayamazdı.

"Omuzlarının üzerinde iyi bir kafa var."

Taze bir demlik yapmak için dondurucudan kahve çekirdekleri çıkardım. "Bu ciddi tartışılır, baba."

"Kendinize karşı dürüstsünüz. Bu sahip olunması gereken iyi bir özellik." Omzumun üzerinden ona baktığımda bana sıkı bir gülümseme verdi. "Daha önce e-postalarımı kontrol etmek için senin tabletini kullandım. Sehpanın üzerindeydi. Umarım sakıncası yoktur."

Başımı salladım. "Keyfine bak."

"Oradayken internette gezindim. Cross hakkında ne çıktığını görmek istedim."

Kalbim biraz burkuldu. "Ondan hoşlanmıyorsun."

"Yargılamaktan kaçınıyorum." Babamın sesi oturma odasına geçerken azaldı, sonra elinde tabletimle geri döndüğünde tekrar güçlendi.

Ben çekirdekleri öğütürken o tabletin koruyucu kılıfını çevirerek açtı ve ekrana dokunmaya başladı.

"Dün gece onu tanımakta zorlandım. Sadece biraz daha bilgi istedim. İkinizin birlikte çekilmiş ve umut verici görünen bazı fotoğraflarını buldum." Bakışları ekrandaydı. "Sonra başka bir şey buldum."

Tableti bana bakacak şekilde çevirdi. "Bunu bana açıklayabilir misin? Bu onun başka bir kız kardeşi mi?"

Çekilmiş kahveyi bırakarak yaklaştım, gözlerim babamın Page Six'te bulunduğu makaleye takıldı. Fotoğrafta Gideon ve Corinne bir tür kokteyl partisindeydiler. Adam kolunu Corinne'in beline dolamıştı ve vücut dilleri tanıdık ve samimiydi. Ona çok yakındı, dudakları neredeyse şakağına değiyordu. Kadının elinde bir içki vardı ve gülüyordu.

Tableti elime aldım ve yazıyı okudum: *Cross Industries'in CEO'su Gideon Cross ve Corinne Giroux Kingsman Votka'nın tanıtım toplantısında.*

Sayfanın başına gidip kısa makaleyi okurken ve daha fazla bilgi ararken parmaklarım titredi. Mikserin Perşembe günü saat altıdan dokuzaya kadar Gideon'un mülklerinden birinde, çok iyi bildiğim bir mülkte olduğunu gördüğümde uyuştum. Beni orada becermişti, tıpkı düzinelerce kadını orada becerdiği gibi.

Gideon beni Dr. Petersen'la randevumuz için ekmiş, Corinne'i de kendi oteline götürmüştü.

Dedektiflere söylemek istediği ama benim duymamı istemediği şey buydu: Mazereti başka bir kadınla geçirdiği bir akşamdı -belki de bütün gece.

Tableti gereğinden fazla özen göstererek yere bıraktım ve tuttuğum nefesi bıraktım. "Bu onun kız kardeşi değil."

"Ben öyle düşünmemiştim."

Ona baktım. "Bana bir iyilik yapıp kahveyi bitirebilir misin? Yapmam gereken bir telefon görüşmesi var."

"Tabii. O zaman ben bir duş alacağım." Uzandı ve elini benimkinin üzerine koydu. "Hadi dışarı çıkalım ve bütün bu sabahı silelim. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Kulağa mükemmel geliyor."

Telefonu baz istasyonundan aldım ve yatak odama geri döndüm. Gideon'un cep telefonunun hızlı arama tuşuna bastım ve açmasını bekledim. Üç kez çaldıktan sonra açtı.

"Cross," dedi, her ne kadar ekranı ona ben olduğumu söylese de. "Şu anda gerçekten konuşamam."

"O zaman sadece dinle. Zaman tutacağım. Bir dakika. Lanet olası bir dakikanı. Bana bunu verebilir misin?"

"Ben gerçekten-"

"Nathan sana benim fotoğraflarımla mı geldi?" "Bu değil-"

"mi yaptı?" Tersledim.

"Evet," diye ısırdı.

"Onlara baktın mı?"

Uzun bir duraklama oldu, sonra "Evet" dedi.

Nefes verdim. "Tamam. Başka bir kadınla çıkacağın için gelmeyeceğini bildiğin halde Dr. Petersen'in ofisine gitmeme izin verdiğin için tam bir pislik olduğunu düşünüyorum. Bu ciddi bir dangalaklık, Gideon. Ve daha da kötüsü, bu bir Kingsman etkinliğiydi, senin için manevi bir değeri olmalıydı, nasıl olduğunu düşünürsek-"

Arkaya itilen bir sandalyenin ani sürtünme sesi duyuldu. O telefonu kapatmadan önce söylenmesi gerekenleri söylemek için çaresizce koştum.

"Bence, özellikle de başka biriyle yatmaya başlamadan önce, doğrudan ortaya çıkıp bittiğimizi söylemediğin için korkağın tekisin."

"Eva. Lanet olsun."

"Ama şunu bilmeni isterim ki, bu olayı ele alış şeklin çok *yanlış* olsa da, kalbimi milyonlarca küçük parçaya ayırmış olsan da ve sana olan tüm saygımı yitirmiş olsam da, o fotoğraflarımı gördükten sonra hissettiklerin için seni suçlamıyorum. Anlıyorum."

"Dur." Sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlasıydı ve Corinne'in şu anda bile onunla birlikte olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

"Kendini suçlamayı istemiyorum, tamam mı? Seninle yaşadıklarımızdan sonra - senin neler yaşadığını bildiğimden değil, çünkü bana hiç anlatmadın - ama her neyse ..." İçimi çektim ve söylediklerimin ne kadar titrek çıktığını görünce yüzümü buruşturdum. Daha da kötüsü, ağzımı tekrar açtığımda kelimelerim gözyaşlarıyla sulanmıştı. "Kendini suçlama. Suçlamıyorum. Sadece bunu bilmeni istiyorum."

"Tanrım," diye nefes aldı. "Lütfen dur, Eva."

"İşim bitti. Umarım bulursun-" Elim kucagımda sıkıştı. "Boş ver. Güle güle."

Telefonu kapattım ve yatağımın üzerine bıraktım. Duşa giderken kıyafetlerimi çıkardım ve Gideon'un bana verdiği yüzüğü tezgâhın üzerine koydum. Suyu dayanabileceğim kadar sıcak açtım ve uyuşuk bir şekilde kabinin zeminine çöktüm.

Hiçbir şeyim kalmamıştı.

Bölüm 17

Cumartesi ve Pazar günlerinin geri kalanında babamla birlikte şehrin dört bir yanını dolaştık. Yemek işini hallettiğinden emin oldum, onu peynirli kek için Junior's'a, sosisli sandviç için Gray's Papaya'ya ve Cary ile paylaşmak üzere eve geri götürdüğümüz pizza için John's'a götürdüm. Empire State Binası'nın tepesine çıktık, bu da babama göre Özgürlük Heykeli ihtiyacını karşıladı. Broadway'de bir matine gösterisinin tadını çıkardık. Sıcak, kalabalık ve berbat kokan ama ilginç - ve birkaç yarı çıplak- sokak sanatçısının olduğu Times Meydanı'na yürüdük. Telefonumla fotoğraflarını çektim ve gülmesi için Cary'ye gönderdim.

Babam şehirdeki acil müdahale ekiplerinin varlığından çok etkilendi ve at sırtındaki polis memurlarını görmek benim kadar hoşuna gitti. Central Park'ta arabasıyla bir tur attık ve birlikte metroya bindik. Onu Rockefeller Center'a, Macy's'e ve Crossfire'a götürdüm; o da etkileyici bir bina olduğunu ve diğer etkileyici binaların arasında kendine yer bulabileceğini kabul etti. Ama tüm bunlar boyunca sadece takılıyorduk. Çoğunlukla yürüyor, konuşuyor ve sadece birlikte oluyorduk.

Sonunda annemle nasıl tanıştığını öğrendim. Küçük, şık spor arabasının lastiği patlamış ve soluğu onun çalıştığı oto tamirhanesinde almış. Hikâyeleri bana Billy Joel'in eski hiti "Uptown Girl "ü hatırlattı ve bunu ona söyledim. Babam güldü ve bunun en sevdiği şarkılardan biri olduğunu söyledi. Onu hâlâ pahalı küçük oyuncak arabasının direksiyonundan kayarken ve dünyasını sallarken görebildiğini söyledi. Ben ortaya çıkana kadar, ne o zamandan beri ne de daha önce gördüğü en güzel şeydi.

"Ona kızgın mısın, baba?"

"Eskiden öyleydim." Kolunu omuzlarıma doladı. "Sen doğduğunda sana benim soyadımı vermediği için onu asla affetmeyeceğim. Ama artık para meselesine kızgın değilim. Uzun vadede onu asla mutlu edemeyeceğim ve o da bunu bilecek kadar kendini tanıyordu."

Başımı salladım, hepimiz için üzülüyordum.

"Ve gerçekten"-içini çekti ve yanağını bir an için başımın tepesine yasladı-"kocalarının verebildiği her şeyi sana verebilmeyi ne kadar istesem de, bunları elde ettiğin için mutluyum. Onun seçimleri sayesinde hayatının daha iyi olmasını takdir edecek kadar gururlu değilim. Ben de kendi durumuma üzülüyorum. Beni mutlu eden iyi bir hayatım ve beni gururlandıran bir kızım var. Kendimi zengin bir adam olarak görüyorum çünkü bu dünyada isteyip de sahip olamadığım hiçbir şey yok."

Yürümeyi bıraktım ve ona sarıldım. "Seni seviyorum baba. Burada olduğun için çok mutluyum."

Kollarını bana doladı ve sonunda iyi olabileceğimi düşündüm. Hem annem hem de babam sevdikleri kişi olmadan tatmin edici hayatlar yaşıyorlardı.

Ben de yapabilirim.

* * *

Babam gittikten sonra depresyona girdim. Sonraki birkaç gün sürünerek geçti. Her gün kendime Gideon'dan bir haber beklemediğimi söylüyordum ama gece yatağa girdiğimde ağlayarak uyuyordum çünkü bir gün daha ondan haber alamadan bitmişti.

Etrafımdaki insanlar endişeliydi. Steven ve Mark Çarşamba günü öğle yemeğinde aşırı derecede ilgiliydiler. Shawna'nın çalıştığı Meksika restoranına gittik ve üçü de beni güldürmek ve eğlendirmek için çok uğraştılar. Öyle de yaptım çünkü üçüyle de vakit geçirmeyi seviyordum ve gözlerinde gördüğüm endişeden nefret ediyordum ama içimde hiçbir şeyin dolduramayacağı bir boşluk ve Nathan'ın ölümüyle ilgili soruşturmaya dair içimi kemiren bir endişe vardı.

Annem her gün beni arayıp polisin benimle tekrar iletişime geçip geçmediğini soruyor -geçmemişlerdi- ve polisin o gün kendisiyle ya da Stanton'la iletişime geçip geçmediği konusunda beni bilgilendiriyordu.

Stanton'ın etrafında dolanmalarından endişeleniyordum ama üvey babam açıkça masum olduğu için bulabilecekleri bir şey olmadığına inanmak zorundaydım. Yine de . . . Sonunda bir şey bulup bulamayacaklarını merak ediyordum. Bu

belli ki bir cinayetti, yoksa araştırmazlardı. Nathan şehirde yeniydi, onu öldürmek isteyecek kimi tanıyordu ki?

Aklımın bir köşesinde, bunu Gideon'un ayarladığını düşünmekten kendimi alamıyordum. Bu onu unutmamı zorlaştırıyordu, çünkü bir parçam -bir zamanlar olduğum küçük kız- uzun zamandır Nathan'ın ölmesini istiyordu. Yıllardır beni incittiği gibi onun da incinmesini istiyordum. Ona karşı masumiyetimi ve bekâretimi kaybetmişim. Özsaygımı ve kendime olan saygımı kaybetmişim. Ve sonunda, kendim daha çocukken acı verici bir düşükle bir çocuk kaybetmişim.

Her günü dakika dakika atlattım. Kendimi Krav Maga için Parker'a gitmeye, televizyon izlemeye, uygun olduğunda -özellikle Cary'nin yanında- gülümsemeye ve gülmeye ve her sabah kalkıp yeni bir günle yüzleşmeye zorladım. İçimde ne kadar ölü hissettiğimi görmezden gelmeye çalıştım. Sürekli donuk bir sızı gibi içimde zonklayan acının ötesinde hiçbir şey bana canlı gelmiyordu. Kilo verdim ve kendimi dinlenmiş hissetmeden çok uyudum.

Perşembe günü, Gideon'dan sonraki altıncı gün: Dr. Petersen'in resepsiyon görevlisine mesaj bırakarak Gideon ve benim artık seanslarımıza gelmeyeceğimizi bildirdim. O akşam Clancy'ye Gideon'un apartmanına uğramasını söyledim ve bana verdiği yüzüğü ve dairesinin anahtarını kapalı bir zarf içinde resepsiyona bıraktım. Not bırakmadım çünkü söylemem gereken her şeyi söylemişim.

Cuma günü, diğer kıdemsiz müşteri yöneticilerinden biri bir asistan aldı ve Mark yeni işe alınan kişinin yerleşmesine yardım edip edemeyeceğimi sordu. Adı Will'di ve ondan hemen hoşlandım. Kıvrıcık ama kısa kesilmiş siyah saçları vardı. Uzun favorileri vardı ve kendisine çok kare çerçeveli gözlükler takıyordu. Kahve yerine soda içiyordu ve hâlâ lisedeki sevgilisiyle çıkıyordu.

Sabahın büyük bir bölümünü ona ofisleri gezdirerek geçirdim.

"Burayı sevmişsin," dedi.

"Burayı seviyorum." Gülümsedim.

Will de gülümsedi. "Buna sevindim. Başta emin değildim. İyi şeyler söylerken bile pek hevesli görünmüyordun."

"Benim hatam. Zor bir ayrılık yaşıyorum." Omuz silkmeye çalıştım. "Şu anda herhangi bir şey için heyecanlanmak benim için çok zor, delisi olduğum şeyler için bile. Bu iş de onlardan biri."

"Ayrıldığımız için üzgünüm," dedi, koyu renk gözleri sempati ile ısınmıştı.

"Evet. Ben de."

Cary Cumartesi günü daha iyi görünüyor ve hissediyordu. Kaburgaları hala sargılıydı ve kolu bir süre alçıda kalacaktı ama kendi başına dolaşıyordu ve artık hemşireye ihtiyacı yoktu.

Annem evimize bir güzellik ekibi getirdi; beyaz önlüklü altı kadın oturma odamı ele geçirdi. Cary cennetteydi. Spa gününün tadını çıkarmak konusunda hiçbir tereddütü yoktu. Annem yorgun görünüyordu, ki bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Stanton için endişelendiğini biliyordum. Belki o da babamı düşünerek vakit geçiriyordu. Onu yaklaşık yirmi beş yıldır ilk kez gördükten sonra bunu yapmaması bana imkânsız görünüyordu. Ona duyduğu özlem benim için sıcak ve canlıydı; onun için nasıl bir his olduğunu hayal bile edemezdin.

Bana gelince, beni seven ve Gideon'dan bahsetmeyecek ya da birlikte takılmak için serseri olduğum için bana zor zamanlar yaşatmayacak kadar beni iyi tanıyan iki insanın etrafında olmak harikaydı. Annem bana en sevdiğim Knipschildt trüflerinden bir kutu getirdi, yavaşça tadına baktım. Bu beni hiç azarlamadığı tek hoşgörüsüydü. O bile bir kadının çikolata yemeye hakkı olduğunu kabul ediyordu.

"Ne yaptıracaksın?" Cary yüzüne bulaşmış bir sürü siyah yapışkan maddeyle bana bakarak sordu. Saçlarını her zamanki seksi dalgalı tarzında kestiriyordu ve ayak tırnakları kesilip törpülenerek mükemmel yuvarlak kareler haline getiriliyordu.

Parmaklarımdaki çikolatayı yaladım ve cevabımı düşündüm. En son spa randevusuna gittiğimizde Gideon'la bir ilişki yaşamayı kabul etmiştim. O ve ben ilk randevumuza çıkacaktık ve seks yapacağımızı biliyordum. Baştan çıkarmak için tasarlanmış bir paket seçmiştim, cildimi afrodizyak özellikleri olduğu iddia edilen kokularla yumuşak ve hoş kokulu hale getiriyordu.

Artık her şey farklıydı. Bir bakıma, her şeyi baştan yapmak için ikinci bir şansım vardı. Nathan'ın ölümüyle ilgili soruşturma hepimiz için bir endişe kaynağıydı ama onun hayatımdan sonsuza dek çıkmış olması beni ihtiyacım olduğunu fark etmediğim bir şekilde özgürleştirmişti. Zihnimin arkasında bir yerlerde korku gizleniyor olmalıydı. Hayatta olduğu sürece onu tekrar görebilme ihtimalim her zaman vardı. Artık özgürdüm.

Ayrıca New York'taki hayatımı daha önce hiç olmadığı şekilde kucaklamak için yeni bir şansım vardı. Kimseye karşı sorumlu değildim. Herkesle her yere gidebilirdim. Herhangi biri olabilirdim. Manhattan'da yaşayan ve bir reklam ajansında hayalindeki işi yapan Eva Tramell kimdi? Henüz bilmiyordum. Şimdiye kadar, esrarengiz ve inanılmaz derecede güçlü bir adamın yörüngesine giren San Diego'lu bir nakil olmuştum. O Eva, Gideon'dan Sonraki Sekizinci Gün'deydi: İkinci rauntta bir köşeye kıvrılmış yaralarını yalıyordu ve uzun bir süre de öyle kalacaktı. Belki de sonsuza kadar, çünkü bir daha Gideon'a aşık olduğum gibi aşık olabileceğimi hayal bile edemiyordum. İyi ya da kötü, o benim ruh eşimdi. Benim diğer yarımdı. Birçok yönden, o benim yansımamdı.

"Eva?" Cary beni inceleyerek dürttü.

"Her şeyin yapılmasını istiyorum," dedim kararlılıkla. "Yeni bir saç kesimi istiyorum. Kısa, flörtöz ve şık bir şey. Tırnaklarımın ateş kırmızısına boyanmasını istiyorum.

-El ve ayak parmakları. Yeni bir Eva olmak istiyorum."

Cary'nin kaşları kalktı. "Tırnaklar, evet. Saç, belki. Bir erkek yüzünden kafayı yemişken genel geçer kararlar vermemelisin. Geri dönüp sana musallat olurlar."

Çenem kalktı. "Ben yapıyorum, Cary Taylor. Ya yardım edersin ya da çeneni kapatıp izlersin."

"Eva!" Annem neredeyse ciyak ciyak bağıırıyordu. "Harika görüneceksin! Saçına ne yapacağımı çok iyi biliyorum. *Bayılacaksın!*"

Cary'nin dudakları kıpırdadı. "Pekâlâ o zaman, bebeğim. Yeni Eva'nın neye benzediğini görelim."

* * *

Yeni Eva modern, hafif sinirli bir seks delisine dönüştü. Bir zamanlar uzun, düz sarı olan saçlarım artık omuz hizasındaydı ve uzun katlar halinde kesilmişti, platin röfleler serpiştirilmiş ve yüzümü çerçeveliyordu. Yeni saç modelimle nasıl bir görünüm yakalamam gerektiğini görmek için makyajımı da yaptırdım ve yumuşak pembe dudak parlaticısının yanı sıra gözlerim için dumanlı grinin uygun olduğunu öğrendim.

Sonunda tırnaklarım için kırmızıyı tercih etmedim ve onun yerine çikolatayı seçtim. Gerçekten hoşuma gitti. En azından şimdilik. Bir dönemden geçiyor olabileceğimi kabul etmeye hazırdım.

"Tamam, sözümü geri alıyorum," dedi Cary ıslık çalarak. "Belli ki ayrılıkları iyi karşılıyorsun."

"Gördün mü?" diye böbürlendi annem, sırtarak. "Sana söylemiştim! Şimdi şehirli bir sofistike gibi görünüyorsun."

"Buna böyle mi diyorsun?" Yansımamı inceledim, dönüşüm karşısında hayrete düşmüştüm. Biraz daha yaşlı görünüyordum. Kesinlikle daha gösterişli. Kesinlikle daha seksiydim. Yaklaşık iki haftadır gördüğüm boş gözlü genç kadından başka birinin bana baktığını görmek moralimi yükseltti. Her nasılsa, daha ince yüzüm ve hüzünlü gözlerim daha cesur bir stille iyi uyum sağlamıştı.

Hepimiz çok iyi göründüğümüz için annem akşam yemeği için dışarı çıkmamızda ısrar etti. Stanton'ı aradı ve ona dışarıda bir gece için hazırlanmasını söyledi ve konuşmanın sonundan kız gibi heyecanıla onu memnun ettiğini anlayabiliyordum. Yeri seçme ve ayarlamaları yapma işini ona bıraktı, sonra dolabımdan küçük siyah bir elbise seçerek makyajıma devam etti. Ben elbiseyi giyerken, o da fildişi kokteyl elbiselerimden birini gösterdi.

Annemin neredeyse yirmi yaş küçük birinin kıyafetlerini giyebilmesini eğlenceli ve oldukça şaşırtıcı bularak ona "Devam et," dedim.

Hazır olduğumuzda Cary'nin odasına gitti ve hazırlanmasına yardım etti.

Kapı aralığında annemin onunla ilgilenişini izledim, karşılıklı konuşma gerektirmeyen o konuşma tarzıyla sürekli konuşuyordu. Cary yüzünde tatlı bir gülümsemeyle öylece duruyor, gözleri annemi odanın içinde sevinçle takip ediyordu.

Elleri Taylor'ın geniş omuzlarında gezindi, gömleğinin ütülenmiş ketenini düzeltti, sonra kravatını ustalıkla düğümledi ve geri çekilerek yaptığı işi seyretti. Alçılı kolunun düğmeleri çözülmüş ve kıvrılmıştı, yüzünde hâlâ sarı ve mor morluklar vardı ama hiçbir şey Cary Taylor'ın şık bir gece için giyinmiş halinin genel etkisini azaltamazdı.

Annemin gülümsemesi odayı aydınlattı. "Büyüleyici, Cary. Tek kelimeyle muhteşem." "Teşekkür ederim."

Öne doğru bir adım atarak onu yanağından öptü. "Neredeyse içiniz kadar dışınız da güzel."

Gözlerini kırıştırarak bana bakmasını izledim, yeşil gözleri şaşkınlıkla doluydu. Kapı pervazına doğru eğildim ve şöyle dedim: "Bazılarımız senin içini görebiliyor, Cary Taylor. O muhteşem görünüşün bizi kandıramaz. İçinde kocaman, güzel bir kalp taşıdığını biliyoruz."

"Haydi!" dedi annem, ikimizin de elinden tutup bizi odadan dışarı çıkardı.

Lobi katına indiğimizde Stanton'ın limuzininin beklediğini gördük. Üvey babam arkadan tırmandı ve kollarını anneme doladı, rujunu bozmak istemeyeceğini bildiği için yanağına nazik bir öpücük kondurdu. Stanton kar beyazı saçları ve kot mavisi gözleriyle çekici bir adamdı. Yüzünde yılların izleri vardı ama yine de çok çekici bir adamdı, formunu koruyan ve aktif biriydi.

"Eva!" O da bana sarıldı ve yanağımdan öptü. "Büyüleyici görünüyorsun."

Gülümsedim, "büyüleyici" olmanın birisinin ırzına geçecekmişim gibi görüldüğüm anlamına mı yoksa ırzıma geçilmesini beklediğim anlamına mı geldiğinden tam olarak emin .

Stanton Cary'nin elini sıktı ve omzuna nazik bir tokat attı. "Seni tekrar ayakta görmek güzel, genç adam. Hepimizi korkuttun."

"Teşekkür ederim. Her şey için."

"Teşekküre gerek yok," dedi Stanton, elinin tersiyle iterek. "Asla."

Annem derin bir nefes aldı, sonra bıraktı. Stanton'ı izlerken gözleri . Beni ona bakarken yakaladı ve gülümsedi, huzurlu bir gülümsemeydi bu.

Kendimizi büyük bir orkestra ve biri erkek diğeri kadın iki mükemmel şarkıcının olduğu özel bir kulüpte bulduk. Akşam boyunca sık sık değiştiler ve klasik bir Manhattan sosyete fotoğrafından fırlamış yüksek arkalıklı kadife bir kabinde servis edilen mum ışığında bir yemeğe mükemmel bir eşlik sağladılar. Büyülenmemek elde değildi.

Yemek ve tatlı arasında Cary beni dansa kaldırdı. Annemin ısrarı üzerine birlikte resmi dans dersleri almıştık ama Cary'nin yaraları nedeniyle biraz ağırdan almak zorunda kaldık. Sevdiklerimizle paylaştığımız güzel bir yemekle mutlu bir günü sonlandırmanın verdiği memnuniyetin tadını çıkararak yerimizde sallanıp durduk.

"Şunlara bak," dedi Cary, Stanton'ın annemi dans pistinde ustalıkla dolaştırmasını izlerken. "Onun için deli oluyor."

"Evet. Kız da ona iyi geliyor. Birbirlerine ihtiyaçları olanı veriyorlar."

Bana baktı. "Babanı mı düşünüyorsun?"

"Birazcık." Uzandım ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim, kalın ipek gibi hissettiren daha uzun ve koyu telleri . "Kendimi hiçbir zaman romantik biri olarak görmedim. Yani romantizmi, büyük jestleri ve birinden çok hoşlandığında hissettiğin o çakırkeyif duyguyu severim. Ama tüm o Beyaz Atlı Prens fantezisi ve hayatının aşkıyla evlenmek bana göre değildi."

"Sen ve ben, bebeğim, çok yorgunuz. Sadece berbat durumda olduğumuzu bilen ve bunu kabul eden biriyle akıllara durgunluk veren bir seks istiyoruz."

Ağzım alaycı bir şekilde çarpıldı. "Yolun bir yerinde, Gideon ve benim her şeye sahip olabileceğimizi düşünerek kendimi kandırdım. İhtiyacımız olan tek şey aşık olmaktı. Sanırım hiç böyle aşık olacağımı düşünmediğim için ve aşık olduğunuzda sonsuza dek mutlu yaşamanız gerektiğine dair bir efsane olduğu için."

Cary dudaklarını alnıma bastırdı. "Özür dilerim Eva. Acı çektiğini biliyorum. Keşke bunu düzeltebilseydim."

"Birlikte mutlu olabileceğim birini bulmak neden hiç aklıma gelmedi bilmiyorum."

"Birbirimize çakmak istemememiz çok kötü. Mükemmel olurduk." Güldüm ve yanağımı kalbine yasladım.

Şarkı bittiğinde ayrıldık ve masamıza doğru ilerlemeye başladık. Parmakların bileğimde dolaştığını hissettim ve başımı çevirdim-

Kendimi Gideon'un üvey kardeşi Christopher Vidal Jr'ın gözlerinin içine bakarken buldum.

"Bir sonraki dansı ben yapmak istiyorum," dedi, ağzı çocuksu bir sırıtişla kıvrılmıştı. Cary'nin Vidal malikânesindeki bir bahçe partisi sırasında çektiği gizli videoda gördüğüm kötü niyetli adamdan eser yoktu.

Cary bir adım öne çıktı, işaret almak için bana baktı.

İlk içgüdüm Christopher'ı reddetmekti ama sonra etrafıma bakındım. "Burada yalnız mısınız?"

"Fark eder mi?" Beni kollarının arasına aldı. "Dans etmek istediğim kişi sensin. Onu yakaladım," dedi Cary'ye, beni süpürerek.

İlk kez böyle tanışmıştık, beni dansa kaldırmıştı. Gideon'la ilk randevumdaydım ve işler o noktada dağılmaya başlamıştı bile.

"Harika görünüyorsun, Eva. Saçına bayıldım." Sıkı bir gülümsemeyle geçiştirdim. "Teşekkür ederim."

"Rahatla," dedi. "Çok sertsin. Isırmayacağım."

"Özür dilerim. Sadece burada kiminle birlikteyseniz onu gücendirmedüğimden emin olmak istiyorum." "Sadece ailem ve bir şarkıcının menajeri. Vidal Records."

"Ah." Gülümsemem genişleyerek daha samimi bir hal aldı. Bu tam da duymayı umduğum şeydi.

Dans ederken, odayı araştırmaya devam ettim. Şarkı bittiğinde ve Elizabeth Vidal ayağa kalkıp gözüme çarptığında bunu bir işaret olarak gördüm. İzin istedi.

masasından kalktı ve ben de itiraz eden Christopher'ın yanından ayrıldım.

"Kendime çeki düzen vermeliyim," dedim ona.

"Pekâlâ, tamam. Ama döndüğünde sana bir içki ısmarlamakta ısrar ediyorum."

Annesinin peşinden gittim ve Christopher'a onun tam bir pislik olduğunu düşündüğümü söyleyip söylememeyi tartıştım. Magdalene'in ona videodan bahsedip bahsetmediğini bilmiyordum ve eğer bahsetmediyse, bunun muhtemelen iyi bir nedeni olduğunu düşündüm.

Elizabeth'i banyonun hemen dışında bekledim. Tekrar ortaya çıktığında koridorda takıldığımı gördü ve gülümsedi. Gideon'un annesi, uzun düz siyah saçları ve oğlu ile İrlanda gibi aynı muhteşem mavi gözleri olan güzel bir kadındı. Ona bakmak bile kalbimi acıtıyordu. Gideon'u çok özlemiştim. Onunla iletişime geçmemek ve elime ne geçerse almak için kendimle her saat savaşıyordum.

"Eva." Beni her iki yanağımı da öperek karşıladı. "Christopher sen olduğunu söyledi. İlk başta seni tanıyamadım. Saçların bu haldeyken çok farklı görünüyorsun. Bence çok hoş."

"Teşekkürler. Seninle konuşmam gerek. Özel olarak."

"Ah?" Kaşlarını çatı. "Bir sorun mu var? Sorun Gideon mu?"

"Hadi gel." Koridorun derinliklerine, acil çıkışa doğru işaret ettim.

"Bu neyle ilgili?"

Tuvaletten çıktıktan sonra ona dedim ki. "Gideon'un çocukken size istismara ya da şiddete uğradığını söylediği zamanı hatırlıyor musunuz?"

Kadının yüzü soldu. "Sana bundan bahsetti mi?"

"Hayır. Ama kabuslarına tanık oldum. Merhamet dilediği korkunç, çirkin, vahşi kâbuslarına." Sesim alçaktı ama öfkeyle zonkluyordu. O orada hem utanmış hem de militan bir ifadeyle dururken ellerimi kendime saklamamak için elimden gelen her şeyi yaptım. "Onu korumak ve desteklemek senin görevindi!"

Çenesi yukarı kalktı. "Bilmiyorsun-"

"Bilmeden önce olanlar için suçlanacak kişi sen değilsin." Yüzüne baktım, geri adım attığında memnuniyet hissettim. "Ama sana söyledikten sonra olan her şey tamamen senin suçun."

"Siktir git," diye tükürdü bana. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Ne cüretle bana böyle yaklaşır ve hiçbir şeyden haberin yokken bana böyle şeyler söylersin!"

"Evet, cüret ediyorum. Oğlunuz başına gelenlerden ciddi şekilde zarar gördü ve sizin ona inanmayı reddetmeniz durumu milyonlarca kez daha kötü hale getirdi."

"Kendi çocuğumun istismar edilmesine göz yumacağımı mı sanıyorsun?" Yüzü öfkeden kızarmıştı ve gözleri çok parlaktı. "Gideon'u travma olup olmadığına bakmak için iki ayrı çocuk doktoruna muayene ettirdim. Benden beklenebilecek her şeyi yaptım."

"Ona inanmak dışında. Annesi olarak senin de yapman gereken buydu."

"Ben de Christopher'ın annesiyim ve o da oradaydı. Hiçbir şey olmadığına yemin ediyor. Ortada hiçbir kanıt yokken kime inanacaktım? Kimse Gideon'un iddialarını destekleyecek bir şey bulamadı."

"Kanıt sunmak zorunda olmamalıydı. O bir çocuktu!" Hissettiğim öfke içimde titreşiyordu. Yumruklarım ona vurma dürtüsüne karşı sıkılmıştı. Sadece Gideon'un kaybettikleri için değil, birlikte kaybettiklerimiz için de. "Ne olursa olsun onun tarafını tutman gerekiyordu."

"Gideon sorunlu bir çocuktu, babasının ölümü üzerine terapi görüyordu ve ilgi görmek için yanıp tutuşuyordu. O zamanlar nasıl biri olduğunu bilemezsiniz."

"Şu anda nasıl biri olduğunu biliyorum. Kırılmış, incinmiş ve sevilmeye değer olmadığını düşünüyor. Ve sen onun bu hale gelmesine yardım ettin."

"Cehenneme kadar yolun var." Hışımınla çekip gitti.

"Ben zaten oradayım," diye bağırdım. "Oğlun da öyle."

* *

Pazar gününü Yaşlı Eva olarak geçirdim.

Trey bugün izinliydi ve Cary'yi brunch ve sinemaya götürdü. Onları birlikte görmekten memnun olmuştum, ikisi de çabaladıkları için heyecanlıydım. Cary cep telefonunu arayanların hiçbirini davet etmemişti ve arkadaşlıklarını yeniden gözden geçirip geçirmediğini merak ettim. Birçoğunun iyi gün dostu olduğundan şüpheleniyordum - çok eğlenceli ama özü olmayan.

Tüm daire bana ait olduğu için çok fazla uyudum, berbat yemekler yedim ve pijamalarımı değiştirme zahmetine hiç girmedim. Odamın mahremiyetinde, eskiden iş yerindeki masamın duran fotoğraf kolajına bakarak Gideon için ağladım. Parmağımdaki yüzüğünün ağırlığını ve sesini özledim. Ellerini ve dudaklarını üzerimde hissetmeyi ve benimle şefkatle ilgilenmesini özledim.

Pazartesi günü geldiğinde, evden Yeni Eva olarak çıktım. Dumanlı gözler, pembe dudaklar ve yeni kabarık katlı kesimimle, o gün için başka biri gibi davranabileceğimi hissettim. Kalbi kırık, kayıp ve kızgın olmayan biri.

Dışarı çıktığımda Bentley'i gördüm ama Angus arabaya binmeyi kabul etmeyeceğini bildiği için arabadan inmeye zahmet etmedi. Gideon'un, sırf beni bir yere götürmesini isteyebileceğim ihtimaline karşı, Angus'un etrafta dolanarak zaman kaybetmesine neden olması beni şaşırtmıştı. Gideon kendini suçlu hissetmiyorsa bu hiç mantıklı değildi. Suçluluk duygusundan nefret ederdim, hayatımdaki pek çok insanı etkilemesinden nefret ederdim. Keşke bunu bırakıp hayatlarına devam etselerdi. Benim yapmaya çalıştığım gibi.

Waters Field & Leaman'daki sabah hızlı geçti, çünkü normal işlerimin yanı sıra yeni asistanım Will de bana yardım ediyordu. Çok soru sormaktan çekinmemesinden memnundum, çünkü beni Gideon'u son gördüğümünden bu yana geçen saniyeleri, dakikaları ve saatleri sayamayacak kadar meşgul ediyordu.

"İyi görünüyorsun Eva," dedi Mark ofisinde ona ilk katıldığında. "İyi misin?"

"Pek sayılmaz. Ama oraya ulaşacağım."

Öne doğru eğildi ve dirseklerini masasının üzerine koydu. "Steven ve ben bir kez ayrıldık, ilişkimizin yaklaşık bir buçuk yılında. Zor birkaç hafta geçirdik ve boş vermenin daha kolay olacağına karar verdik. Berbat bir şeydi," dedi şiddetle. "Her nefret ettim. Her sabah kalkmak

muazzam bir başarıydı ve o da aynı durumdaydı. Her neyse... Bir şeye ihtiyacınız olursa... "

"Teşekkür ederim. Şu anda benim için yapabileceğin en iyi şey beni meşgul etmek. İş dışında bir şey düşünecek zamanım olsun istemiyorum."

"Bunu yapabilirim."

Öğle yemeği vakti geldiğinde Will ve ben Megumi'yi de yanımıza alarak yakındaki bir pizzacıya gittik. Megumi, görücü usulü buluştuğu kişiyle giderek büyüyen ilişkisi hakkında beni bilgilendirdi ve Will de kız arkadaşıyla birlikte çatı katındaki dairelerini kendin yap mobilyalarla doldurmaya çalışırken Ikea'da yaşadıkları maceraları anlattı. Spa günüm hakkında konuşabildiğim için mutluydum.

Crossfire'a döndüğümüzde Megumi, "Bu hafta sonu Hamptons'a gidiyoruz," dedi. "Adamımın büyükanne ve büyükbabasının orada bir evi var. Ne kadar havalı değil mi?"

"Çok." Turnikelerden onun yanından geçtim. "Sıcaktan kaçabileceğin için seni kıskanıyorum."

"Biliyorum, değil mi?"

Will, bir grup insanı asansörlerden birine kadar takip ederken, "Mobilya montajından daha iyi," diye mırıldandı. "İşimiz bitene kadar bekleyemeyeceğim."

Kapılar kapanmaya başladı ve sonra tekrar açıldı. Gideon bizden sonra arabaya bindi. Aramızda her zaman akıp giden o tanıdık, hissedilir enerji bana sertçe çarptı. Farkındalık omurgamdan aşağıya doğru dalgalandı ve dışa doğru alevlenerek tüylerimi diken diken etti. Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Megumi bana baktı, ben de başımı salladım. Ona doğrudan bakmamam gerektiğini çok iyi biliyordum. Düşüncesizce ya da çaresizce bir şey yapmayacağımdan emin olamazdım. Onu çok derinden arzuluyordum ve bana sarılmayalı çok uzun zaman olmuştu. Eskiden ona dokunmaya, eline uzanmaya, ona yaslanmaya, parmaklarımı saçlarının arasından geçirmeye hakkım vardı. Artık bunları yapmama izin verilmemesi içimde korkunç bir sızı yaratıyordu. Ona tekrar bu kadar yakın olduğum için acı dolu bir iniltiyi bastırmak için dudagımı ısırarak zorunda kaldım.

Başımı eğdim ama Gideon'un gözlerini üzerimde *hissettim*. İş arkadaşlarımla konuşmaya devam ettim ve kendimi tartıştığımız konuya odaklanmaya zorladım.

mobilyalar ve karşı cinsten biriyle birlikte yaşamak için gerekli uzlaşmalar.

Araba yükselmeye ve sık sık durmaya devam ettikçe, arabadaki insan sayısı azaldı. Gideon'un nerede olduğuna dikkat kesilmiştim, onun hiçbir zaman bu kadar kalabalık asansörlere binmediğinin farkındaydım, sadece beni görmek, benimle birlikte olmak istediğinden şüpheleniyor, umuyor ve dua ediyordum, bu korkunç derecede kişiliksiz bir şekilde olsa bile.

Yirminci kata vardığımızda derin bir nefes aldım ve dışarı çıkmaya hazırlandım, dünyada beni gerçekten canlı hissettiren tek şeyden kaçınılmaz olarak ayrılmaktan nefret ediyordum.

Kapılar açıldı. "Bekle."

Gözlerim kapandı. Yumuşak bir sesle söylenen komut beni durdurdu. Biliyordum ki sanki onu duymamışım gibi devam etmeliydim. Ona kendimden bir parça, hatta hayatımdan bir dakika daha verirsem canımın çok daha fazla yanacağını biliyordum. Ama nasıl karşı koyabilirdim ki? Gideon söz konusu olduğunda bunu hiç yapamamıştım.

İş arkadaşlarımla çıkabilmesi için kenara çekildim. Ben takip etmeyince Will kaşlarını çattı, kafası karışmıştı ama Megumi onu çekiştirerek dışarı çıkardı. Kapılar kapandı.

Kalbim küt küt atarak köşeye geçtim. Gideon karşı tarafta bekledi, beklenti ve talep yayıyordu. En üst kata tırmandığımızda, bedenim onun neredeyse elle tutulur ihtiyacına karşılık verdi. Göğüslerim şişti ve ağırlaştı; seksim kayganlaştı ve şişti. Onun için açgözlüydüm. Muhtaçtım. Nefes alışım hızlandı.

Bana dokunmamıştı bile ve ben arzudan neredeyse nefes nefese kalmıştım.

Asansör süzülerek durdu. Gideon cebinden anahtarı çıkardı ve panele takarak kabini askıya aldı. Sonra yanıma geldi.

Aramızda sadece birkaç santim vardı. Başımı eğdim ve pırıl pırıl parlayan oxfordlarına baktım. Nefes alışını duydum, benimki gibi derin ve hızlıydı. Teninin incelikli erkeksi kokusunu aldım ve nabzım hızlandı.

"Arkanı dön, Eva."

Tanıdık ve sevdiğim otoriter ses tonuyla içimi bir ürperti kapladı. Gözlerimi kapatıp döndüm ve hemen sırtıma bastırıp beni arabanın duvarına yaslayınca nefesim kesildi. Parmakları benimkilerle birleşerek ellerimi omuzlarımdan tuttu.

"Çok güzelsin," diye nefes aldı, saçlarıma sokularak. "Sana bakmak acı veriyor."

"Gideon. Ne yapıyorsun?"

Açlığının ondan aktığını ve beni sardığını hissettim. Güçlü gövdesi sert ve sıcaktı ve gerginlikle titreşiyordu. Tahrik olmuştu, kalın aleti sert bir baskı oluşturuyordu ve kendimi ona sürtünmekten alıkoyamıyordum. Onu istiyordum. Onu içimde istiyordum. Beni doldurmasını. Beni tamamlamasını. Onsuz çok boştum.

Titreyerek derin bir nefes aldı. Parmakları benimkilerin arasında huzursuzca esnedi, sanki başka bir yerime dokunmak istiyor ama kendini tutuyordu.

Ona verdiğim yüzüğün etime battığını hissettim. Ona bakmak için başımı çevirdim ve onu gördüğümde gerildim, kafam karıştı ve acı çektim.

"Neden?" Fısıldadım. "Benden ne istiyorsun? Orgazm mı? Beni becermek mi istiyorsun, Gideon? Bu kadar mı? Yükünü içime boşaltmak mı?"

Bu kaba sözlerin yüzüne çarpılmasıyla nefesi kesildi. "Yapma."

"Ne olduğunu söylemeyecek misin?" Gözlerimi kapattım. "Tamam. Yap işte. Ama o yüzüğü takma ve bu olmayan bir şeymiş gibi davranma."

"Hiç . Çıkarmayacağım da. *Asla*." Sağ elini benimkinden kurtardı ve elini cebine attı. Bana verdiği yüzüğü tekrar parmağıma geçirmesini izledim ve sonra elimi ağzına götürdü. Onu öptü, sonra dudaklarını -hızlı, sert, öfkeli- şakağıma bastırdı.

"Bekle," diye tersledi.

Sonra gitmişti. Araba inmeye başladı. Sağ elim yumruk şeklinde kıvrıldı ve zor nefes alarak duvardan uzaklaştım.

Bekle. Ne için?

Bölüm 18

Yirminci kattaki asansörden çıktığımda gözlerim kuru ve kararlıydım. Megumi beni güvenlik kapısından geçirdi ve ayağa kalktı. "Her şey yolunda mı?"

Masasının yanında durdum. "Hiçbir fikrim yok. Bu adam tam bir akıl hastası."

Kaşları kalktı. "Beni haberdar edin."

"Bir kitap yazmalıyım," diye mırıldandım, odama doğru yürümeye devam ettim ve neden herkesin benim flört hayatımla bu kadar ilgilendiğini merak ettim.

Masama geldiğimde çantamı çekmeceye bıraktım ve Cary'yi aramak için .

"Hey," dedim, cevap verdiğinde. "Eğer sıkılırsan-" "Eğer mi?" Homurdandı.

"Gideon hakkında derlediğin bilgi dosyasını hatırlıyor musun? Bana da Dr. Terrence Lucas hakkında bir tane hazırlayabilir misin?"

"Tamam. Bu adamı tanıyor muyum?" "Hayır. O bir çocuk doktoru."

Bir duraklama oldu, sonra "Hamile misin?" "Hayır!

Tanrım. Eğer , bir doğum uzmanına ihtiyacım olurdu." "Whew. Pekala. Bana onun adını söyle."

Cary'ye ihtiyacı olanı verdim, sonra Dr. Lucas'ın ofisini araştırdım ve onu görmek için bir randevu aldım. Resepsiyon görevlisine, "Yeni hasta evrakı doldurmama gerek yok," dedim. "Sadece hızlı bir konsültasyon istiyorum."

Daha sonra Vidal Records'u aradım ve Christopher'ın beni araması için bir mesaj bıraktım.

Mark öğle yemeğinden döndüğünde yanına gittim ve açık olan kapısını çaldım. "Hey. Sabah bir saat izin isteyecektim."

Randevu. Saat 10'da 6'ya kadar kalmamın bir sakıncası var mı?"

"10'a 5 iyi, Eva." Bana dikkatle baktı. "Her şey yolunda mı?"

"Her geçen gün daha iyiye gidiyor."

"Güzel." Gülümsedi. "Bunu duyduğuma gerçekten sevindim."

İşe geri döndük ama aklımda Gideon'un düşünceleri ağır basıyordu. Yüzüğüme bakmaya devam ettim ve bana ilk verdiği zaman söylediklerini hatırladım: *X'ler benim sana tutunmamı temsil ediyor.*

Bekle. Onun için mi? Bana geri dönmesi için mi? Neden? Neden beni öylece bırakıp gittiğini ve sonra da onu geri almamı beklediğini anlayamıyordum. Özellikle de Corinne için içindeyken.

Öğleden sonranın geri kalanını zihnimde son birkaç haftayı gözden geçirerek, Gideon'yaptığım konuşmaları, söylediği ya da yaptığı şeyleri hatırlayarak ve cevaplar arayarak geçirdim. Günün sonunda Crossfire'dan ayrıldığımda Bentley'in ön tarafta beklediğini gördüm ve Angus'a el salladım, o da bana gülümsedi. Patronuyla sorunlarım vardı ama bunların suçlusu Angus değildi.

Dışarısı sıcak ve bunaltıcıydı. Berbattı. Eve yürürken içmek için bir şişe soğuk su ve Krav Maga dersimi bitirdikten sonra tadını çıkarmak için bir paket mini çikolata almak üzere köşedeki Duane Reade'e gittim. Eczaneden çıktığımda Angus kapının hemen dışında, kaldırımda beni gölgeleyerek bekliyordu. Eve dönmek için Crossfire'a doğru köşeyi döndüğümde, Gideon'un Corinne'le birlikte sokağa çıktığını gördüm. Elini Corinne'in sırtına koymuş, onu kendisine ait olduğunu anladığım şık, siyah bir Mercedes sedana doğru götürüyordu. Corinne gülümsüyordu. Adamın ifadesi anlaşılmazdı.

Dehşete kapılmış bir halde ne kıpırdayabildim ne de başka bir yere bakabildim. Kalabalık kaldırımın ortasında öylece durdum, midem keder, öfke ve korkunç bir ihanet duygusuyla dolup taşıyordu.

Başını kaldırdı ve beni gördü, benim gibi olduğu yerde donup kalmıştı. Babamın geldiği gün tanıştığım Latin şoför arka kapıyı açtı ve Corinne arabanın içinde kayboldu. Gideon olduğu yerde kaldı, bakışları benimkilere kilitlenmişti.

Elimi kaldırıp ona elimi uzatmamı kaçırmamasına imkan yoktu.
Kuş.

Birden aklıma bir fikir geldi.

Gideon'a sırtımı döndüm ve yan tarafa doğru ilerledim.
çantamda telefonumu aradım. Bulduğumda annemi aradım ve cevap verdiğinde,
"Megumi'yle yemeğe çıktığımız gün, Crossfire'a dönerken korktun. Onu gördün,
değil mi? Nathan'ı. Nathan'ı Crossfire'da gördün."

"Evet," diye itiraf etti. "Bu yüzden Richard ona istediği parayı vermenin en iyisi olacağına karar verdi. Nathan ülkeyi terk edecek parası olduğu sürece senden uzak duracağını söyledi. Neden soruyorsun?"

"Nathan'ın tepkinin nedeni olduğu şu ana kadar aklıma gelmemiştir." Tekrar önüme döndüm ve hızla eve doğru yürümeye başladım. Mercedes gitmişti ama benim öfkem artıyordu. "Gitmem gerek anne. Seni sonra ararım."

"Her şey yolunda mı?" diye sordu endişeyle.

"Henüz değil, ama üzerinde çalışıyorum."

"Bana ihtiyacın olursa ben buradayım."

İçimi çektim. "Biliyorum. Ben iyiyim. Seni seviyorum."

Eve geldiğimde Cary dizüstü bilgisayarını kalçalarına dayamış, çıplak ayaklarıyla sehpanın üzerinde oturuyordu.

"Hey," diye seslendi, bakışları hâlâ ekranındaydı.

Eşyalarımı bıraktım ve ayakkabılarımı çıkardım. "Biliyor musun?"

Gözlerinin üzerine düşen bir tutam saçın altından bana baktı. "Ne?"

"Gideon'un Nathan yüzünden bir yürüyüşe çıktığını düşündüm. Her şey yolundaydı ama sonra yolunda gitmedi ve kısa bir süre sonra polis bize Nathan'dan bahsetti. Bir şeyin diğeriyle bağlantılı olduğunu düşündüm."

"Mantıklı." Kaşlarını çattı. "Sanırım."

"Ama Nathan siz saldırıya uğramadan önceki Pazartesi günü Crossfire'daydı. Gideon'u görmek için orada olduğunu biliyorum. Bunu *biliorum*. Nathan oraya beni görmeye gitmez. Etrafta onca güvenlik ve tanıdığım insan varken öyle bir yere gitmez."

Arkasına yaslandı. "Tamam. Peki bu ne anlama geliyor?"

"Demek ki Gideon Nathan'dan sonra iyiydi." Ellerimi havaya kaldırdım. "O hafta boyunca iyiydi. Birlikte çıktığımız o hafta sonu iyiden de iyiydi. Pazartesi sabahı döndükten sonra da iyiydi. Sonra -bam- aklını kaçırdı ve Pazartesi gecesi bana çıldırdı."

"Takip ediyorum."

"Peki Pazartesi günü ne oldu?" Cary'nin kaşları kalktı. "Bana mı soruyorsun?"

"Grr." Saçlarımı ellerimin arasına aldım. "Lanet olası evrene soruyorum. Tanrım. Herkese. Erkek arkadaşına ne oldu?"

"Ona sorman gerektiği konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

"Ondan iki cevap alıyorum: *Bana güven* ve *bekle*. Bugün yüzüğümü geri verdi." Ona elimi gösterdim. "Ve hala ona verdiğimi takıyor. Bunun ne kadar kafa karıştırıcı olduğu hakkında bir fikrin var mı? Onlar sadece yüzük değil, sözdür. Sahiplik ve bağlılık sembolleridir. Neden hala onunkini takıyor? Benim takmam onun için neden bu kadar önemli? Cidden Corinne'i sisteminden atana kadar beklememi mi bekliyor?"

"Yaptığını düşündüğün şey bu mu? Gerçekten mi?"

Gözlerimi kapatıp başımın arkaya düşmesine izin verdim. "Hayır. Ve bunun beni saf mı yoksa kasıtlı olarak hayalperest mi yaptığına karar veremiyorum."

"Bu Dr. Lucas denen adamın bununla bir ilgisi var mı?"

"Hayır." Doğrudum ve kanepede ona katıldım. "Bir şey bulabildin mi?"

"Ne bilmediğim zaman biraz zor, bebeğim." "Bu sadece bir önsezi."

Ekranına baktım. "O da ne?"

"Brett ile dün Florida'daki bir radyo istasyonunda yapılan röportajın metni."

"Oh? Bunu neden okuyorsun?"

"'Golden' şarkısını dinliyordum ve bu şarkıyla ilgili bir arama yapmaya karar verdim ve karşıma bu çıktı."

Okumaya çalıştım ama açım kötüydü. "Ne ?"

"Ona dışarıda gerçekten bir Eva olup olmadığı soruldu ve o da evet var dedi ve kısa süre önce onunla yeniden bağlantı kurdu ve bunu ikinci kez gerçekleştirmeyi umuyor."

"Ne? Yok artık!"

"Evet, ." Cary sıırttı. "Demek Cross kendini toparlayamazsa rıbauntçu erkeğini ayarladın."

Ayağa kalktım. "Her neyse. Ben acıktım. Bir şey ister misin?"

"İştahın yerine geldiyse bu iyiye işaret."

"Her şey geri geliyor," dedim ona. "Hem de büyük bir intikamla."

* * *

Ertesi sabah Angus'u kaldırımında bekliyordum. Arabayı çekti ve apartmanımın kapıcısı Paul bana arka kapıyı açtı.

"Günaydın Angus," diye selamladım onu.

"Günaydın, Bayan Tramell." Bakışları dikiz aynasında benimkilerle buluştu ve gülümsedi.

Uzaklaşmaya başladığında, iki ön koltuğun arasında öne doğru eğildim. "Corinne Giroux'nun nerede yaşadığını biliyor musun?"

Bana baktı. "Evet."

Arkama yaslandım. "Ben de oraya gitmek istiyorum."

* * *

Corinne, Gideon'un köşesinde oturuyordu. Bunun bir tesadüf olmadığından emindim.

Resepsiyona kaydımı yaptırdım ve onuncu kata çıkmama izin verilmeden önce yirmi dakika bekledim. Dairesinin zilini çaldım ve kapı açıldığında yere kadar uzanan siyah ipek bir bornoz giymiş, kızarmış ve darmadağınık bir Corinne ile karşılaştım. İpeksi siyah saçları ve akuamarin gibi gözleriyle gerçekten muhteşemdi ve hayran olduğum kıvrak bir zarafetle hareket ediyordu. En sevdiğim gri kolsuz elbisemi giymiştim ve giydiğime çok memnundum. Beni düpedüz sade hissettirdi.

"Eva," dedi nefes nefese. "Bu ne sürpriz."

"Davetsiz geldiğim için özür dilerim. Size hemen bir şey sormam gerekiyor."

"Ah?" Kapıyı kısmen kapalı tuttu ve pervaza doğru eğildi. "İçeri girebilir miyim?" Sıkıca sordum.

"Uh." Omzunun üzerinden baktı. "Yapmasan daha iyi olur."

"Misafirin olması beni rahatsız etmez ve söz veriyorum, bu bir dakikadan fazla sürmeyecek."

"Eva." Dudaklarını yaladı. "Bunu nasıl söylerim? ?"

Ellerim titriyor, karnım zangır zangır titriyor, Gideon'un onun arkasında cırılçıplak durduğu, sabah erkenden yaptıkları sevişmenin eski kız arkadaşı tarafından yarıda kesildiği görüntülerle benimle alay ediyordu. Sabahları seks yapmayı ne kadar sevdiğini biliyordum.

Ama sonra onu iyi tanıdım, nokta. "Saçmalamayı kes Corinne" diyecek kadar tanıyordum.

Gözleri büyüdü.

Ağzım alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Gideon bana aşık. Seninle dalga geçmiyor."

Çabucak toparlandı. "O da seninle dalga geçmiyor. Bütün boş zamanını benimle geçirdiği için bunu biliyorum."

İyi. Bunu koridorda konuşuruz. "Onu tanıyorum. Onu her zaman anlamıyorum ama bu farklı bir hikaye. Sana söyleyeceğini biliyorum."

hiçbir yere gitmeyeceğinizi açıkça söyledi, çünkü sizi yönlendirmek istemezdi. Seni daha önce incitti; bunu bir daha yapmayacaktır."

"Tüm bunlar çok etkileyici. Burada olduğunu biliyor mu?"

"Hayır, ama ona söyleyeceksin. Sorun değil. Sadece o gün Crossfire'da ne yaptığını bilmek istiyorum, dışarı çıktığında şimdiki gibi yeni sikilmiş görünüyordun."

Gülümsemesi jilet gibi keskindi. "Ne yaptığımı *saniyordun*?"

"Gideon değil," dedim kararlı bir şekilde, her ne kadar kendimi aptal yerine koymadığım için sessizce dua ediyor olsam da. "Beni gördün, değil mi? Lobiden caddeyi doğrudan görüyordun ve geldiğimi gördün. Gideon sana Waldorf'taki yemekte benim kıskanç bir tip olduğumu söylemişti. Diğer ofislerden biriyle öğle yemeği mi yedin? Yoksa dışarı çıkmadan önce kendini mi dağıttın?"

Cevabı yüzünde gördüm. Çok hızlıydı, oradaydı ve gitti ama ben gördüm.

"Bu önerilerin ikisi de saçma," dedi.

Başımı salladım, derin bir rahatlama ve tatmin anının tadını çıkardım. "Dinle. Ona asla istediğin gibi sahip olamayacaksın. Ve bunun nasıl acı verdiğini biliyorum. Son iki haftadır bunu yaşıyorum. Senin için üzgünüm, gerçekten."

"Seni de acımanı da sikeyim," diye tersledi. "Bunu kendine sakla. Birlikte vakit geçirdiği kişi benim."

"İşte bu da senin kurtarıcı lütfun Corinne. Eğer dikkat ediyorsan, şu anda acı çektiğini biliyorsun. Onun arkadaşı ol." Asansörlere yöneldim ve omzumun üzerinden "İyi günler." diye seslendim.

Kapısını arkamdan çarparak kapattı.

Bentley'e döndüğümde Angus'a beni Dr. Terrence Lucas'ın ofisine götürmesini söyledim. Kapıyı kapatırken durakladı ve gözlerini bana dikti. "Gideon çok kızacak, Eva."

Uyarıyı anlayarak başımı salladım. "Zamanı geldiğinde bununla ilgileneceğim."

Dr. Lucas'ın özel muayenehanesinin bulunduğu bina mütevazıydı ama ofisleri sıcak ve davetkârdı. Bekleme odası koyu renkli ahşapla kaplıydı ve duvarlar bebek ve çocuk resimlerinin bir karışımıyla kaplıydı. Ebeveynlik dergileri masaları kaplıyor ve raflarda özenle saklanıyordu, özel oyun alanı ise düzenli ve denetimliydi.

Kaydımı yaptırıp yerime oturdum ama daha yeni oturmuştum ki hemşire tarafından geri çağırıldım. Muayene odasına değil, Dr. Lucas'ın ofisine götürüldüm ve ben içeri girdiğimde sandalyesinden kalkarak hızla masanın etrafından dolaştı.

"Eva." Elini uzattı ve ben de sıktım. "Randevu almana gerek yoktu."

Gülümsemeyi başardım. "Size başka nasıl ulaşabileceğimi bilemedim." "Otursana."

Ben oturdum, ama o ayakta kaldı, sırtını masaya yaslamayı tercih etti. ve iki eliyle kenarları kavradı. Bu bir güç pozisyonuydu ve neden bunu bana karşı kullanma ihtiyacı hissettiğini merak ediyordum.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu. Sakin, kendinden emin bir havası ve geniş, açık bir gülümsemesi vardı. Yakışıklılığı ve cana yakın tavırlarıyla, her annenin onun becerisine ve dürüstlüğüne güven duyacağından emindim.

"Gideon Cross sizin hastanızdı, değil mi?"

Yüzü anında kapandı ve doğruldu. "Hastalarım hakkında konuşmaya yetkim yok."

"Hastanede bana 'tartışmaya yetkili değilim' cümlesini söylediğinde, bunu bir araya getiremedim ama getirmeliydim." Parmak uçlarını kolçağa vurdu. "Annesine yalan söyledin. Neden?"

Masasının diğer tarafına döndü ve mobilyaları aramıza koydu. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Hayır. Bunu ilerledikçe anlıyorum. Varsayımsal olarak konuşursak, neden bir sınavın sonuçları hakkında yalan söyleyebilirsiniz ki?"

"Ben olsam yapmazdım. Gitmen gerekiyor."

"Oh, hadi ama." Arkama yaslandım ve bacak bacak üstüne attım. "Sizden daha fazlasını bekliyorum. Gideon'un ruhsuz bir canavar olduğu iddiaları nerede?"

dünya kadınlarını yozlaştırıyor?"

"Durum tespiti yaptım ve seni uyardım." Bakışları sertti, dudağı alaycı bir şekilde kıvrılmıştı. Artık o kadar da yakışıklı değildi. "Hayatını bir kenara atmaya devam edersen, bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Bunu çözeceğim. Sadece yüzünü görmem gerekiyordu. Haklı olup olmadığımı bilmem gerekiyordu."

"Sen değilsin. Cross hiçbir zaman benim hastam olmadı."

"Anlambilim - annesi sana danıştı. Ve sen karının ona aşık olduğu gerçeğiyle günlerini geçirirken, yardıma ihtiyacı olan küçük bir çocuğa ne yaptığını bir düşün." Öfkem kabardıkça sesim de keskinleşti. Gideon'un başına gelenleri düşünüp, onun acısına katkıda bulunan herkese ciddi bir şiddet uygulamak istemeden edemiyordum.

Bacaklarımı açtım ve ayağa kalktım. "Onunla karın arasında yaşananlar iki yetişkin arasında oldu. Çocukken ona olanlar bir suçtu ve sizin de buna katkıda bulunmanız tam bir rezalet."

"Çık dışarı."

"Benim için zevkti." Kapıyı çekerek açtım ve neredeyse ofisin hemen dışında duvara yaslanmış olan Gideon'a çarpıyordum. Eli kolumun üst kısmını sarmıştı ama bakışları Dr. Lucas'ın üzerindeydi, öfke ve nefretle buz kesmişti.

"Ondan uzak dur," dedi sert bir şekilde.

Lucas'ın gülümsemesi kötülükle doluydu. "O bana geldi."

Gideon'un geri dönen gülümsemesi beni ürpertti. "Onun geldiğini görürsen, ters yöne koşmanı öneririm."

"Komik. Seninle ilgili olarak ona verdiğim tavsiye de buydu." İyi kalpli doktora ters ters baktım.

Gideon homurdanarak elimi tuttu ve beni koridora geri çekti. "İnsanlara parmak sallamak da neyin nesi?"

"Ne? Bu bir klasik."

"Buraya öylece dalamazsınız!" diye tersledi resepsiyonist biz bankonun önünden geçerken.

Ona şöyle bir baktı. "Güvenliği aramayı iptal edebilirsin, ." Koridora çıktık.

"Angus beni ispiyonladı mı?" Mırıldandım, kolumu kurtarmaya çalışıyordum.

"Hayır. Kıvrınmayı bırak. Tüm arabalarda GPS takibi var." "Sen delinin tekisin. Bunu biliyor muydun?"

Asansör düğmesine bastı ve bana ters ters baktı. "Ben mi? Ne hakkında Sen mi? Her yerde sen varsın. Annem. Corinne. Lanet olası Lucas. Ne halt ediyorsun Eva?"

"Bu seni ilgilendirmez." Çenemi kaldırdım. "Ayrıldık, unuttun mu?"

Çenesi gerildi. Takım elbisesiyle orada duruyordu, çok kibar ve kibar görünürken, vahşi, ateşli bir enerji yayıyordu. Ona baktığımda gördüklerimle hissettiklerim arasındaki tezat açılığını körükledi. Takım elbisenin içindeki adama sahip olmayı seviyordum. Onun her lezzetli, evcilleştirilemez santimini.

Araba geldi ve içeri girdik. Heyecandan içim içime sığıyordu. Peşimden gelecekti. Bu beni çok azdırdı. Kontrol paneline bir asansör anahtarı soktu ve ben inledim.

"New York'ta sahip olmadığınız bir şey var mı?"

Bir anda üzerimdeydi, bir eli saçlarımda, diğeri kışkımdaydı, ağzı şiddetli bir öpücükle benimkinin üzerindeydi. Hiç vakit kaybetmeden dilini dudaklarımın arasına soktu, derinlere ve sertçe daldı.

İnledim ve belini kavradım, teması derinleştirmek için parmak uçlarıma bastım.

Dişleri alt dudağıma acıtacak kadar kuvvetle battı. "Birkaç kelime söyleyip bizi bitirebileceğini mi sanıyorsun? Bunun sonu yok Eva."

Beni arabanın yan tarafına sıkıştırdı. Şiddetli bir şekilde tahrik olmuş bir erkek tarafından iki metre, iki inçlik bir kısıpaca alınmışım.

"Seni özledim," diye fısıldadım, kışını tuttum ve onu bana doğru daha sert ittim.

Gideon inledi. "Angel."

Beni öpüyordu: derin, utanmazca umutsuz öpücükler, ayak parmaklarımın ayakkabılarımın içinde kıvrılmasına neden oluyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes aldı. "Etrafta dolaşıp her şeyi karıştırıyorsun."

"Erkek arkadaşımdan ayrıldığımdan beri boş vaktim var," diye karşılık verdim nefes nefese.

Hırladı, şiddetle tutkuluydu, eli saçlarımdaydı ve canımı acıtacak kadar sıkı çekiyordu.

"Bunu bir öpücükle ya da sevişmeyle telafi edemezsin, Gideon. Bu sefer olmaz." Gitmesine izin vermek çok zordu; ona dokunma hakkından ve fırsatından mahrum bırakıldığım haftalardan sonra neredeyse imkânsızdı. Ona ihtiyacım vardı.

Alnını benimkine bastırdı. "Bana güvenmek zorundasın."

Ellerimi göğsüne koydum ve onu geri ittim. Bana izin verdi, bakışları yüzümü arıyordu.

"Benimle konuşmadığın zaman olmaz." Uzandım, kontrol panelinden anahtarı çıkardım ve ona uzattım. Araba inişe geçti. "Bana cehennemi yaşattın. . Bana acı çektirdin. Ve görünürde bir sonu yok. Ne halt ettiğini bilmiyorum ama bu Dr. Jekyll ve Bay Hyde saçmalığı beni kesmiyor."

Eli cebine gitti, hareketleri yavaş ve kontrollüydü, ki bu en tehlikeli olduğu zamandı. "Tamamen yönetilemezsin."

"Üzerimde kıyafetler varken. Alış buna." Arabanın kapıları açıldı ve ben dışarı çıktım. Eli sırtımın alt kısmına gitti ve içimi bir ürperti kapladı. Kat kat giysilerin arasından geçen o zararsız dokunuş, ilk andan beri içimde şehvet uyandırıyor. "Elini bir daha Corinne'in sırtına bu şekilde koyarsan parmaklarını kırarım."

"Başka kimseyi istemediğimi biliyorsun," diye mırıldandı. "Yapamam. Seni istemekle tükendim."

Hem Bentley hem de Mercedes kaldırımında bekliyordu. Ben içerideyken gökyüzü kararmıştı, sanki yanımdaki adamla birlikte kara kara düşünüyordu. Havada ağır bir beklenti vardı, yaklaşan yaz fırtınasının erken bir işareti.

Girişteki çıkıntının altında durdum ve Gideon'a baktım. "Birlikte sürmelerini sağla. Seninle konuşmamız gerek."

"Planımız buydu."

Angus şapkasının kenarına dokundu ve direksiyonun arkasına geçti. Diğer sürücü Gideon'a doğru yürüdü ve ona bir dizi anahtar uzattı.

"Bayan Tramell," dedi selamlama amacıyla.

"Eva, bu Raúl."

"Yine karşılaştık," dedim. "Geçen sefer mesajımı iletmiş miydin?"

Gideon'un parmakları sırtıma yaslandı. "İletti."

Gülümsedim. "Teşekkür ederim, Raúl."

Raúl Bentley'in ön yolcu tarafına geçerken, Gideon bana Mercedes'e kadar eşlik etti ve kapıyı benim için açtı. Direksiyona geçip koltuğu uzun bacaklarına göre ayarladığında biraz heyecanlandım. Motoru çalıştırdı ve trafiğe karıştı, güçlü arabayı New York sokaklarının çılgınlığı içinde ustalıkla ve kendinden emin bir şekilde yönlendirdi.

"Araba kullanmanı izlemek seni arzulamamı sağlıyor," dedim ona, direksiyonu nasıl rahatça kavradığına dikkat ederek.

"Tanrım." Bana baktı. "Senin bir ulaşım fetişin var." "Benim

Gideon fetişistim var." Sesim alçaldı. "Haftalar oldu."

"Ve bunun her saniyesinden nefret ediyorum. Bu benim için bir eziyet Eva. Odaklanamıyorum. Uyuyamıyorum. En ufak bir tahrikte kendimi kaybediyorum. Sensiz cehennemdeyim."

Onun acı çekmesini hiç istemedim ama onun da beni benim onu özlediğim kadar özlediğini bilmenin kendi mutsuzluğumu hafifletmediğini söylersem yalan söylemiş olurum.

Yüzümü ona dönmek için koltuğumda iki büküm oldum. "Bunu bize neden yapıyorsun?"

"Bir fırsatım vardı ve onu değerlendirdim." Çenesi sertleşti. "Bu ayrılığın bir bedeli var. Sonsuza dek sürmeyecek. Sabırlı olmana ihtiyacım var."

Başımı salladım. "Hayır, Gideon. Yapamam. Artık yapamam." "Beni terk etmiyorsun. Sana izin vermeyeceğim."

"Ben çoktan ayrıldım. Bunu görmüyor musun? Ben hayatımı yaşıyorum ve sen bunun içinde değilsin."

"Şu anda olabileceğim her şekilde bu işin içindeyim."

"Angus'un beni takip etmesini sağlayarak mı? Hadi ama. Bu bir ilişki değil." Yanağımı koltuğa yasladım. "En azından benim istediğim bir ilişki değil."

"Eva." Nefesini sertçe verdi. "Sessizliğim kötünün iyisi. Açıklasam da açıklamamam da seni uzaklaştıracakmışım gibi hissediyorum ama açıklamak en büyük riski taşıyor. Bilmek istediğini düşünüyorsun ama sana anlatırsam pişman olacaksın. Görmek istemeyeceğin bazı yönlerim olduğunu söylediğimde bana güven."

"Bana üzerinde çalışabileceğim bir şey vermelisin." Elimi kalçasına koydum ve kasın önce kasıldığını, sonra da dokunuşuma tepki olarak seğirdiğini hissettim. "Şu anda hiçbir şeyim yok. Boşum."

Elini benimkinin üzerine koydu. "Bana güveniyorsun. Aksini görmene rağmen, bildiğin şeylere güvenmeye başladın. Bu çok büyük bir şey Eva. İkimiz için de. Bizim için, nokta."

"Biz diye bir şey yok." "Şunu söylemeyi kes."

"Körü körüne güvenmemi istedin ve buna sahipsin, ama sana verebileceğim tek şey bu. Kendinden çok az şey paylaştın ve ben bununla yaşadım çünkü sen vardın. Ve şimdi yok-"

"Ben varım," diye itiraz etti.

"Sana ihtiyacım olduğu şekilde değil." Bir omzumu kaldırıp garip bir şekilde omuz silktim. "Bana vücudunu verdin ve ben de açgözlülük ettim, çünkü bana gerçekten açık olmanın tek yolu buydu. Ve şimdi buna sahip değilim ve sahip olduklarıma baktığımda, bunlar sadece vaatler. Benim için yeterli değil. Sen yokken, sahip olduğum tek şey bana söylemeyeceğin bir yığın şey."

Dümdüz önüne baktı, profili kaskatı kesilmişti. Elimi onun elinin altından çektim ve diğer tarafa doğru dönerek ona sırtımı verdim, bir yandan da pencereden şehrin kalabalığına baktım.

"Seni kaybedersem Eva," dedi kısık sesle, "hiçbir şeyim kalmaz. Yaptığım her şeyi seni kaybetmemek için yaptım."

"Daha fazlasına ihtiyacım var." Alnımı cama yasladım. "Eğer sana dışarıdan sahip olamıyorsam, içeriden de sahip olmalıyım ama sen beni hiç içeri almadın."

Sessizlik içinde, sabah trafiğinde sürünerek ilerliyorduk. Kalın bir yağmur damlası ön cama çarptı, ardından bir diğeri geldi.

"Babam öldükten sonra," dedi yumuşak bir , "değişikliklerle başa çıkmakta zorlandım. İnsanların onu sevdiğini, onun etrafında olmaktan hoşlandığını hatırlıyorum. Herkesi zengin ediyordu, değil mi? Sonra birden dünya tersine döndü ve herkes ondan nefret etti. Her zaman çok mutlu olan annem durmadan ağlıyordu. Ve babamla her gün kavga ediyorlardı. En çok hatırladığım şey bu, sürekli bağırıp çağırımlar."

Ona baktım, taş gibi profilini inceledim ama anı kaybetmekten korktuğum için hiçbir şey söylemedim.

"Hemen yeniden evlendi. Şehir dışına taşındık. Hamile kaldı. Babamın becerdiği biriyle ne zaman karşılaşacağımı asla bilemezdim ve bunun için diğer çocuklardan çok fazla bok yedim. Ailelerinden. Öğretmenlerden. Büyük bir haberdi. Bugün bile insanlar hala babam ve yaptıkları hakkında konuşuyor. Çok öfkeliydim. Herkese. Sürekli öfke nöbetleri geçirirdim. Bir şeyleri kırıp dökerdim."

Bir ışıktaki durdu, ağır ağır nefes alıyordu. "Christopher doğduktan sonra daha da kötüleştim ve o beş yaşındayken beni taklit etti, yemekte küplere bindi ve tabağını masanın üzerinden yere fırlattı. Annem o sırada İrlanda'ya hamileydi ve Vidal'la birlikte beni terapiye göndermenin zamanının geldiğine karar verdiler."

Bir zamanlar olduğu çocuğun resmini çizerken gözyaşlarım yüzümden aşağı süzüldü - korkmuş, incinmiş ve annesinin yeni hayatında bir yabancı gibi hissediyordu.

"Eve geldiler - psikiyatrist ve danışmanlığını yaptığı bir doktora adayı. Her şey yolunda başladı. İkisi de iyi, çekici ve sabırlıydı. Ama çok geçmeden psikiyatrist zamanının çoğunu zor bir hamilelik geçiren ve kontrolden çıkmış iki erkek çocuğu olan anneme danışmanlık yaparak geçirmeye başladı. Onunla giderek daha sık yalnız kalıyordum."

Gideon arabayı kenara çekti ve park etti. Elleri direksiyonu sıkıca kavradı, boğazı düğümlendi. Sürekli yağan yağmur yumuşadı ve bizi acı gerçeklerimizle baş başa bıraktı.

"Artık bana anlatmak zorunda değilsin," diye fısıldadım, emniyet kemerimi çözdüm ve ona uzandım. Gözyaşlarımla ıslanmış parmak uçlarımla yüzüne dokundum.

Burun delikleri keskin bir şekilde çekilen nefesle alevlendi. "Beni boşalmaya zorladı. Her lanet olası seferinde, ben boşalana kadar durmazdı, böylece hoşuma gittiğini söyleyebilirdi."

Ayakkabılarımı çıkardım ve elini direksiyondan çektim, böylece kucağına oturup ona sarılabildim. Beni kavrayışı dayanılmaz derecede ama şikâyet etmedim. Delicesine işlek bir caddedeaydık, bir taraftan sayısız araba gürültüyle geçerken, diğer taraftan yayalar birbirini eziyordu ama ikimizin de umurunda değildi. Sanki kontrolsüzce hıçkırıyormuş gibi şiddetle titriyordu ama ne ses çıkardı ne de gözyaşı döktü.

Gökyüzü onun için ağlıyordu, yağmur sert ve öfkeli bir şekilde yağıyor, yerden buharlar çıkarıyordu.

Başını ellerimin arasında tutarak ıslak yüzümü onunkine bastırdım. "Sus, bebeğim. Anlıyorum. Bunun nasıl bir his olduğunu, sonrasında nasıl böbürlendiklerini biliyorum. Ve hissettiğin utanç, kafa karışıklığı ve suçluluk duygusunu da. Bu senin suçun değil. Bunu sen istemedin. Bundan zevk almadın."

"İlk başta bana dokunmasına izin verdim," diye fısıldadı. "Yaşım yüzünden olduğunu söyledi ... hormonlar . . . Mastürbasyon yapmam gerektiğini ve daha sakın olacağımı söyledi. Her zaman daha az öfkeli. Bana dokundu, nasıl doğru yapılacağını göstereceğini söyledi. Yanlış yapıyordum-"

"Gideon, hayır." Ona bakmak için geri çekildim, zihnimde o noktadan sonra nasıl gelişeceğini, söylenecek her şeyi hayal ettim

Gideon'u kendi tecavüzünde azmettirici gibi göstermek için. "Sen, basması gereken tüm doğru düğmeleri bilen bir yetişkinin elindeki bir çocuktun. İşledikleri suçta hiçbir kusurları olmaması için bunu bizim suçumuz gibi göstermek istiyorlar ama bu doğru değil."

Solgun yüzünde gözleri kocaman ve karanlıktı. Gözyaşlarımın tadına bakarak dudaklarımı nazikçe dudaklarına bastırdım. "Seni seviyorum. Ve sana inanıyorum. Ve bunların hiçbirisi senin hatan değildi."

Gideon'un elleri saçlarımdaydı ve umutsuz öpücüklerle ağzımı tahrip ederken beni yerimde tutuyordu. "Beni bırakma."

"Seni terk etmek mi? Seninle evleneceğim."

Keskin bir nefes aldı. Sonra beni kendine çekti, elleri üzerimde kayarken dikkatsiz ve sertti.

Sabırsızca cama vurulunca şaşkınlıkla irkildim. Yağmurluk ve çelik yelek giymiş bir polis, camı açılmamış ön pencereden bize bakıyor, şapkasının siperliğinin altından kaşlarını çatıyordu. "Yolunuza devam etmek için otuz saniyeniz var, yoksa ikinizi de kamu ahlakına aykırı davranmaktan mahkemeye veririm."

Utanç içinde, yüzüm alev alev yanarken, koltuğuma geri tırmandım ve zarif olmayan bir şekilde yuvarlandım. Gideon emniyet kemerimi takana kadar bekledi, sonra arabayı vitesle taktı, memuru selamlamak için alnına vurdu ve tekrar trafiğe çıktı.

Elime uzandı, dudaklarına götürdü ve parmak uçlarımı öptü. "Seni seviyorum."

Kalbim küt küt atarken donup kaldım.

Parmaklarımızı birleştirerek kalçasının üzerine koydu. Ön cam silecekleri bir o yana bir bu yana kayıyor, ritmik tempoları nabzımın hızıyla alay ediyordu.

Sertçe yutkunarak, "Bir daha söyle," diye fısıldadım.

Bir ışıktta yavaşladı. Başını çevirip bana baktı. Yorgun görünüyordu, sanki her zamanki yüksek enerjisi tükenmiş ve tükenmek üzereymiş gibi. Ama gözleri sıcak ve parlaktı, ağzının kıvrımları sevgi dolu ve umut doluydu. "Seni seviyorum. Hâlâ doğru kelime değil ama bunu duymak istediğini biliyorum."

"Bunu duymaya ihtiyacım var," diye usulca kabul ettim.

"Aradaki farkı anladığınız sürece." Işık değişti ve yoluna devam etti. "İnsanlar aşkı unutur. Onsuz yaşayabilirler, hayatlarına devam edebilirler. Aşk kaybedilebilir ve tekrar bulunabilir. Ama bu benim için olmayacak. Senden kurtulamayacağım, Eva."

Bana baktığında yüzündeki ifadeyi görünce nefesim kesildi.

"Sana takıntılıyım meleşim. Sana bağımlıyım. Sen istediğim, ihtiyaç duyduğum, hayalini kurduğum her şeysin. Sen *her şeyimsin*. Seninle yaşıyorum ve nefes alıyorum. Senin için."

Diğer elimi birleşen ellerimizin üzerine koydum. "Dışarıda senin için çok şey var. Sadece henüz bilmiyorsun."

"Başka bir şeye ihtiyacım yok. Her sabah yataktan kalkıp dünyayla yüzleşiyorum çünkü içinde sen varsın." Köşeyi döndü ve Bentley'nin arkasındaki Crossfire'in önüne yanaştı. Motoru durdurdu, emniyet kemerini çözdü ve derin bir nefes aldı. "Senin sayende dünya bana daha önce olmadığı kadar anlamlı geliyor. Artık seninle bir yerim var."

Birdenbire neden bu kadar çok çalıştığını, neden bu kadar genç yaşta delicesine başarılı olduğunu anladım. Dünyadaki yerini bulmak, bir yabancından daha fazlası olmak için çabalamıştı.

Parmak uçları yanağımda gezindi. Bu dokunuşu o özlemiştim ki, tekrar hissetmek kalbimi kanattı.

"Bana ne zaman döneceksin?" Yumuşakça sordum.

"Elimden geldiğince çabuk." Öne doğru eğilerek dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Bekle."

Bölüm 19

Masama gittiğimde Christopher'dan bir sesli mesaj buldum. Bir an için gerçeğin peşinden gitmeye devam edip etmemem gerektiğini düşündüm. Christopher hayatımın derinliklerine davet etmek istediğim bir adam değildi.

Ama bana geçmişini anlatırken Gideon'un yüzünde beliren ifade ve hatırladığı utanç ve acıyla boğuklaşan sesi aklımdan çıkmıyordu.

Onun acısını kendi acım gibi hissettim.

Sonunda başka seçenek kalmamıştı. Christopher'ın aramasına cevap verdim ve onu yemeğe davet ettim.

"Güzel bir kadınla öğle yemeği mi?" Sesinde bir gülümseme vardı. "Kesinlikle."

"Bu hafta boş vaktiniz olursa harika olur."

"Bugüne ne dersin?" diye önerdi. "Ara sıra canım beni götürdüğün şarküteriye çekiyor."

"Bana uyar. Öğlen mi?"

Saati ayarladık ve tam Will odama geldiğinde telefonu kapattım. Bana köpek yavrusu gibi baktı ve "Yardım edin." dedi.

Gülümsemeyi başardım. "Elbette."

İki saat uçup gitti. Öğlen olduğunda aşağı indim ve Christopher'ı lobide beklerken buldum. Kumral saçları kısa, gevşek dalgalar halinde dağınıktı ve grimsi yeşil gözleri parlıyordu. Siyah pantolon ve kolları kıvrılmış beyaz bir gömlek giymişti, kendinden emin ve çekici görünüyordu. Beni çocuksu sırtışıyla selamladı ve o anda aklıma geldi: Uzun zaman önce annesine söylediği şeyi ona soramazdım. Kendisi de bir çocuktı ve işlevsiz bir evde yaşıyordu.

"Beni aramana çok sevindim," dedi. "Ama itiraf etmeliyim ki nedenini merak ediyorum. Bunun Gideon'un Corinne'le yeniden bir araya gelmesiyle bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum."

Bu acıttı. Hem de çok. Derin bir nefes almak zorunda kaldım ve sonra gerginliğimi onunla birlikte boşalttım. Daha iyi biliyordum. Hiç şüphem yoktu. Ama Gideon'a sahip olmak istediğimi itiraf edecek kadar dürüsttüm. Ona sahip olmak, onu ele geçirmek, herkesin onun *benim* olduğunu bilmesini istiyordum.

"Ondan neden bu kadar nefret ediyorsun?" Döner kapılardan geçerken ona eşlik ederek sordum. Uzaklarda gök gürlüyordu ama sıcak ve şiddetli yağmur dinmiş, sokaklar kirli suyla çalkalanıyordu.

Kaldırımında bana katıldı ve elini sırtımın alt kısmına koydu. İçimde tiksinti dolu bir ürperti yarattı. "Neden? Not alışverişi mi yapmak istiyorsun?"

"Elbette. Neden olmasın?"

Öğle yemeği bittiğinde, Christopher'ın nefretini neyin körüklediğine dair oldukça iyi bir fikir edinmiştim. Tek umursadığı aynada gördüğü adamdı. Gideon daha yakışıklı, daha zengin, daha güçlü, daha kendinden emindi . . . sadece *daha fazlasıydı*. Ve Christopher açıkça kıskançlık tarafından canlı canlı yeniyordu. Gideon'la ilgili anıları, çocukken tüm ilgiyi Gideon'un çektiği inancıyla renklenmişti. Ne kadar sorunlu olduğu düşünülürse bu doğru olabilirdi. Daha da kötüsü, Cross Industries Vidal Records'un çoğunluk hisselerini satın aldığı anda kardeşler arasındaki rekabet iş hayatlarına da yansımıştı. Gideon'a bunu neden yaptığını sormak için aklıma bir not aldım.

Yollarımızı ayırmak için Crossfire'ın önünde durduk. Büyük bir su birikintisinden hızla geçen bir taksi üzerime doğru köpüklü bir su gönderdi. Nefesimin altında küfrederek spreyden kaçtım ve neredeyse Christopher'a çarpıyordum.

"Seni bir ara dışarı çıkarmak isterim Eva. Akşam yemeği, belki?"

"İrtibata geçerim," diye geçiştirdim. "Oda arkadaşım şu anda çok hasta ve mümkün olduğunca onun yanında olmam gerekiyor."

"Numaram sende var." Gülümsedi ve elimin arkasını öptü, eminim ki bu hareketinin büyüleyici olduğunu düşünmüştür. "Ve seni aramaya devam edeceğim."

Crossfire'ın döner kapılarından geçtim ve turnikelere .

Masadaki siyah takım elbiseli güvenlik görevlilerinden biri beni durdurdu. "Bayan Tramell." Gülümsedi. "Benimle gelebilir misiniz, lütfen?"

Merakla onu, işe alındığımda çalışan rozetimi aldığım güvenlik ofisine kadar takip ettim. Benim için kapıyı açtı ve Gideon içeride bekliyordu.

Kollarını kavuşturmuş masaya yaslanmış, güzel, becerilebilir ve alaycı bir şekilde eğlenmiş görünüyordu. Kapı arkamdan kapandı ve başını sallayarak iç çekti.

"Hayatımda benim adıma taciz etmeyi planladığınız başka insanlar da var mı?" diye sordu.

"Yine beni mi gözetliyorsun?" "Seni korumaya çalışıyorum."

Kaşlarımı ona doğru kaldırdım. "Peki onu taciz edip etmediğimi nereden biliyorsun?"

Belli belirsiz gülümsemesi genişledi. "Çünkü seni tanıyorum."

"Şey, onu taciz etmedim. Gerçekten taciz etmedim. Taciz etmedim," dediğimde bana inanmayan bir bakış fırlattı. "Yapacaktım ama sonra yapmadım. Peki neden bu odadayız?"

"Bir çeşit haçlı seferinde misin, meleğim?"

Birbirimizin etrafında konuşuyorduk ve ben nedenini bilmiyordum. Umurumda da değildi, çünkü bana daha önemli gelen başka bir şey vardı.

"Christopher'la öğle yemeğime verdiğin tepkinin çok sakın olduğunun farkında mısın? Benim Corinne ile vakit geçirmene verdiğim tepki de öyle. İkimiz de bir ay öncesine göre tamamen farklı tepkiler veriyoruz."

O farklıydı. Gülümsedi ve dudaklarının o sıcak kıvrımında benzersiz bir şey vardı. "Birbirimize güveniyoruz, Eva. Bu iyi hissettiriyor, değil mi?"

"Sana güveniyor olmam, aramızda olup bitenlere daha az şaşırdığım anlamına gelmiyor. Neden bu ofiste saklanıyoruz?"

"Makul inkâr edilebilirlik." Gideon doğruldu ve yanıma geldi. Yüzümü ellerinin arasına alarak başımı geriye yatırdı ve beni tatlı tatlı öptü. "Seni seviyorum."

"Bunu söylemekte gittikçe ustalaşıyorsun."

Parmaklarını yeni kâküllerimin arasında gezdirdi. "Kabus gördüğün ve benim geç saate kadar dışarıda olduğum o geceyi hatırlıyor musun? Nerede olduğumu merak etmiştin."

"Hâlâ merak ediyorum."

"Oteldeydim, o odayı temizliyordum. Senin deyiminle, benim sevişme odamı. Sen kusarken bunu açıklamak pek de uygun bir zaman gibi görünmüyordu."

Nefesim . Nerede bilmek rahatlatıcıydı.
Sıkık pedin artık olmadığını bilmek daha da büyük bir rahatlama sağladı.

Bana bakarken bakışları yumuşaktı. "Dr. Petersen'la konuşana kadar bunu tamamen unutmuştum. İkimiz de onu bir daha asla kullanmayacağımızı biliyoruz. Benim kızım yatak yerine ulaşım araçlarını tercih eder."

Gülümsedi ve dışarı çıktı. Arkasından bakakaldım.

Güvenlik görevlisi açık kapı aralığını doldurdu ve beni nereye götürdüklerini gerçekten kavrayacak zamanım olduğunda incelemek üzere çalkantılı düşüncelerimi bir kenara ittim.

* * *

Eve yürürken şampanya yerine bir şişe köpüklü elma suyu aldım. Arada sırada Bentley'i görüyordum, beni takip ediyordu, kenara çekip beni almaya hazırdı. Eskiden beni rahatsız ederdi, çünkü temsil ettiği kalıcı bağ Gideon'la ayrılığımıza dair kafa karışıklığımı derinleştiriyordu. Şimdi ise onu görmek beni gülümsetiyordu.

Dr. Petersen haklıydı. Yoksunluk ve biraz boşluk kafamı temizlemişti. Her nasılsa, Gideon'la aramızdaki mesafe bizi daha güçlü kılmış, birbirimizin değerini daha çok anlamamızı ve daha az hafife almamızı sağlamıştı. Onu şimdi her zamankinden daha çok seviyordum ve oda arkadaşımın takılmayı planladığım bir gecede böyle hissediyordum, hiçbir fikrim yoktu

Gideon'un nerede olduğunu ya da kiminle olabileceğini. Hiç fark etmezdi. Onun düşüncelerinde, kalbinde olduğumu biliyordum.

Telefonum çaldı ve çantamdan çıkardım. Ekranda annemin adını görünce "Merhaba anne" diye cevap verdim.

"Ne aradıklarını anlamıyorum!" diye yakındı, sesi kızgın ve ağlamaklıydı. "Richard'ı rahat bırakmıyorlar. Bugün onun ofisine gittiler ve güvenlik kayıtlarının kopyalarını aldılar."

"Dedektifler mi?"

"Evet. Acımasızlar. Ne istiyorlar?"

Sokağıma ulaşmak için köşeyi döndüm. "Bir katili yakalamak için. Muhtemelen Nathan'ın gelip gittiğini görmek istiyorlardır. Zamanlamayı falan kontrol ederler."

"Bu çok saçma!"

"Evet, bu da sadece bir tahmin. Merak etmeyin. Bulacak bir şey yok çünkü Stanton masum. Her şey yoluna girecek."

"Bu konuda çok iyi davrandı Eva," dedi yumuşak bir sesle. "O kadar iyi ki Ben."

İçimi çektim, sesindeki yalvaran notayı duydum. "Biliyorum anne. Anlıyorum. Babam anladı. Olman gereken yerdesin. Kimse seni yargılamıyor. Hepimiz iyiyiz."

Onu sakinleştirmem ön kapıya ulaşana kadar sürdü, bu sırada dedektiflerin Crossfire güvenlik kasetlerini de çekerlerse ne görececeklerini merak ettim. Gideon'la olan ilişkimin geçmişi, Cross Industries'in girişinde onunla birlikte olduğum zamanlara dayandırılabilirdi. Bana ilk kez orada teklif etmiş, arzusunu açıkça belirtmişti. Onunla özel olarak çıkmayı kabul ettikten hemen sonra beni orada duvara yapıştırmıştı. Ve benden ilk uzaklaşmaya başladığı o korkunç gün dokunuşumu reddetmişti. Dedektifler yeterince geriye baksalar hepsini göreceklerdi, zamanın içindeki o özel ve kişisel anları.

Çantamı kahvaltı barına bırakırken, "Bana ihtiyacın olursa ara," dedim. "Bütün gece evde olacağım."

Telefonu kapattık ve bar taburelerinden birinin üzerine asılmış tanıdık olmayan bir trençkot fark ettim. Cary'ye seslendim, "Tatlım, ben geldim!"

Elma suyu şişesini buzdolabına koydum ve duş almak için koridordan yatak odama yöneldim. Odamın eşigindeyken Cary'nin kapısı açıldı ve Tatiana dışarı çıktı. Açıkta duran jartiyer ve file çoraplarla tamamlanmış yaramaz hemşire kostümünü görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Selam tatlım," dedi beğenmiş bir ifadeyle. Topuklu ayakkabılarının içinde şaşırtıcı derecede uzun boyluydu, üzerimde yükseliyordu. Başarılı bir model olan Tatiana Cherlin, trafiği durdurabilecek türden bir yüze ve vücuda sahipti. "Benim için ona iyi bak."

Gözlerimi kırpıştırarak uzun bacaklı sarışının oturma odasında kayboluşunu izledim. Kısa bir süre sonra ön kapının kapandığını duydum.

Cary kapıda belirdi, üstü başı dağınık ve kızarmış görünüyordu ve üzerinde sadece boxer külotu vardı. Tembel ve memnun bir sırıtışla kapı aralığına doğru eğildi. "Selam."

"Hey, sen. Görünüşe göre iyi bir gün geçirmişsin."

"Evet."

Bu beni gülümsetti. "Yargılamıyorum ama Tatiana'yla işinizin bittiğini sanıyordum."

"Başladığımızı hiç düşünmemiştim." Bir elini saçlarının arasında gezdirip karıştırdı. "Sonra bugün endişeli ve özür dileyerek geldi. Prag'daymış ve bu sabaha kadar benden haberi olmamış. Sanki sapık zihnimi okumuş gibi aceleyle o kıyafeti giyip geldi."

Ben de kapı aralığına doğru eğildim. "Sanırım seni tanıyor."

"Sanırım öyle." Omuz silkti. "Nasıl gideceğini göreceğiz. Trey'in hayatımda olduğunu biliyor ve onu orada tutmayı umuyorum. Trey, yine de ... Bundan hoşlanmayacağını biliyorum."

Her iki adam için de üzüldüm. İlişkilerinin yürümesi için çok fazla ödün vermeleri gerekecekti. "Bir geceliğine sevgililerimizi unutup aksiyon filmi maratonu yapmaya ne dersiniz? Eve biraz alkolsüz şampanya getirdim."

Kaşları kalktı. "Bunun neresi eğlenceli?"

"İlaçlarını içkiyle karıştıramazsın, biliyorsun," dedim kuru bir sesle.

"Bu gece Krav Maga yok mu?"

"Yarın telafi ederim. Seninle takılmak istiyorum. Kanepeye yayılmak, çubuklarla pizza ve parmaklarımla Çin yemeği yemek istiyorum."

"Sen bir asisin, bebeğim." Sırıttı. "Ve kendine bir randevu ayarladın."

* * *

Parker bir homurtuyla mindere vurdu ve ben de kendi başarımdan heyecan duyarak bağırdım.

"Evet," dedim yumruklarımı sıkarak. Parker gibi ağır bir adamı fırlatmayı öğrenmek hiç de kolay değildi. İhtiyacım olan kaldırıcı elde etmek için doğru dengeyi bulmak muhtemelen olması gerekenden daha uzun zamanımı almıştı çünkü son birkaç haftadır konsantre olmakta çok zorlanmıştım.

Gideon ile ilişkim çarpık olduğunda hayatımda denge yoktu.

Parker gülerek elini kaldırmam için bana uzandı. Kolunu kavradım ve ayağa kaldırdım.

"İyi. Çok iyi," diye övdü. "Bu gece tüm silindirleri ateşliyorsun."

"Teşekkürler. Tekrar denemek ister misin?"

"On dakika ara ver ve su iç," dedi. "Yola çıkmadan önce Jeremy'yle konuşmam gerek."

Jeremy, Parker'ın yardımcı eğitmenlerinden biriydi, dev gibi bir adamdı ve öğrencilerin ona doğru ilerlemesi gerekiyordu. O anda, onun cüssesindeki bir saldırganı savuşturabileceğimi hayal bile edemiyordum ama sınıftaki bazı minyon kadınların bunu yapabildiğini görmüştüm.

Havlumu ve suyumu alıp duvara dayalı alüminyum tribünlere doğru yöneldim. Daireme gelen dedektiflerden birini gördüğümde adımlarım duraksadı. Dedektif Shelley Graves iş için giyinmemişti. Spor bir bluz ve ona uygun bir pantolon giymiş, spor ayakkabılar giymişti ve koyu renk kıvrıcık saçlarını at kuyruğu şeklinde arkaya toplamıştı.

Binaya yeni girdiği ve kapı da tribünlerin yanında olduğu için kendimi ona doğru yürürken buldum. Her şeyi hissetmeme rağmen kendimi soğukkanlı görünmeye zorladım.

"Bayan Tramell," diye selamladı beni. "Sizinle burada karşılaşmak ne güzel. Parker'la uzun zamandır mı çalışıyorsunuz?"

"Yaklaşık bir aydır. Sizi gördüğüme sevindim, Dedektif."

"Hayır, değil." Ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "En azından sen öyle düşünmüyorsun."

Henüz. Belki de sohbetimiz bittiğinde hala yapmayacaksın."

Kaşlarımı çattım, bu sözcük karmaşası kafamı karıştırdı. Yine de bir şey açıktı. "Avukatım yanımda olmadan sizinle konuşamam."

Kollarını iki yana açtı. "Görevde değilim. Ama her neyse, bir şey söylemek zorunda değilsin. Bütün konuşmayı ben yapacağım."

Graves tribünlere doğru işaret etti ve ben de isteksizce oturdum. Temkinli olmak için çok iyi bir nedenim vardı.

"Biraz daha yukarı çıkmaya ne dersin?" O tepeye tırmandı, ben de ayağa kalkıp onu takip ettim.

Yerleştikten sonra kollarını dizlerinin üzerine koydu ve aşağıdaki öğrencilere baktı. "Geceleri burası farklı oluyor. Ben genelde gündüz seanslarına katılırım. Kendi kendime, bir gün seninle görev dışında karşılaşsam, seninle konuşacağımı söyledim. Bu ihtimalin sıfır olduğunu düşündüm. Ve işte, buradasın. Bu bir işaret olmalı."

Ek açıklamayı yutmamıştım. "Bana işaretlere inanacak bir tip gibi gelmiyorsun."

"Beni yakaladınız ama bu durumda bir istisna yapacağım." Dudakları bir an için büzüldü, sanki bir şey düşünüyormuş gibiydi. Sonra bana baktı. "Sanırım erkek arkadaşın Nathan Barker'ı öldürdü."

Kaskatı kesildim, nefesim duyulabilir şekilde kesildi.

"Bunu asla kanıtlamayacağım," dedi acımasızca. "O çok zeki. Çok titiz. Her şey önceden planlanmıştı. Gideon Cross, Nathan Barker'ı öldürmeye karar verdiği anda her şeyi hazırlamıştı."

Kalmalı mıydım yoksa gitmeli miydim, her iki kararın da sonuçlarının ne olacağına karar veremiyordum. Ve o kararsızlık anında konuşmaya devam etti.

"Oda arkadaşınızın saldırıya uğramasından sonraki Pazartesi günü başladığına inanıyorum. Barker'ın cesedinin bulunduğu otel odasını aradığımızda fotoğraflar bulduk. Sana ait bir sürü fotoğraf, ama bahsettiğim fotoğraflar oda arkadaşına aitti."

"Cary?"

"Eğer bunu tutuklama emri için savcıya sunacak olsaydım, Nathan Barker'ın Gideon Cross'u korkutmak ve tehdit etmek için Cary Taylor'a saldırdığını söyledim. Benim tahminim Cross'un Barker'ın şantaj taleplerini kabul etmediği yönünde."

Ellerim havlunun içinde kıvrıldı. Cary'nin benim yüzümden acı çektiği düşüncesine dayanamıyordum.

Graves bana baktı, bakışları keskin ve düzdü. Polis gözleri. Babamda da vardı. "O noktada Cross'un seni ölümcül bir tehlike içinde gördüğünü düşünüyorum. Ve biliyor musun? Haklıydı. Barker'ın odasından topladığımız kanıtları gördüm - fotoğraflar, günlük programınızın ayrıntılı notları, haber kupürleri ... hatta çöplerinizden bazıları. Genelde bu tür şeyleri bulduğumuzda çok geç olur."

"Nathan beni izliyor muydu?" Bu düşünce bile içimde şiddetli bir ürperti yarattı.

"Seni takip ediyordu. Üvey babana ve Cross'a yaptığı şantaj talepleri de bunun bir tırmanışıydı. Bence Cross sana çok yaklaşıyordu ve Barker ilişkinizden dolayı kendini tehdit altında hissediyordu. Bence geçmişinizi öğrenirse Cross'un sizden uzaklaşacağını umuyordu."

Hissettiğim kadar hasta olurum diye havluyu ağzıma tuttum.

"Sanırım şöyle oldu." Graves parmak uçlarını birbirine vurdu, dikkati aşağıdaki yorucu tatbikatlarda gibiydi. "Cross seninle ilişkisini kesti, eski bir sevgilisiyle görüşmeye başladı. Bu iki amaca hizmet etti: Barker'ın rahatlamasını sağladı ve Cross'un cinayet nedenini ortadan kaldırdı. Terk ettiği bir kadın için neden bir adamı öldürsün ki? Bunu çok iyi ayarladı. Sana söylemedi. Siz de dürüst tepkilerinizle yalanı güçlendirdiniz."

Ayakları parmaklarıyla birlikte tıkırdamaya başladı, ince vücudu huzursuz bir enerji yayıyordu. "Cross işi kiraya vermiyor. Bu aptalca olurdu. Paranın izini sürmek ya da onu ispiyonlayabilecek bir tetikçi istemiyor. Ayrıca, bu kişisel bir mesele. *Sen kişiselsin*. Tehdidin şüphesiz ortadan kalkmasını istiyor. Votka şirketi için mülklerinden birinde bir son dakika partisi ayarladı. Şimdi sağlam bir mazereti var. Basın bile fotoğraf çekmek için orada. Ve sizin nerede olduğunuzu ve mazeretinizin de kaya gibi sağlam olduğunu biliyor."

Parmaklarım havluya sıkıştı. *Aman Tanrım*.

Minderlere vuran bedenlerin sesleri, verilen talimatların uğultusu ve öğrencilerin zafer çılgınlıkları kulaklarımda sabit bir uğultuya dönüştü. Tam önümde bir faaliyet telaşı vardı ve beynim bunu işleyemiyordu. Sonsuz bir tünelde geri çekiliyormuşum hissine kapıldım, gerçekliğim küçücük siyah bir noktaya doğru daralıyordu.

Su şişesini açan Graves derin derin içtikten sonra elinin tersiyle ağzını sildi. "İtiraf edeyim, parti beni biraz şaşırttı. Böyle bir mazereti nasıl bozarsınız? O gece mutfakta yangın çıktığını öğrenene kadar otele üç kez geri dönmek zorunda kaldım. Önemli bir şey değildi ama tüm otel bir saate yakın boşaltılmıştı. Tüm konuklar kaldırımda dolaşıyordu. Cross otele girip çıkıyordu ve o şartlar altında bir otel sahibi ne yaparsa onu yapıyordu. O sırada onu gören ya da onunla konuşan yarım düzine çalışanla konuştum ama hiçbiri bana zaman veremedi. Hepsi kaotik olduğu konusunda hemfikirdi. O karmaşada bir adamı kim takip edebilirdi ki?"

Sanki soruyu bana gibi başımı salladığımı hissettim.

Omuzlarını geriye attı. "Cross'un FDNY ile konuşurken görüldüğü servis girişinden Barker'ın birkaç blok ötedeki otele kadar olan yürüyüşü zamanladım. Her yöne on beş dakika. Barker göğsüne aldığı tek bir bıçak darbesiyle ölmüş. Tam kalbinden. Bir dakikadan fazla sürmezdi. Savunma yarası yok ve kapının hemen içinde bulunmuş. Benim tahminim? Cross'a kapıyı açtı ve göz açıp kapayıncaya kadar her şey bitti. Ve şunu dinle. *O* otelin sahibi Cross Endüstri'nin bir yan kuruluşu. Ve binadaki güvenlik kameraları birkaç aydır üzerinde çalışılan bir güncelleme için kapalı durumdaydı."

"Tesadüf," dedim kısık sesle. Kalbim küt küt atıyordu. Beynimin uzak bir köşesinde, sadece birkaç metre ötede, odada başka bir insanın felaketle karşı karşıya olduğundan habersiz hayatlarına devam eden bir düzine insan olduğunu fark ettim.

"Elbette. Neden olmasın?" Graves omuz silkti ama gözleri onu ele verdi. O biliyordu. Bunu kanıtlayamazdı ama biliyordu. "Mesele şu: Masamda başkaları varken bu davayı araştırmaya ve zaman harcamaya devam edebilirim. Ama ne anlamı var ki? Cross halk için bir tehlike değil. Ortağım size kanunu kendi ellerinize almanın asla doğru olmadığını söyleyecektir. Çoğunlukla ben de aynı fikirdeyim. Ama Nathan Barker seni öldürecekti. Belki gelecek hafta değil. Belki gelecek yıl değil. Ama bir gün."

Ayağa kalktı ve pantolonunu fırçaladı, suyunu ve havlusunu aldı ve kontrolsüzce hıçkırdığım gerçeğini görmezden geldi.

Gideon . . . Havluyu yüzüme bastırdım, bunalmıştım.

"Notlarımı yaktım," diye devam etti. "Ortağım çıkmaza girdiğimizi kabul ediyor. Nathan Barker'ın artık bizim havamızı solumuyor kimsenin umurunda değil. Babası bile bana oğlunun yıllar önce öldüğünü düşündüğünü söyledi."

Başımı kaldırıp ona baktım ve gözlerimdeki yaş bulutunu temizlemek için gözlerimi kıptım. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Cumartesi günü yemeğinizi böldükten sonra ondan ayrıldınız, değil mi?" Ben söylediğimde başını salladı. "O sırada karakoldaydı, ifade veriyordu. Odadan çıktı ama kapıdaki pencereden onu görebiliyordum. Böyle bir acıyı sadece haber verirken görüyorum. Dürüst olmak gerekirse, bunu size şimdi anlatmamın nedeni de bu - ona geri dönebilmeniz için."

"Teşekkür ederim." O iki kelimeye hiç o zamanki kadar duygu yüklememiştim.

Başını sallayarak merdivenlerden inmeye başladı, sonra durdu ve dönüp bana baktı. "Teşekkür etmen gereken kişi ben değilim."

* * *

Bir şekilde kendimi Gideon'un dairesinde buldum.

Parker'ın stüdyosundan ayrıldığımı ya da Clancy'ye beni nereye götüreceğini söylediğimi hatırlamıyorum. Resepsiyona giriş yaptığımı ya da asansöre bindiğimi de hatırlamıyorum. Kendimi Gideon'un kapısına bakan özel fuayede bulduğumda bir an durmak zorunda kaldım, tribünden o noktaya nasıl geldiğimi bilmiyordum.

Zili çaldım ve bekledim. Kimse cevap vermeyince yere çöktüm ve sırtımı kapıya yasladım.

Gideon beni orada buldu. Asansörün kapıları açıldı ve dışarı çıktı, beni görünce aniden durdu. Antrenman kıyafetleri giymişti ve saçları hâlâ terden nemliydi. Hiç bu kadar harika görünmemişi.

Kıpırdamadan bana bakıyordu, ben de "Artık anahtarım yok" diye açıkladım.

Ayağa kalkmadım çünkü bacaklarımın beni taşıyacağından emin değildim. Çömeldi. "Eva? Neyin var?"

"Bu gece Dedektif Graves'e rastladım." Boğazımdaki düğümü yutkunarak geçiştirdim. "Davayı düşürüyorlar."

Derin bir nefesle göğsü genişledi. O sesle *anladım*.

Gideon'un güzel gözlerini karanlık bir ıssızlık gölgeliyordu. Bildiğimi biliyordu. Gerçek aramızdaki havada ağır ağır asılı duruyordu, neredeyse elle tutulur bir şeydi.

Senin için öldürürüm, senin için sahip olduğum her şeyden vazgeçerim. . . ama vermeyeceğim
Seni.

Gideon soğuk, sert mermerin üzerinde dizlerinin üzerine çöktü. Başını eğdi. Bekliyorum.

Onun diz çökme pozisyonunu taklit ederek yer değiştirdim. Çenesini kaldırdım. Yüzüne ellerimle ve dudaklarımla dokundum. Hediyesi için duyduğum minnettarlık tenine fısıldadı: *Teşekkür ederim. . . teşekkür ederim . . . teşekkür ederim.*

Beni kendine doğru çekti, kolları beni sımsıkı sardı. Yüzü boğazıma bastırdı. "Buradan nereye gideceğiz?"

Ona sarıldım. "Bu bizi nereye götürürse götürsün. Birlikte."

* * *

[Bu yazarın diğ er kitapları için buraya tıklayın.](#)

Gideon ve Eva'nın hikayesi, Crossfire Serisi'nin güçlü ve şehvetli üçüncü romanında sona eriyor

SENİNLE SARMAŞ DOLAŞ

Berkley Books'tan çok yakında!

Sylvia Day, *New York Times*, *USA Today* ve uluslararası alanda çok satan bir düzineden fazla romanın yazarıdır. Özgeçmişinde lunapark çalışanlığından ABD Ordusu askeri istihbaratında Rus dilbilimci/sorgulayıcı olarak çalışmaya kadar çeşitli tuhaf işler bulunmaktadır. Şu anda tam zamanlı bir yazar. Sylvia'nın çalışmaları *Publishers Weekly* tarafından "heyecan verici bir macera" ve *Booklist* tarafından "hınzırca eğlenceli" olarak adlandırılmıştır. Öykülerinin çeviri hakları otuzdan fazla uluslararası bölgeye satılmıştır. RT Book Reviews Reviewers' Choice Award, EPPIE Award, National Readers' Choice Award, Readers' Crown ve Romance Writers of America'nın prestijli RITA Award of Excellence için birçok finalist adaylığı ile onurlandırıldı. Şu anda Crossfire serisinin bir sonraki bölümü olan *Entwined with You* üzerinde çalışıyor, ancak www.SylviaDay.com adresindeki web sitesinde onu ziyaret etmenizi çok ister. Onu Facebook ve Twitter'da da bulabilirsiniz: www.facebook.com/AuthorSylviaDay ve www.twitter.com/SylDay.

Sylvia Day'in Berkley kitapları

Çapraz Ateş Romanları

SİZİN İÇİN YASAKLANDI

SANA YANSIYOR

Antolojiler

KELEPÇELER İÇİNDE SICAK

(Shayla Black ve Shiloh Walker ile)

ÜNIFORMASIZ ADAMLAR

(Maya Banks ve Karin Tabke ile birlikte)

AŞK VAADI

(Lori Foster, Erin McCarthy, Kathy Love, Jamie Denton ve Kate Douglas ile birlikte)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

